Timp şi profeţie

MISTERELE VISULUI

ION ŢUGUI

În primul rând trebuie să reţinem că fazele de pregătire pentru somn sunt atât de perfect organizate şi „computerizate", încât cunoscându-le, avem cu adevărat senzaţia unei tehnologii biologice ireproşabile. Trecerea spre somn prin cinci tipuri de pulsaţii, fiecare cu numărul ei specific, ne aduce în faţa unor unde active care sugerează funcţiile unor energii subtile de mare amploare şi cu un rol decisiv în menţinerea funcţiilor specifice în modificările care au loc de la trezie la somn. Trecerea ca atare pare, metaforic vorbind, către altă viaţă.

Un somn ca un depozit

Continuu-ul somn la care se referă Jung este de fapt o uriaşă bancă de date şi de informaţii. Ceva ce există în natura fiinţei noastre şi are o permanentă stare de somn, devine în anumite condiţii o cetate ce-şi deschide măcar câteva porţi, şi atunci putem pătrunde într-o lume purtată cu noi înşine şi atât de ascunsă nouă înşine. La om, această stare nu poate fi echivalată cu letargia. Aceasta le este cunoscută doar vieţuitoarelor cu sânge rece, care nu visează niciodată; totul în ele, la schimbarea temperaturii, devine paralizat. Animalele cu sânge cald visează ca şi omul. Păsările de pildă visează cam 5 la sută din timpul în care dorm; omul este cel mai favorizat în capacitatea de a visa – cam 20 la sută din timpul rezervat somnului.

Un nou născut, spre exemplu, visează continuu mai mult de jumătate din timpul somnului. Ceea ce înseamnă că depozitul de informaţii din subconştient la copil este extraordinar de bine „aprovizionat". Va rămâne acest depozit nefructificat sau este el doar „ornamental"? Nici vorbă că nu aşa stau lucrurile. Omul primeşte o cantitate uriaşă de informaţii pe care le va expune, le va exprima de-a lungul vieţii. Aceste informaţii nu sunt doar din lumea ancestrală, nu sunt un depozit de antichităţi, ci ipoteze şi idei conţinute, pe care le va prelua mai târziu gândirea. Iar noi ştim azi ceea ce nu ştiam ieri – că gândirea nu-i de origine materială. Atunci, ce origine au informaţiile din subconştient şi de ce nu le folosim într-o viaţă pe toate, ci doar o mică parte din ele?

Suntem receptori permanenţi

Cu acest subtitlu ne apropiem de o ipoteză scientistă a fenomenului oniric. S-a spus în ultimele decenii că creierul nostru ar fi un computer superperformant, dăruit în mod privilegiat fiinţei umane printr-o clonare care ar fi avut loc cu mii de ani în urmă prin convieţuirea unor fiinţe nedesluşite şi necunoscute, „cu fiicele oamenilor" (Biblia).

Nu ştim în ce măsură ne putem referi la clonare. Dar este sigur că evoluţia fiinţei umane are cel puţin câteva verigi lipsă surprinzătoare. Trecerea de la omul de Neanderthal la Homo Sapiens nu poate fi urmărită prin atestări ştiinţifice. Aşa cum Adam şi Eva, primul cuplu creat de Divinitate, pare să fie – în interpretarea scientistă – izvorul întregii specii umane prin intervenţia făcută de Creator în cel pe care L-a creat. Nici o altă fiinţă (vietate) terestră nu posedă însuşirile omului, inclusiv acelea prefigurate de inconştient, de subconştient şi calitatea acestuia de depozit de informaţii. În acest spirit îi putem da dreptul filozofului francez Gustav Le Bonn că „Omul este conştiinţa de sine a Universului". În noi înşine putem găsi începuturile noastre şi la fel sfârşitul nostru. Iar Biblia ne înfăţişează în acest sens un adevăr, adevărul prim şi ultim!

Nu întâmplător marii iniţiaţi ai fenomenului oniric au trăit cu mii de ani în Babilon. Literatura babiloneană a visului, de la cauzalitate la simbolistică şi de la aceasta la tălmăcire rămâne până azi de neechivalat. Avem oare de-a face cu o bancă de date onirice, care reprezintă de fapt o uriaşă bibliotecă perfect organizată, în care găsim destinul nostru? Să nu uităm că ordinea exprimată a creaţiei cosmice include trei trepte: informaţia, energia, materia. Aşadar subconştientul este – putem spune – informaţia iniţială, informaţia în curs şi informaţia din viitor. Toate acestea pot sugera că misterele visului sunt departe de a fi fost elucidate. Dacă părintele psihanalizei, Freud şi elevul său, Jung ne-au deschis larg porţile spre „laboratorul misterului", cu siguranţă că discipolii lor din secolul următor vor definitiva misiunea aducându-ne senzaţionale dovezi despre alcătuirea subtilă a „fiinţei noastre invizibile"...

Înconjuraţi de baze extraterestre...

OZN-uri la Gulf Breeze

DAN FARCAŞ

Printre întâmplările care au modelat imaginea fenomenului OZN în mintea americanilor anilor nouăzeci, şi chiar a unui public mult mai larg, au fost şi cele de la *Gulf Breeze*, un orăşel liniştit, cu case răspândite într-un soi de parc imens, având 6000 de locuitori, în bună parte militari pensionari. Orăşelul este situat în vestul statului Florida, S.U.A., la capătul unei lungi peninsule-grind în golful Pensacola, care se deschide în nordul Golfului Mexic.

În perioada noiembrie 1987 – mai 1988, *Ed Walters*, de 41 de ani, un prosper antreprenor de construcţii, căutşi de puţin preocupat de OZN-uri, extratereştri sau de publicitate, a avut în Gulf Breeze un număr de întâlniri cu OZN-uri şi chiar cu un omuleţ, realizând şi fotografii, plus un film video, toate de o spectaculozitate aparte. Cazul a fost prezentat în două cărţi de mare succes, scrise împreună cu soţia sa Frances Walters: *The Gulf Breeze Sightings* (1989) şi *UFO Abduction în Gulf Breeze* (1994). Analiza fotografiilor şi a filmului n-au pus în evidenţă vreo înşelăciune. Examinat psihiatric, Ed Walters a fost găsit sănătos, iar detectorul de minciuni l-a arătat că e sincer. Dar cel mai important era că în perioada şi zona respectivă au fost depuse cel puţin 68 rapoarte care indicau obiecte care n-au putut fi identificate, implicând 135 martori, dintre care patru au zărit fiinţe, iar nouă au suportat perioade de *„lacună în timp"* sugerând răpiri. Numărul total de fotografii a fost de 60, dintre care 39 făcute de Ed Walters. Printre martori s-au numărat mai multe notabilităţi ale orăşelului.

Marina militară şi NASA şi-au manifestat interesul faţă de fenomen aducând în zonă radare şi nave speciale de cercetare. E adevărat, la vreo 30 de kilometri exista o bază *Air Force;* oficialii acestora au dezmințit însă categoric zvonurile în legătură cu eventuale experienţe cu tipuri noi de aparate de zbor. Nu o dată martorii au raportat că OZN-urile erau urmărite de elicoptere sau avioane de vânătoare. Dat fiind că locuitorii oraşului erau în bună măsură ofiţeri pensionaţi, era greu de crezut că ei s-ar fi putut înşela atât de uşor.

Gulf Breeze, după întâmplările de mai sus, a devenit un fel de Mecca al pasionaţilor de OZN-uri. Totuşi au fost şi contestări. La începutul lui iunie 1990, după ce Ed Walters s-a mutat, noul proprietar al fostei sale case a găsit în pod un model identic cu OZN-ul de pe fotografii. Era însă greu de crezut că Ed, în cazul unei fraude, putea să fie atât de neglijent cu dovada ei. Pe de altă parte, oricât s-au străduit partizanii acestei versiuni, ei n-au reuşit să realizeze cu ajutorul machetei vreo fotografie convingătoare, în genul celor deja existente.

Gulf Breeze a mai fost şi scena unor întâmplări bizare. De pildă, şase specialişti ai Serviciului de Informaţii al armatei SUA, au dezertat în bloc pe 9 iulie 1990 din posturile lor, din Augsburg (Germania). Ei au fost prinşi şi arestaţi, întâmplător, de poliţie, în 14 iulie, la Gulf Breeze (Florida). Asupra lor aveau nişte dischete de calculator. Nimeni n-a aflat ce conţineau. La scurt timp, poliţia a primit un ordin de sus să nu-i interogheze pe cei în cauză. Au apărut în schimb agenţii Serviciului de informaţii al Armatei, ai CIA şi ai NSA, iar după trei zile, cei şase erau liberi, iar presa, iniţial avidă de subiect, a devenit, brusc, suspect de dezinteresată. Jacques Vallée comenta în 1991 că întâmplarea conduce la ipoteza că în armata americană se efectuează experimente stranii, care au legătură cu fenomenul OZN...

În ianuarie 1990, după aproape doi ani de pauză, OZN-urile au revenit la Gulf Breeze...

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 75.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/39

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Viitorul - codificat în timpurile biblice

Cum se poate ştii ceea ce va fi?

MIHAELA DOROBANŢU

Rabinii şi savanţii, spune Drosnin, nu au fost niciodată de acord asupra originilor Bibliei. Aceasta pentru că autorităţile religioase susţin că primele cinci cărţi ale Vechiului Testament (Torah, sau Pentateuhul), de la Geneză până la Deuteronom, au fost scrise de Moise însuşi, acum 3000 de ani, în timp ce cercetătorii sunt convinşi că au existat mai mulţi autori care au redactat textul cunoscut astăzi de-a lungul mai multor secole. Dar, în ceea ce priveşte discuţia de faţă, problema este practic fără obiect, pentru că oricum actualul text are o vechime confirmată de 1000 de ani. Mai mult, de o mie de ani textul este absolut neatins - versiunea de referinţă o constituie aşa numitul „Codex de la Leningrad", care datează din anul 1008 şi cu care toate Bibliile în limba ebraică sunt identice literă cu literă. Într-un asemenea text a găsit Michael Drosnin codificată ciocnirea de la 16 iulie 1994 dintre cometa Shoemaker-Levy (numită astfel după cei doi astronomi care au descoperit-o în 1993). Un fals este exclus - sau dacă fals a fost, falsificatorul trebuie să fi fost un geniu absolut pentru că ştia *complet* tot ce urma să se întâmple în viitor ! Convins până atunci că viitorul ...nu există până nu „se produce", Drosnin întreabă doi matematicieni cum, totuşi, se poate prevedea ceea ce se va întâmpla.

Matematicianul Eli Rips îi dă un răspuns de om credincios: „Lumea a fost creată. Creatorul nu este limitat de timp sau de spaţiu. Pentru noi viitorul nu există. Pentru Creator Universul întreg a fost văzut într-o singură clipă, de la început până la sfârşit."

Celălalt matematician, David Kazhdan, profesor la ilustra Universitate Harvard, dă o explicaţie newtoniană: „Ştiinţa admite că dacă cunoaştem poziţia fiecărei molecule, a fiecărui atom, putem prevedea totul. În Mecanică, dacă ştim poziţia şi viteza unui obiect, un obuz de exemplu, sau o rachetă care se îndreaptă spre Marte, putem foarte bine prezice unde şi când îşi va atinge ţinta. Din acest punct de vedere nu există nici o dificultate în a cunoaşte viitorul. Dar dacă mă întrebaţi dacă sunt uimit că viitorul este codificat în Biblie, evident că sunt."

Un al treilea matematician, I. Piateski-Shapiro, şi el eminent profesor, de data aceasta la Yale, se miră la rândul său că atâtea evenimente sunt revelate în textul biblic, dar în ceea ce priveşte predicţiile este mai nuanţat: „Nu există metodă în contextul legilor cunoscute ale Matematicii pentru a explica prezicerea viitorului. Fizica newtoniană este prea elementară pentru a explica o serie de predicţii atât de complexe şi de detaliate. Fizica cuantică nu este nici ea suficientă. Aici este vorba de un fel de inteligenţă străină. Cred că singurul răspuns este că Dumnezeu există." Şi totuşi Drosnin îl întreabă dacă până la urmă nu vom găsi o explicaţie pur ştiinţifică a acestei stranii codificări biblice. „Mă îndoiesc - îi răspunde matematicianul. Poate că o parte o vom explica, dar va exista totdeauna o alta care va rămâne necunoscută."

La hotarele parapsihologiei

EVADAREA DIN PREZENT ESTE POSIBILĂ! 2

PAUL IOAN

În aprilie 1997, nu fusese identificată nici o urmă a dispărutului. Pe drumul ce leagă Reddlock de Austin nu se înregistrase nici un incident, iar în pădurea din zonă nu fuseseră semnalate evenimente neobişnuite. Din datele strânse de poliţie rezulta că Dean nu avea nici un motiv să-şi părăsească nici familia, nici afacerile prospere din Austin. Pe de altă parte, dacă ar fi fost răpit, ar fi trebuit ca făptaşii să se manifeste, solicitând o recompensă. În consecinţă, nu se ştie dacă mai este sau nu în viaţă. Disperarea dnei Simpson a fost - în cele din urmă - motivul pentru care a apelat la vecina sa, mediumul Lloyd, implorând-o să intervină acolo unde anchetatorii eşuaseră.

Spre sfârşitul lunii aprilie, dna Lloyd pregăteşte o şedinţă în doi cu dna Simpson. „Soţul tău este departe, în nord. Nu ai de ce să te temi, se va întoarce singur atunci când îşi va termina ceea ce avea de făcut acolo..." Uluită, dna Simpson îşi aduce aminte că Dean s-a născut în Canada - fapt necunoscut de medium -, dar venise în SUA la numai şase ani. Nu mai ştia în ce localitate anume, undeva lângă Vancouver, dar era sigură că nu mai are de mult nici o rudă acolo. Ce ar fi trebuit să facă?

Pentru a nu divulga poliţiei ajutorul mediumnic, dna Simpson s-a resemnat cu gândul că soţul ei trăieşte şi că se va întoarce cât de curând. Şi aşa a şi fost. În după-amiaza zilei de 9 iulie 1997, dispărutul soseşte acasă cu un taxi. Este îmbrăcat aşa cum a „plecat", acum trei luni şi, culmea!, are la el toate documentele firmei şi cheile maşinii. Dean o îmbrăţişează ca şi cum atunci s-ar fi întors de la serviciu, după o zi obişnuită de muncă. Supefiată, soţia intră în joc şi amână arzătoarele întrebări pe care ar fi dorit să i le pună. Dar el îi spune că este foarte obosit şi se culcă fără să mănânce nimic. Înainte de a adormi, îi spune cu un ton ciudat Helenei : „Mi-e atât de dor de casa părintească!,,

Singurul lucru palpabil, menit să confirme neobişnuita dispariţie şi viziunea mediumului a fost un ziar canadian din Vancouver, datat aprilie 1997 şi prezent în geanta lui. Dean Simpson n-a fost capabil să înţeleagă el însuşi cum şi-a petrecut cele trei luni, nu-şi amintea decât că a plecat spre Austin ca de obicei. Pentru el, această perioadă parcă nici nu existase...

Binecuvântare sau blestem?!

„ADEMENITORUL" ASEDIU AL ADITIVILOR ALIMENTARI

PAUL IOAN

Organismul uman se poate revolta oricând şi în faţa asediului alimentelor „prelucrate ştiinţific" nu mai poţi şti pe ce să dai vina. Practic, omul a devenit cu timpul propriul său cobai. Ceea ce acum este interzis, acum câţiva ani era permis. Din păcate, din acest joc al unei lente autointoxicări se poate ieşi prin reîntoarcerea la starea cât mai naturală a produselor. Dar mai este posibil? Mai probabilă este alcătuirea „comisiei de protecţia protecţiei consumatorului"...

Nu este un simplu joc de cuvinte. Când ar trebui să intervină controlul şi eliminarea produselor supradozate? Nu cumva *înainte ca respectivele produse să ajungă în galantare*? În Franţa există o Comisie a Tehnologiei Alimentare care se pronunţă asupra justificării folosirii aditivilor în avantajul consumatorului: prelungirea stării de conservare, menţinerea calităţilor organoleptice (gust, aromă, aspect, consistenţă) şi nutritive. Deci se intervine pe flux, înainte de intrarea în traseul comercial. Astfel, mai în glumă, mai în serios, pe etichetele ce ne avertizează asupra aditivilor, ar trebui tipărită şi următoarea consolare: " *Acest produs este savurat şi de membrii Comisiei pentru Protecţia Consumatorului!*"

...Listele negre, pentru oameni şi cobai

Înaintaşii noştri din vremuri voievodale, dar şi mai de aproape, nu auziseră de expresia (dătătoare, în aparenţă, de linişte interioară şi calm existenţial) PROTECŢIA CONSUMATORULUI. Dar astăzi, incredibila explozie a chimiei alimentare confirmă zicala conform căreia funcţia creează organul. Extrem de numeroasele ingrediente - majoritatea devenite indispensabile - prezintă, iată, o reală primejdie pentru metabolism, dacă sunt depăşite anume limite. Aşa au apărut „listele negre", după testare pe cobai.

Astfel, este de notorietate pentru specialiştii nutriţionişti că - de exemplu - glutamatul monosodic, cod E-261 (compus ce dezvoltă şi întreţine gustul semipreparatelor şi preparatelor), este un neurotoxic trecut pe lista neagră. Pe aceeaşi sumbră înşiruire a „otrăvurilor vesele" sunt prezenţi şi coloranţii, încă folosiţi la noi, E-122 şi E-124 (roşu pentru carne). Bumerangul modernizării industriei alimentare apare, fie şi cu ajutorul câtorva exemple. Mii de cercetători au lucrat pentru a realiza compuşi de sinteză care să îmbunătăţească însuşirile unor alimente, fapt care a generat apariţia altor mii de cercetători care, de-a lungul timpului, să verifice pe cobai (maimuţe şi şobolani) gradul de toxicitate şi limitele admisibile în consumul uman. Cercul vicios se închide cu o altă categorie de specialişti, cei care au menirea să controleze dacă şi în ce doze sunt prezente în varii alimente compuşii de pe listele negre. Şi, neputincios ca un naufragiat într-un ocean de ademenitoare ingrediente, în mijlocul cercului stă consumatorul de rând, devenit ţintă vie, meditând plin de încredere la... „Comisia pentru protecţia consumatorului".

Dar ce pot face strădjerii unei alimentaţii sănătoase, când chiar şi într-o ţară unde sutele de brânzeturi sunt controlate periodic cu raze X, Franţa, se derulează procese costisitoare împotriva celor ce nu respectă regulile „jocului"? Fabricanţii se apără întotdeauna cu argumente economice şi tehnologice. Odată stabilite anumite reţete conţinând substanţe de conservare, colorare sau aromatizare, cu greu mai poate fi înfrântă inerţia fabricanţilor.

> XXI, monotonia cromatica alimentară va dispărea definitiv şi ne vom putea suprima repulsia în faţa unui pepene albastru cu pete liliachii. Dar surpriza nu se va opri aici. Acel pepene «suprarealist» din frigidere ar putea avea gust de kiwi sau avogado..." - spune Michel Delray, doctor nutriţionist francez. Imaginea , parcă decupată dintr-un coşmar al ingineriei genetice, vine să însoţească estimările specialiştilor de la Salonul „FIE" (Food Ingredients Europe - ingrediente alimentare în Europa) : peste 15 miliarde de dolari pe an se cheltuiesc pentru fabricarea de arome, îndulcitori, coloranţi şi agenţi de emulsie pentru industria alimentară. Cu cât creşte numărul acestor aditivi, cu atât mai impresionante sunt...

Un fapt edificator a fost constatat la Salonul „FIE" de anul trecut: numai într-un deceniu, numărul de producători europeni de ingrediente chimico-alimentare a crescut de peste douăzeci de ori, de la 33 în 1987, la 770 în 1997! Artificializarea produselor alimentare rentează...

Cine protejează... protecţia consumatorului?

Listele negre europene cuprind în dreptul fiecărui aditiv rubrica „pericol potenţial" . Câţi dintre fabricanţii români de conserve ştiu că doza de conservant E-249 (nitriţi de potasiu) este de numai 1 mg/kg, şi că acest E-249 este cancerigen, provoacă hipertensiune arterială precoce şi alergii? Dar faptul că o doză de peste 5 mg/kg benzoat de sodiu (în gumă de mestecat, pate de ficat etc.) poate declanşa alergii şi migrene?

CONTROVERSE

Viaţa - miraculoasa creaţie a Timpului

MARIAN GRIGORE

Lumea materială înregistrează, permanent, două mişcări contrarii: una generând dezvoltarea unor structuri din ce în ce mai complexe şi mai organizate (marcând trecerea de la lumea particulelor subatomice la atomi şi molecule şi, în final, la structurile caracteristice vieţii), şi o alta, de degradare a acestei complexităţi, transformând „omul în cenuşă şi monumentele în nisip". În termeni informatici, în primul caz cantitatea de informaţii conţinute de elementele materiale supuse procesului respectiv scade în favoarea complexităţii organizaţionale („simplu" de definit printr-o ecuaţie matematică), în cel de-al doilea caz, procesul este exact invers.

Putem vizualiza cele două procese printr-un exemplu concret: o grămadă de nisip necesită o uriaşă cantitate de informaţii pentru a o descrie, întrucât va trebui descrisă forma şi poziţia fiecărui grăunte. În schimb, complexitatea sa organizaţională este quasinulă, structura sa fiind absolut haotică. Dar adunată în formă de cărămizi, folosite la construcţia unui zid, grămada de nisip va necesita mult mai puţine informaţii pentru a o descrie (un număr N de cărămizi cu laturile de dimensiunile A,B şi C sunt elemente suficiente, iar modul de alcătuire a zidului poate fi definit printr-o serie matematică, mai mult sau mai puţin complexă). Dar supus acţiunii timpului, zidul va sfârşi prin a redeveni nisip.

„Simpla" observare a acestor fenomene, însoţită de necesarul proces de reflecţie ştiinţifică, a condus la afirmarea conceptului global de informaţie, sub forma a două noi concepte complementare şi contradictorii: cantitatea de informaţie, denumită şi ***complexitate statistică,*** şi calitatea informaţiei, respectiv gradul ei de organizare şi complexitate, denumit şi ***profunzime logică.*** Iar cele două aspecte ale informaţiei se supun unor legi specifice fiecăruia în parte. Astfel, principiul, de altfel evident oricui, conform căruia ***orice sistem izolat tinde să se dezorganizeze*** (zidul devenind nisip) înseamnă că, în mod natural, îşi sporeşte complexitatea statistică. În schimb, profunzimea logică nu se supune aceluiaşi principiu, legea sa proprie spunând că ***un sistem poate căpăta în mod natural profunzime logică, dar numai printr-un proces extrem de lent,*** şi niciodată spontan. Avem aici sintetizată însăşi esenţa lucrărilor lui Landauer şi Bennett, cărora li se datorează noţiunile de complexitate statistică şi profunzime logică ale informaţiei, precum şi enunţarea legilor care le guvernează. Revenind la exemplul zidului, aceasta înseamnă că el poate fi distrus, în mod spontan, de pildă printr-o explozie, redevenind nisip, dar şi că poate apărea, natural, printr-un capriciu al naturii, însă într-un timp situat la o scară de ordinul erelor geologice. Ca o paranteză, citez aici pe celebrul matematician american de origine rusă, Gamow, care, pentru a ilustra rolul întâmplării în crearea unor structuri coerente, spunea că dacă am pune o maimuţă să bată la întâmplare pe clapele unei maşini de scris un timp suficient de lung, cu siguranţă că, printre înşiruirile aleatorii de litere imprimate, se vor afla şi operele lui Shakespeare, opere care nu reprezintă altceva decât una dintre combinaţiile posibile ale literelor alfabetului.

Aşa ne putem explica, deci, apariţia unor configuraţii de genul Sfinxului din Bucegi, o configuraţie cu profunzime logică ce pare inimaginabilă fără intervenţia conştientă a unui „creator", uman sau divin. Şi, totuşi, Sfinxul este exclusiv opera naturii! La fel ca şi viaţa – structura care beneficiază de o profunzime logică extremă. Împreună cu Newton, care, întrebat fiind care este rolul lui Dumnezeu în teoria sa privind mişcarea planetelor, a răspuns că n-a avut nevoie de această ipoteză, putem şi noi spune că nici explicaţia ştiinţifică a vieţii nu implică necesitatea lui Dumnezeu. Singura necesitate este aceea a Timpului... care poate purta numele lui Dumnezeu!

Starea lumii 1999

Către o societate ecologică

GEORGE CUŞNARENCU

Editura Tehnică a tipărit la începutul acestei toamne lucrarea *Starea Lumii 1999*, o culegere de analize şi prospecţiuni legate de tendinţele care au marcat anul care a trecut, toate acestea sub coordonarea lui Lester R. Brown, director al *Institutului Worldwatch* din Washington, şi în traducerea Danielei Bogdan şi a lui Dan Bogdan. O carte care vorbeşte despre problemele globale ale omenirii, cel puţin aşa cum apar ele în viziunea unor cercetători americani. Oricum, fiecare capitol al acestei lucrări ar putea deveni subiectul unor articole pentru revista „Magazin", fiind vorba despre observaţii extrem de interesante, pe alocuri incitante şi foarte instructive. Ele ar reprezenta pentru cititorii revistei noastre şi o excelentă călătorie spre cunoaşterea lumii în care trăim şi a lumii spre care ne îndreptăm. Dacă nu chiar drumul pe care l-a ales ţara noastră, cel puţin sensul de deplasare al marilor ţări industrializate. Cum, din păcate, nu putem apela la această modalitate, mă voi rezuma la a prezenta câteva idei cuprinse în lucrarea coordonată de Lester R. Brown. Faptul că prefaţa versiunii româneşti este semnată de fostul preşedinte al României, Ion Iliescu, sau că Academia Română a organizat o sesiune de comunicări pe marginea acestei cărţi, condusă de Preşedintele Academiei, profesorul Eugen Simion, demonstrează că subiectul nu este unul banal. Poate că aflând cum a mers lumea în anul 1998 şi cum va evolua spre noul mileniu să îi intereseze şi pe oamenii politici ai ţării noastre, pe viitorii conducători, astfel încât, cunoscând tendinţele de dezvoltare globale să poată racorda şi România la această „nouă dinastie". O racordare pe care o tot aştептăm şi la care am avea şi dreptul.

În *Cuvântul înainte* al versiunii originale, coordonatorul acestei lucrări spune: *Cercetarea noastră arată cu claritate că modelul economic ce a evoluat în vestul industrializat şi se răspândeşte în lumea întreagă se autosubminează încetul cu încetul. Aşa cum este structurat în prezent, nu ne va conduce prea departe în secolul următor. Întrebarea este, aşadar, dacă putem identifica o altă cale, care să poată fi urmată. În capitolul 1 descriem cum ar trebui să fie o economie durabilă. În capitolul 10 prezentăm măsurile politice necesare pentru această tranziţie. Din fericire, guvernele şi corporaţiile recunosc tot mai mult necesitatea unui nou model economic, durabil sub aspect ambiental.*

Să vedem, pe rând, despre ce e vorba. *Modelul economic occidental – economia risipei bazată pe combustibili fosili şi centrată pe automobil –, care a ridicat atât de mult nivelul de trai al unei părţi a omenirii în cursul acestui secol se află în dificultate*, citim în capitolul 1. *Într-adevăr, economia globală nu se poate extinde oricât, dacă ecosistemele de care depinde continuă să se deterioreze. Provocarea constă în conceperea şi edificarea uneia noi, care să susţină progresul uman fără a-şi distruge sistemele-suport – şi care să ofere o viaţă mai bună tuturor. Trecerea la o economie durabilă ecologic ar putea fi o tranziţie la fel de profundă ca şi Revoluţia Industrială care a condus la actualul impas. În ce măsură va fi încununată de succes rămâne de văzut.* Trecând la capitolul 10 aflăm că pentru ca o asemenea nouă economie să aibă succes este necesar să ştim să interpretăm corect semnalele. *„Fiind vorba despre o epocă de tranziţie, întrebarea firească este: cum va arăta noua dinastie? Către ce fel de lume ne îndreptăm? Deocamdată ordinea mondială care îşi face apariţia nu este dorită aproape de nimeni".* Ar mai fi multe de spus, dar deocamdată mă opresc aici. Cu convingerea că succesul unei asemenea epoci de tranziţie spre o societate durabilă, ecologică, vine din interpretarea corectă a semnalelor pe care le primim de la societatea actuală.

Tinerii români au devenit mai responsabili în materie de sex

Un nou studiu a evidenţiat faptul că, în ceea ce priveşte sexul, tinerii români de astăzi sunt mai responsabili decât generaţiile anterioare.

Conform studiului comandat de *Durex*, cel mai important nume de pe piaţa mondială a prezervativelor, 70 la sută dintre tinerii de vârste cuprinse între 16 şi 19 ani folosesc de fiecare dată prezervativul atunci când fac sex cu o cunoştinţă întâmplătoare. Spre deosebire de ei, doar 50 la sută dintre cei cu vârste cuprinse între 20 şi 29 de ani şi mai puţin de o treime dintre cei din grupa de 30-39 de ani procedează astfel.

În timp ce 28 la sută dintre tineri şi-au schimbat comportamentul o dată cu apariţia HIV/SIDA, doar ceva mai puţin de jumătate dintre cei din grupa 20-29 de ani şi numai 34 la sută dintre membrii grupei de 40-45 de ani se poartă acum astfel.

Şi totuşi, şase din zece români au recunoscut că nu au folosit prezervativ atunci când au făcut dragoste pentru prima oară.

„Este îmbucurător că, după ce şi-au început viaţa sexuală, mulţi tineri din România au început să acorde atenţie sexului ceva mai protejat, dar este îngrijorător că oamenii de toate vârstele îşi asumă riscuri atunci când o fac pentru prima dată", a declarat Mark Kritchley, director *Durex*.

„Tot atât de îngrijorător este că, în mod evident, generaţiile mai vârstnice nu acordă atenţie informaţiilor ce li se oferă pe teme de sănătate. Aceşti oameni trebuie să se gândească să se protejeze, atât pe ei cât şi pe partenerii şi partenerele lor, împotriva infecţiilor transmise pe cale sexuală şi a sarcinilor nedorite", a mai adăugat el.

Studiul a evidenţiat faptul că românii fac dragoste, în medie, de 127 de ori pe an, dar că tinerii între 20 şi 29 de ani o fac mai des, adică de 147 de ori pe an.

Cei mai mulţi dintre români au aşteptat până când au simţit că sunt pregătiţi să facă dragoste pentru prima dată, iar aproape 30 la sută dintre femei au aşteptat până în ziua nunţii.

Românii sunt o naţie romantică. Cei mai mulţi dintre ei ar prefera să facă dragoste în paturi cu aşternuturi de satin, pe poziţie secundă ca loc de desfăşurare venind baia sau duşul.

Pe de altă parte, cei mai mulţi spun că viaţa lor amoroasă este considerabil mai puţin importantă decât banii, viaţa de familie sau recesiunea.

La nivel global, tinerii fac dragoste în medie de 98 de ori pe an, deşi britanicii (de 133 de ori) şi americanii (de 128 de ori) pretind că o fac mai des decât oricine altcineva.

Tinerii între 16 şi 21 de ani din întreaga lume îşi pierd virginitatea, în medie, la vârsta de 15,9 ani şi fac dragoste cu 4,9 parteneri diferiţi.

În general, ei află noţiuni despre sex la vârsta medie de 12,2 ani, în cea mai mare parte de la prieteni.

Recorduri insolite

Dacă privind aceste fete ochii „au alunecat" spre picioarele lor, vă putem spune că ele sunt „deţinătoarele" celor mai frumoase picioare din lume. Până nu de mult Adriana Karembeu deţinea recordul, cu o lungime a picioarelor de 1,24 m. Ea a fost detronată însă. Noul record (1,29 m) aparţine blondei cehe Marcela Sterclova, de 19 ani. Cu astfel de dimensiuni, ar fi aproape firesc să li se pară că restul lumii le ajunge abia la glezne...

Gastronomice

Şi în această săptămână vă sugerăm să încercaţi reţetele oferite de fidela noastră cititoare din Vişeul de Sus, doamna Chereji Clara.

Tort surpriză

Un blat cu cacao procurat din comerţ sau preparat în casă, îngheţată de alune preparată în casă sau procurată din comerţ, lichior de cacao sau vanilie, 100 g alune, 100 g ciocolată de menaj sau amăruie.

Se taie blatul în două părţi egale, pe orizontală şi se însiropează cu sirop sau cu lichior, după dorinţă. Se aşază primul blat pe platoul de servit. Deasupra se pun alune uşor prăjite, tăiate mărunt cu un cuţit sau zdrobite puţin, precum şi bucăţele de ciocolată date pe răzătoarea cu ochiuri mari. Se aşază apoi un strat de îngheţată care se acoperă cu celălalt blat. Peste acesta se pun alune şi bucăţele de ciocolată. Se serveşte imediat.

Salată cu costiţă afumată

500 g cartofi fierţi, 1 salată verde, 3-4 fire ceapă verde, 150 g costiţă afumată, 2 linguri oţet.

Cartofii fierţi în coajă se curăţă şi se taie felii, se amestecă cu salata verde şi se aşază într-o salatieră. Costiţa tăiată în feliuţe mici se prăjeşte, se stinge cu oţet şi se toarnă peste salată. Deasupra se presară ceapa verde tăiată mărunt. Se serveşte imediat.

MODA

Pielea, vedeta modei de toamnă

Creatorii de modă ne asigură că în acest anotimp putem purta la orice oră din zi fuste din piele (lungi sau scurte), pantaloni, rochii sau veste. Din nou foarte modernă, pielea, croită într-un stil impecabil, armonizată cu jachete sau *mantouri din lână* reprezintă o soluţie pentru zilele friguroase şi ploioase ale toamnei.

Idei utile

- *Coaja de lămâie se rade pe răzătoare, se usucă o zi, se amestecă cu zahăr şi se păstrează în borcane bine astupate. Şi cojile de portocale trebuie păstrate la fel. Este minunată pentru a da o bună aramă aluaturilor.*
- *Coaja albă (din interior) a portocalelor bine spălată curăţă sticla şi obiectele de lemn.*
- *Dacă mâncarea se prinde iată cum trebuie să procedaţi: mai întâi se trece în alt vas, se aşază deasupra vasului o cârpă udă peste care se pune un strat de sare, deasupra un capac ud cu apă rece care absoarbe mirosul. La nevoie, sarea poate fi schimbată şi capacul clătit cu apă rece.*

Ghid practic

Pentru a elimina toxinele...

...faceţi acest masaj al feţei. Efectul va fi surprinzător şi rapid. Presarea anumitor puncte activează, cu certitudine, unele funcţii interne. Pentru a iriga pielea, masaţi uşor fruntea, cu mişcări circulare, pornind din mijlocul frunţii spre tâmple. Apoi masaţi din dreptul sprâncenelor spre frunte. Terminaţi masând uşor zona înaltă a frunţii, de la rădăcina părului. Pentru a stimula rinichii, cu indexul presaţi uşor nasul, în zona situată în apropierea ochilor.

Pentru a dinamiza tranzitul intestinal presaţi zona cea mai proeminentă a osului de la nivelul pomeţilor obrajilor.

Pentru ca efectul să fie maxim, fiecare presare va dura 30 de secunde, iar rotaţiile se vor face întâi într-un sens, apoi în celălalt. (Imaginile alăturate sunt, de altfel, un ghid excelent).

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Pentru dumneavoastră, doamnă

Un caz pe săptămână

„Mă numesc R.V., locuiesc în Bucureşti şi am 77 de ani. De mai mult timp mi s-a diagnosticat un chist pancreatic, boală care îmi dădea o stare generală proastă şi dureri. Având în vedere şi vârsta şi faptul că alte tratamente nu m-au ajutat am apelat la doamna Vasilica Ciupea, maestră cu capacităţi extrasenzoriale de categorie internaţională. După tratamentul bioenergetic făcut pot spune că acum mă simt bine, nu mai am dureri, chistul nu a evoluat. În plus, am un somn bun, odihnitor, fapt ce conduce şi la ameliorarea asteniei asociată bolii"...

*

Redacţia revistei noastre facilitează, cititorilor dornici să beneficieze de tratament bioenergetic, accesul la „Cabinetul Ciupea" pe baza talonului alăturat. Posesorul unui astfel de talon decupat din revistă beneficiază de o reducere cu 10 la sută a costului tratamentului, ceea ce echivalează cu 45000 lei.

10% REDUCERE adică 45000 lei

TALONUL NR. 39

Numele şi prenumele pacientului.....

.....

Adresa.....

Intervalul efectuării tratamentului.....

Programări la telefon: 6862046

● Valabil până la 20 octombrie 1999 ●

Laborator de sănătate

DOVLEACUL
un bulgăre de Soare

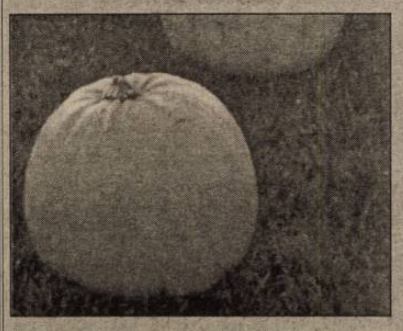

Dovleacul a fost cultivat în America de Nord cu mult înainte de sosirea europenilor pe acel continent. După ce au făcut cunoştinţă cu leguma portocalie, au adus-o şi în Europa, şi foarte repede au apărut şi primele idei de a o pregăti într-un mod delicios; oamenii au scobit dovlecii, au amestecat miezul cu lapte, ouă şi mirodenii, obţinând o umplutură pe care au turnat-o în „pântecul" legumei iar preparatul obţinut în acest fel a fost copt ore întregi la foc mic. „Reţeta" este simplă şi se găseşte şi în prezent în unele cărţi de bucate.

Miezul dovlecilor portocalii de iarnă este nu doar extraordinar de gustos dacă e bine pregătit, dar şi benefic pentru sănătate. Culoarea portocalie semnalează prezenţa beta-carotenului, aliat de bază al organismului în lupta împotriva cancerului (de plămâni, gastro-intestinal, de vezică şi colon), a bolilor sistemului imunitar, a răcelilor şi a unor boli de ochi. Dovlecii conţin şi o cantitate importantă de fibre, importante în apărarea împotriva tumorilor. Dar această legumă uriaşă mai deţine şi un semnificativ rezervor de calciu (bun pentru sănătatea oaselor), vitamina C, precum şi potasiu care ajută la menţinea stării de sănătate a inimii. O jumătate de cană de miez de dovleac copt sau uşor călit conţine la fel de mult potasiu cât o banană.

Coacerea este cea mai simplă metodă de a pregăti dovlecii, după ce au fost curăţaţi de seminţe şi de fibre. Se pot umple cu mere, nuci, stafide în combinaţie cu scorţişoară, nucşoară etc., în funcţie de gust. În plăcinte, prăjituri, fursecuri, miezul de dovleac poate fi, de asemenea, mult folosit.

Dr. AURELIA DĂSCĂLESCU

Încălziţi-vă sufletele pentru copiii voştri!

- Cristian din Timişu de Jos (Braşov) ne scrie în legătură cu părinţii lui, care nu au timp să îi asculte problemele. Nu are prea mulţi prieteni, nici unul de fapt cu care să discute lucruri mai intime. Ce să facă?

- Dragă Cristian, problema pe care tu o ridici este foarte frecvent întâlnită astăzi. Tot mai mulţi copii se plâng de faptul că părinţii lor nu mai au timp pentru ei, pentru „sufletul lor" mai bine zis, pentru că sunt foarte ocupaţi cu serviciul. Majoritatea îşi petrec tot timpul încercând să procure mijloacele materiale necesare supravieţuirii, vin acasă obosiţi, uneori nervoşi că nu au câştigat destul şi nu mai au răbdare şi pentru problemele „neînsemnate" ale copiilor. Alţi părinţi muncesc de dimineaţă până seara acumulând venituri, pentru a „nu le lipsi nimic copiilor lor". Şi se miră că bieţii copii mai au pretenţia să stea de vorbă cu ei seara, când „până atunci pentru cine s-au străduit?". Dar în ambele cazuri, părinţii bine intenţionaţi uită că cea mai importantă hrană este cea a sufletului, şi că degeaba ai stomacul plin dacă nu ai puţină alinare şi pentru inimă sau minte. Copiii sunt şi ei nişte omuleţi care au probleme, uneori foarte mari pentru vârsta şi puterea lor de înţelegere, chiar dacă nouă, adulţilor, ne par nişte prostii, nişte mărunţişuri. Copiii au nevoi de a cunoaşte cât mai mult din ceea ce îi înconjoară, vor să afle cât mai multe din tainele naturii, iar persoanele cele mai de încredere pentru a le da aceste informaţii ei consideră că sunt părinţii lor.

Ce se întâmplă însă când aceştia din urmă nu înţeleg nevoia copiilor sau nu sunt capabili să le-o satisfacă? Mulţi copii se închid în ei, au impresia că sunt respinşi de părinţi, că nu sunt iubiţi îndeajuns, poate chiar că nu merită dragostea părinţilor lor. Şi încearcă să găsească ceea ce le lipseşte în altă parte.

În cazurile mai fericite, copiii scriu la o rubrică de ziar sau de revistă, unde un medic, un psiholog sau o persoană de bună credinţă încearcă să răspundă la scrisorile multor şi multor cititori. Alţii apelează la diverse linii telefonice, unele bine intenţionate şi profesioniste, altele prea puţin potrivite pentru inocenţa copiilor, tot în speranţa de a găsi un prieten care să vorbească cu ei, să le răspundă la întrebări, sau pur şi simplu să îi asculte fără să îi repeadă, fără să îi certe, fără să îi judece.

Sunt însă şi cazuri mai puţin fericite, în care copiii singuratici intră în anturaje rău famate, unde află lucruri noi, dar legate de cum să fure, să mintă, să înşele sau chiar mai rău. Iar vina lor este prea mică, în orice caz, direct proporţională cu vârsta pe care o au, pentru că ei nu au căutat decât un prieten care să îi facă să se simtă acceptaţi.

Tu, Cristian, ai ales o cale bună, de a scrie la revista noastră şi te aşteptăm cu orice problemă ai avea sau cu orice gând, să fii alături de noi. Iar noi vom fi mereu alături de tine. Am vrea, totuşi, să te rugăm şi pe tine şi pe ceilalţi copii care sunt în situaţia ta, să fie puţin mai înţelegători cu părinţii lor, să încerce să le explice într-un moment de linişte, la sfârşitul săptămânii poate, ce simt, de ce au atâta nevoie de puţin timp din partea lor şi eu cred că părinţii vor înţelege şi vor încerca să se poarte altfel.

Iar voi, dragi părinţi, nu uitaţi că sunteţi persoanele cele mai importante din viaţa copiilor voştri şi că ei au nevoie de dragostea şi de atenţia voastră mai mult decât de un plus de mâncare. Încălziţi-vă puţin sufletele, pentru ca sufletele copiilor voştri să înflorească şi ele şi să vă bucure mai târziu. Depinde de voi, iar efortul este nebănuit de mic...!

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

Meningita şi conjunctivita sau despre importanţa igienei

- Stimate Domnule Profesor dr. Andrei-Aubert Combiescu, în calitatea Dv. de Director al Institutului Cantacuzino şi de Profesor de Microbiologie la Facultatea de Medicină, sunteţi personalitatea cea mai autorizată căreia să-i adresăm câteva întrebări referitoare la un subiect care din păcate rămâne încă în actualitate. Aş vrea să ne reamintiţi căile de transmitere, cum a evoluat ea, de ce totuşi cedează atât de greu şi, din nou, ce trebuie să facem pentru a ne feri de meningită?

- În ceea ce priveşte agentul patogen, deci cauza meningitei, ştim acum cu precizie că este vorba despre nişte enterovirusuri, virusuri care pătrund în organismul uman pe cale digestivă; se înmulţesc în intestin şi se elimină prin materiile fecale, transmiţându-se astfel de la o persoană infectată la una sănătoasă prin ceea ce numim „circuitul fecalo-oral". Adică, cel mai des se transmite prin contact direct: cel care elimină virusul, şi eventual nu respectă condiţiile minime de higienă (nu se spală pe mâini când vine de la WC, când se aşază la masă, nu spală lucrurile pe care le mănâncă etc), are şanse să transmită cu mare uşurinţă virusul în primul rând membrilor familiei. Şi trebuie ştiut că acest virus se transmite în primul rând între copii, ei fiind în general mai neglijenţi şi mai greu de obişnuit cu reguli corecte în ceea ce priveşte higiena personală. Vedeţi, analiza epidemiologică care s-a efectuat în zonele unde au apărut aceste cazuri (şi care s-au cantonat mai ales în nordul Moldovei, judetele Botoşani, Suceava, Iaşi, Neamţ, apoi Bacău şi mai puţin Vaslui, cu câteva cazuri în plus în Constanţa, unde, interesant, ele au apărut la localnici şi nu la turişti), au stabilit un element comun: toate aceste persoane s-au scăldat în ape stătătoare sau curgătoare.

Acum, e adevărat că este puţin cam greu de explicat această contaminare prin scăldat, mai ales într-o apă curgătoare, pentru că aici are loc o diluţie foarte mare a virusului. Dacă se mai poate înţelege că un singur bolnav, de exemplu, ar putea contamina un lac mic sau un eleşteu, este mai greu de presupus că o persoană poate contamina atât de intens un curs de apă curgătoare încât aceasta să devină infectată. Nu este exclus - este însă doar o ipoteză care nu s-a putut dovedi - că aceasta s-ar datora faptului că în special copiii care fac baie împreună, tot împreună îşi pun şi hainele, favorizând astfel transmiterea virusului. Cert este însă că virusul circulă în toate populaţiile, mai ales cele de copii şi adolescenţi, şi pe tot globul. În zonele temperate, cum este cazul la noi, el circulă mai ales vara şi toamna, şi cu asemenea ubicuitate încât dacă faci o supraveghere virologică (aşa cum se face în cazul poliovirusurilor, de exemplu), dacă nu găseşti astfel de virusuri la persoane sănătoase, înseamnă că sistemul de supraveghere nu este bun!

- Apariţia virusurilor este un lucru excepţional?

- Nu. Circuitul acestor enterovirusuri este un fenomen absolut normal şi se întâmplă în fiecare an. În total există peste 60 de serotipuri şi fiecare din ele, când infectează organismul uman (şi să nu uităm că virusul se întâlneşte ***numai*** în organismul omenesc, nu poate trece de la animal la om cum se întâmplă cu leptospirele), are nevoie de un anumit timp pentru a se multiplica, uneori nu provoacă nici un fenomen de boală, alteori poate produce fie o erupţie, fie o aşa-zisă herpagină (dureri în gât cu apariţia unor mici vezicule), fie dureri musculare sau pleurale, meningite etc. - o paletă multiplă de fenomene digestive..

Ei bine, când te-ai infectat cu un asemenea virus, după câteva săptămâni multiplicarea în intestin încetează, pentru că organismul dezvoltă un răspuns imun - produce anticorpii care reuşesc să-l elimine. Şi organismul rămâne rezistent, faţă de ***acel*** virus, de multe ori pentru ani de zile. Fiind însă, cum spuneam, peste 60 de serotipuri, îţi cam trebuie o viaţă pentru a le epuiza pe toate! Unele din ele, unele tulpini, se întâmplă să fie mai agresive şi aşa s-a întâmplat probabil şi acum. Spun „s-a întâmplat", pentru că în prezent epidemia se află în scădere. Au circulat aici nişte serotipuri de ecovirusuri (una din subfamiliile de enterovirusuri) care sunt mai des implicate în producerea de meningite. Şi o coincidenţă nefericită a făcut ca în judeţele afectate să se manifeste tipurile cunoscute ca producând meningita.

- De ce tocmai în aceste judeţe?

- Probabil pentru că aici s-a dezvoltat în ultimii 15 ani un contingent de copii care nu aveau anticorpi pentru aceste virusuri. Aşa s-a produs infecţia, aşa la ***unii*** dintre ei s-au produs meningite - pentru că la majoritatea nu au apărut. Şi este de aşteptat ca în momentul când organismele respective îşi vor fi dezvoltat anticorpii, în judeţele respective epidemia să înceteze.

(Va urma)

Interviu realizat de
MIHAELA DOROBANŢU

Despre „furtuna rădăcinilor"

ARCADIE PERCEK

Indiscutabil, cutremurele de pământ ocupă şi ele o pondere foarte importantă printre furiile Terrei. Cutremurul recent din Turcia, izbucnit la orele trei şi două minute după miezul nopţii, atestă întocmai această realitate.

Asupra naturii intime a cutremurelor au fost enunţate mai multe teorii, majoritatea cercetătorilor în problemă fiind de acord cu aşa-numita teorie a tectonicii plăcilor sau a platformelor tectonice, teorie elaborată cu câteva decenii în urmă de Helzner şi Le Pichon. În viziunea acestei teorii, se consideră că Terra este acoperită de 12 principale plăci litosferice rigide, fireşte imense, având o grosime de aproximativ 100000 m, care ţin în spinare continentele şi bazinele oceanice.

Aceste gigantice şi fabuloase plăci, de fapt nişte uriaşe „plute", glisează lent pe stratul subiacent parţial topit, deplasându-se uşor unele faţă de altele. În această deplasare ele se pot apropia, sau dimpotrivă îndepărta, pot pătrunde una sub alta până la mari adâncimi şi, cu acest prilej, se pot fricţiona şi ciocni una cu alta. Tocmai această zonă de contact dintre plăcile menţionate devine sursa unor zguduiri telurice şi seisme care pun oamenii la grea încercare atât sub raport psihologic, material sanogenetic ca şi al menţinerii lor în viaţă.

Aşadar, sub acţiunea forţelor interne ale Pământului, platformele de care am vorbit mai sus se mişcă extrem de lent una faţă de alta – vitezele de alunecare nedepăşind după unii cercetători cifrele de 1-6 cm pe an.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Accidentul vascular cerebral

„Am 27 ani - ne scrie VATAMANIUC ELISABETA, din Bucureşti - *şi chiar de la această vârstă am tensiunea uşor crescută (15/8,5, şi cu caracter uşor oscilant - şi, pentru că atât mama mea a murit de accident vascular pe fond de hipertensiune arterială, cât şi mama ei, respectiv bunica mea, sfătuiţi-mă ce să fac ca să nu păţesc şi eu la fel".*

Accidentul vascular cerebral, stimată Doamnă Vatamaniuc Elisabeta, este o suferinţă cerebrală acută sau subacută, de origine vasculară, şi constă dintr-o hemoragie, embolie sau tromboză cu apariţie de obicei brutală, pe fondul unei hipertensiuni arteriale. Merită să ştiţi că medicina susţine că fiecare al şaptelea deces este produs de un accident vascular cerebral. Aceeaşi medicină mai susţine că mai mult de jumătate dintre bolnavii care au avut neşansa de a face un asemenea accident, mor în primele şase luni, iar 1/3 din totalul supravieţuitorilor necesită îngrijiri zilnice până la sfârşitul vieţii, în timp ce 10 la sută dintre supravieţuitori, îşi petrec tot restul vieţii în instituţii medicale cu asemenea profil. Aşa că este întru totul justificată îngrijorarea dv., şi dacă toţi aceia care suferă de hipertensiune arterială ar fi preocupaţi de această problemă încă de la vârste tinere, situaţia ar fi în lume, din acest punct de vedere, incomparabil mai bună. Ce trebuie deci făcut, în mare, de către aceia care având valorile tensionale mai mari, doresc să evite accidentul vascular?

În primul rând, să nu fumeze, ştiut fiind că fiecare al şaselea deces prin accident vascular este legat în mod direct de fumat.

În al II-lea rând, plecând de la ideea că hipertensiunea arterială creşte cu 800 la sută riscul de a face un accident cerebral vascular, se impune de a ne controla cu regularitate valorile tensiunii arteriale şi de a ne adresa medicului curant, ori de câte ori aceste valori cresc.

În al III-lea rând, reduceţi consumul de sare din alimentaţie, ştiut fiind că sarea contribuie la ridicarea tensiunii arteriale în perimetrul unor anume persoane.

În al IV-lea rând, reveniţi la normal cu greutatea corporală, în ipoteza că suferiţi de obezitate. Este pe deplin demonstrat că kilogramele în exces favorizează apariţia aterosclerozei, stare patologică care aşterne patul hipertensiunii arteriale.

În al V-lea rând, reduceţi consumul de produse lactate, ştiut fiind că majoritatea dintre acestea sunt bogate în lipide, deci în grăsime şi, implicit, în colesterol.

În al VI-lea rând, reduceţi substanţial consumul de grăsimi ca şi de mâncăruri grase, fiind demonstrat faptul că reducerea sub 20 la sută din totalul caloriilor consumate într-o zi, protejează stratul intern arterial de invazia aterosclerozei.

În al VII-lea rând, combateţi cu insistenţă sedentarismul, introducându-vă în viaţa de fiecare cât mai multă mişcare (mers pe jos, exerciţii fizice) ştiut fiind că mişcarea îmbunătăţeşte circulaţia şi ajută la debarasarea de kilogramele în exces.

Protejarea mediului

La încheierea conferinței de la Kyoto, dedicată mediului înconjurător, țările industrializate au ratificat un protocol, sub egida Conferinței-cadru a ONU, privitor la schimbările climatice, prin care se prevede reducerea emisiunilor de gaz cu efect de seră la nivelele stabilite din punct de vedere juridic – legislativ. Acordul de la Kyoto diferă de acordurile anterioare ținându-se seama pentru prima oară de capacitățile biologice planetare, în mod particular păduri. Dacă responsabilii politici vor introduce o legislație eficace, se speră ca măsurile internaționale de protejare a mediului să salveze pădurea planetară, reducând factorii poluanți.

Trenul – alternativă pentru transportul mărfurilor

În Europa 75 la sută din mărfuri sunt transportate pe șosele. Această situație agravează considerabil traficul, sporind poluarea. O recentă catastrofă în tunelul Mont Blanc a arătat încă o dată – dacă mai era nevoie – cât de periculos este acest transport și pentru alți călători de pe șosele. Soluția cea mai la îndemână ar fi transportul feroviar, practic și avantajos, permițând reducerea costurilor cu aproape 60 la sută. Un inconvenient îl reprezintă transferarea mărfurilor la stațiile de destinație, transfer care se face printr-o mișcare verticală mai puțin practică și greu de automatizat. O antrepriză italiană a depășit însă problema, dezvoltând un sistem de transfer orizontal al mărfurilor prin alunecare, proiectul fiind finanțat de Comunitatea Europeană.

Uriașul din Bugti

Un grup de arheologi francezi n-a rezistat ispitei de a încerca să reconstituie „în joacă", silueta celui mai mare mamifer terestru descoperit până în prezent. E vorba, firește, de resturile fosile ale acestuia descoperite la Bugti, în Pakistan, pe care echipa franceză încearcă să le ordonezze pentru a realiza o imagine cât mai corectă, din punct de vedere morfologic, a mamiferului. Se pare că ar fi vorba de un rinocer care măsura peste 5 m înălțime și cântărea aproximativ 20 de tone.

CHAMBORD

un castel înfruntând veacurile

IRINA STOICA

Cel mai cunoscut și probabil cel mai fascinant dintre castelele de pe Valea Loirei își păstrează, acum, la mai bine de 400 de ani după ce a fost construit, o bună parte din tainele sale. Înălțat de Francisc I, este cel mai mare și mai impunător dintre castelele Renașterii. Arhitectura sa combină lirismul degajat dintr-un roman istoric și dorințele venite din afară, de la Putere, de la viitorul proprietar. Construcția centrală are forma unei cruci grecești cu patru foișoare în colțuri dar, în același timp, prezintă o fațadă deschisă, galerii și terase.

Planul parterului și folosirea spațiului provin din cercetările marilor meșteri italieni. Pentru perioada respectivă Chambord constituia o inovație, dominând totul în jur prin înălțimea apartamentelor și a foișoarelor. În 1543 Francisc I i-a adăugat două aripi, câte una pe fiecare parte. Una urma să folosească drept locuință pentru mulțimea curtenilor, iar cealaltă adăpostea capela. Totul era dominat de simetrie, o metaforă a puterii și a echilibrului. O construcție deosebită este scara centrală, în spirală dublă, pe care două persoane puteau urca sau coborî fără să se întâlnească. Se spune că a fost construită după un desen al lui Leonardo da Vinci și de aici pot începe întrebările la care nu s-a primit încă răspuns. Cine a fost arhitectul acestei impunătoare cetăți ale cărei dimensiuni sfidau imaginația: 156 metri de fațade, 56 metri înălțime, 440 de camere? E vorba de marele Leonardo sau de Domenico de

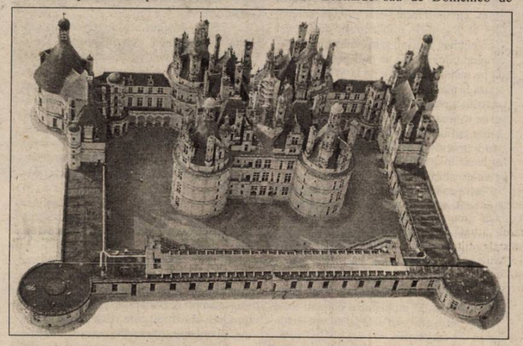

Corone? Până la noi, cei de astăzi, nu au ajuns decât numele câtorva zidari cunoscuți în epocă. Dacă a fost construit ca o fortăreață, de ce a fost nevoie de foișoarele zvelte, amintind un castel de basm? De ce a fost atât de izolat, în mijlocul pădurilor? A fost conceput ca o reședință de vânătoare sau ca un loc de refugiu? De ce nu este înconjurat de grădini ca alte castele și mai ales de ce Francisc I, care la 25 de ani și-a înălțat în piatră un vis de artist, nu a petrecut aici decât 42 de zile (după alții doar 27 de nopți) în 32 de ani de domnie?!

De fapt, castelul a rămas o reședință mitică. Abia în secolul al XVII-lea, Ludovic al XVI-lea a desfășurat aici o serie de ceremonii și spectacole. Aici au fost reprezentate piese ale lui Molière printre care „Burghezul gentilom". Tot aici a primit adapost în exilul său Stanislas Leszcynski, regele Poloniei, socrul lui Ludovic al XV-lea. O bună parte din interioare a fost modificată, mobila și noile ornamente, în stilul perioadei, aminteau pe cele de la Versailles.

În secolul al XIX-lea, în timpul marii Restaurații, noul proprietar al castelului, Ducele de Bordeaux, ultimul moștenitor al Burbonilor, și-a luat titlul de Conte de Chambord. Patru trăsuri somptuoase așteptau să-l ducă în triumf la Paris unde urma să devină regele Henri al V-lea. Evenimentul nu s-a mai produs și trăsurile au rămas să încânte ochiul vizitatorilor.

Cu îndrăzneala construcției, cu o doare sale neprețuite, cu parcul său de vânătoare în care zburdă tot felul de animale și păsări sălbatice, cu amintirea celor nu mai 20 de ani în care a fost locuit vreme de cinci secole, Castelul Chambord rămâne o oglindă a personalității creatorilor săi, o reședință mitică sfidând trecerea timpului i...

Lumea de basm a PEȘTERILOR

MIHAELA DOROBANȚU

13 la sută din apa adusă de ploi sfârșește... sub pământ! Și nu este vorba de o cantitate oarecare, pentru că aceasta este de nu mai puțin de 7000 de ori mai mare decât toată apa transportată de toate râurile Terrei! Când, infiltrându-se în pământ, întâlnește roci calcaroase, apa creează peșterile. Dar miracolul nu se oprește aici: pentru că apa nu s-a mulțumit și „chinuit" să construiască în imensele încăperi subterane stalactite și stalagmite și să creeze fascinante lacuri subterane...

Opera unei picături de ploaie

Fie că este vorba de peșteri-record, cum este celebra Mammoth Cave din Kentucky, Statele Unite, cu o lungime de 240 km, sau Marea Sală din peștera Carlsbad, New Mexico, lungă de 400 m, lată de 200 m și înaltă de 90 m, fenomenul nu ar fi atât de insemnat dacă în aceste uriașe spații libere de sub pământ nu ar exista spectacolul incomparabil al stalactitelor și stalagmitelor - enorme coloane sculptate de apă de-a lungul mileniilor. Mai precis, pentru a realiza o stalagmită cu o lungime de 2 m, este nevoie de 4000 de ani, de 67 kg de calcar și de 133000 litri de apă care să „cadă" într-un ritm de 25 de picături pe secundă, atingând un total de 800 de milioane de picături pe an! Cum se realizează acest lucru? Infiltrându-se prin roci, apa transportă cu ea calcarul. Dacă întâlnește înaunrul peșterii o temperatură suficient de înaltă, picătura de apă se evaporă; dacă reușește însă să „cadă", înainte de a se evapora, atunci calcarul „furat" rocii se va depune, adăugându-se stalagmitei care crește pe podeaua peșterii. Cercetări efectuate în tunele sau mine, în spații create de mâna omului, au putut stabili că stalactitele cresc cu o viteză de 7,6 mm/an, în timp ce creșterea stalagmitelor este mai lentă, de numai 0,6 mm/an în înălțime, baza sa progresând și ea cu o viteză de 0,9 mm/an.

Surprizele din adâncuri

Frumusețea, de multe ori fără pereche, a peșterilor nu este singurul lucru care ne așteaptă în lumea adâncurilor. Louise Hose, geolog la Westminster College, în statul american Missouri, admira o superbă stalactită de un alb strălucitor în peștera Cueva di Villa Luz din Mexic, pentru a-și da seama într-un târziu că stalactita era... vie. În fața sa se afla de fapt o colonie de microbi, unică în lume!

Și câți cercetători nu au crezut entuziasmați că au descoperit adevărate zăcăminte de ouă de dinozauri, pentru a-și da seama în final că era vorba doar de superbe sfere de piatră, câteva din straniile forme pe care le-a luat calcarul depozitat de-a lungul a sute de mii de ani de minusculele picături de ploaie, pornite pe drumul fără întoarcere al adâncurilor Terrei !

Istoria ascunsă a peșterilor

În mod normal, numărul picăturilor ce cad pe secundă este mai mic și în acest fel o stalagmită poate avea nevoie chiar și de 100000 de ani pentru a atinge lungimea de 2 m. Aceste structuri geologice devin astfel de o importanță semnificativă pentru studierea trecutului planetei noastre, după cum subliniază și geologul Michele Mancuso de la Departamentul pentru Științele Pământului al Universității din Milano. „De exemplu - spune el - carbonatul de calciu depozitat de o picătură se poate depune în jurul marginilor picăturii, formând în acest fel un inel de calcită. Picătură după picătură vor crea astfel un tub care uneori poate ajunge la o lungime de câțiva metri. Studiind stalactitele din peșteri putem astfel afla temperatura pe Terra acum câteva sute de mii de ani..."

Și surprizele nu se opresc aici. În peștera Altamura din Italia, lângă orașul Bari, a fost descoperit corpul unui strămoș de-al nostru de acum 200000 de ani, mort lângă o stalagmită care, pe măsură ce a crescut, l-a... înglobat în ea. Cea mai surprinzătoare descoperire este însă considerată - după părerea revistei „Focus" - cea din Movila, în țara noastră, unde au fost găsite 47 de specii de animale rămase izolate acolo de-a lungul a câteva milioane de ani. Ceea ce dovedește încă o dată că întregul Pământ este o imensă carte din care nu avem decât să învățăm cum să descifrăm istoria miliardelor de ani de existență a planetei noastre în Univers. Oricum, în ceea ce privește peșterile, să ne amintim din când în când că cel care a pus bazele științei ce se ocupă de studiul vieții în peșteri, biospeologia, este un român, Emil Racovită, cel care a făcut parte din echipajul care a trăit pentru prima oară emoțiile nopții polare în Antarctica...

Sindromul rechinului

Aproximativ 100000 de luptători americani care s-au întors din Irak au acuzat simptome ale unei misterioase maladii caracterizate prin pierderi de memorie, alergii, dureri. După ce specialiștii au examinat un lot de 400 de subiecți, au sesizat un procent ridicat de anticorpi răspunzători de lupta împotriva unei substanțe (scalena) extrasă din carnea de rechin și care e folosită ca

adjuvant în vaccinurile animale. Deși este interzisă folosirea ei în fabricarea vaccinurilor destinate omului deoarece poate declanșa reacții imunitare violente, se pare că această substanță a intrat totuși în componența unora dintre ele pentru a asigura o minimă protecție împotriva armelor chimice. Armata americană neagă însă acest lucru incriminând armele chimice irakiene, singurele responsabile de aceste maladii.

Un Pompei naval

Un grup de muncitori italieni a descoperit recent, într-un șantier feroviar din apropiere de Pisa, zece nave romane, construite din lemn, aflate într-o excelentă stare de conservare. Ansamblul de nave datează dintr-o perioadă cuprinsă între sec. III î. Ch. și sec. V d. Ch. Starea lor de conservare a fost posibilă datorită terenului umed în care au fost găsite, lipsit de oxigen. Printre aceste comori navale se remarcă un vas din lemn de măslin și brad cu o lungime de 15 m, descoperit la o adâncime de 7 m în pământ, și o ambarcațiune militară din sec. II î. Ch., prima navă de război antică descoperită într-o bună stare de conservare. Printre „comorile" aflate în încărcătura navelor au fost remarcate amfore, obiecte de ceramică, obiecte de uz curent și o broșă din aur datând din sec. III î. Ch. Acestui veritabil Pompei marin îi va fi consacrat un muzeu, după ce piesele vor fi studiate de specialiști.

Viitorul aparține spațiului

Congres jubiliar de astronautică

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

În perioada 4-8 octombrie a.c. capitala Olandei, Amsterdam, găzduiește lucrările celui de al 50-lea congres internațional de astronautică – Congres jubiliar – care marchează împlinirea a cinci decenii de cooperare științifică integral dedicată cercetării pașnice în domeniul spațial.

Este semnificativă și alegerea datei de deschidere a acestui congres – 4 octombrie – care marchează împlinirea a 42 de ani de la ziua lansării primului satelit artificial al Pământului, Sputnik-1; de fapt, se poate vorbi de o triplă aniversare, deoarece cu 25 de ani în urmă a fost lansat primul satelit olandez, ANS – Astronomical Netherlands Satellite...

Topica congresului este foarte amplă, ea făcând obiectul a nouă ședințe plenare, 29 simpozioane cuprinzând 111 secțiuni de comunicări, mai multe mese rotunde și conferințe, la care se adaugă ședințele de lucru ale comitetelor Academiei Internaționale de Astronautică și ale Institutului de Drept Spațial, precum și cele două ședințe plenare ale Federației Internaționale de Astronautică, la care Comisia de astronautică a Academiei Române este membră din anul 1961...

Tema congresului - „Cosmosul – parte integrantă a Erei Informației" – marchează faptul că una din principalele activități abordate de serviciile oferite telefoniei mobile de tehnica spațială este în plin avânt; la aceasta se pot adăuga analiza eforturilor financiare și științifice destinate Stației Spațiale Internaționale ALPHA, precum și atenția acordată în continuare programului „Omul pe Marte" până în 2020!

Subiectele ședințelor plenare ale congresului reprezintă tot atâtea direcții de dezvoltare ale astronauticii contemporane; acestea pot fi sintetizate astfel: comunicațiile via satelit – oportunitate a Mileniului III; creșterea economică din sec. XXI se va datora tehnologiilor spațiale; cunoașterea condițiilor de pe Terra se poate face doar cu sateliți; inteligența artificială din dotarea viitoarelor stații interplanetare; Era informației impune perfecționarea specialiștilor din astronautică; sistemele informatice spațiale sunt factor de evoluție globală; cooperarea internațională, chezășie a finalizării Stației ALPHA.

În paralel cu lucrările congresului a fost pregătită și organizată o Expoziție spațială la care foarte multe firme de profil folosesc circa 5000 mp puși la dispoziție de organizatorii olandezi ai congresului. Informații suplimentare privind topica congresului, denumirile secțiunilor de specialitate, datele de prezentare și titlurile comunicărilor pot fi obținute folosind: e-mail iaf @ wanadoo.fr și website: http:// www.iafastro.com.

(Va urma)

radio CONTACT

O 9 EXPRIMARE

ARAD	65,95 FM	CHIȘINĂU	100,9 FM
BUCUREȘTI	96,1 FM	CRAIOVA	71,12 FM
BUZĂU	69,8 FM	FOCȘANI	95,4 FM
BAIA MARE	88,5 FM	HUNEDOARA	92,1FM
BOTOȘANI	93,1 FM	IAȘI	91,9 FM
BRAȘOV	105,5 FM	PITEȘTI	90,7 FM
CÂMPULUNG		PLOIEȘTI	92,8 FM
MUSCEL	94,1 FM	RM. VÂLCEA	66,14 FM
CLUJ	89,8 FM	REȘIȚA	70,79 FM
CĂLĂRAȘI	101,8 FM	SIBIU	91,8 FM
CONSTANȚA	91,1 FM	TG. MUREȘ	90,2 FM

http://www.radiocontact.ro

STOCKHOLM

orașul ecologic

DORIN MĂRAN

Statisticile legate de sănătatea Pământului sunt mai mult decât îngrijorătoare. 2000 de specii de animale sunt în pragul dispariției, deșerturile câștigă tot mai mult teren, pădurile tropicale dispar într-un ritm de 142000 kmp pe an (echivalentul

...i teren de fotbal pe ...undă), trei milioane de ...eni sunt otrăviți de pesticide ...fiecare an și nu mai puțin de ...milioane sunt victime ale ...uării...

Spectrul întunecat al acestui sfârșit mileniu – cutremure, inundații, mai etc. – marchează din ce în ce mai mant omenirea, înspăimântată și, -se, neputincioasă în fața acestor fenomene. Degradarea vieții pe Pământ se datorează însă într-o bună măsură și propriei noastre iresponsabilități. Una dintre cele mai periculoase amenințări o constituie poluarea. În fiecare an se cheltuie, ce-i drept, sume uriașe pentru a veni de hac acestei stihii chimice dar rezultatele sunt, de cele mai multe ori, nesemnificative. Sumele investite de diverse organisme guvernamentale, asociații particulare etc. se risipesc adesea pe studii, anchete, programe, strategii de luptă împotriva poluării care se materializează în munți de dosare, în timp ce în marile orașe aerul devine din ce în mai irespirabil. În unele țări civilizate, aceste inițiative însă devin operative și eficace. Un exemplu strălucit în reprezintă orașul Stockholm. Oficialitățile nu au căutat soluții miraculoase pentru a lupta împotriva poluării. Ele au luat măsuri simple și radicale. În primul rând, accesul camioanelor și al mașinilor poluante a fost strict interzis pe o rază de 6 km în jurul centrului orașului. 220 din cele 240 de autobuze municipale folosesc etanol sau alți carburanți cu emisii foarte mici de noxe iar sistemul de încălzire se rezumă la minicentrale termice cu emisii limitate de dioxid de carbon sau de sulf. Rezultatele acestor inițiative au fost spectaculoase: între anii 1980 și 1993, de pildă, s-a înregistrat în capitala suedeză o scădere a emisiilor de dioxid de azot cu 57 la sută, o scădere cu 89 la sută a dioxidului de sulf și cu 58 la sută a dioxidului de carbon, parametri ce vor fi îmbunătățiți după generalizarea motoarelor mai puțin poluante.

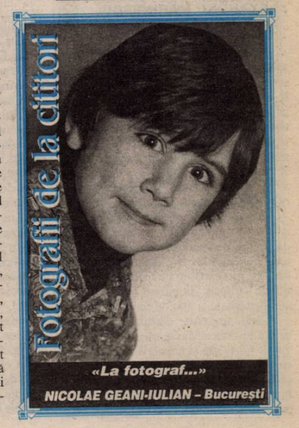

Atlantida a existat! (10)

CIVILIZAȚIA ORAȘELOR SCUFUNDATE

DAN APOSTOL

Paradoxal, descoperirile din Atlantic i-au surprins profund pe arheologi. Până atunci, cercetările pentru găsirea unor civilizații pierite sub ape fuseseră concentrate în Mediterana, în special în jurul Insulei Santorin. Scafandrii din Bahamas şi de pe coastele Floridei vânau epavele galioanelor spaniole încărcate cu aur şi argint, ocupație evident mai rentabilă decât căutarea de ruine despre care nimeni nu ştia când şi de cine au fost construite. Apoi, după cum scria Berlitz, „chiar cu dovezile în mână, un efort egal cu cel necesar explorării este cheltuit de unele cercuri ştiințifice în vederea discreditării descoperirilor respective". Faptul pare doar în aparență absurd: a rescrie istoria începutului civilizației umane, a schimba radical manuale şi enciclopedii, a renunța la certitudini vechi de două secole necesită un curaj pe care puțini oameni de ştiință sau profesori universitari îl posedă.

În plus, datorită acțiunii furtunilor, nisipul acoperă adesea o parte din ruinele cartografiate deja şi dezvelește altele, dând naştere unei confuzii permanente. După 1971, o serie de uragane şi o mişcare de ridicare a bancului din jurul Insulei Great Bahama, au dat la iveală câteva formațiuni care nu fuseseră văzute în 1968, cum ar fi o uriaşă săgeată de piatră, la S-E de South Caicos, arătând spre S-E (în larg) şi aliniată cu un zid rectiliniu şi gros, sau o altă săgeată, de 30 m lungime, aflată între North Cat şi South Cat Cays (Bimini). Iar în anii '90-'92 au fost găsite mari structuri piramidale în trepte, plasate la 28 km nord de Bimini... Căci, aşa cum constată una din legile lui Murphy: „Dacă natura ține întotdeauna cu părțile ascunse, ea este schimbătoare şi ceea ce a fost ascuns nu rămâne prea multă vreme ascuns".

Palenque: Observatorul Astronomic din centrul religios

Problema cea mai dificilă, la începutul deceniului al optulea era identificarea civilizației care a realizat complexul din Atlanticul de Vest. Dovezile materiale (filme, fotografii, blocuri de stâncă prelucrată, fragmente de coloane şi jgheaburi, hărți ale zonei etc.) au fost analizate de numeroşi specialişti: geologii şi arheologii de la Universitatea din Miami, sub conducerea profesorilor de geologie marină dr. Cesare Emiliani şi dr. H. Ginzburg, precum şi arheologului John Hall; în Mexic, la Muzeul Juarez, de către Don Pablo Bush Romero, expert în arheologia precolumbiană; la Paris, sub îndrumarea profesorului Lehman de la Muzeul Omului, şi separat, la Laboratorul de Geologie Dinamică al Facultății de Ştiințe (de către Wladimir Nesteroff), precum şi de vulcanologul Haroun Tazieff; la Congresul Internațional de Arheologie Submarină de la Saint-Raphaël, de către toți experții reuniți cu acest prilej, printre care prof. Nino Lamboglia şi M. Denis Fouquer, descoperitorul faimosului oraş grec scufundat lângă Adige. Concluzia a fost unanimă: nici una dintre civilizațiile precolumbiene cunoscute, din America Centrală şi de Sud (inclusiv olmecii şi viracochas), nu prezintă un stil arhitectural şi o concepție urbanistică similară (unele contingențe există, dar ele denotă cel mult contacte sporadice şi lipsite de importanță). Civilizația oraşelor scufundate în zona Bahamas era nu numai originală, dar şi incomparabil mai veche decât cele amerindiene de pe coasta de est a celor două Americi. În plus s-a observat că similitudinile cu stilul arhitectural al constructorilor de dolmene şi cromlehuri din Anglia şi Franța, al arhitecților cetăților şi sanctuarelor ciclopice din Grecia miceniană şi Malta, şi al primilor arhitecți egipteni sunt remarcabile. Or, aceste popoare şi formațiuni statale apărând *după* anii 6000 î.e.n. nu puteau fi, în mod evident, inițiatorii civilizației atlantice; mai curând erau cei care beneficiaseră de experiența şi cunoştințele atlanților scăpați din marea catastrofă.

(Va urma)

Amprente ale spiritualității noastre

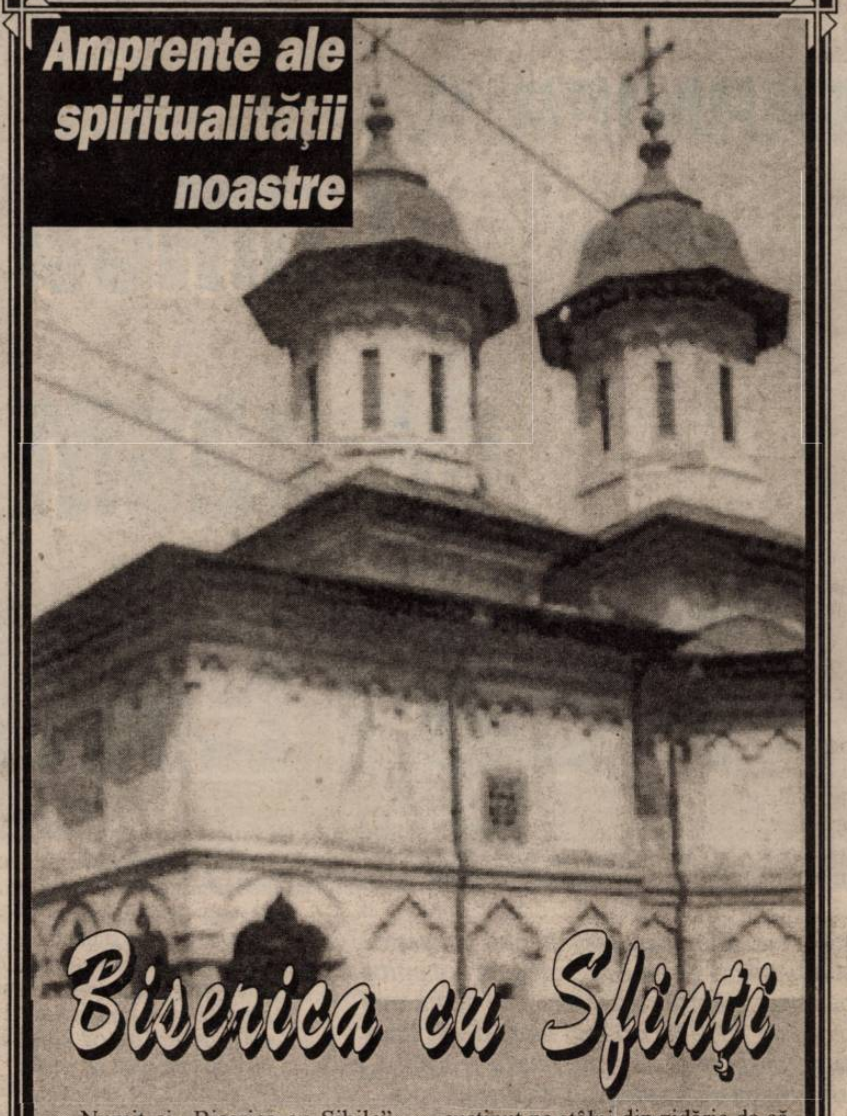

Biserica cu Sfinți

Numit şi „Biserica cu Sibile", acest sfânt locaş din Bucureşti a fost înălțat la sfârşitul secolului al XVII-lea prin strădania preotului Fiera (sau Fierea) şi a fiului său Pană. Biserica a fost închinată Mitropoliei la 15 februarie 1696. În 1728, în timpul domniei lui Nicolae Mavrocordat (1715-1716 şi 1719-1730) biserica este rezidită de Daniil, mitropolitul Țării Românești, domnitorul apărând printre ctitori în tabloul votiv.

Cutremurul din 1838 a avariat grav construcția, care fusese deja serios marcată de trecerea timpului.

Refăcută în mai multe rânduri, ea nu este lăsată să cadă în ruină, cele mai serioase reparații fiind executate cu minuție deosebită, între 1912-1931, sub conducerea arhitectului Grigore Cerkez.

Înscrisă în planul obişnuit, treflat cu turla pe naos şi clopotnița pe pronaos, biserica are pridvorul susținut pe stâlpi din zidărie de cărămidă şi arcade în acoladă frântă. Fațadele sunt împărțite în două registre printr-un brâu cu profil pronunțat, format dintr-un tor lat între două profile plane. Ambele registre sunt decorate cu arcade oarbe, polilobate şi cu vârf în acoladă. Registrul superior are firide duble, fără stâlpişori intermediari. În aceste firide sunt pictați filosofii greci ai antichității, cărora oamenii le-au spus în mod ciudat „sfinți". Alături de aceştia se găsesc figuri de sibile, de unde şi numele bisericii. Ferestrele au ancadramente de piatră sculptată în stil brâncovenesc.

Mai bătrână de trei secole, „Biserica cu Sfinți" stă mărturie a credinței şi înaltei prețuiri pe care locuitorii țării au acordat-o marilor valori universale.

IRINA STOICA

DIAMANTELE NEGRE DIN PROVENCE

ALEXANDRU MARINESCU

Cucerit de farmecul naturii provensale şi de jovialitatea meridională a oamenilor de aici, englezul Peter Mayle le-a consacrat două cărți care s-au bucurat de o largă audiență. Stilul încântător, îmbinarea fericită de sensibilitate, blândă ironie şi notație realistă le-a asigurat succesul. Ultima dintre ele, *Toujours Provence* (1991) a apărut în 1998 şi în versiune românească sub titlul *Din nou Provence.*

Primul capitol este intitulat *O afacere cu trufe,* relatare alertă, nostimă despre importanța trufelor pentru veniturile locuitorilor din această parte a Franței, modalitățile de recoltare şi calitățile culinare singulare care le fac atât de căutate şi atât de scumpe.

Când am citit, destul de recent, cartea lui Peter Mayle m-a cuprins un val de nostalgie şi aducerile aminte au curs ca o ploaie repede de vară. Cu câțiva ani în urmă am stat şi eu o vreme în această provincie din sudul Franței, unică prin natura sa, cu o vegetație care se dezvoltă sub un soare în acelaşi timp pârjolitor şi blând care învăluie pământul într-o lumină sublimă, sfâşiată când şi când de îzbucnirile Mistralului, acel vânt care vine din nisipurile arzătoare ale Africii.

Cântată de poeți, pictată de penelurile lui Vincent van Gogh şi Paul Cézanne, descrisă de Alphonse Daudet de la înălțimea colinei pe care se afla moara sa, Provence cea legănată la amiază de cântecul cicadelor, are şi pentru naturalist un farmec şi un interes aparte.

Am avut şansa unor călăuze de excepție, profesorii Robert Jullien şi Robert Bourgat. Primul mi-a înlesnit pătrunderea în teritoriul mirific, încărcat de istorie, al unui orăşel, Arles, fosta citadelă romană, cu arena sa pe care încă se desfăşoară coride şi necropola de la Alyscamps. Cu el am văzut Nîmes, m-am bucurat de farmecul vechilor străduțe din Montpellier şi am bătut colinele calcaroase acoperite de acea vegetație atât de specifică, dominată de plante odorifere şi pe care provensalii o numesc *garriga.*

Cu Robert Bourgat, directorul vechiului muzeu de ştiințe naturale din Perpignan, pe care l-a trezit la o nouă viață, am participat la somptuoasele ceremonii din Săptămâna Patimilor, încheiate printr-o mare procesiune, am stat de vorbă cu catalani mândri, care m-au învățat să beau din gourde, prinzând elegant jetul de lichid în gură, şi mi-au dezvăluit sonoritățile dialectului occitan. Tot el mi-a prezentat câțiva bătrâni fermieri care cunoşteau natura ținutului lor mai bine decât naturaliştii, clădindu-şi ştiința pe observarea ei continuă şi atentă în toate anotimpurile. Ei mi-au vorbit, primii, despre trufe şi mi-au stârnit nu numai interesul pentru aceste misterioase corpuri subterane, cunoscute de peste 2000 de ani, dar şi imaginația fiindcă ele sunt însoțite de legende stranii. Cei vechi le socoteau un conglomerat de săruri minerale concentrate prin acțiunea fulgerului sau le bănuiau origini încă mai insolite considerându-le concrețiuni de bale ale vrăjitoarelor. Abia târziu, la începutul secolului al XVIII, în 1729, un botanist italian, pe numele lui Pietro Antonio Micheli, folosind microscopul a ajuns la concluzia că legendarele trufe nu sunt altceva decât nişte ciuperci.

Nimeni nu a vrut însă să-l creadă. Şi totuşi italianul a avut dreptate. Tuberculii negricioşi, nu mai mari de 3-5 cm, sunt, în adevăr, fructificațiile subterane ale unei ciuperci care a fost numită de botanişti *Tuber melanosporum.* Aceasta este trufa neagră sau trufa nobilă şi creşte în Quercy, Périgord şi Provence. Mai există şi altă specie, *Tuber aestivum,* trufa albă sau trufa de vară, întâlnită în Italia, în Piemont, dar care nu se bucură de prea mare stimă în cercurile cunoscătorilor dedați plăcerilor subtile ale gastronomiei.

Tăind o trufă, masa ei apare de culoare albicioasă la început, dar curând devine roşcată şi apoi de un negru violaceu. Această masă, „carnea" sau *gleba* (în latină înseamnă bulgăre de pământ) este străbătută de numeroase „vine" albe, în mijlocul cărora se găsesc ascele în formă de măciucă conținând sporii ciupercii, adică celulele sale reproducătoare.

Însuşi numele de trufă, sub care este cunoscută astăzi ciuperca, are o istorie puțin obişnuită. Numele italienesc este *tartufo.* El a fost atribuit şi unui personaj din commedia del'arte, un ipocrit, deci un individ care îşi ascunde adevăratul caracter, precum trufa se ascunde în pământ. De la acesta, geniul lui Molière l-a creat pe nemuritorul *Tartuffe.*

(Va urma)

■ *Tenacitate şi curaj*

FERMIERUL... INVALID!

Arthur Burgess are o soţie, Inga, doi băieţi şi un ranch de care trebuie să aibă grijă de dimineaţa până seara. Nimic deosebit, veţi spune, doar că ceea ce se întâmplă cu fermierul australian este departe de a fi un lucru oarecare, pentru că lui Arthur Burgess îi lipsesc ambele picioare!

Câţi nu ar fi cedat în locul lui, rămânând legaţi pe viaţă de căruciorul lor de invalizi! Dar pentru Arthur totul a devenit o mare provocare. Oile şi vitele sale nu trebuiau să rămână singure iar, pe de altă parte, nu îl prea lăsa inima să lase pe mâna altuia soarta acestora.

Deplasându-se oriunde este nevoie de el cu ajutorul unei triciclete cu motor, Arthur Burgess îşi duce viaţa de fermier ca şi înainte, fiind mereu acolo unde obligaţiile sale o cer. Munca sa cu vacile, dar mai ales cu oile, se transformă de multe ori într-o adevărată partidă de lupte clasice, dar curajosul fermier sfârşeşte totdeauna prin a câştiga. „Nu cred în soluţia recurgerii la ajutorul altuia", spune Arthur, adăugând că el rămâne convins că trebuie să-şi fie lui însuşi şi întotdeauna suficient.

Viaţa sa nu este însă lipsită de incidente. Nu cu mult timp în urmă, soţia sa Inge s-a speriat îngrozitor văzându-l intrând în casă cu faţa plină de sânge. Dar Arthur a liniştit-o zâmbind şi spunându-i cu o voce mulţumită că n-a fost nimic deosebit - o simplă luptă cu o oaie care nu vroia nici în ruptul capului să-l lase să-i facă manichiura...

În rest - obişnuita relaxare de seară, după o zi de muncă, împreună cu familia. Adică o viaţă normală - ca aceea pe care o avem cei mai mulţi dintre noi şi pe care uneori nu ştim să o preţuim cum se cuvine! *(M.D.)*

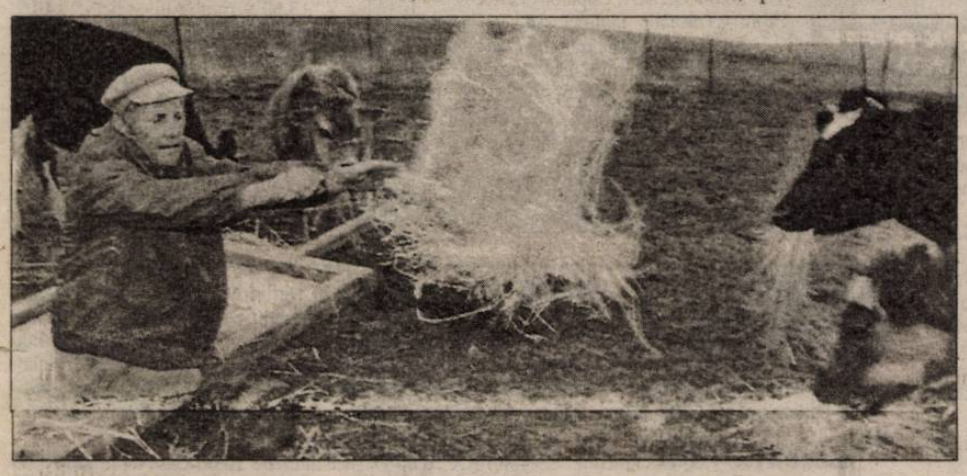

■ *Soarta unui alchimist modern*

EXPLOZIA CARE VINDECĂ

Hans Dieter Karlsen este un obscur funcţionar de bancă din Meinheim, Germania. Marea pasiune a vieţii lui – cel puţin până la vârsta de 50 de ani, când s-a petrecut întâmplarea de faţă – este alchimia. Adept convins al ideii lui Paracelsus privitoare la orientarea spre medicină a „magiei naturale", el a reuşit să se vindece singur în tinereţe, cu leacuri pe bază de sulf şi mercur, când, în urma unei înţepături de păianjen, a suferit de o infecţie generalizată. De atunci, petrecea ore în şir în laboratorul amenajat în casa sa, dedicându-se unor interminabile experienţe. În urma bolii rămăsese surd şi încerca să găsească o soluţie în stil propriu pentru această infirmitate.

Cunoscându-i preocupările oculte şi periculoase, vecinii l-au avertizat în repetate rânduri să se mute din cartier. Câteva incendii fără urmări grave îi alarmaseră. Ei s-au adresat şi poliţiei, dar nu i s-a putut imputa nimic concret. Din 1996, lui Karlsen i s-a asociat doamna Lise G., având şi ea activităţi oculte şi considerându-se o bună interlocutoare a spiritelor... El alchimist-vindecător, ea spiritistă. Nici că se putea închega o pereche mai „armonioasă". Ambii găseau cu destulă uşurinţă clienţi, iar pe credulitatea lor se baza prosperitatea bizarului cuplu. Dar, cum spunea un înţelept, totul merge bine până-ntr-o zi.

Acea zi a fost 5 septembrie 1998. Karlsen plecase în oraş, pentru săptămânala achiziţie de substanţe necesare „studiilor de laborator" – cum susţine el însuşi. Acasă rămăsese Lise, care se pregătea să-şi primească şase clienţi dornici să participe la o şedinţă de spiritism. Cum aceasta nu se putea desfăşura fără bila metalică energizată, care emitea fulgere atunci când dialoga cu spiritele, respectivul obiect „magic" trebuia pus în priză exact ca un acumulator... Sună telefonul. Lise se lansează într-o convorbire interminabilă şi la un moment dat se produce un scurt-circuit. Se declanşează incendiul. Focul se îndreaptă, fatalmente, şi spre depozitul de substanţe. Lise e neputincioasă şi se declanşează o explozie cutremurătoare, chiar în momentul când Karlsen parca maşina în spatele casei... În urma acestei tragedii, se observă în fotografie ce a mai rămas din reşedinţa alchimistului amator. Lise şi-a pierdut viaţa, însă Hans, deşi distrus sufleteşte (casa fiind asigurată), are totuşi o consolare. În urma deflagraţiei şi-a recăpătat parţial auzul. Şi asta fără nici o magie... *(P.I.)*

DESCOPERIRE TRAGICĂ

Un poliţist din Viena făcea o colectă pentru o secretară de 59 de ani care urma să plătească o amendă dată fiind neachitarea la timp a unei taxe. Se pare că suma era destul de serioasă, de vreme ce se recursese la o astfel de măsură. Ajuns în dreptul unei uşi, care dădea într-un gang, poliţistul a sunat vreme îndelungată. Era obosit, plictisit şi nu se îndura să plece. Nici acum nu-şi explică de ce, dar parcă îl reţinea ceva. Într-un târziu, uşa s-a întredeschis apărând capul unei femei. Auzind despre ce este vorba, înţelegând că nu are de ce să se teamă, femeia a deschis larg uşa şi atunci poliţistul a fost izbit de o duhoare puternică. Observându-i reacţia, femeia a arătat o altă uşă, în partea opusă, care dădea, spunea ea, într-o curte unde se afla şi depozitul unui restaurant. N-a uitat să amintească în treacăt cât de mult suferă şi ea datorită acestor mirosuri.

Fără s-o mai asculte, poliţistul s-a îndreptat spre uşa respectivă, dar înainte de a ajunge la ea, s-a împiedicat de un balot. Lovindu-l cu piciorul acesta s-a desfăcut şi în el a descoperit cadavrul unei femei într-o stare avansată de putrefacţie. Luată din scurt, locatara casei a trebuit să recunoască printre hohote de plâns că acest cadavru aparţinea mamei sale, moartă cu doi ani în urmă. Neputând să suporte despărţirea a găsit acest mod de a-şi ţine mama aproape. Tragica descoperire l-a cutremurat chiar şi pe poliţistul care a văzut multe la viaţa lui. (I. S.)

■ *Trei zile şi trei nopţi de groază*

ÎNGERII MEI PĂZITORI MI-AU SALVAT VIAŢA!

Aceasta este cel puţin convingerea nestrămutată a lui Kathryn Sharp, care la cei 40 de ani ai săi a trecut printr-un adevărat coşmar. Ea îşi conducea, printr-o ploaie cumplită, camionul, nu departe de casa sa din Witter, Arkansas, grăbindu-se pentru că dorea să-i ducă nişte bani fiicei sale de 13 ani aflată în vizită la o prietenă.

Brusc, prin perdeaua de apă a văzut un tractor care în mod categoric urma să se ciocnească cu ea. Speriată, a tras puternic de volan, camionul a derapat, a rupt gardul de protecţie după care a alunecat peste 6 m într-o prăpastie şi s-a oprit într-un copac. Impactul a aruncat-o afară din cabină, a continuat să alunece pe peretele noroios al prăpastiei până când corpul i-a fost blocat între un copac şi o stâncă.

Acolo a zăcut Kathryn timp de trei zile şi trei nopţi. Într-o permanentă zonă crepusculară, vizitată de îngeri şi terorizată la gândul că s-ar putea să moară în acea prăpastie din pădure dacă nimeni nu avea să o găsească.

Şi totuşi, spune ea, „chiar dacă nimeni nu mă va crede, bunica mea, care murise cu doar trei săptămâni înainte de accidentul meu, mi-a apărut şi mi-a spus că nu venise încă timpul să mor." Kathryn a strigat cât a putut de tare până când nu a mai avut voce, dar nimeni nu a auzit-o. Ea nu a renunţat însă şi a continuat să vorbească, în şoaptă, cu animalele care veneau în jurul ei: iepuri mici, ratoni, oposumi. „Îmi era frică să nu adorm, pentru că eram îngrozită că nu mă voi mai trezi. Era lună plină şi în pădure nu s-a făcut, de fapt, nici o clipă întuneric total".

Evident că urmele accidentului au fost imediat observate şi căutările au început, dar fără nici un succes. Aceasta până când şeriful a văzut urme de mici animale care duceau în jos pe pereţii prăpastiei. S-a luat după ele şi ... a ajuns lângă Kathryn! La început a crezut că este moartă, dar până la urmă şi-a dat seama că trăieşte. Ea a fost însă foarte aproape de moarte - medicii au spus că într-o oră ar fi urmat să intre în comă. Avea fractură cervicală, fractură de disc şi câteva coaste îi străpunseseră plămânii. Şi totuşi a supravieţuit iar acum se află pe drumul spre recuperarea totală.

Convinsă că micile animale care nu au părăsit-o nici o clipă şi l-au adus la ea pe şeriful care a salvat-o au fost îngerii săi păzitori, Kathryn este hotărâtă să redevină tot atât de puternică precum a fost, pentru copii, pentru întreaga sa familie. *(M. D.)*

KATHRYN SHARP

Înaripaţii microbişti!

Jorge Wagensberg, director al Muzeului Ştiinţelor din Barcelona, a crezut că se află în faţa unei descoperiri în ceea ce priveşte comportamentul păsărilor. Se afla într-o călătorie de documentare pe apele fluviului brazilian Tapajos, exact în perioada în care, la Paris, se desfăşurau meciurile Campionatului Mondial de fotbal. Era miercuri, 16 iunie, ora 15,09, când a observat, pentru prima oară, că ceva neobişnuit se întâmplă: dintr-o dată, ca într-o scenă din celebrul film „Păsările", cerul s-a umplut de zburătoare de toate speciile. Le speriase zgomotul motorului ambarcaţiunii? Posibil, s-a gândit, deşi de ore întregi zgomotul motorului era acelaşi... La ora 16,00 după ce mai urcaseră o porţiune din fluviu, acelaşi lucru. De data aceasta era clar că nu motorul era de vină. Atunci?...

Lucrurile ar fi rămas la acest stadiu de nedumerire, dacă exact o săptămână mai târziu, miercuri, 23 iunie, pe când se aflau ancoraţi în punctul terminus al călătoriei, exact la ora 16,18 fenomenul se declanşează din nou. Şi motorul era oprit!... Cercetătorul începuse să fie convins că descoperise un nou ritm, săptămânal, care guvernează viaţa păsărilor, alături de binecunoscutele ritmuri diurne, lunare şi anuale. Însă care să fi fost explicaţia? Până una alta, s-a pus să aştepte cu nerăbdare următoarea zi de miercuri. Dar...

Duminică, 27 iunie, ora 15,11: Complet nemotivat şi în afara ritmului săptămânal pe care credea că-l descoperise, fenomenul se repetă. În acel moment, ambarcaţiunea mai avea de parcurs doar câţiva kilometri pentru a se întoarce în portul de plecare. La ora 15,27, cerul s-a acoperit iar de păsările care s-au ridicat în aer ca la un semnal... La 15,44, ambarcaţiunea se strecura spre locul de acostare printre vasele aflate în port, parcă toate pustii. La 15,46, fenomenul are loc din nou, aducând şi dezlegarea misterului: de pe puntea vaselor înconjurătoare, din cabine, se aud urale frenetice: La Paris, Ronaldo marcase în poarta chilienilor cel de-al treilea gol al Braziliei.

Păsările participau şi ele, în felul lor, la entuziasmul general al suporterilor echipei naţionale. Dacă n-a descoperit un nou ritm biologic, Jorge Wagensberg constatase însă virtuţile de microbiste ale zburătoarelor... (M. G.)

Săptămâna 1 - 7 octombrie

TV ROMANIA

VINERI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Iași 11.00 TVR Cluj-Napoca 13.00 TVR Timișoara 14.15 CiberFan 15.30 Emisiune în limba germană 17.00 Rugby: Țara Galilor - Argentina 18.40 Cuvânt pentru necuvântătoare 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 21.00 Srial: „Doi băieți, o fată și o pizzerie (ep.1) 21.30 Știrile de sâmbăta asta 21.45 Serial: „Omul de nicăieri (ep.1) 23.50 Film: „Vecinul" (SUA, 1993).

SÂMBĂTĂ 8.00 Serial: „Povești de adormit copiii" 9.00 Desene animate 10.00 Cartea de folclor 11.00 Art-mania 13.30 Lumea și noi 14.00 Arca... Marinei 16.10 Documentar: „Adevărul despre femei" 17.10 Teleenciclopedia 17.55 Serial: „Farmece" 18.45 Sarabanda 19.30 Serial: „Carol și compania" 20.00 Jurnal 20.30 Surprize, surprize 22.30 Serial: „Dr. Quinn" 23.25 Săptămâna sportivă 23.50 Film: „Linia erotică" (SUA, 1993).

CLAUDIA CARDINALE
TVR 1
miercuri, 21.00

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deștepător 8.00 Universul credinței 9.00 Desene animate 9.30 Kiki Riki Miky 11.00 Viața satului 13.30 De luni până duminică 14.15 Divertisment 15.40 Serial: Serial: „Lumea bărbaților" 16.55 Serial: „Balkenese" 17.45 Trupa de șoc 18.45 Sarabanda 19.30 21 - Cu Ștefan Bănică Jr. 20.00 Jurnal 20.30 Fotbal Info 20.45 Zodia Vip 21.45 Film: „Sister Act" (SUA, 1992). Cu: Whoopi Goldberg 23.40 Pe față.

LUNI 12.00 Surprize, surprize (r) 14.15 TVR Craiova 15.00 Pro Patria 16.00 Emisiune în limba maghiară 17.30 Agenția de plasare 18.05 Jumătatea ta 19.05 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „Felicity" 21.45 Serial: „FBI – C16" 22.35 Cu ochii'n 4 23.35 Recurs la morală 0.35 Marele Jazz.

MARȚI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Iași 11.00 TVR Cluj-Napoca 13.00 TVR Timișoara 14.00 Jurnal 15.30 Conviețuiri 16.00 Emisiune în limba maghiară 18.05 Jumătatea ta 19.05 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 21.00 Telecinemateca: „Doi catâri pentru maicuța Sara" (SUA, 1969). Cu: Clint Eastwood 23.25 A-Facerea 0.25 7 Arte.

MIERCURI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Iași 11.00 TVR Cluj-Napoca 13.00 TVR Timișoara 14.00 Jurnal 15.00 Muzica da capo al fine! 16.30 Medicina pentru toți 17.30 Impas în doi 18.05 Jumătatea ta 19.05 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 21.00 Film: „Deșertul de foc" (Italia, 1997, partea I). Cu: Anthony Delon, Claudia Cardinale 22.40 În flagrant 23.40 Cafe Corso 0.40 Lumea dansului.

JOI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Iași 11.00 TVR Cluj-Napoca 13.00 TVR Timișoara 14.00 Jurnal 15.00 Conviețuiri 16.00 Pentru dv., doamnă! 17.00 La telefon, muzica populară 18.05 Jumătatea ta 19.05 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „Moștenirea" 22.05 Teatrul Național TV prezintă: „Milionari la minut" de Tudor Popescu (ultima parte) 23.20 Talk-show social-politic.

tvr2

VINERI 7.00 TVM. Telematinal 8.00 Desene animate 8.50 Bzzzz! 10.15 Limbi străine 11.10 Desene animate 13.10 Mistere și minuni 14.00 TVR Craiova 14.30 TVR Cluj-Napoca 15.00 Desene animate 16.00 Serial: „Obsesia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Cinematograful vremii noastre 19.35 Clepsidra cu imagini 20.10 Teatrul Național TV prezintă: „Telerecital Radu Beligan" (ultima parte) 21.05 Metallica în concert la București (II) 21.50 Lumea sportului 22.40 Serial: „Infidelități".

SÂMBĂTĂ 8.30 Desene animate 9.00 Bzzz – emisiune pentru copii 10.35 Serial: „Toate pânzele sus" 12.30 TVR Timișoara 14.00 Serial: „Poliție judiciară" (ep.1) 14.55 Documente culturale 16.00 Serial: „Obsesia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 17.35 Desene animate 18.00 Documentar: „Deșertul Sonora" 18.55 Retro TV 20.25 Teatrul Național TV prezintă: „Patima de sub ulmi" de Eugene O'Neill 22.05 Fotbal.

DUMINICĂ 7.00 Documentar 8.30 Născuți printre animale sălbatice 11.20 TVR Iași 13.35 Știrile XXL pentru copii și tineret 14.05 Serial: „Poliție judiciară" 16.00 Serial: „Obsesia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 17.30 Alo, tu alegi! 19.05 Un secol de cinema 21.10 Rugby: România - Australia 22.40 Film: „Păcate uitate" (SUA, 1995).

LUNI 12.00 Sensul tranziției 13.10 Mistere și minuni 14.00 Conviețuiri 15.00 Desene animate 15.50 Serial: „Obsesia" 16.35 Serial: „Santa Barbara" 17.50 Serial: „Wagner" 19.30 Mapamond 20.00 Film: „Angela merge mai departe" (România, 1982). Cu: Dorina Lazăr, Valentin Uritescu 22.00 Fotbal: Southampton – Derby Country.

MARȚI 7.00 TVM. Telematinal 8.00 Desene animate 13.10 Mistere și minuni 14.00 Conviețuiri 15.00 Desene animate 16.00 Serial: „Obsesia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 17.55 Serial: „Wagner" 19.30 Teatrul Liric 20.40 Universul cunoașterii 21.40 Credo 23.00 Serial: „Preotul și cârciumărița" (r) 23.50 Integrale.

MIERCURI 7.00 TVM. Telematinal 8.00 Desene animate 13.10 Mistere și minuni 14.00 Emisiune în limba maghiară 15.00 Desene animate 16.00 Serial: „Obsesia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Serial: „Wagner" 20.00 Film: „Schiorul Will" (SUA, 1995) 21.30 Documentar 23.40 Concert.

JOI 7.00 TVM. Telematinal 8.00 Desene animate 13.10 Mistere și minuni 14.00 Emisiune în limba germană 15.00 Desene animate 16.00 Serial: „Obsesia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Serial: „Wagner" 19.10 Restaurarea bisericilor de lemn 20.00 Cinematograful de artă: „Killer" (Polonia, 1997) 22.35 Time Out 23.20 Opera Mundi.

prima

VINERI 8.00 Dimineața cu Prima 13.00 Politica de mâine 15.00 Viața în direct 16.00 Telenovelă 17.00 Nadine Show 18.00 Focus 19.15 Karaoke Show 21.30 Real TV 22.00 România, România... 22.45 Revista presei 23.00 Film 1.00 Film.

SÂMBĂTĂ 7.00 Emisiune pentru copii 12.00 Sport Magazin 13.00 Motor Plus 13.30 Apel de urgență (r) 14.30 Dosarele Y (r) 15.00 Serial: „Comisarul Rex" (r) 16.00 Telenovelă 17.00 Nadine Show 18.00 Focus 19.00 Emisiune de divertisment 20.15 Film 23.00 Film 1.00 Film.

DUMINICĂ 7.00 Emisiune pentru copii 11.00 Duminica la prânz 12.00 Vacanță à la Petrișor 12.30 România, România 13.30 Tradiții 14.00 Cinemagia 14.30 Film 16.00 Telenovelă 17.00 Serial 18.00 Focus 18.30 Serial 20.15 Film 22.45 Revista presei 23.00 Film.

LUNI 8.00 Dimineața cu Prima 12.00 Nadine Show (r) 15.00 Viața în direct 16.00 Telenovelă 17.00 Nadine Show 18.00 Focus 19.15 Karaoke Show 20.15 Dosarele Y 21.00 Serial 22.45 Revista presei 23.00 Politica de mâine 1.00 Film.

MARȚI 8.00 Dimineața cu Prima 12.00 Nadine Show (r) 15.00 Viața în direct 16.00 Telenovelă 17.00 Nadine Show 18.00 Focus 19.15 Karaoke Show 20.15 Film 22.00 România, România... 22.45 Revista presei 23.00 Politica de mâine 1.00 Film.

MIERCURI 8.00 Dimineața cu Prima 12.00 Nadine Show (r) 15.00 Viața în direct 16.00 Telenovelă 17.00 Nadine Show 18.00 Focus 19.15 Karaoke Show 20.15 Serial: „Comisarul Rex" 21.00 Serial 22.00 România, România... 22.45 Revista presei 23.00 Politica de mâine 1.00 Film.

JOI 8.00 Dimineața cu Prima 12.00 Nadine Show (r) 15.00 Viața în direct 16.00 Telenovelă 17.00 Nadine Show 18.00 Focus 19.15 Karaoke Show 20.15 Film 21.30 Apel de urgență 22.00 România, România... 22.45 Revista presei 23.00 Politica de mâine 1.00 Film.

SIDNEY POITIER
ANTENA 1
sâmbătă, 23.00

acasă

VINERI 6.00 Serial: „Nimic personal" 6.50 - 12.35 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.00 Serial: „Preciosa" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.30 Serial: „Renzo și Adriana" 19.30 Serial: „Lanțurile iubirii" 20.30 Serial: „Înger sălbatic" 21.30 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.30 Film: „«Titanic» Bar" (Iugoslavia, 1979).

SÂMBĂTĂ 6.00 Serial: „Nimic personal" 6.50 - 13.05 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.00 Serial: „Preciosa" 17.00 Desene animate 18.00 Fotbal Anglia 20.00 Serial: „Floare de aur" 20.50 Serial: „Micuțele doamne" 21.50 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.45 Film: „Poirot: Moarte printre nori" (SUA, 1992).

DUMINICĂ 6.00 Serial: „Nimic personal" 7.00 – 12.45 Reluări 14.30 Jackie Collins 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.00 Serial: „Preciosa" 17.00 Desene animate 17.55 Fotbal Anglia 20.00 Serial: „Floare de aur" 20.50 Serial: „Micuțele doamne" 21.50 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.45 Film: „Medicamente periculoase" (SUA, 1986). Cu: Patrick Duffy.

LUNI 7.00 – 12.35 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.00 Serial: „Preciosa" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.30 Serial: „Renzo și Adriana" 19.30 Serial: „Lanțurile iubirii" 20.30 Serial: „Înger sălbatic" 21.30 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.30 Film: „O noapte la operă" (SUA, 1935).

MARȚI 6.00 Serial: „Nimic personal" 7.00 – 12.40 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.05 Serial: „Preciosa" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.30 Serial: „Renzo și Adriana" 19.30 Serial: „Lanțurile iubirii" 20.30 Serial: „Înger sălbatic" 21.30 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.30 Film: „Mercenarul" (coprod., 1968).

MIERCURI 6.00 Serial: „Nimic personal" 7.00 – 12.30 Reluări 14.15 Serial: „Maria" 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.00 Serial: „Preciosa" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.30 Serial: „Renzo și Adriana" 19.30 Serial: „Lanțurile iubirii" 20.30 Serial: „Înger sălbatic" 21.30 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.30 Film: „Perry Mason: Mireasa îndurerată" (SUA, 1992).

PATRICK DUFFY
ACASĂ
duminică, 22.45

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 11.00 Tenis: Open România, 1999 12.30 Serial: „O căsnicie perfectă" 13.05 Serial: „Babylon V" 13.50 Serial: „Ani de liceu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Familia Bundy" 15.15 Serial: „Aripile pasiunii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Rosalinda" 18.30 Urmărire generală 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Dosarele X" 21.30 Serial: „Profiler - psihologia crimei" 22.30 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Criminaliștii" 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „Acapulco Heat" 5.30 Serial: „Nano".

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 9.00 Serial: „Povestiri din Marea Sudului" 10.00 Serial: „Lois și Clark" 12.00 Profesiunea mea, cultura 13.10 Generația Pro. Serial: „Prietenii tăi" • Serial: „Dharma și Greg" • Serial: „Clubul condamnaților" • Serial: „Buffy, spaima vampirilor" • Serial: „Fete de bani gata" 17.30 ProFashion 18.00 Super Bingo 19.30 Știrile PRO TV 20.00 Film: „American Ninja 2" (SUA, 1987) 22.00 Serial: „OZ, închisoarea federală" 23.00 Film: „Colombo" (SUA, 1992) 0.30 Serial: „Amor cu bucluc" 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „Acapulco Heat" 5.30 Serial: „Nano".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 9.00 Super Abracadabra 9.30 Serial: „Lassie" 12.00 Profeții despre trecut 13.35 Ce se vede 13.50 Prețul corect 14.20 Chestiunea zilei 15.00 Tenis 17.00 Serial: „Beverly Hills" 18.00 Te uiți și câștigi! 19.30 Știrile PRO TV 20.00 Serial: „Cupidon" 21.00 Film: „Trăsnăile familiei Addams" (SUA, 1993) 23.00 Procesul etapei 1.00 Magazin sportiv 2.00 Serial: „Amor cu bucluc" 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „Acapulco Heat" 5.30 Serial: „Nano" (ultimele două ep.).

LUNI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 11.00 Film: „Trăsnăile familiei Addams" (r) 13.05 Serial: „Babylon V" 13.50 Serial: „Ani de liceu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Familia Bundy" 15.15 Serial: „Aripile pasiunii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Rosalinda" 18.30 Serial: „Inimă de țiganca" 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Film: „Academia de poliție 3" (SUA, 1986) 22.30 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Criminaliștii" 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „Acapulco Heat" 5.30 Serial: „Suflet de femeie".

MARȚI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 11.00 Film: „Misiune de salvare" (r) 12.30 Serial: „O căsnicie perfectă" 13.05 Serial: „Babylon V" 13.50 Serial: „Ani de liceu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Familia Bundy" 15.15 Serial: „Aripile pasiunii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Rosalinda" 18.30 Serial: „Inimă de țiganca" 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Melrose Place" 21.30 Serial: „Mercenarii" 22.30 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Criminaliștii" 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „Acapulco Heat" 5.30 Serial: „Suflet de femeie".

MIERCURI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 11.00 Serial: „Doctor în Alaska" 12.30 Serial: „O căsnicie perfectă" 13.05 Serial: „Babylon V" 13.50 Serial: „Ani de liceu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Familia Bundy" 15.15 Serial: „Aripile pasiunii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Rosalinda" 18.30 Serial: „Inimă de țiganca" 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Film: „Misiune de salvare" (SUA, 1997) 22.30 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Criminaliștii" 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „Acapulco Heat" 5.30 Serial: „Suflet de femeie".

JOI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 10.45 Film: „Neleguiții" (coprod. 1993) 12.30 Serial: „O căsnicie perfectă" 13.05 Serial: „Babylon V" 13.50 Serial: „Ani de liceu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Familia Bundy" 15.15 Serial: „Aripile pasiunii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Rosalinda" 18.30 Serial: „Inimă de țiganca" 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Film: „Nici un copil pe punte" (SUA, 1990) 22.30 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Criminaliștii" 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „Acapulco Heat" 5.30 Serial: „Suflet de femeie".

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.15 Serial: „Colivia de aur" 11.00 Serial: „Damon" 11.30 Serial: „Inspirația Carolinei" 12.00 Serial: „Tropical Heat" 13.15 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Serial: „Esmeralda" 15.00 Fotbal: Universitatea Craiova - Oțelul Galați 17.25 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 Film: „O umbră de îndoială" (SUA, 1995) 22.30 Divertisment 23.00 Film: „Hiena neînfricată II" (Hong Kong, 1980) 0.30 Film: „Dorința" (Canada, 1994).

SÂMBĂTĂ 7.00 Documentar: „Secolul XX" 8.30 Desene animate 10.00 Casa de piatră 11.00 Orient Express 13.00 De la A la infinit 14.00 Fotbal: Ceahlăul Piatra Neamț - Dinamo București 18.00 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.15 Fotbal: F.C. Național – Rocar București 23.00 Film: „Micul Nikita" (SUA, 1988). Cu: Sidney Poitier 0.40 Film: „Un loc sigur" (SUA, 1971). Cu: Jack Nicholson 2.10 Serial: „Puterea banilor".

DUMINICĂ 8.00 Credința și viața 9.00 Desene animate 11.00 Serial: „Aventurile lui Sindbad" 11.45 Buni prieteni 12.15 Seria Stan și Bran: „The House-Gow" 13.00 Duminica în familie 15.00 Fotbal: F.C.M. Bacău - Steaua 18.00 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 TeleEurobingo Show 22.30 Meciul meciurilor 0.30 O șansă pentru fiecare.

LUNI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.15 Serial: „Colivia de aur" 11.00 Serial: „Damon" 11.30 Film: „Răpirea" (SUA, 1996) 13.15 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 Serial: „Pericol iminent" 20.50 Serial: „Dublă identitate" 21.40 Prezentul simplu 22.30 Marius Tucă Show 0.00 Retrospectiva etapei 1.00 Film: „Underground" (fugoslavia, 1995, partea I).

MARȚI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.15 Serial: „Colivia de aur" 11.00 Serial: „Damon" 11.30 Serial: „Inspirația Carolinei" 12.00 Serial: „Tropical Heat" 13.15 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 Film: „Născut învingător" (SUA, 1984). Cu: Robert Redford, Kim Basinger, Glenn Close 23.00 Marius Tucă Show 0.00 Film: „Underground" (partea II-III).

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.15 Serial: „Colivia de aur" 11.00 Serial: „Damon" 11.30 Serial: „Inspirația Carolinei" 12.00 Serial: „Baywatch Nights" 13.15 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 Film: „Stăpânul jocului" (SUA, 1997) 22.30 Marius Tucă Show 0.00 Film: „Underground" (partea IV-V).

JOI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.15 Serial: „Colivia de aur" 11.00 Serial: „Inspirația Carolinei" 12.00 Serial: „Baywatch Nights" 13.15 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 Serial: „V.I.P." 20.50 Serial: „Air America" 22.30 Marius Tucă Show 0.00 Film: „Underground" (ultima parte).

GLENN CLOSE
ANTENA 1
marți, 20.00

TELE 7 abc

VINERI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 11.10 Serial: „Secția de poliție" (r) 13.00 Cântecul și casa lui (r) 14.00 Serial: „Medici la datorie" (r) 15.15 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Lou Grant" 19.00 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 23.20 Tentații 0.30 Ora H.

SÂMBĂTĂ 8.00 Știri 9.00 Țara spiridușilor 11.40 Lumea în „Clipa 2000" (r) 13.00 Studioul Tudor Vornicu 17.00 Serial: „Celebritate" 18.00 Rendez-vous la Tele 7 19.00 Globetrotter 20.00 Actualitatea TELE 7 20.45 Film: „Povestea lui Bubber" (SUA, 1988) 23.00 Club ABC.

DUMINICĂ 8.00 Știri 9.30 Film: „Povestea lui Bubber" (r) 12.00 Îți mai aduci aminte, Doamnă! 13.00 Ora unu a venit 15.00 Drumuri printre amintiri 16.00 Serial: „Celebritate" 17.00 Forța destinului 18.00 Portretul unui artist 19.00 Documentar: „Dincolo de anul 2000" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 21.45 Film: „Complotul din zgârie-nori" (SUA, 1993) 23.15 Gala TELE 7.

LUNI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 10.30 Dintre sute de ziare (r) 13.00 Ora unu a venit (r) 15.25 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Lou Grant" 19.05 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Dincolo de stadion 0.30 Ora H.

MARȚI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 11.15 Studioul Tudor Vornicu (r) 14.00 Serial: „Medici la datorie" 15.15 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Lou Grant" 19.00 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Cutia Pandorei 22.45 24 din 24 0.30 Ora H.

MIERCURI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 11.15 Cutia Pandorei (r) 13.30 Documentar (r) 14.00 Serial: „Medici la datorie" 15.15 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Lou Grant" 19.00 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Reporter TELE 7 23.00 Serial: „Derrick" (r) 0.30 Ora H.

JOI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 11.10 Serial: „Derrick" (r) 13.15 Drumuri printre amintiri (r) 14.00 Serial: „Medici la datorie" 15.15 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Lou Grant" 19.00 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Linia întâi 23.00 Serial: „Derrick" 0.30 Ora H.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

Actriţe care ştiu să sfărâme... inimi

După ce, în numărul trecut, am prezentat primii cinci actori a căror personalitate a marcat ultima jumătate de secol - potrivit opiniei francezilor -, astăzi e rândul actriţelor.

Catherine Deneuve

(n. 1943)
Din perspectiva regizorului André Techiné

Pentru mine, Catherine înseamnă mister şi complexitate. Are atât de multe faţete încât un tânăr cineast debutant reuşeşte, fixându-şi privirea asupra ei, să găsească noi ipostaze. Ea e contrar genului de actriţă care a atins un plafon. Este o specie de rezervă, de rezervă inepuizabilă pentru un cineast. Iar frumuseţea sa este

inseparabilă de misterul pe care îl degajă. Am întâlnit-o pe Deneuve cu prilejul filmului „Hotel des Ameriques". Este probabil unul dintre filmele în care ea este cea mai frumoasă deoarece e vorba de o frumuseţe care nu aparţine unei vârste precise a vieţii. În timpul filmărilor, a existat un moment în care ea m-a siderat. Era o scenă de noapte la Biarritz, în care Patrick Dewaere avea o tentativă de sinucidere în ocean. Era o vreme câinească. Patrick purta un combinezon de cauciuc, pe când ea... Ne era frică să nu răcească, să nu se îmbolnăvească. S-a dovedit însă foarte curajoasă, şi-a jucat rolul, apoi a dispărut. M-am întors la hotel, cu un sentiment de culpabilitate. Mersesem prea repede. Spre marea mea surpriză, am aflat că se afla deja în camera ei. Bea whisky, asculta muzică, era fericită, nebună de bucurie simţind că scena a mers bine, că reuşise să-şi depăşească propriile limite. Iubesc mult vocea ei. Este un fel de voce filtrată printre degete, cu debit accelerat, pulsatil, dar niciodată emfatic. Când timbrul coboară, îi simţi interiorul corpului. Când am avut impresia, la filmări, că o pun în situaţii periculoase, am asistat-o îndeaproape. Ea nu e niciodată acolo unde te aştepţi să o găseşti. Ai sentimentul că e întotdeauna cu un pas înainte. Pe ea trebuie să o urmezi. Este stimulant pentru un cineast să păstreze acelaşi ritm cu ea.

Isabelle Adjani

(n. 1955)
Portret realizat de actriţa Annie Girardot

Isabelle, din punctul meu de vedere, este... o vietate excepţională. Actriţă extrem de dotată, ea mi-a stârnit de la bun început admiraţia,

văzând-o pe scena Comediei Franceze, pe unde trecusem şi eu cândva. Câţiva ani mai târziu, în „Palma", am fost fericită şi emoţionată să interpretez rolul mamei ei. La acea vreme, fiica mea trăia în Italia, alături de tatăl său, Renato Salvatori, şi îmi lipsea dureros. Cu atât mai mult, am simţit o afecţiune teribilă pentru Isabelle. În plus, trăsăturile lor, pure şi radioase, se suprapun. Isabelle e dotată cu un talent uimitor. Unii o consideră capabilă de capricii odioase. Eu le ignor. Nu mă interesează decât un singur lucru: că este genială, inventivă, frisonantă, în stare de intonaţii şi gesturi neaşteptate. Cei care o urmează se înscriu pe un drum extraordinar. Nu sunt la curent cu ceea ce are în lucru la ora actuală, dar nu mi-o imaginez să nu facă nimic pentru cinematografia actuală. Cum e posibil, Isabelle, tu care deţii atâtea calităţi şi atâta farmec, care ştii să îmbini râsul cu plânsul, să nu fii prezentă în ochii noştri, ci doar în amintirile noastre? Tu eşti prea importantă pentru mine şi pentru atât de mulţi oameni. În acest buchet al actriţelor grandioase, care formează o generaţie unică, Isabelle este cea pe care o iubesc enorm. E o rebelă, o neîmblânzită. Care ştie totuşi să fie tandră şi blândă ca o oiţă. Reîntoarce-te cât mai repede, ne lipseşti.

Simone Signoret

(1921-1985)
Evocată de Bernard Kouchner

Îmi amintesc o seară de iarnă, la frontiera poloneză. Mergeam să-i facem o vizită lui Lech Walesa, arestat peste noapte de Jaruzelshi, omul cu ochelari negri. În timp ce ni se scotocea camionul aparţinând asociaţiei Medecins du monde, Simone a intrat înfrigurată în postul de control al vămii. Dintr-o dată, toţi poliţiştii şi

vameşii au căzut la picioarele ei, iar frontiera a dispărut. Ca militantă şi activistă, Simone era un fel de Mamă a răniţilor. Orice cauză pierdută se putea bizui pe ea. Organiza reţele, insufla energie tinerilor combatanţi pentru drepturile omului, o cauză pe care o susţinea frenetic. Era spiritul unei religii dispărute, cea a petiţionarilor, a oamenilor care aveau curajul să semneze şi să se constituie într-o armată de rezervă. Îşi transformase telefonul într-o unealtă de revoltă. Asculta orice plângere. Nu lipsea nici o zi de la post. Cât de mult i-am simţit absenţa când n-a spus nimic despre kurzii care îl apără pe Ocalan sau despre muribunzii din Africa pe care lumea îi lasă să se stingă într-o indiferenţă totală, sau despre Sierra Leone, Congo, Angola, Ethiopia, Guineea-Bissau - nume ce evocă indignarea şi moartea. Simone, draga mea soră, cât de mult ne lipsesc privirea ta, exigenţa ta, râsul şi accesele tale de furie... Tu erai ambasadoarea datoriei ingerinţei, o datorie pe care o reinventai în fiecare zi.

Sophie Marceau

(n. 1966)
În viziunea actorului Claude Basseur

Când am întâlnit-o pe Sophie pentru cele două „Boum", ea era deja o actriţă remarcabilă. Pentru nimic în lume nu accept că aceste două

filme nu au fost mari succese. Doar că în meseria noastră, sunt lucruri care se învaţă pe parcurs şi lucruri care nu se învaţă niciodată. Acum, Sophie deţine ambele faţete ale meseriei, ceea ce la vremea respectivă încă nu ştia, acum este deja formidabilă, extrem de luminoasă... Cele două „Boum" au devenit filme culte, gustate îndeosebi de puşti, care se regăsesc în personajele din filme. Îşi doresc o prietenă ca Sophie, un tată ca mine, un bunic ca Denise... Noi am intrat astfel în familiile lor. Uneori şi astăzi mai sunt întrebat: „Unde e Sophie? Nu e cu tine?". Câţiva ani mai târziu, am filmat împreună „Prăbuşire în iad", în care Sophie şi cu mine interpretam scene foarte „fierbinţi". Devenise între timp femeie, era într-adevăr superbă. Filmul a prins iniţial la public, apoi a căzut brusc. Am găsit explicaţia destul de repede. Sophie şi cu mine am primit o serie de scrisori în care eram acuzaţi de incest! Pentru o parte a publicului, noi vom fi veşnic tată şi fiică, ca în „Boum" 1 şi 2.

Carole Bouquet

(n. 1957)
Maestrul modei,
Karl Lagerfeld povesteşte

Într-o zi, o întâlnesc pe Carole şi vorbim aşa, despre totul şi despre nimic. O întreb: „La ce mai lucrezi?" „La Roşu şi Negru" îmi răspunde ea. „Te văd în rolul Mathildei, ca pe Antonella Lualdi pe vremuri" îi spun eu. „Ah, nu Karl, joc rolul Doamnei de Renal", îmi spune ea. Iar eu adaug: „Pentru mine, vei fi întotdeauna Mathilde". Căci Carole este înainte de toate o burgheză. Pentru mine ea întruchipează

femeia modernă. Uiţi că este şi mamă. Totul alunecă pe lângă ea. Probabil tocmai pentru că ea nu se înverşunează să pară la nesfârşit de 20 de ani. Nu mă surprinde că francezii au ales-o. Carole e frumoasă în orice circumstanţă, fără artificii şi pretenţii. N-am auzit-o vreodată vorbind nici de gimnastică, nici de regim. De altfel are un mare noroc, nu are nici o problemă din acest punct de vedere. Deţine o veritabilă lumină interioară. Carole e foarte „cool". Acest cuvânt mie îmi displace, dar ei i se potriveşte foarte bine. Ea nu încearcă să joace rolul marii doamne a cinematografului francez, ca alte actriţe. Ea e deschisă oricărui rol. Din păcate, nu are o carieră pe măsura meritelor ei, cu excepţia filmelor „Acest obscur obiect al dorinţei" şi „Prea frumoasă pentru tine". Carole are o clasă extraordinară. Fără să fie pretenţioasă, nici orgolioasă, a ştiut să se protejeze, în ciuda faptului că a rămas accesibilă, deschisă spre ceilalţi. Carole e spirituală. Are umor şi un râs fermecător. Spontaneitatea şi francheţea ei sunt reconfortante. Prima noastră întâlnire se pierde în ceaţa timpului, dar sunt de atunci peste 15 ani. Carole Bouquet e Carole Bouquet şi atât. E un buchet pe care niciodată nu mi-l voi putea oferi, un buchet de artificii.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Memento

1 octombrie **- Ziua Internaţională a Muzicii.**

2 octombrie 1853 **- S-a născut compozitorul şi violonistul Ciprian Porumbescu.**

4 octombrie 1873 **- S-a născut marele matematician Dimitrie D. Pompeiu.**

5 octombrie 1978 **- A decedat istoricul Mihai Berza; la aceeaşi dată, dar în 1993, se stingea din viaţă ilustrul teolog Dumitru Stăniloaie.**

7 octombrie 1923 **- S-a născut poetul Alexandru Jebeleanu.**

HOROSCOP 4.10 - 10.10

BERBEC (21.03 - 20.04): Parcurgeţi o perioadă favorabilă, mai ales din punct de vedere material. Problemele sentimentale, care nu vă dau pace de câtva timp, trec acum pe planul doi, datorită unor urgenţe financiare. Curba cu pricina are chiar un maxim, poate miercuri sau joi.

TAUR (21.04 - 21.05): Două evenimente surprinzătoare se pot petrece în această perioadă - aflată sub influenţa lui Uranus. Ambele se vor produce la mijlocul intervalului şi sunt de natură socio-profesională şi vor afecta în mod pozitiv planurile dv. de viitor apropiat, şi nu numai.

GEMENI (22.05 - 21.06): Păreţi a traversa o perioadă de indecizie, de ezitări condamnabile. Riscaţi să pierdeţi ocazii importante atât pe plan profesional, cât şi în viaţa particulară. Va trebui să vă reechilibraţi psihic, să vă reîncărcaţi bateriile cu optimism realist şi încredere în sine.

RAC (22.06 - 22.07): Aveţi nevoie de foarte mult tact în relaţiile familiale, dar şi cu colegii. Datorită influenţei nefavorabile a Lunii, sunteţi mai irascibil decât de obicei, iar divergenţele vă afectează nepermis de mult sensibilitatea. Pe de altă parte, situaţia financiară nu înfloreşte deloc.

LEU (23.07 - 22.08): Sub influenţa benefică a Soarelui, sunteţi foarte activ şi inspirat, vă implicaţi în multe lucruri cu mari şanse de a le duce la bun sfârşit. Miercuri sau joi primiţi bani, sau o veste excelentă despre ei. În weekend este posibil să vă întâlniţi cu o persoană plină de farmec.

FECIOARA (23.08 - 21.09): Săptămâna se caracterizează prin frământări de natură intelectuală, străduindu-vă să găsiţi soluţii optime la câteva probleme rămase în impas. Curba afectiv-sentimentală are oscilaţii destul de mari, semn că relaţiile în cuplu tind să se „congeleze" temporar.

BALANŢA (22.09 - 22.10): Luni sau marţi vi se va îndeplini o dorinţă mai veche - poate una de ordin sentimental, sau profesional. Curba socio-profesională staţionează la cote înalte, ca şi cea a afectivităţii, de aceea este posibil să aveţi bucurii din ambele direcţii. Nimic nou despre bani.

SCORPION (23.10 - 21.11): Toate vânturile astrale suflă în sens favorabil în pânzele destinului dv., astfel că toate curbele principale se află la nivele ridicate. Astfel, marţi sau miercuri veţi primi bani, iar, pe de altă parte, relaţiile profesionale şi cele ale cuplului decurg excelent.

SĂGETĂTOR (22.11 - 20.12): Suprasolicitările din ultima vreme par să-şi fi pus amprenta asupra capacităţii dv. de muncă, de concentrare. S-ar impune o relaxare temporară pentru revigorarea intelectuală şi psihică. Din fericire, curba financiară este în creştere uşoară, în tot intervalul.

CAPRICORN (21.12 - 19.01): Toate bune şi la locul lor, atunci de ce vă complicaţi singur existenţa, implicându-vă în probleme care vă privesc prea puţin? În loc să despicaţi inutil firul în patru (în diverse situaţii profesionale), mai bine analizaţi-vă propriile dificultăţi - nu putine.

VĂRSĂTOR (20.01 - 18.02): Cel mai remarcabil aspect al săptămânii pare să fie cel ce priveşte un remarcabil succes profesional (marţi, miercuri). Pe de altă parte, curba financiară are un maxim, poate vineri, iar curba psihicului are o alură ce reflectă robusteţea optimismului dv.

PEŞTI (19.02 - 20.03): Parcurgeţi o săptămână dominată de melancolie şi, implicit, de pasivitate şi visare. Atenţie! Curba financiară scade lent dar sigur şi s-ar putea ivi probleme spinoase de natură materială. Din fericire, sprijinul unor prieteni apropiaţi nu va întârzia.

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

Mihail Sadoveanu, Ştefan Petică, Zaharia Stancu, Friedrich Schiller, Ivan Bunin (Nobel literatură 1933), Alexandru Macedon, Louis Lumière, Charlton Heston, John Lennon, Florian Pittiş, Buster Keaton.

Scrisori primite

Marcanu Mircea, Sibiu: Vă mulţumim pentru aprecieri. Am citit cu interes „gândurile" trimise, din care am reţinut: „Cel mai mare pericol pentru o ţară vine din interior".

Ilie Bellu, Bucureşti: Lucrarea dv., destul de consistentă (34 pagini), este extrem de specializată în domeniul fizicii şi ar putea interesa o editură de profil.

Dumitrache Dana, Iaşi: Pentru a lua legătura cu vrăjitoarea şi clarvăzătoarea Brăţara, vă rugăm să urmaţi întocmai instrucţiunile din pagina a 4-a a revistei noastre.

Valentin Şipu, Horezu, judeţul Vâlcea: Vă mulţumim pentru „Gândurile spinoase" trimise. Majoritatea lor au talcul prea la suprafaţă şi nu necesită un efort de decodificare prea mare. L-am reţinut pe următorul: „Virgula, o lacrimă a punctului de vedere". Sunteţi binevenit în continuare.

Ioan Nemeti, Târgu Mureş: Vă mulţumim pentru aprecieri şi pentru fidelitatea cu care citiţi revista noastră. Iniţiativa dv. este foarte interesantă, dar, după cum observaţi, rubrica „Verificaţi-vă cunoştinţele" este inspirată din cele mai variate şi atractive domenii, inclusiv din cele dorite de dv. Aşteptăm din partea dv. - ca şi a tuturor cititorilor noştri - sugestii privitoare la alte teme de larg interes pe care să le inserăm în paginile revistei noastre.

Olenici Vasile, localitatea Stei, judeţul Bihor: Pentru procurarea produsului dorit - pernă electrică - trebuie să vă adresaţi unei firme de profil. Pe de altă parte, dacă un cititor al nostru se oferă să vă ajute, vă vom pune în legătură cu acesta. Mulţumim pentru cuvintele frumoase adresate redacţiei noastre.

Rubrică realizată de
PAUL IOAN

De vorbă cu avocatul casei

Mandatul tacit reciproc al soţilor

D-lui Victor Ciuchi, Frunteşti, jud. Bacău

Pentru a înlesni efectuarea diferitelor acte şi operaţii ce sunt necesare a fi îndeplinite în timpul căsătoriei de către soţi, legea prevede existenţa unui mandat tacit reciproc. Potrivit acestui mandat, oricare dintre soţi, exercitând drepturile de administrare, folosinţă şi dispoziţie asupra bunurilor comune, este prezumat că are şi consimţământul celuilalt soţ (art. 35 C. fam).

Prezumţia mandatului tacit reciproc al soţilor are un caracter relativ, astfel că ea poate fi răsturnată prin dovada contrară, în sensul că oricare dintre soţi va putea să facă dovada că n-a dat mandat celuilalt soţ şi că s-a opus la săvârşirea unui anumit act.

Mandatul tacit reciproc al soţilor nu există în anumite situaţii şi anume.

1. actele de dispoziţie cu privire la imobile. Astfel, nici unul dintre soţi nu poate înstrăina şi nici nu poate greva un teren sau o construcţie - bunuri comune - dacă nu are consimţământul expres al celuilalt soţ. (art. 35 al.2 C. fam.) Consimţământul expres poate fi dat personal, prin prezenţa soţului la întocmirea actului, ori prin existenţa unui mandat special, prin care se autorizează efectuarea actului de dispoziţie de către unul dinte soţi.

2. actele cu titlu gratuit între vii. În cazul în care un soţ dispune în mod gratuit de un bun comun, existenţa consimţământului celuilalt soţ nu se presupune, deoarece în acest mod se ajunge la micşorarea comunităţii de bunuri.

Înstrăinarea sau grăvarea unui bun imobil, cu încălcarea dispoziţiilor art. 35 al. 2 C. fam. sunt lovite de nulitate relativă. Soţul al cărui consimţământ expres a lipsit la înstrăinare sau grevare poate să confirme actul încheiat. Dacă acesta nu îl confirmă, atunci actul este lovit în întregime de nulitate. Prin urmare, contractul prin care soţul a vândut casa, bun comun, dacă nu a existat consimţământul expres al soţiei (şi nici nu a confirmat vânzarea încheiată), atunci acesta este lovit de nulitate şi ca atare nu va produce nici un efect. Astfel, cei care vă ameninţă nu au nici un drept asupra casei şi ca urmare vă sfătuiesc să nu cedaţi presiunilor acestora şi să nu părăsiţi locuinţa. Dacă vă vor acţiona în justiţie (fiind singura cale prin care vă pot obliga să evacuaţi locuinţa), în vederea obţinerii unei hotărâri judecătoreşti de evacuare, puteţi invoca nulitatea actului de vânzare-cumpărare pe temeiul art. 35 al. 2 C. fam. pe care vi l-am expus. De asemenea, puteţi formula dv. o acţiune în care să solicitaţi constatarea nulităţii contractului de vânzare-cumpărare pe acelaşi temei juridic.

În ceea ce priveşte terenul, dacă este moştenire de la tatăl dv., înseamnă că este bun propriu, iar titlul de proprietate a fost emis pe numele dv. Aşa stând lucrurile, mă îndoiesc că s-a putut încheia un contract de vânzare-cumpărare autentic asupra terenului pentru care dv. aveţi titlul de proprietate şi nu soţul dv. De altfel, dv. nici nu ştiţi sigur dacă a semnat sau ce acte a semnat soţul dv., având numai simple afirmaţii ale aşa-zişilor cumpărători. Oricum, presupunând că acest contract s-a încheiat, realizându-se o vânzare a lucrului altuia în cunoştinţă de cauză, atunci vânzarea este nulă absolut în baza art. 948 C. civ. (are o cauză ilicită).

Dicţionar juridic: nulitate = sancţiune de drept civil, care lipseşte actul juridic de efectele contrare normelor juridice edictate pentru încheierea sa valabilă.

Avocat NELI PĂDURARU

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

Limbajul florilor, exprimat prin culoare

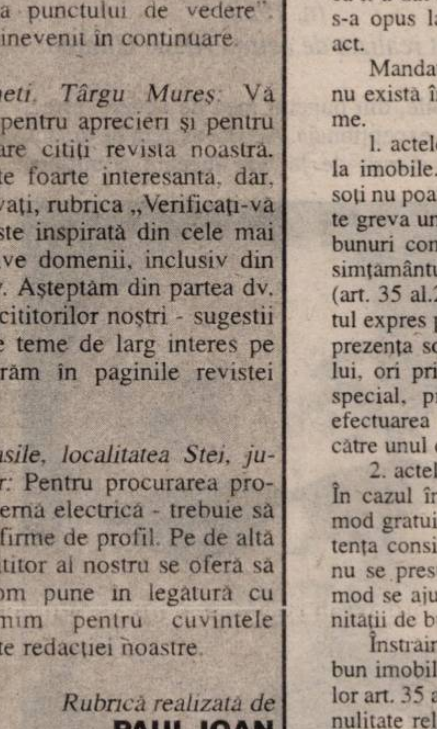

La aranjarea unui buchet de flori care urmează să decoreze o încăpere din locuinţă, intenţia este de a crea un efect plăcut şi totodată adecvat ambianţei respective. De aceea, alegerea culorilor florilor este „un amănunt" cu importanţă, deoarece acestea influenţează diferit starea sufletească a celor ce le privesc. Iată ce exprimă principalele culori ale florilor:

Roşu - simbolizează pasiune, dragoste de viaţă. Folosită în cantităţi moderate, această culoare este înviorătoare.

Galben - exprimă fericirea, măreţia. Predispune la optimism.

Portocaliu - creează senzaţia de căldură, de intimitate.

Albastru - exprimă multă seriozitate şi, uneori, chiar suferinţă. Este o culoare rece, dar calmantă, relaxantă, care predispune la linişte interioară, la concentrare.

Violet - imprimă măreţie, lux, aducând o notă festivă, dar sobră. Această culoare simbolizează însă şi prietenia.

Verde - în special verdele deschis este o culoare odihnitoare, inspirând siguranţă, calm, speranţă. Frunzele verzi se armonizează cu toate culorile.

Alb - reprezintă puritatea, candoarea, inocenţa. Florile albe se armonizează cu toate celelalte culori, subliniind frumuseţea acestora.

Negru - simbolizează durerea.

În ceea ce priveşte combinaţia dintre aceste culori, e bine să se aibă grijă de armonizarea lor. De exemplu, galbenul, care trebuie folosit cu măsură pentru a nu deveni strident, se poate asocia cu violet sau arămiu; portocaliul se combină cu albastrul, creând un efect deosebit; albul merge alături de roz, dând senzaţia de prospeţime şi rafinament.

În cazul unui buchet format dintr-un singur tip de floare care însă există în variate nuanţe coloristice, grija privind armonizarea culorilor e mai puţin importantă, s-a ocupat natura de asta. Oricum, florile se asortează între ele. Un buchet de gerbera de diferite culori (albe, roşii, galbene, portocalii, roz), ca şi de ochiul boului, cârciumărese, crizanteme etc. este de mare efect, degajând un aer de vigoare şi optimism. *(A. Popescu)*

ŞAH

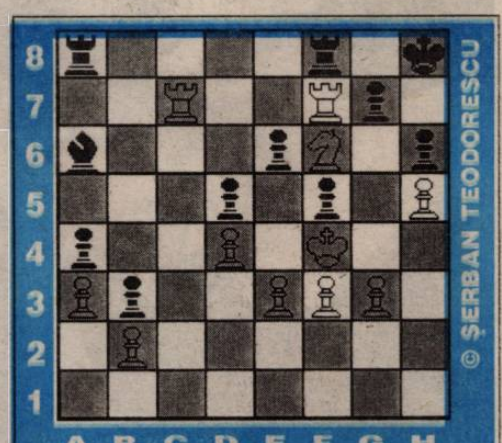

PROBLEMA DE AZI:

Albul mută şi câştigă

ALEHIN - YATES, 1922

1. T:g7 T:f6 2. Re5! şi negrul a cedat deoarece pierde turnul. Atât după 2... Tf8 cât şi după 2... Tat8 urmează 3. Th7 + Rg8 4. Tg7 mat.
O poziţie comică.

Verificaţi-vă cunoştinţele

Nopţi

1) Unde şi din ce cauză se produc aşa-numitele „nopţi albe”?

2) Când şi unde a avut loc evenimentul sângeros al masacrării a peste 2000 de hughenoţi, eveniment cunoscut sub numele de „Noaptea Sfântului Bartolomeu”?

3) Cine a compus muzica operetei „O noapte la Veneţia”, a cărei premieră a avut loc la Viena la 3 octombrie 1883?

4) Ce poet român a scris un ciclu de „Nopţi” din care fac parte foarte cunoscutele „Noapte de mai” şi „Noapte de decembrie”?

5) Cine a regizat în 1961 filmul „Noaptea”?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Cel mai bogat ordin de păsări este ordinul paseriforme, cuprinzând circa 65 de familii şi peste 5100 specii. 2) Romanul „Să ucizi o pasăre cântătoare” este opera scriitoarei americane Harper Lee. 3) „Pasărea măiastră” este una dintre capodoperele marelui Constantin Brâncuşi (1876-1957). 4) Muzica operei „Coţofana hoaţă” aparţine compozitorului italian Gioacchino Antonio Rossini (1792-1868). 5) Rolurile principale în filmul „Pasărea pe sârmă” au fost interpretate de actriţa Goldie Hawn şi actorul Mel Gibson.

Poşta redacţiei

Monica Ionescu - Bucureşti; *Ileana Iosif* - Vaslui; *Grigore Dudu* - Urziceni; *Paul Iordan* - Arad sunt cei care au răspuns corect la întrebările noastre.

Viorel Dudu - Călăraşi: Sigur că vom reveni asupra culorilor. Am şi programat „Alb” pentru unul din numerele viitoare. *(Irina Stoica)*

Umor

Un scoţian îi mărturiseşte prietenului său cel mai bun:
- Doctorul mi-a recomandat să mănânc foarte puţin şi să beau numai apă!
- Foarte interesant! Nu vrei să vii diseară la noi la cină?

Puteţi să-mi arătaţi drumul cel mai scurt spre centrul oraşului? Întreabă un turist pe un pieton.
- Scuzaţi-mă dar eu sunt şofer de taxi!
- Asta-i grozav! Înseamnă că ştiţi toate drumurile!
- Da, dar nu pe cele mai scurte!

Chelner, această friptură este foarte, foarte mică!
- Nu fiţi supărat! O să vedeţi cât o să vă dea de lucru!

O secretară primeşte de la şeful ei o haină de blană. O colegă o întreabă:
- Ai primit-o fiindcă ţi-ai ţinut gura, sau pentru că ţi-ai dat drumul la gură?

Ora de clasă...

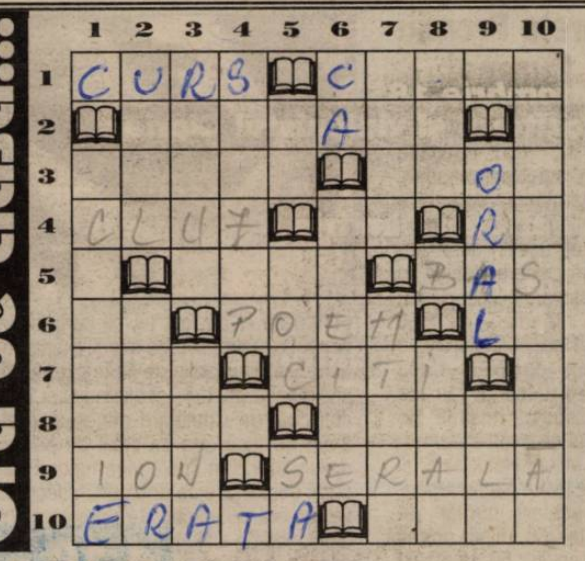

ORIZONTAL: 1) Ora de clasă... - ...rămasă la urmă (sing.). 2) Temă scrisă. 3) Dormic de carte - Materia de la ciclul elementar! 4) Oraş al... revoluţiei! - Critică în premieră! - O notă la citire! 5) Categorisită ca excepţională! - Ia notele cele mai de... jos. 6) Citit în literatură! - Stihul poetului - Culte! 7) Numai bătut la cap prinde ceva - A parcurge o lecţie. 8) Prezenţa la şcoală - Plecată din popor (pl.). 9) Creangă printre noi... - Clasa de seară (fem.). 10) Scuza... cărţilor - Linie aeriană israelită.

VERTICAL: 1) Ora întrebărilor... (pl.). 2) Subiect de curs - Urmă... de carte (înv.). 3) Scrie... la carte!! - Scrisa elevilor. 4) I se simte prezenţa la cursuri. 5) Curs scurt! - Sigla la Căile Ferate Italiene - Sună! 6) Primele la carte! - Azilul şcolii (pl.). 7) Program ca la carte - Un cuvânt asemenea. 8) Cadete! - Latina veche (inv. masc.). 9) Examen pe vorbe - Scrise pe orice filă! 10) Date într-un semestru de studii (sing.).

LAURIAN BUTURE
Adjud

Soluţia careului
„LA DREPT VORBIND”

Orizontal: **AVOCATURA - ANAFORA - ET - LA - IR - PACE - ILICIT - RTS - NEMIJLOCIT - IP - AA - SEFA - ASALTAT - IT - IL - AT - CC - LEGI - ELEAT - N - ECHITATE.**

Perspicacitate

MICI DIFERENŢE

Desenele notate cu 2, 3, şi 4 prezintă mici diferenţe grafice în raport cu desenul nr.1. Care sunt?

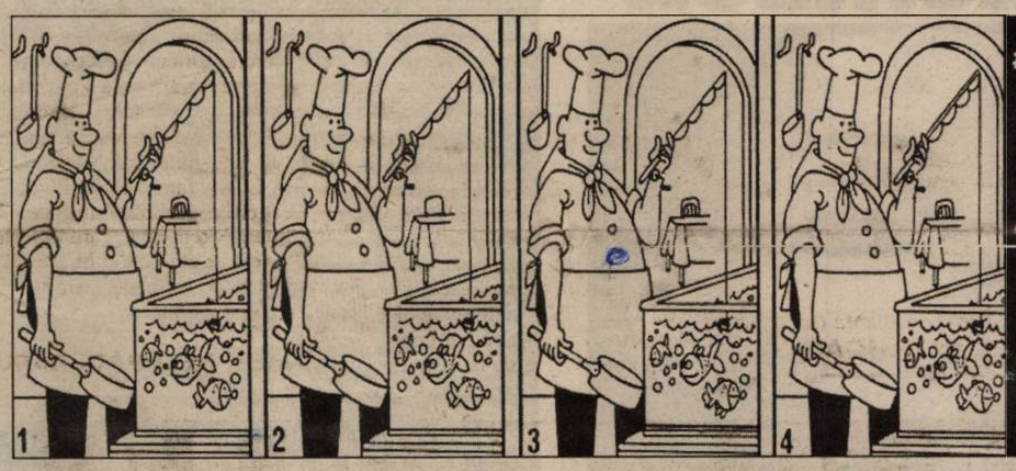

În desenul nr.2: speteaza scaunului, cuiul mai mare, sus, stânga, o bulă de aer în apa bazinului. În desenul nr.3: nasturele de pe halat, peştele din dreapta, jos. În desenul nr.4: mâna stângă a bucătarului, degetele cu care ţine undiţa, sunt mai scurte.

PAR(anormale) de TOPAN

Ştiaţi că...

◆ *...în Persia trăiau odinioară cerbi albi? S-a încercat prezervarea speciei în diferite rezervaţii europene dar, din nefericire, din 1966 nu s-a mai născut nici un pui complet alb.*

◆ *...carnea de salamandră este foarte preţuită în Japonia? Potrivit unei vechi credinţe de aici, cine o mănâncă, întinereşte. Din această cauză, salamandrele au fost puse sub protecţia legii, fiind serios ameninţate cu dispariţia.*

◆ *...compozitorul şi pianistul Franz Liszt (1811-1886) a vizitat Ţările Române în 1848? El a dat o serie de concerte la Bucureşti, Iaşi şi Galaţi. La mai bine de opt decenii după moartea sa printre manuscrisele şi documentele lăsate a fost găsită „Rapsodia Română” compusă pe motive auzite de la cei mai buni lăutari ai noştri.*

Abonamente la „Magazin” direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
☐ 1 LUNĂ	10500 LEI	☐ 4 LUNI	45500 LEI
☐ 2 LUNI	21000 LEI	☐ 5 LUNI	56000 LEI
☐ 3 LUNI	35000 LEI	☐ 6 LUNI	70000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. ____

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.
DE REŢINUT! Toţi cititorii care se vor abona pentru trimestrele următoare, *direct la redacţie,* vor participa la trageri la sorţi, la care pot câştiga valoroase premii în bani şi obiecte!
Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„SALVE”

ROCI COMPLETE / ŢIN LA RECE		DUD / ZÂNĂ		UNUL DIN MANGALIA / BINE ÎNCHIS		TOC / MATCĂ (pl.)		ACCEPT / ARMATE		GARNITURĂ / CRĂCI	
	C		A		A		E		J		S
	O	H	G	E	L	A	T	O	A	R	E
SCOICĂ / SUB SEMN...	N	A	U	T	I	L	U	S	ACUT! / PARASOL	A	T
	G	I	D	A	ASFALT / FĂRĂ CREDINŢĂ	B	I	T	U	H	NIVELARE
NOTA 6 / CALITATE	L	A	INSTRUMENT / CĂLUGĂRI ŞEFI...	H	A	I	NEPĂSĂTOR / CASĂ DE DISCURI	I	I	H	U
	M	O	D	E	S	T	I	E	APELATIV POPULAR / CÂINE	B	R	E
VRĂJITOR / ÎNTREBARE	M	A	G	UNELE DE LA ŢARĂ	E	CRESCUT / HOŢI	H	A	R	I	T
	C	E	A FOLOSI / DEŞTEPT	U	T	I	L	I	Z	A	MARE ÎN GOLF	E
CADRU / ARCAŞ	R	A	M	A	DIMIE		BOB MIC / VOCALE	O	R	E	Z
	S	A	G	E	T	A	T	O	R	NOTA 3 / GALIU	H	I
NEGURI / NEAMURI	T	E	H	E	B	R	E	GARANŢIE	G	I	R
	V	E	R	I	VOCALE	A	A	TRASE DE BOI	C	A	R	E

Dezlegarea integramei ***„OGLINZI PARALELE”***

Orizontal: M - C - O - A - O - S - DECATLONISTI - DESI - CT - ARC - MARATONISTI - LETALA - LUAT - BIBANI - PERLA - AR - ITALIA - R - UDAT - AVAT - CA - ELAN - ANALOG - DA - CUART - ILA - UNICE - ESTON - TRATARE - RASA.

SPORT FLASH

Marele Premiu al Europei

de anul acesta a fost cel mai haotic Mare Premiu din câte am vazut eu până acum. La Nuerbungring, în Germania, surprizele s-au ţinut lanţ iar în mod normal acest lucru era exclus deoarece este în desfăşurare o luptă pentru titlul mondial, 4 piloţi având şanse reale de a deveni campion după ultimele 2 curse rămase de disputat. Înainte de haosul ce avea să urmeze, Mika Hakkinen şi Eddie Irvine aveau amândoi acelaşi număr de puncte, 60, fiind urmaţi de Heinz-Harald Frentzen cu 50 şi David Coulthard cu 48. Se anunţa deci o cursă extrem de disputată. Startul a fost bun pentru Frentzen care şi-a păstrat pole-position-ul dar şi pentru Hakkinen care a avansat de pe 3 pe 2. Abia acum încep lucrurile să se precipite. Damon Hill încetineşte brusc în mijlocul plutonului, Alexander Wurz nu-l poate evita decât cu o manevră bruscă în dreapta unde se afla nefericitul Pedro Paolo Diniz al cărui monopost a fost grav accidentat. Pedro a fost scos cu greu din maşină şi dus imediat la spital. Cursa a fost întreruptă timp de 6 tururi şi condusă de safety-car după care a fost lăsată liberă din nou. Mare greşeală! A intervenit şi ploaia...toate ierarhiile s-au dat peste cap. Mika se grăbeşte să intre la boxe să schimbe cauciucurile dar mişcarea nu va face decât să-l întârzie. Îşi va da seama singur de greşeală câteva minute mai târziu când ploaia va înceta şi le va schimba la loc dar aceste indecizii îl vor întârzia un tur. Mişcarea este copiată de cei de la Ferrari care, recunoscuţi fiind ca cei mai rapizi la standuri, îi schimbă pneurile lui Salo în 40 de secunde. Ridicolul apare când, turul următor, se retrage şi Irvine la boxe dar, culmea!, nu mai erau roţi şi pentru pretendentul la titlu! Scene din filmele cu Stan şi Bran se derulau pe micul ecran în cele aproape 40 de secunde cât a stat şi Eddie la boxe. Mecanicii se certau între ei în timp ce Eddie tăcea mâlc în monopost (sau poate nu dar cine avea timp de el). Până la urmă au căzut de acord că poate pleca în cursă şi cu o roată diferită de celelalte, ceea ce a şi făcut. În timpul ăsta, Frentzen şi Colthard conduceau detaşat

pentru că ei au fost ultimii care au intrat la boxe. La ieşire, începe circul! Frentzen abandonează din poziţia de lider imediat după ce schimbase pneurile şi alimentase. Locul său este luat de Coulthard dar, stupoare! Coulthard se face una cu zidul de protecţie. Al doilea lider. Din spate vine furios Fissichella care, deşi ieşise de două ori în décor la iarbă verde, era noul lider. Se pare că cel mai indicat mod de a ajunge în frunte este să ieşi în décor cât mai mult. Bineînţeles că şi acest lider a reuşit performanţa de a gafa (era deja a treia oară pentru Fissichella – cu noroc!). Cine a devenit lider? Schumacher ăla micu'. Între noi fie spus chiar m-am întrebat dacă nu cumva era chiar Michael în maşină pentru că a făcut nişte depăşiri superbe, l-a depăşit chiar şi pe Coulthard, a condus superb de la un capăt la celălalt dar numai un ghinion l-a trimis pe locul 5. Ghinionul se numeşte pană de cauciuc (imediat după ce le schimbase!), dar micul Schumacher nu abandonează, ba mai mult – merge în 3 roţi, schimbă din nou şi începe iar atacul. Ultima sa victimă: Gene. Toate acestea, coroborate cu cele 13 abandonuri câte au fost în total, au făcut ca în frunte să rămână Johnny Herbert de la Stewart Ford urmat de Jarno Trulli de la Prost Peugeot şi de colegul său de la Stewart, Rubens Barichello. Aceştia doi din urmă au oferit un spectacol superb până la linia de finiş. Mika a venit pe 5 după ce l-a depăşit pe Irvine şi i-a furat locul 7, a intervenit un abandon şi apoi l-a depăşit şi pe Gene care, totuşi, a venit pe 6 – o performanţă. Cu siguranţă că ar mai fi multe de spus dar nu-mi vin mie în minte momentan pentru că nu pot să pun o ordine în haosul care mi-a trecut prin faţa ochilor. Trebuia înregistrat acest Mare Premiu şi dat la o oră de mare audienţă drept divertisment de bună calitate. Urmează ultimele 2 curse în care se va pleca oarecum din aceeaşi situaţie deoarece cele 2 puncte luate de Mika nu au făcut mare diferenţă.

ANDREI TOMA
aditoma@ cnnsimail.com

Mini-interviul săptămânii

FLORIAN PITTIŞ, în primul rând actor şi apoi director la Radio România Tineret

- Cum se împacă actoria cu postul de director în care eşti acum la Radio?

- Câtă vreme eu sunt directorul unui canal de difuzare şi răspund de orietarea postului, pentru mine, acest lucru echivalează cu o punere în scenă. Deci nu sunt departe de teatru.

- Dar mai tânjeşti după teatru sau te-a acaparat complet munca la Radio?

- Eu sunt angajatul Teatrului Bulandra, iar la Radio sunt prin cumul. De aici, când voi pleca, tot la Teatru ajung. Bănuiala mea este că pentru asta am fost adus pe lume. Şi apoi, am văzut prea mulţi actori murind, directori nu prea.

- Dorinţa ta cea mai mare?

- Cum zice poetul: eu nu voi nimic-nimica decât pace, pace, pace.

- Şi pasiuni?

„AM VĂZUT PREA MULŢI ACTORI MURIND, DIRECTORI NU PREA"

- Calculatoarele şi mai presus de ele, Viaţa.

- Cu Rapid mai ţii?

- Obligatoriu. Sunt un tip constant în iubire.

- Pe 4 octombrie e ziua ta. Ce să spun? La mulţi ani şi o Viaţă plină de bucurii.

- Mulţam frumos.

- Cânţi cu „Pasărea Colibri". Ce melodii îţi mai trec prin cap?

- Foarte multe, dar având în vedere bombardamentul mediatic al muzicii de larg consum, încep să mă gândesc cu drag la acela care a făcut un disc pentru tonomate şi care nu conţinea decât linişte. Te duceai la tonomat şi-ţi cumpărai trei minute de linişte.

- Ţi-ar mai plăcea să mai rupi bilete la intrarea teatrului Bulandra, aşa cum făceai acum aproape 30 de ani în spectacolele de muzică şi poezie pe care mi-e greu să le uit?

- Aşa a început ideea de teatru. În „Carul", Thespis făcea totul, el strângea chiar şi răsplata oferită de spectatori. După aia au apărut şi alţii pe lângă actor. Da, spectacolele acelea de care aminteşti erau un fel de reîntoarcere spre începuturi. Acum, sincer să fiu, aş vrea să mă duc la un teatru în care să văd alţi actori care rup bilete la intrare.

- Cum vrei să încheiem?

- Cu nici o încheiere. Las-o aşa, cu puncte-puncte, cum mi-aş dori să fie şi Viaţa...

GEORGE CUŞNARENCU

O expoziţie excepţională

CAPODOPERE DIN VREMEA FARAONILOR

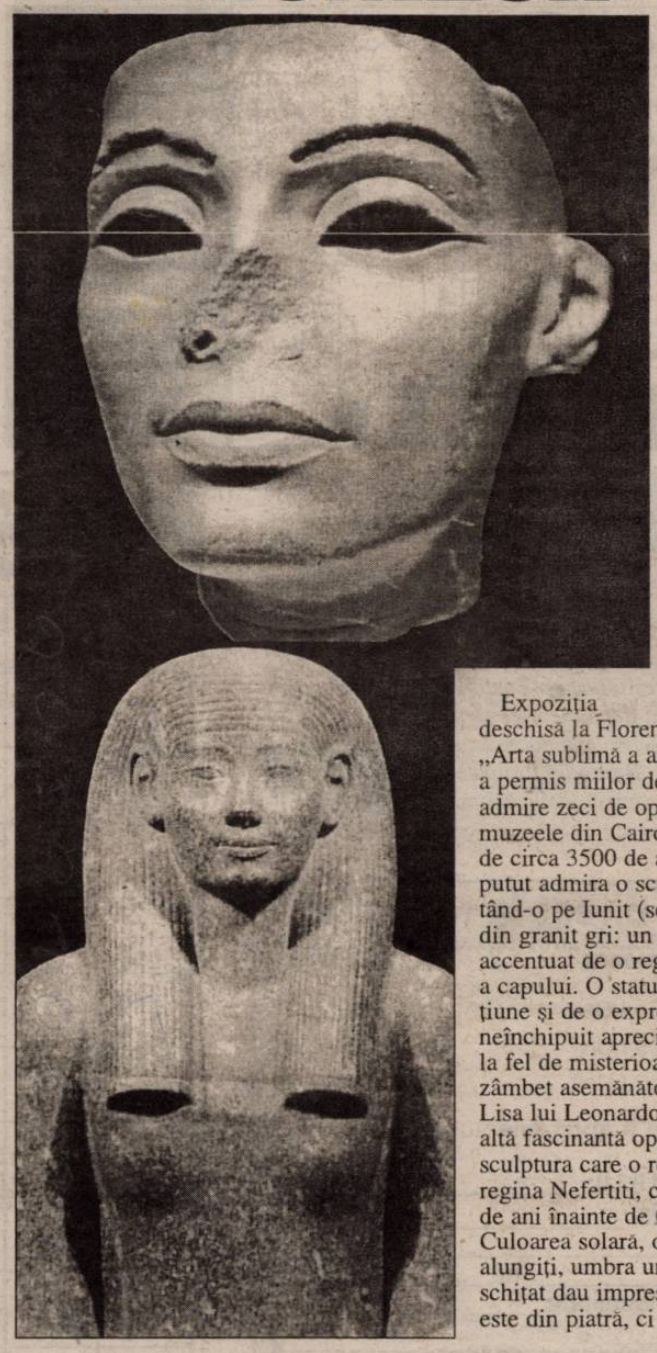

Expoziţia deschisă la Florenţa, „Arta sublimă a anticului Egipt", a permis miilor de vizitatori să admire zeci de opere conservate la muzeele din Cairo şi Luxor, vechi de circa 3500 de ani. Vizitatorii au putut admira o sculptură reprezentând-o pe Iunit (sora lui Hathor) din granit gri: un surâs enigmatic accentuat de o regală compoziţie a capului. O statuie de o perfecţiune şi de o expresivitate de neînchipuit apreciată de mulţi la fel de misterioasă, cu acelaşi zâmbet asemănător cu Mona Lisa lui Leonardo da Vinci. O altă fascinantă operă este sculptura care o reprezintă pe regina Nefertiti, creată cu 1350 de ani înainte de Cristos. Culoarea solară, ochii puţin alungiţi, umbra unui surâs abia schiţat dau impresia că sculptura nu este din piatră, ci din carne.

Ce le trece unora prin minte?!

Leacuri împotriva plictiselii? Nimic mai simplu, pare a spune inepuizabila poftă de joacă a oamenilor de pretutindeni. Dacă sunteţi singur-singurel, puteţi încerca să băgaţi un fir de bumbac prin urechile a 13 ace de cusut cu dimensiunile 12,7 mm x 1,6 mm. Cu un calm desăvârşit, indianul Brajesh Sjrivassatva a reuşit de 6062 de ori, în numai două ore! (nici un european nu s-a apropiat până acum de această performanţă, dar asta nu înseamnă că n-aveţi nici o şansă).

Chinezo-americanul Mark Pi a reuşit să „elaboreze" şi să numere, la un restaurant din Columbus, Ohio, nu mai puţin de 2048 fire de tăiţei, toate cu lungimea de peste 1,5 metri. Uluitor este faptul că „recensământul" tăiţeilor s-a făcut în... 34,5 secunde! Verificarea recordului a durat 2,5 ore, sub imperiul emoţiei, probabil.

Dacă formaţi un grupuleţ de vreo câteva mii de plictisiţi, practicaţi cu sobrietate „jocul scaunelor muzicale". Aşa se spune în China la jocul în care concurenţii, cu unul mai mult decât numărul scaunelor, le dau târcoale acestora şi când se termină pasajul muzical încearcă să ocupe fiecare câte un scaun. La un concurs de acest gen, desfăşurat în Singapore, au pornit 8238 de oameni serioşi şi 8237 scaune. A câştigat Xu'Chong Wei, ocupantul ultimului scaun.

Un plictisit celebru este Frank Charles. El a parcurs 65 de kilometri purtând în echilibru, pe creştetul capului, o sticlă de lapte. Charles mergea câte 18 ore pe zi, iar singurul martor nedespărţit a fost Gost (fantoma), un câine ce purta inscripţia: „Get Back!" (sau „Daţi-vă la o parte!").

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Fotografia săptămânii

Capturarea „monstrului marin" în apele indoneziene (lângă insulele Comore) a constituit o adevărată surpriză pentru specialişti întrucât această specie de celacant era considerată de mult timp dispărută.

În numărul viitor

■ Infernul din negura timpurilor ■ Un OZN salvează România! ■ Cutremur în România? ■ Stresul meteorologic ■ Muntele lui Moise ■ Războinicii greci din adâncuri ■ Discreţia - o noţiune apusă la Hollywood ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană

SERIE NOUĂ - 437 • ANUL XLII • 7 OCTOMBRIE 1999 • 16 PAGINI • 3000 LEI Nr. 40 (2187)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro

Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Experienţa este ca steaua polară: ea nu luminează decât seara.

ROCHEFOUCAULD

•

Cei mai mulţi oameni nu ştiu ce vor, iar alţii, în mare număr, nu ştiu ce pot.

DUCICI

Homo Sapiens

VIAŢA SUB POLUL NORD

TV

- TVR 1 - TVR 2
- Pro TV
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

Apariţia unei noi specii umane: copiii Cosmosului 3

„Sacru şi profan" în vise 4

femina club 6

Stresul meteorologic 7

Războinicii greci din adâncuri 8

Biserica din Măgura 10

Întâmplări adevărate 11

Discreţia - o noţiune apusă la Hollywood 13

Cât de adevărate sunt miturile?

MUNTELE LUI MOISE

INFERNUL DIN NEGURA TIMPURILOR

Biblioteca Judeţeană

MUZICARTA

LED-ZEPPELIN

PATRU TINERI PLECAŢI CU BALONUL

Pare incredibil, dar în acest an se împlinesc 30 de ani de la primul album al formaţiei *Led Zeppelin*, nu doar formaţia favorită a tinereţii mele, dar şi cea mai bună formaţie hard-rock din toate timpurile. Despre muzica celor de la LZ ce poţi spune? Reascult astăzi primele patru albume ale lor şi observ că muzica lor este la fel de unică precum în 1970, ceea ce înseamnă că muzicienii de la LZ au dorit să scrie muzică adevărată şi nu doar mici prostioare, ca stupidele melodii „latino" de azi, confecţionate la comandă în studiourile americane şi care se difuzează pe toate canalele din lume şi nimeni nu ştie de ce (ascult cu multă plăcere adevărata muzică scrisă de latini la ei acasă, cum ar fi cea spaniolă sau braziliană).

Cine au fost ei?

Când Jimmy Page (născut în 1944) s-a hotărât în vara lui 1968 să-şi facă propria formaţie, poate dorind să facă altceva decât *Beatles*-ii aflaţi pe cale de dispariţie, gândul lui a fost ca ea să se numească *The New Yardbirds* (Noile Păsări de Curte) doar pentru că fusese ghitaristul formaţiei *Yardbirds*, desfiinţată în fierbintea vară a lui 1968. În cele din urmă, Jimmy s-a răzgândit şi s-a oprit la numele *Led Zeppelin*. Adică patru tineri admiratori ai dirijabilelor construite de contele von Zeppelin pe la începutul secolului. Nu e de mirare că pe coperta primului lor album, intitulat LED ZEPPELIN I, apărea chiar un asemenea zeppelin. Al doilea membru al formaţiei avea să fie basistul John Baldwin (născut în 1946), cel numit John Paul Jones şi considerat cel mai bun muzician de studio al acelor vremuri. Al treilea sosit a fost bateristul John Henry „Bonzo" Bonham (născut în 1948), şi cine nu şi-l aminteşte din solo-ul de baterie intitulat *Bonzo's Montreux*? În fine, ultimul sosit a fost chiar solistul vocal Robert Anthony Plant (născut în 1948). Într-o asemenea componenţă, Led Zeppelin putea porni la drum.

Un debut în forţă

În numai 15 ore de înregistrări, tinerii englezi alcătuiesc materialul pentru primul lor album, *Led Zeppelin I*, pe care-l aruncă pe piaţă la începutul anului 1969. Piesele de rezistenţă erau, dacă vă mai amintiţi, *Good Times-Bad Times, Communication Breakdown* şi *Dazed and Confused* (se refereau toate acestea la vremurile acelei veri fierbinţi a lui 1968, cu mari contorsionări politice şi sociale), dar şi extraordinarele blues-uri albe, cum le-a numit critica muzicală, *Babe, I'm gonna leave you* sau *You shook me*. Era clar, vocea lui Plant şi ghitara lui Page năuceau tineretul şi lăsau lumea cu gura căscată. Aşa ceva nu se mai auzise până atunci. Acest album pe care îl ascult şi azi pe CD este şi favoritul meu. *Led Zeppelin II* apare în toamna aceluiaşi an şi înseamnă un stil şi mai pronunţat hard-rock, cu o melodie foarte apreciată, *Whole Lotta Love*. Acest al doilea album avea să detroneze în preferinţele publicului pe cel al Beatles-ilor, Abbey Road, obţinând „Discul de Platină" pentru un milion de discuri vândute numai în câteva luni. *Led Zeppelin III*, poate cel mai bun album al lor, apare exact după un an, în toamna lui 1970, şi se bucură de un succes imens, celebrul „Immigrant Song" devenind numărul unu atât în Marea Britanie, cât şi în SUA, deşi mie mi-a rămas şi astăzi sufletul la irepetabilul blues *Since I've been loving you*.

GEORGE CUŞNARENCU

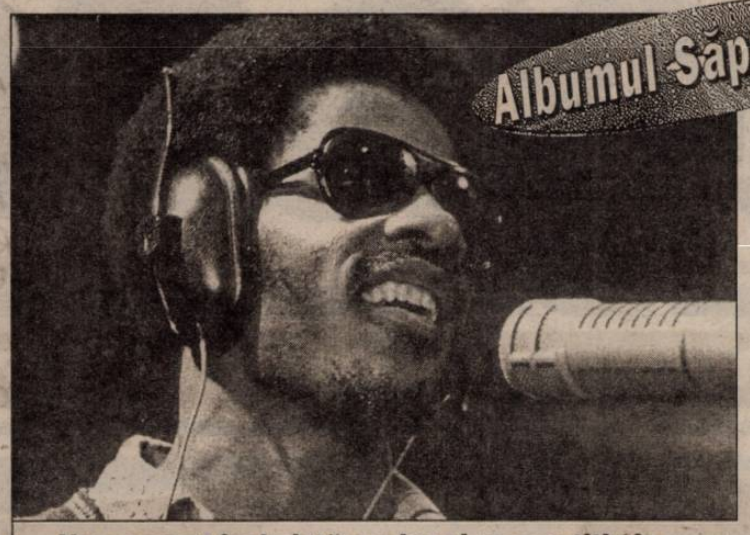

Albumul Săptămânii

MARY - Mary J. Blige

Vara recent încheiată a adus şi un nou titlu în discografia solistei care de câţiva ani buni este în prima linie a divelor americane de culoare. *Mary Jane Blige* a abandonat în acest album, este o primă constatare, hip-hop-ul cu care ne obişnuise, preferând să fie mult mai aproape de soul music. Single-ul pilot, scos cu mult timp înainte de lansarea albumului, *„As"*, - duetul cu *George Michael* (melodia este de fapt un cover după omonimul maestrului *Stevie Wonder* - foto) ilustrează perfect linia albumului, atât din punct de vedere al sound-ului, cât şi a modului de construcţie a CD-ului, realizat cu sprijinul mai multor staruri: *Lauryn Hill, Eric Clapton, Elton John, Puff Daddy*. Mi-au plăcut compoziţiile *„All That I Can Say"*, *„Beautiful One"*, *„Give Me You"* şi *„Your Child"*, tipice pentru *Mary*, întregul album putând fi considerat, fără probleme, un etalon pentru muzica soul a acestor ani. *„Mary"* nu este, cum aţi fi, poate, tentaţi să credeţi, un album de slow-uri, muzica de dans luându-şi partea leului. Evident, nu este vorba de zbânţuiala (cu beat-ul aferent) din discoteci, ci de ceva mult mai rafinat. Ascultaţi!

POP-ROCK, de la A la Z

DESIRELESS

Din ciclul „one hit wonder" am ajuns la franţuzoaica *Desireless*, a cărei primă şi, din păcate, ultimă ieşire la rampă a fost în vara anului 1987, când single-ul său *„Voyage Voyage"* s-a numărat printre hiturile sezonului, Number One în Germania şi Scandinavia, locul 5 în Regatul Unit. De atunci solista a mai editat trei albume, dar nu a reuşit să demonstreze că *„Voyage Voyage"* a fost mai mult decât un accident, ce-i drept, fericit...

DEUS

Cvartet belgian fondat în 1991 la Anvers (sau Antwerpen, cum doriţi!) de *Tom Barman* (vocal, chitară), *Stef Kamil Carlens* (chitară, vocal), *Gino* (bass) şi *Kris Deans* (tobe). Cariera lor a început în micile cluburi din Flandra, cvartetul reluând melodii din repertoriul lui *Neil Young* şi al celor de la *The Pixies*. După cooptarea în grup a altor doi muzicieni *(Klaas Jensen* - vioară şi *Oly Defosse* - muzicuţă) trupa s-a orientat spre un sound apropiat de *Sonic Youth*, turneele din Spania, Belgia şi Anglia aducându-le, pe lângă unele schimbări în componenţa trupei, şi o fixare a registrului sonor. Astfel, ei editau în 1994 primul lor album - *„Worst Case Scenario"* - al cărui co-producător era *Gilles Martin*, fiul celebrului *George Martin*. Aflată la intersecţia diferitelor influenţe - rock, jazz, garage - muzica lor a sfârşit prin a se impune pe scenele *indie* ale Europei. Pentru a întări cele spuse mai sus vă recomand să ascultaţi şi albumul *„In A Bar Under The Sea"*, din 1996, scos şi el tot de casa *Island*...

TOP albume

1) The Party Album - Vengaboys
2) Snowfall on The Sahara - Natalie Cole
3) On The Six - Jennifer Lopez
4) Americana - Offspring
5) The Hush - Texas
6) Schizophonic - Geri Halliwell
7) Mary-Mary J.Blige
8) The Very Best Of Buddy Holly
9) The Very Best of Dean Martin
10) Millenium - Baskstreet Boys

PROPUNERI: Sogno - Andrea Bocelli, Forever - Puff Daddy

TOP singles

1) Kiss Me - Sixpence None The Richer
2) Better Off Alone - Alice DeeJay
3) If Ya Gettin' down - Five
4) Mi Chico Latino - Geri Halliwell
5) Summer Son - Texas
6) 2 Times - Ann Lee
7) I Love You Come Too Late - Joey McIntyre
8) Kalimba de Luna - Garcia
9) No Me Ames - Jennifer Lopez
10) Stronger - Gary Barlow

PROPUNERI: There She Goes - Sixpence None The Richer, September - Earth Wind & Fire, Unpretty - TLC

RENDEZ-VOUS pe Internet!

www. madonna.com
www. eltonjohn.co.uk
www. erasure.co.ul

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**

Tolba cu SCRISORI

Laurenţiu Demetriu - Bucureşti: Bine ai venit printre prietenii rubricii noastre muzicale! Ai dreptate, partea de rock reclamată de tine n-a prea apărut prin *Music Box*... Încerc să mă reabilitez acum furnizându-ţi câteva informaţii despre fenomenul *batcave!* Îşi trage numele de la un local de noapte londonez deschis în 1984. La *Batcave Theatre* se puneau în scenă, cu scrupulozitate, de fanii genului, romanele negre ale secolului XIX sau erau prezentate filme din aceeaşi tematică, toate trădând fascinaţia romantică pentru moarte... Toate acestea aveau să sfârşească prin a propulsa o serie de trupe, cele mai cunoscute fiind *Sisters Of Mercy, Cult* şi, în special, *Bauhaus* – cea mai reprezentativă pentru noul curent muzical, *Bauhaus* reuşind un excelent amestec între mistica neagră şi glam rock-ul englez *(Bowie, Bolan, Barrett)*. Păcat că tocmai *Bauhaus* nu mai există acum...

George Firea - Galaţi: Te salut şi eu! Spaţiul nu mă lasă, aşa că voi ataca întrebările puse de tine. 1) nu (mai) fac înregistrări; 2) să-ţi scriu aici numele şi adresele unor magazine bucureştene de muzică nu este *fair* deoarece respectivele nu au contracte de publicitate cu noi! Dacă îmi vei trimite adresa ta (plicul pe care mi l-ai trimis n-o are) voi încerca să te ajut prin poştă... 3) Am renunţat la emisiunea de la radio. Motivul nici nu contează... 4) Albumele propuse de tine au fost deja recenzate aici. 5) Ideea cu ştiri de pe Internet se va materializa în curând aici!

Dan Necşulea - Paşcani: Confirm primirea plicului cu data poştei din 7 septembrie! Careurile dumneavoastră sunt corecte din punct de vedere tehnic dar, asta este, au slăbiciuni serioase la densitatea tematică, aflată sub baremul de 50 la sută... Din cele şase grile am reţinut doar pe „Roşu" care va trebui să suporte o intervenţie de-a mea în colţul din dreapta jos! Mi-aţi cerut să vă comunic data la care vor apărea careurile pentru a putea să cumpăraţi revista... De ce nu vă abonaţi?

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Dumitru Mateuţă, Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Marian Grigore
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Tiu Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Nicoleta Cochinţu / Tel.: 222.83.21
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Epopeea vieţii pe Terra

INFERNUL din negura timpurilor

MIHAELA DOROBANŢU

Acum 3,8 miliarde de ani pe Pământ. Un imens şi unic ocean. Deasupra, un Soare tânăr şi palid. Ici şi colo arhipelaguri de întunecate roci vulcanice pline de cratere - cumplite cicatrici ale ploilor de meteoriţi uriaşi. Un aer irespirabil, saturat de gazele ţâşnind din gurile vulcanilor. O căldură de infern. Nu existau copaci, nici flori, nu se auzeau ţipetele păsărilor şi nici zumzăitul insectelor. Nimic din ceea ce astăzi înseamnă Viaţă. Şi totuşi acestea au fost primele premise ale Vieţii pe Pământ. Cum s-a născut? Unde? Aici, pe Pământ, sau a venit din spaţiu? Oamenii de ştiinţă au încercat să ofere câteva răspunsuri la ceea ce poate fi considerată drept cea mai tulburătoare problemă care se ridică în faţa oamenilor...

Cum era Terra la început?

Prima ipoteză a fost că la început totul a fost ...fierbinte! În acest caz totul trebuie să se fi „născut" undeva sub platoşa de gheaţă care acoperea Terra şi să fi folosit energia dezlănţuită de impactul vreunui meteorit. Oricum, există indicii că temperatura crescuse deja la acea vreme, datorită dioxidului de carbon emis de erupţiile vulcanice - întrucâtva asemănător efectului de seră care ne preocupă astăzi. Deci, s-ar putea ca mai aproape de realitate să fie o a doua ipoteză, şi anume cea a unui început ...cald. Ideea aceasta s-a născut în urma istoricelor experienţe din 1952 ale lui Stanley Miller. El a „închis" într-o serie de incinte experimentale gazele, care credea el că ar fi fost prezente la început. Apoi a supus totul unor puternice descărcări electrice, radiaţii ultraviolete, radiaţii termice care simulau efectul fulgerelor, al radiaţiei solare şi al erupţiilor vulcanice. Din această „supă primordială" s-au născut în vase... aminoacizi, adică precursorii vieţii. Miller greşise totuşi, pentru că astăzi se ştie că în atmosfera primordială erau, de exemplu, cantităţi mai mici de metan şi hidrogen şi, în schimb, cantităţi mai mari de dioxid de carbon. În fine, cea de a treia ipoteză este mult mai modernă. Ea porneşte de la aceleaşi ingrediente iniţiale: efect de seră, activitate vulcanică intensă, bombardamente cu meteoriţi, activitate vulcanică intensă etc., presupunându-se că originea vieţii se află în spuma care acoperea malurile oceanului, în depozitele de pirite sau argiloase sau, în fine, în curenţii termici submarini.

Care au fost primii strămoşi?

Răspunsul este unul simplu, dar care în nici un caz nu-i va mulţumi pe creaţionişti: microbii. Singurii care „trăiau" pe Pământ la acea dată. Pe distanţa a câţiva milimetri puteau trăi zeci de mii de asemenea indivizi şi noi toţi, de la om la elefant, de la maimuţe la ţânţari, ne tragem din ei, relatează revista „Focus". Trei miliarde de ani au fost aceşti microbi stăpânii unici şi necontestaţi ai Terrei. Studiindu-i, oamenii de ştiinţă de astăzi cred că vor putea face lumină asupra grandiosului fenomen care se numeşte Viaţă.

Pentru că aceştia sunt cei care au „inventat" fotosinteza, simbioza şi poate chiar şi sexul! Ei au „schimbat faţa planetei" şi i-au modificat atmosfera. Şi tot ei s-au „implicat" în construirea depozitelor pe care încă şi astăzi le mai descoperim în adâncurile Pământului şi care constituie încă o mare provocare pentru cercetătorii încercând să „citească" în ele clipele de început ale scării evoluţiei care, cel puţin până acum, se termină cu noi oamenii.

O mare problemă rămâne, printre altele, să aflăm ce erau de fapt aceste organisme simple. Mai ales că nici până în ziua de astăzi nici un laborator din lume nu a reuşit să reconstituie nici măcar unul dintre ei!

Radiografia unui mister

APARIŢIA UNEI NOI SPECII UMANE: COPIII COSMOSULUI

ADRIAN HOAJĂ

Mai mult ca sigur că echipajele misiunilor spaţiale de lungă durată vor fi mixte după cum menţionam într-un număr anterior al revistei.

...Mixte?! Bineînţeles! În afară de cei sortiţi dumnezeirii prin mănăstiri, nu prea s-ar găsi mulţi în stare să-şi lase iubitul sau iubita „acasă", pe Terra, pentru o lungă perioadă de vreme... Adică ani şi ani. Sau dacă n-ar şti că acolo, în înfruntarea negurilor Cosmosului, s-ar putea să-şi afle, printre cei ce alcătuiesc echipajul, „jumătatea" visată! Trecând cu delicateţe peste primele minute ale concepţiei unei noi fiinţe umane – minute nu lipsite, la rândul lor, de multe „impedimente" datorate lipsei aceleiaşi atracţii... gravitaţionale – să consemnăm că, din însăşi prima clipă a fecundaţiei, omenirea va cunoaşte cea mai teribilă experienţă biologică din întreaga ei existenţă: apariţia unei noi specii umane!...

Probleme etice sau morale de genul celor ridicate de experienţele clonării umane vor părea... simple vorbe de clacă faţă de acelaşi tip de probleme pe care le va pune naşterea unor oameni în Cosmos! Să ne gândim: aşadar, atunci când ne naştem, organismul nostru este deja pregătit să înfrunte condiţiile de mediu oferite de Terra. Gravitaţia a acţionat asupra fătului în răstimpul celor nouă luni, la fel câmpul magnetic terestru şi fondul natural de radiaţii. Chiar dacă, în cazul astronauţilor, organismul va fi într-un mediu artificial, specific navei cosmice, la întoarcerea pe Terra organismul îşi va „reaminti" modul cum a reacţionat la condiţiile terestre înainte de călătoria în Cosmos. În cazul în care fecundaţia, cele nouă luni de sarcină şi naşterea se vor petrece în spaţiul cosmic, organismul nou-născutului va fi adaptat condiţiilor oferite de nava cosmică. În primul rând, lipsa gravitaţiei va antrena modificările fiziologice şi anatomice pe care deja le cunoaştem - sistem osos fragil, sistemul cardiovascular va funcţiona cu presiune sanguină uniformă în întregul organism ş.a.m.d. Procesul de creştere va fi, de bunăseamă, influenţat – nu ştim dacă în bine sau în rău. Ne putem aştepta, în al doilea rând, la modificări sensibile, încă din momentul conceperii, datorate fondului de radiaţii cosmice ionizante, mult superior nivelului de radiaţii de la nivelul solului... În orice caz, Copiii Cosmosului vor fi în bună măsură diferiţi faţă de toţi fraţii lor pământeni! Cât va dura călătoria cosmică – nici o problemă! Dar odată ajunşi la destinaţie – fie aceasta o altă planetă, fie chiar Terra – primejdia morţii le va interzice să păşească vreodată pe solul oricărei planete... Organismul lor, cu toate că va moşteni ereditar toate informaţiile necesare, nu va avea CE să-şi „amintească" despre condiţiile de mediu planetar...

De ce? Fiindcă organismul lor nu s-a confruntat niciodată cu forţa de atracţie gravitaţională, aşa încât sistemul cardiovascular va fi primul care va ceda la efort, iar scheletul se va frânge sub propria greutate... Aşadar, aceşti oameni nu vor mai aparţine Terrei, ci numai Cosmosului, sortiţi fiind să-şi petreacă întreaga viaţă pe staţiile orbitale... Iar copiii lor, la rându-le, vor fi tot mai depărtaţi de noi, ca fiziologie şi chiar, poate, ca anatomie. Va apărea astfel o nouă specie, desprinsă din trupul speciei umane terestre, care va lua în stăpânire Universul în numele nostru, al pământenilor!...

...Utopie? Premoniţie?... Numai viitorul ne va putea spune dacă prognozele de azi ale oamenilor de ştiinţă au fost sau nu conforme cu adevărul realităţilor din veacurile viitoare... sau poate chiar mai apropiate nouă, din deceniile ce vor urma!

Deocamdată, nerecomandat: OFFICE 2000

Pe Internet se găsesc o mulţime de comentarii la adresa produsului Microsoft "Office 2000". Printre ele sunt multe care semnalează că, dactilografiind texte în "Word 2000", părţi din acestea dispar… fără urmă.

Zelul echipei Microsoft face ca multe lucruri greşite din Office 98 să fie reparate. Asta este bine, dar de ce au fost "reparate" şi cele care erau bune? Iată ce se întâmplă, de exemplu, în *Outlook*, programul de citit şi compus emailuri. *Outlook* 98 era foarte precis: el oferea posibilitatea utilizatorului să observe fiecare pas al programului în momentele cheie de comunicare cu serverul de email, iar în cazul unei erori, aceasta era semnalată exact pe ecran, ajutând foarte mult la descoperirea greşelii (adresă incorectă a serverului, conexiune întreruptă şi aşa mai departe). În *Outlook 2000*, se observă "progrese": într-adevăr, o frumoasă animaţie a unui pliculeţ zburător apare la recepţionarea sau trimiterea emailului, însă, în cazul unei erori, programul refuză să determine greutatea survenită în procesul de comunicare server-client. Probabil că programatorii Microsoft s-au gândit că este mai potrivit să treacă sub tăcere procentele de eroare care uneori survin, însă mai există şi persoane care doresc să ştie şi ce se întâmplă, ceea ce pare foarte legitim, atunci când arunci o grămadă de bani pe un astfel de program… Probabil că Microsoft s-a gândit că programele lor sunt foarte deştepte, însă ele nu au dovedit în trecut şi cu atât mai puţin o fac acum că ar fi capabile să facă toate lucrurile de capul lor. Microsoft, dă-ne înapoi mesajele de eroare!

De asemenea, micile animaţii întârzie mult procesele începute de utilizator, consumând multe resurse. Care este scopul supraîncărcării cu amănunte nefolositoare? Oare se doreşte o investiţie mai mare a fiecăruia în parte pentru achiziţionarea unui computer mai performant doar pentru afişarea unor lucruri inutile?

Pentru a nu fi acuzaţi de o adversitate faţă de Microsoft, îi dăm o bilă albă firmei americane pentru produsul Windows 2000, mult mai stabil decât predecesorul său, 98. Cu siguranţă vor apărea multe programe care vor corecta pas cu pas majoritatea inconvenientelor expuse mai sus. Echipa Microsoft trebuie să perfecţioneze programele de Web, capitol la care actualul produs lasă de dorit.

PLANET@IT

Inflaţie de computere

Toată lumea ştie că numărul computerelor cumpărate în lume creşte exponenţial. Conform unei statistici publicate de Computer Industry Almanac, astăzi SUA deţin recordul în privinţa PC-urilor, e vorba despre un parc de 129 milioane computere. În acest clasament urmează Japonia, cu 32,8 milioane, Germania cu 21,1 milioane, Marea Britanie cu 18,3 milioane şi Franţa, cu 15,4 milioane computere.

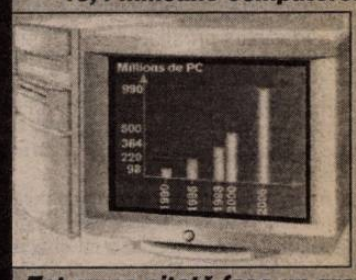

Tot sursa citată face un grafic al vânzărilor pe ani şi este interesant de observat că dacă în 1990 în lume existau 98 milioane computere, în 2000 ele vor ajunge la 500 milioane, pentru ca previziunile pentru 2002 să se oprească undeva în jurul cifrei de un miliard.

Tinerii, Internetul şi lectura

Este clar că dintre cei care folosesc Internetul, tinerii ocupă primul loc. Dacă ar fi să ne luăm după Computer Economics, care face aceste studii ca să ştie care este segmentul cel mai „gras" al viitoarei pieţe, atunci aflăm că în anul 2001, primul an al Mileniului III, 26,8 milioane de tineri sub 18 ani vor avea acces la Internet, urmând ca, în anul 2005, numărul acestora să ajungă la 77 milioane. Oricum, tot e bine că Internetul nu-i alungă pe tineri de la citit. O societate franceză a efectuat un studiu pe această temă şi a ajuns la concluzia că Internetul favorizează lectura, fiind vorba, evident, atât de lectura pe suport de hârtie, cât şi de cea pe suport electronic (ecranul monitorului).

Cyber-voyeurii se pot deregla mental

Voyeurii sunt acele persoane cărora le place să urmărească corpurile goale sau cuplurile în timpul actului sexual. E o boală psihică, chiar dacă nu atât de periculoasă ca SIDA. Conform unui studiu publicat în revista Professional Psychology, internetonauţii americani care vizitează site-urile pornografice de pe Internet mai mult de 11 ore pe săptămână pot fi zdruncinaţi mental de această activitate demnă de o cauză mai bună. Informaţia nu poate fi trecută cu vederea într-o ţară în care peste 15 la sută din dintre internetonauţi declară că obişnuiesc să viziteze acest gen de site-uri. Studiul nu spune dacă rezultatele acestuia pot fi extrapolate şi în cazul altor ţări, mai puţin puritane. La noi, de pildă, n-a făcut nimeni un astfel de studiu. Nici măcar printre cumpărătorii de materiale pornografice tipărite sau video. Ar fi interesant la ce concluzii s-ar ajunge.

Timp şi profeţie

„SACRU ŞI PROFAN" ÎN VISE

ION ŢUGUI

„Era noapte, mă aflam afară împreună cu alte persoane. La câţiva metri în faţa mea era un mozaic albnegru. Împreună cu ceilalţi am ajuns pe acel mozaic. De undeva din faţă a apărut un fascicul de lumină abundentă, de culoare albastră-violet, care mi s-a aşezat pe piept. În acel moment am intuit în vis că era Dumnezeu. M-am uitat în direcţia din care venea lumina, însă în depărtare nu se vedea decât o lumină albă şi foarte puternică, acea lumină înconjura spectrul albastru-violet. Lumina aceea părea că nu se sfârşeşte nicăieri, niciodată. Am simţit ceva extraordinar, o fericire de nedescris, linişte sufletească, bucurie mare. Senzaţia că cerul se unise cu fiinţa mea, cu inima şi cu sufletul meu".

Acest vis pe care mi l-a comunicat Florina I. din Bucureşti pare într-adevăr gratitudinea unei comunicări cu dimensiunea cerească. Legătura prin lumină şi identificarea sacrului fundamental tot în lumină, însă particularizată prin culori sacre, iar planul terestru reprezentat prin principiul dualităţii – mozaicul albnegru, adică bine şi rău. Lumina izvorând din cer atinge pieptul, inima, şi nu mentalul.

Corespondenta noastră se dovedeşte o conectată la evenimente specifice dimensiunii astrale. Avem în cele ce urmează o imagine simbolică a ierarhiilor cereşti, reprezentată remarcabil:

„Mă aflam într-o sală mare cu pereţi albi, cu marmură albă pe jos, iar în mijloc o piscină mare. Cu apă atât de limpede, încât se vedea clar prin ea ca printr-un cristal. În acea apă am văzut trei cutii dreptunghiulare din cristal. În fiecare cutie se aflau cristale de sticlă foarte viu colorate, fiecare având formă de triunghi. Cutiile se mişcau în toate direcţiile, fără a se îndepărta unele de altele. M-am uitat în jur să văd dacă mai era cineva acolo şi nu am văzut pe nimeni. M-am uitat din nou în apa limpede şi am văzut ceva extraordinar: cristalele de sticlă, colorate, din interiorul cutiilor dreptunghiulare se transformaseră în imagini sacre. În una din cutii am văzut-o pe Fecioara Maria, în a doua pe Iisus Hristos, iar în a treia era un joc de culori şi lumini care ştiam că este Dumnezeu, dar fără o formă clară. Totul era de o frumuseţe desăvârşită."

Aceste reprezentări ale sacrului fundamental au o mare valoare intuitivă şi de revelare. Reprezentările onirice sunt o transpunere a planului spiritual profund, în echivalenţe lizibile apte a fi decodificate de percepţia umană...

Imagini dedublate

O persoană care are capacitatea (sau darul) de a vizualiza în vis momente ca acelea de mai sus nu se poate să nu aibă şi percepţia onirică a dedublării spiritelor. Florina I. Îmi oferă şi exemple care includ această apreciere:

„Eram împreună cu mama mea în bucătărie şi stăteam de vorbă. La un moment dat am auzit uşa de la intrare deschizându-se şi am auzit zgomote în hol. Dar uşa de la bucătărie s-a deschis şi a intrat tot mama, nu aceea cu care eu vorbeam; era altfel îmbrăcată. M-am uitat în dreapta şi am văzut-o pe mama cu care stăteam de vorbă; privind în spate, am zărit tot pe mama care tocmai intrase. Mama era în dublă fiinţă lângă mine, îmbrăcată diferit Mi s-a făcut frică, ştiam în vis că nu este normal ce văd. Simţindu-mi frica, „una" din mame m-a asigurat să fiu liniştită, pentru că în ambele imagini este tot ea, aceeaşi, dedublată în două imagini cu aceeaşi identitate".

Sensul profan al visului este dat de repetarea imaginii fără efecte de altă natură decât acelea vizualizate. Multiplicarea are sensul unei perpetuări a unei energii vii specifice etapelor evoluţiei.

În alt vis, corespondenta noastră se afla într-o cameră a unei vecine decedate cu câteva luni în urmă. Stătea întinsă pe pat, lângă ea se afla mama dumneaei. Uşa camerei s-a deschis şi s-au auzit voci în hol. „Am ridicat ochii şi în dreptul uşii a apărut un vecin care a murit cu mult timp în urmă. În spatele lui am zărit-o pe vecina decedată cu puţin timp în urmă. Vecina era tânără, iar în spatele ei era tot ea, dar la o vârstă matură. S-au oprit în uşă, vecinul şi cele două vecine care erau una şi aceeaşi la vârste diferite, s-au uitat la noi şi parcă nu eram persoanele pe care le căutau, au dispărut la fel cum veniseră."

Aceste experienţe onirice pot constitui subiecte de cercetare prin expunerile care transmit alte realităţi decât cele pământeşti.

Înconjuraţi de baze extraterestre...

Un OZN salvează România!

DAN D. FARCAŞ

Generalul maior rus Boris Surikov, specialist de vârf în rachete şi arme nucleare, a fost una dintre personalităţile proeminente ale Statului Major al armatei sovietice, apoi, mult timp, expert la conferinţele de dezarmare de la Geneva. Surikov a declarat, în 1994, unor producători britanici TV, că în 1944, la o dată nespecificată, zbura spre România, împreună cu comandantul navei, maiorul Bajenov, la bordul unui avion sovietic de 14,5 tone, într-o misiune de bombardament. Erau la o altitudine de cinci mii de metri, deasupra Ucrainei de sud-vest, când au zărit, apropiindu-se de ei, din faţă, un obiect solid, de formă eliptică. Cei doi aveau unele informaţii despre noile arme germane, dar ceea ce vedeau nu semăna cu nimic cunoscut. Avionul a început să se scuture din ce în ce mai tare, presiunea uleiului a crescut alarmant, iar în preajma geamului se simţea o încărcătură electrostatică puternică. Deşi la un moment dat obiectul părea că a trecut de ei, aripile continuau să scânteieze de o mulţime de descărcări electrice. Maiorul Bajenov a apreciat că aparatul era pe punctul de a lua foc, după care bombele vor exploda, drept pentru care a luat decizia să arunce la întâmplare încărcătura de două tone de bombe deasupra unui câmp din Ucraina. La întoarcere, de frica curţii marţiale, cei doi au raportat bombardarea cu succes a unei rafinării de ţiţei din România...

Surikov a descris misteriosul aparat de zbor ca fiind asemănător ca formă cu o navetă spaţială, dar cam de două ori mai mare. Aerul părea luminos în jurul său, „ca un răsărit de Soare localizat". În nici un caz nu putea fi confundat cu explozia unui obuz antiaerian. Surikov mai spunea că, în decursul timpului, a discutat întâmplarea cu mai mulţi oameni de ştiinţă, ajungând la concluzia că nu este exclus ca ceea ce a văzut să fi fost creaţia unei civilizaţii mult superioare celei pământene, civilizaţie interesată de noi şi care stăpâneşte legi şi energii care îi permit să atingă viteze inimaginabil de mari şi să zboare foarte departe.

Începând din 1942, aviatorii militari, mai ales americani şi englezi, au raportat multe astfel de întâlniri cu discuri zburătoare, care păreau făcute din aluminiu mat, sau sfere luminoase, mingi de foc având diametrul de trei-patru metri, eventual mai mici. Obiectele apăreau brusc, din nicăieri, te pomeneai cu ele în coasta avionului, planând uneori câte şase sau opt, într-o formaţie perfectă. Mişcările pe care le făceau dădeau impresia că obiectele sunt conduse de o inteligenţă. N-au manifestat niciodată intenţii duşmănoase; se mulţumeau să se joace de-a şoarecele şi pisica, iar când se plictiseau, dispăreau spre înaltul cerului cu o viteză incredibilă, de peste zece ori mai mare decât a oricărui avion cunoscut. Uneori s-a deschis focul asupra lor, dar misterioasele obiecte nici n-au reacţionat, nici nu păreau deranjate în vreun fel. În consecinţă, deşi la început erau înconjurate cu o aură de teroare şi senzaţional, apariţiile au devenit treptat un soi de obiect de folclor.

Una dintre explicaţiile avansate a fost că obiectele ar fi un fenomen natural de tipul „focului Sfântului Elmo", care apare pe vârful catargelor navelor sau al aripilor avioanelor, ori de tipul fulgerelor globulare. Nici una dintre aceste ipoteze nu a fost găsită mulţumitoare. Apoi, s-a presupus că era o armă secretă a inamicului, aparatură de supraveghere, de bruiaj radar, de perturbare a sistemului de aprindere a motoarelor, arme psihologice etc. Cele mai multe au fost văzute în Europa, dar sporadic au fost semnalate şi deasupra Pacificului. Unele au fost şi fotografiate. Oricum, observaţiile au fost considerate secret militar şi difuzarea lor în presă a fost cenzurată. Abia la sfârşitul războiului, când multe documente au devenit publice, s-a aflat că ele au fost văzute şi de piloţi germani sau japonezi, care au fost convinşi că erau arme de origine americană sau britanică.

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 75.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/40

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brâtara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Viitorul – codificat în timpurile biblice

PRIMUL NIVEL

MIHAELA DOROBANŢU

Robert J. Aumann este, spune Michael Drosnin, cel mai celebru matematician al Israelului, specialist în Teoria Jocurilor şi membru al Academiilor de Ştiinţe din Israel şi Statele Unite. Când ziaristul american l-a vizitat pentru a-i afla părerea, el i-a spus: „Codul Bibliei este pur şi simplu un fapt. Fundamentul său ştiinţific este ireproşabil «...» Statistic, rezultatele depăşesc ceea ce se cere de obicei. Criteriile cele mai severe aplicate sunt de unu la mie. Rezultatele lui Rips sunt însă semnificative în proporţie de unu la o sută de mii. Asemenea rezultate nu se întâlnesc în exprienţele ştiinţifice obişnuite. Este foarte important ca ele să fie tratate ca orice altă experienţă ştiinţifică, foarte la rece, metodic: totul trebuie supus verificării şi rezultatele să fie examinate (...) Ele şochează formaţia mea de matematician şi chiar gândirea religioasă care mi-a devenit familiară. Este atât de dfierit de tot ce se cunoaşte în ştiinţă! Nimic comparabil nu s-a întâmplat în sutele de ani ai ştiinţei moderne." Ceea ce l-a determinat ca la 19 martie 1996, în faţa Academiei de Ştiinţe din Israel să declare: „Codul Bibliei este un fapt stabilit."

Sigur că există multe lucruri pe care le ignorăm privind Codul Bibliei, ceea ce l-a şi făcut pe Rips să spună că atunci când oamenii vor încerca să se folosească de Codul Bibliei pentru a prezice viitorul, ei vor trebui să ştie că acesta este foarte complicat. Şi că s-ar putea ca „acolo" să existe toate probabilităţile şi Codul să fie conceput în aşa fel încât să ne putem păstra liberul arbitru. Cel mai rău lucru care se va putea însă întâmpla ar fi ca el să fie privit ca o listă de ordine, de porunci. Şi nu este aşa: Codul conţine doar informaţii, care s-ar putea foarte bine să nu fie decât probabilităţi.

Dar – se va spune – aceasta nu face decât să schimbe problema, nu să o rezolve, dacă acceptăm că toate posibilităţile sunt incluse în Cod. Cum le alegem? Cum să se poată ca fiecare moment al unei vieţi de om – şi, să nu uităm, că de fapt vorbim de *toate* vieţile *tuturor* oamenilor! – să fie codificat? În oceanul spaţio-temporal al istoriei şi un asasinat, şi un scandal, şi debarcarea pe Lună sunt simple momente. Cum ajung ele să fie codificate?

Ceea ce duce la o altă problemă: există o limită a informaţiei care este cuprinsă în Cod? Sau, şi mai precis: cât din istoria noastră se găseşte ascuns în Biblie?

Eli Rips răspunde fără ezitare: totul!

Nu spunea Învăţatul din Vilna acum mai bine de două sute de ani că „tot ce a fost, este şi va fi până la sfârşitul timpului se găseşte cuprins în Torah"?

Într-un text care numără doar 304 805 de semne? Masa de informaţii, spune Rips, este incalculabilă şi probabil infinită. Şi aceasta, ţine el să precizeze, doar la primul nivel al Bibliei. Cel mai elementar!

La hotarele parapsihologiei

AMINTIRI DIN STAREA DE TRANSĂ

PAUL IOAN

Cazul de faţă a debutat la galeriile de artă „Dowell" din Atlantic City (SUA). În august 1997, aici a expus graficianul Thomas McRoy. La cea de a treia zi de la vernisaj, în sălile galeriei principale se afla şi doamna Leny Stuart, de 63 de ani, o mare pasionată a artelor grafice. Nu mică i-a fost surprinderea când a observat un desen în cărbune reprezentând o tânără femeie cu fiica ei - un copil de 10-12 ani. A contemplat minute în şir acea compoziţie, apoi, încercând să-şi stăpânească emoţia, s-a adresat autorului cu dorinţa de a o achiziţiona. Thomas McRoy s-a arătat încântat, dar i-a replicat că nu este de vânzare, întrucât are pentru el o valoare specială. Insistenţele dnei Stuart au fost zadarnice, aşa că femeia s-a decis să-i dea cât mai limpede explicaţia interesului ei...

În aceeaşi zi, aproape de închiderea expoziţiei, dna Stuart s-a întors şi i-a arătat lui McRoy, fără nici o introducere, o fotografie. Aceasta înfăţişa o tânără femeie, împreună cu fiica ei... Stupoare! Ambele erau aidoma cu desenul graficianului, singura diferenţă era vârsta. Vădit tulburat, autorul a fost pus la rându-i în situaţia de a da o explicaţie. Astfel, în urmă cu aproape treizeci de ani, McRoy suferise un accident de maşină, în urma căruia zăcuse fără cunoştinţă, între viaţă şi moarte, mai mult de jumătate de oră. În toată această perioadă, graficianul afirmă că „a parcurs mai multe situaţii fără nici o legătură cu realitatea, ca un cameraman care-şi plimbă obiectivul aparatului în diverse locuri, populate de tot felul de oameni". Tot ceea ce a reţinut cu acel prilej - adică o stare similară transei, dar involuntară - a încercat ulterior să redea prin desen. Mama şi fiica din compoziţia în cauză era una din amintirile clare ale acelei stări.

Cum s-ar putea explica legătura perfectă a acelui desen cu realitatea? Graficianul n-o văzuse niciodată pe dna Stuart, care în tinereţe locuise la New York. Din discuţiile celor doi a reieşit şi o altă coincidenţă(?) frapantă. În aceeaşi perioadă când graficianul s-a aflat în stare de inconştienţă, aproximativ la aceeaşi dată, dna Stuart a suferit o comoţie cerebrală şi a zăcut şi ea mai multe zile între moarte şi viaţă. La căpătâiul ei s-a aflat tot timpul fiica ei. Acestea sunt singurele lucruri pe care le aveau în comun, însă o explicaţie raţională nu există.

Magellanii Webului

La numai 17 ani de când scriitorul de literatură S.F. William Gibson a folosit pentru prima oară termenul de „hyperspațiu" într-unul din romanele sale, lumea sa imaginară a devenit astăzi realitate, poate mai devreme decât cineva și-ar fi putut imagina. De la câteva mii de *site*-uri de Internet, atâtea câte erau în 1994, lumea electronică a înregistrat la sfârșitul anului trecut peste 3,2 milioane. Această creștere extrem de energică, nu poate fi decât îmbucurătoare, însă nimeni nu știe exact în momentul de față numărul și localizarea exactă a acestor puncte electronice ce compun WWW. Necunoscute de nimeni în totalitate, precum stelele din Univers, ele alcătuiesc o hartă invizibilă pe întreg cuprinsul planetei noastre.

La fel ca și Columb, Vasco da Gama sau Magellan care au folosit metodele și uneltele epocii lor descoperind lucruri incredibile, tot așa și exploratorii de astăzi ai hyperspațiului, utilizatorii de modem, au început să scruteze oceanul electronic încercând să aducă ordine în acest spațiu extrem de încâlcit, deschizând niștre drumuri ce vor fi continuate și ordonate în timp. În cadrul unei Universități din Londra, un grup de studenți și-a folosit cunoștințele din geografie și a construit modele ale structurii Internetului specific axate în spațiul fizic. Apelând ca identificare a acestora la protocolul de Internet TCP care asignează 12 cifre fiecărei adrese de WWW, s-a ajuns la concluzia că cea mai mare concentrare de adrese este în Marea Britanie. În momentul de față hărțile concepute în vederea acestui studiu sunt comparabile cu cele din Evul Mediu, ele nefiind concepute pentru navigație, fiind departe de a se dori complete. Încă se caută metode care să ajute la trasarea automată a conexiunilor dintre adresele de IP, realizându-se astfel o hartă foarte folositoare a locațiilor și traseelor parcurse de informații. Rezultatul final își dorește a fi multifuncțional. Unul dintre scopuri este de a facilita găsirea celui mai scurt traseu al parcurgerii informației în hyperspațiu, găsirea celei mai scurte distanțe fizice între două servere pentru cel mai rapid transfer de informații.

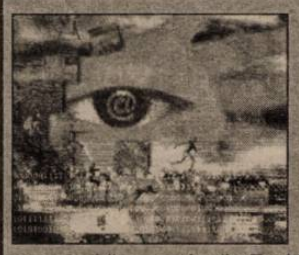

O altă părere, emisă de o echipă de specialiști informaticieni de la un centru de cercetare american Xerox, relevă că această creștere a măririi volumului Internetului trebuie privită ca fiind una „ecologică" și nealarmantă, pentru că unele servere de Web includ mii sau milioane de pagini, pe când altele numai una. Membrii echipei Xerox dau ca exemplu siteurile de web gigant, precum Yahoo!, Amazon.com sau altele ca ele care sunt puține în toată lumea, punându-le în comparație cu cele ce sunt compuse din câteva pagini. Astfel, pentru o cartografiere cât mai exactă a siteurilor și a informațiilor, trebuie mai întâi descoperite cele mai importante ca volum și număr de accesări.

Un studiu recent relevă că după părăsirea unui site în căutarea unei anumite informații, utilizatorul găsește greu drumul înapoi în cazul în care a uitat adresa de la care a plecat. De asemenea, motoarele de căutare aflate la ora actuală la îndemâna utilizatorului sunt clar depășite de muntele imens de informații aflat pe Internet: ele nu sunt capabile de o căutare în întreg cuprinsul Internetului, reușind doar un jenant procent de maxim 34% de scanare a spațiului actual de web catalogat. Cele peste 800 de milioane de pagini aflate acum pe Internet, la care se adaugă alte sute de mii zilnic, nu fac decât să scadă permanent capacitatea de căutare a motoarelor specializate, preconizându-se real în viitorul foarte apropiat ca Internetul să aibă segmente puțin cunoscute. De aceea începutul cartografierii Internetului la început de an 2000 nu este un hobby sau un exercițiu al unor studenți, ci o acțiune vitală pentru a păstra intact tocmai motivul pentru care Webul a fost creat: informarea fără frontiere, o globalizare și democratizare a informației. Aceste două deziderate nu pot fi realizate în cazul în care există „pete negre" pe harta Internetului. În lipsa unei bune structuri Internetul poate cădea în propria capcană: dezvoltarea unei imense rețele de informații care poate cădea paradoxal în anonimat...

Călătorie prin GRĂDINA VALAHĂ

GEORGE CUȘNARENCU

Pe 16 septembrie, la Palatul Patriarhal din București a avut loc, în prezența Preafericitului Părinte Patriarh Teoctist, a conducerii Academiei Române și a Fundației Culturale Române și a unui numeros auditoriu, lansarea oficială a unui CD-ROM editat de Institutul pentru Tehnică de Calcul. Un CD-ROM de o valoare excepțională intitulat *Grădina Valahă*. Autorul acestui disc nu este altul decât reputatul om de cultură și cercetător *Răzvan Theodorescu*, profesor la Academia de Arte din București și membru corespondent al Academiei Române, care este astfel la a doua prezență în lumea *multimedia*, după ce, în anul 1997, tot în colaborare cu ITC, istoricul de artă a conceput CD-ROM-ul numit *Căile Raiului. Pictura murală moldovenească în secolele XV-XVI*, o lucrare nominalizată pentru Premiul *Moebius* al UNESCO, la Paris, în noiembrie 1997.

De data aceasta, profesorul Theodorescu reușește un adevărat tur de forță: să identifice, printr-o muncă de cercetare și de inspirație cu totul excepționale, și să descrie într-o manieră cu care erudiția sa ne-a obișnuit, acest spațiu unic și uluitor, pe care îl numește poetic *Grădina Valahă*. Ce este „Grădina Valahă"? l-am întrebat pe prof. Răzvan Theodorescu. „Metaforic vorbind, este spațiul de câmpie dunăreană, de coline subcarpatice și de munte pe care îl înfățișează mai ales vestul Munteniei și Oltenia, ținuturile Muscelului, Argeșului, Doljului, Vâlcei, Gorjului, Mehedinților, cu o natură autoînvăluitoare către care se deschidea, ca și în Moldova, sacralitatea unor spații liturgice și opulența fastuoasă a unor spații nobiliare". Ocupându-se de Oltenia monahală, de Oltenia domnească și de Oltenia țărănească, preofesorul Răzvan Theodorescu recunoaște că aceștia sunt eroii istoriei sale în imagini „unde arhitecturile și picturile monumentale nu fac altceva decât să ilustreze un spirit medieval și premodern fără de care modernitatea noastră între Europa și Orient – doi dintre artiștii exemplari ai românilor, e vorba despre Constantin Brâncuși și Tudor Arghezi, ambii născuți în spațiul grădinii valahe – ar fi, probabil, greu de imaginat". În cuvântul său, rostit cu ocazia lansării CD-ROM-ului, academicianul Răzvan Theodorescu a ținut să spună că munca de documentare pe care a făcut-o, asistat de extraordinarul artist fotograf care este Victor Bortaș (el a realizat peste 700 de fotografii ale monumentelor spiritualității valahe, majoritatea dintre ele inedite) l-a ajutat nu numai să realizeze această lucrare, dar că a devenit conștient și că multe dintre aceste monumente unice pentru spiritualitatea românească, și chiar europeană, se află în paragină, multe dintre ele putând să dispară în următoarele decenii. De ce *Grădina Valahă*, domnule Răzvan Theodorescu, și nu altfel? l-am întrebat. „Pentru că așezarea bisericilor și a caselor românești ține de o alchimie tainică a sufletelor acestor latini din Orient care au simțit natura ca o prelungire a culturii și sacrul ca un punct de pornire către profanul spre care aievea coboară. Singura arhitectură din ortodoxie, în care largi prispe sau pridvoare deschise ale locuinței țărănești sau boierești și ale lăcașului sfânt îmbrățișează parcă grădinile, livezile, câmpurile, iazurile, râurile și pădurile, o găsim la români" și Preafericitul Părinte Patriarh Teoctist a vorbit despre necesitatea ca aceste lăcașuri ale sufletului poporului nostru să fie păstrate pentru ca de ele să se bucure și generațiile tinere de acum, precum și cele viitoare. Fiind prezenți în sala principală a Palatului Patriarhal mulți cercetători tineri cred că mesajul, venit din ambele direcții, a fost nu numai acceptat, ci și înțeles în profunzimea lui. Prezent la acest eveniment cultural ieșit din comun din toate punctele de vedere, directorul general de la ITC, *Grigore Popescu*, a anunțat asistența că Institutul pe care îl conduce își propune să prezinte, fie prin Internet, fie prin acest gen de produse multimedia, valori ale patrimoniului cultural național, fiind convins că aceasta este nu numai o acțiune de natură tehnică, ci și o datorie morală. L-am întrebat pe *Dan Mircea Cipariu*, director la ITC, organizatorul manifestării, de când se implică ITC în domeniul *multimedia*, domeniu aflat, cum se știe, într-o uriașă expansiune în lume. „Din 1995, anul când ITC a lansat primul CD-ROM realizat în România. Oricum, ITC și-a consolidat în acești ani imaginea de singur editor și producător de CD-ROM cu subiecte culturale din țara noastră. Mai trebuie adăugat că, împreună cu *Fundația Culturală Română Libra*, ITC produce în premieră în România CD-ROM-ul dedicat lui Eminescu". Când am plecat, peste Capitală se lăsase seara. Trăisem câteva clipe memorabile. Îl ascultasem pe profesorul Răzvan Theodorescu vorbind despre sacru și profan deopotrivă, văzusem pentru prima oară Palatul Patriarhal, de o frumusețe monahală și stătusem câteva minute de vorbă cu Preafericitul Părinte Patriarh Teoctist, descoperindu-i bunătatea umană, căldura spirituală și profunzimea credinței. Recunosc, am plecat cu sufletul mai ușor și bucuros că descoperisem oameni pasionați, pregătiți să pășească deja în mileniul III, în lumea fascinantă a cărții electronice. M-am gândit și la alte cărți electronice românești care ar putea fi editate pe disc, precum o *Enciclopedie Academică Română*, un *Dicționar Academic Român* sau o *Bibliotecă a Artiștilor Români*, după modelul *Encyclopedia Britannica*, *Oxford English Dictionary* (peste 900.000 cuvinte și expresii) sau *Library of the Future* (peste 1750 de cărți ale literaturii universale pe un singur disc), pe toate acestea din urmă având-le permanent în biblioteca mea electronică. Cine știe, poate că viitorul bate la porțile „Grădinii Valahe".

CUTREMUR ÎN ROMÂNIA?

ARCADIE PERCEK

Indiferent de magnitudinea cutremurelor din Turcia, Grecia, Taiwan, știința nu putea rămâne, desigur, nepăsătoare în fața acestor furii ale Terrei, după cum nici medicina nu a putut rămâne indiferentă în fața numeroaselor seisme care au zguduit omenirea în contul diverselor boli, care au devastat pur și simplu numerose arii de pe mapamond. Într-o asemenea situație, dosarul seismologiei a început să devină mai voluminos. Suntem chiar în posesia unor date care ne îndrituiesc să sperăm că, nu peste multă vreme, vom fi în stare să prevedem cutremurele și, implicit, să reducem tributul victimelor datorat seismelor. *Seismologia pășește, așadar, în sfârșit, pe urmele meteorologiei care, în zilele noastre, face prognoze care numai în mod cu totul excepțional se dezic.* Este bine stabilit, până în prezent, că o serie de factori preced apariția seismelor. Aceștia sunt: înmulțirea microseismelor, modificarea unghiului de înclinație a suprafeței terestre în apropiere de epicentru, creșterea, tot în această zonă, a intensității curenților telurici, modificarea câmpului magnetic, creșterea nivelului radioactivității naturale etc. Astfel, cercetători ruși în problemă au constatat creșterea concentrației de heliu și de radon în adâncurile pământului, în lunile care preced un seism. La rândul lor, o serie de seismologi americani preconizează injectarea de apă sub presiune în puțuri foarte adânci sau provocarea unor explozii nucleare în scopul de a provoca microseisme care să ne permită evitarea sau măcar atenuarea amplorii cutremurelor. Merită să vă semnalez, în acest sens, o serie de date furnizate de cercetători în problemă din țara noastră, referitoare la viitorul cutremur care ar putea afecta și meleagurile noastre.

Dl. Dumitru Enescu – directorul Institutului pentru Fizica Pământului – susține că până la anul 2006 nu se va produce în țara noastră nici un cutremur major. Un asemenea seism se va produce, cu o probabilitate de 100%, după cum susține același cercetător, între anii 2006-2011, cu o magnitudine mai mare de 7 grade pe scara Richter. Un alt om, tot de știință, de pe meleagurile noastre, Ing. Ioan Istrate, care, în plus, susține că este înzestrat în mod nativ cu darul prezicerii (există și asemenea situații), susține că următorul cutremur major va avea loc în țara noastră în luna septembrie a anului 2001, începând cu ziua de 7 septembrie, cutremur care își va avea epicentrul, firește, în Vrancea, și o magnitudine între 7,5 – 7,8 grade pe scara Richter.

Nici astrologia nu s-a lăsat mai prejos! Astfel, astrologul Andrei Emanuel Popescu susține că, începând chiar din anul viitor, există perioade favorabile producerii de cutremure, prima perioadă de acest fel situându-se în optica lui între 19-22 ianuarie din anul ce urmează, deci din 2000, iar a doua, între 7 – 16 martie din anul 2001.

Deocamdată, toate aceste estimări nu depășesc stadiul unor ipoteze, însă, totuși, avertizați fiind, să ne gândim cu toată seriozitatea la ce e de făcut. Fiindcă... cine știe?!...

Anatomia secundei

Confucius și leucemia

ALEXANDRU MIRONOV

Ani de zile am fost fascinat de măiestria și rezultatele extraordinare ale acupuncturilor și homeopaților. Dumitru Constantin, Teleianu, Caba, Brătilă, Cozac au fost, pentru mine, subiecte de aplauze și mulțumiri pentru tot binele pe care l-au făcut și îl fac bolnavilor. Chiar dacă – și aici este partea echivocă a mesajului meu – *lumea științei încă nu poate să explice cum funcționează meridianele de acupunctură și de ce, în cazul homeopatiei, o doză infimă dintr-o substanță* (uneori doar o singură moleculă la un litru de apă!) *poate schimba dramatic un proces metabolic.* Dar, desigur, chiar și în marea lui înțelepciune, Homo sapiens este, adesea, obligat să ridice din umeri, să-și recunoască nedumerirea – dar știe să pună mâna pe efect și să-l transforme într-o tehnologie folositoare omului.

Cazul medicinii tradiționale chineze este scandalos, pur și simplu, pentru medicina „restului lumii". Înțepați cu ace fine, tratați cu substanțe extrase din buruieni și rădăcini (în diluții infinitezimale), din motive necunoscute chinezii reușesc de mii de ani să-și „repare" echilibrul metabolic – chiar dacă reprezentanții școlii europene a sănătății strâmbă din nas și îi tratează cu superioritate.

În ultima vreme, apar însă semnale că, globalizând, întreaga societate trebuie, vrem nu vrem, să privim în curtea vecinului. În acest fel, prestigioase reviste ca *Time* și *Newsweek* sunt nevoite să recunoască, prin vocile unor cercetători de la marile universități americane că, într-adevăr, la tehnicile RMN și prin ecografie apar traseele misterioaselor meridiane de acupunctură, mai mult, că o înțepătură superficială într-unul din punctele recomandate pe „ hărțile" chinezești determină efecte ce pot fi receptate într-o zonă a creierului pacientului supus tratamentului! Senzațională, de pildă, a fost o relatare despre efectul uluitor al unei înțepături sub genunchi, lizibilă clar pe cortexul pacientului la RMN, și care a determinat, nici mai mult, nici mai puțin decât... adaptarea la unul din fusele orare ale Chinei, a individului venit tocmai din Îndepărtata Europă!

Ceea ce însă se întâmplă în ultimii doi ani în homeopatia și medicina tradițională chineză întrece orice închipuire. Asta pentru că chinezii au îndrăznit să atace însuși marele balaur, cancerul. Pe scurt, doctorii chinezi tratează deja, cu succes, leucemia promielocitară, o formă foarte gravă de cancer al sângelui, netratabilă până mai ieri. Primul „performer" este profesorul universitar Wang Zhenyi, directorul Institutului de Hematologie din Shanghai, care a hotărât să o rupă cu căile bătute ale cancerologiei actuale și să se inspire din... Confucius! și se pare că experiența de acum 26 de secole a înțeleptului l-a inspirat pe profesorul Wang, determinându-l să încerce „reeducarea" celulelor albe, blocate în evoluția lor normală. Acidul retinolic, un derivat al vitaminei A (care se găsește în morcovi) a fost agentul de atac: această substanță, descoperă dr. Wang, constrânge celulele leucemice umane să se diferențieze și să-și regăsească funcțiunile normale. De la bun început, obține remisiuni senzaționale pentru cumplita boală: peste 90 la sută din pacienți își reiau viața normală. Nu raportează imediat descoperirea, iar când o face, comunitatea științifică internațională îl ignoră. După publicarea unui articol în revista *Blood*, însă, o echipă franceză, condusă de dr. Laurent Degas, ia drumul Chinei. Pus în fața evidenței – toate cazurile au fost riguros urmărite – medicul francez anunță în lumea largă că, într-adevăr, la Shanghai s-a produs mult așteptata minune... Dar leucemicii au recăderi după 1-2 ani și trebuie să reia tratamentul, se observă. În această etapă intervine un alt medic chinez, dr.Zhang Tindgong, care, exilat undeva la țară pe vremea „revoluției culturale", are timp și ochi să observe – așa cum a făcut-o și doctorul Ladislau Elthes al nostru, cu leacurile naturale protectoare ale ficatului – că vracii satului tratau artrita și maladii ale pielii folosind un decoct pe bază de trioxid de arsenic! Reia tratamentul mai târziu, la universitatea unde este acum profesor, înlocuiește administrarea orală cu administrarea intravenoasă și anunță, în 1994, comunitatea internațională. Tot ezitări, tot așteptare, până la „întâlnirea" cu metoda profesorului Wang. De atunci, celor două echipe chineze li s-au adăugat alte zeci de echipe de geneticieni și hematologi din marile centre de cercetare ale lumii. Cu o rată de 90 la sută vindecări, cu demonstrația că celulele leucemice astfel tratate mor prin apoptoză (se „sinucid"!), urmașii lui Confucius intră acum în galeria marilor descoperitori pe care îi are civilizația pământeană și dau o rază de speranță nu numai medicinii, ci vieții în general, demonstrând că înțelepciunea acumulată timp de secole și milenii în casa, pe pământul, în țara fiecărui cetățean planetar poate fi descătușată, pentru binele tuturor cetățenilor Terrei.

Dosarele frumuseții

Obrazul și vitaminele

◆ Retinolul (vitamina A), vitamină ce acționează împotriva îmbătrânirii, reglând creșterea celulelor epidermice, ameliorează elasticitatea pielii și atenuează ridurile. Folosiți-o mai ales după 30 de ani, când pielea începe să dea semne de îmbătrânire.

◆ Vitamina E are efect hidratant, cicatrizant, luptă împotriva radicalilor liberi, atenuează efectul agresiunilor climatice și al poluării. Dacă aveți pielea sensibilă, deshidratată și ridată, nu întârziați tratamentul.

◆ Vitamina C este recomandată în special fumătoarelor. Ea ameliorează sinteza colagenului și dă o mină bună. Aveți o carență în vitamină C dacă tenul este tern sau pigmentat cu pete brune.

O agendă încărcată

Johnny Hallyday, rockerul incendiar, a fost nevoit și în această vară să suplimenteze numărul concertelor susținute în Monaco. Și aceasta, la insistențele fanilor săi. Mai mult chiar, pentru numeroșii săi admiratori care, deși plătiseră cei 1600 F, prețul biletelor într-o seară, nu au fost lăsați în sala de spectacol pentru că, veniți de departe, nu purtau smoking și papion, Johnny a susținut a doua zi un alt spectacol. Megaconcertele sale, în care a cântat și alături de vulcanica Larusso, au avut și de această dată mare succes. Motiv pentru care, la 56 de ani, rockerul francez nu intenționează să se retragă. Mai mult chiar, agenda sa se pare a fi mai încărcată decât a unui ministru. Astfel, în urmă cu câteva zile a scos un nou album. În mai, anul viitor, va scoate un CD compus în întregime pentru fiul său, David. În decembrie va fi din nou pe marele ecran, apoi își va rezerva timp pentru a-și pregăti concertele pe care le va susține în iunie-iulie 2000 la Olympia.

Indiscreții

Să fi fost oare un truc eterna logodnă, de aproape 6 ani, dintre David Copperfield și Claudia Schiffer? Oricum, „regelui magiei" i-a scăpat de sub pălărie, precum un... iepuraș nedresat suficient. Pentru că în această vară în viața frumoasei a pătruns un tânăr creator de modă de la Valentino. Astfel că la un dineu oferit de un cuplu princiar spaniol la Majorca, în insulele Baleare, Claudia Schiffer a apărut la brațul noului logodnic, Bruce Hoeksemar, (1,95 m înălțime, ea având 1,81 m). În mijlocul numeroșilor invitați din aristocrația spaniolă proaspătul cuplu nu a evitat gesturi de mare tandrețe. Claudia, care adoră ideea de a-și decora casa din insulele Baleare cât mai inspirat, are în Bruce un consilier avizat. La 30 de ani, frumoasă, bogată, celebră, Claudiei îi lipsește doar verigheta de pe deget pentru a fi pe deplin fericită. Până atunci, ia lecții de artă dramatică la New York, iar cei ce se pricep spun că, în teatru și film, nu a spus ultimul cuvânt.

A fost un truc?

Gimnastică... în fotoliu

Câte dintre dumnavoastră, stimate domnișoare, nu rămâneți toată ziua în fotoliu lucrând la calculator! Nu rareori vă simțiți gâtul înțepenit, dureros, zona cervicală parcă tasată ori amorțită. Pentru a scăpa de aceste dureri, vă propunem 3 exerciții ușor de executat, rămânând tot în fotoliu.

■ Așezați-vă palma dreaptă lejeră, pe piciorul drept, deasupra genunchiului. Cu degetul arătător al palmei stângi, așezat pe bărbie, împingeți-vă capul către umărul drept; țineți gâtul drept, nu încercați să priviți în jos, împingeți cât mai mult spre ceafă.

■ Repetați aceeași mișcare, cu mâna dreaptă - împingeți bărbia către umărul stâng. Mișcarea se repetă de 5 ori către fiecare parte.

■ Țineți gâtul drept, priviți cu capul ridicat în față și țineți mâinile așezate pe picioare. Ridicați de câte 5 ori fiecare umăr către ureche apoi schimbați mișcarea către celălalt umăr. În continuare, cu spatele perfect drept, încercați să „culcați" fiecare ureche pe umărul corespunzător - dreapta-stânga.

Cum puteți „scăpa" de 250 kilocalorii?

Opțiunea vă aparține. Aveți de ales între 30 de minute și 4 ore. Consumul respectiv se produce în: 40 de minute de dans ● 30 de minute de ascensiuni montane ● 1 oră și jumătate de exerciții yoga ● 45 de minute de plimbare ● 25 de minute de înot ● 40 de minute de mers pe bicicletă ● 2 ore petrecute în bucătărie gătind ● 1 oră și jumătate de plimbat câinele ● 4 ore de privit la televizor sau ● 35 de minute de gimnastică aerobică.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Un caz pe săptămână

„Mă numesc V.M., am 49 de ani și în urmă cu câtva timp am avut mari probleme cu plămânii. Am fost spitalizată, dar medicii erau sceptici în privința vindecării rapide. După ieșirea din spital am apelat la doamna Vasilica Ciupea, maestră cu capacități extrasenzoriale de categorie internațională. În mod miraculos, după o serie de 10 ședințe de tratament bioenergetic, m-am refăcut, „agresiunile" de la nivelul plămânilor dispărând complet"...

*

Redacția revistei noastre facilitează, cititorilor dornici să beneficieze de tratament bioenergetic, accesul la „Cabinetul Ciupea" pe baza talonului alăturat. Posesorul unui astfel de talon decupat din revistă beneficiază de o reducere cu 10 la sută a costului tratamentului, ceea ce echivalează cu 45000 lei.

10% REDUCERE adică 45000 lei

TALONUL NR. 40

Numele și prenumele pacientului.....

.....

Adresa.....

Intervalul efectuării tratamentului.....

● Valabil pînă la 31 octombrie 1999 ●

Programări la telefon: 686 2046

E bine de știut

Pentru a vă menține în formă este esențial să acordați atenție alimentației. În fiecare zi ar fi bine să respectați o corectă repartiție a alimentelor. Mai mult, specialiștii au imaginat o piramidă a alimentelor ce nu trebuie să lipsească din meniurile zilnice.

Piramida alimentară

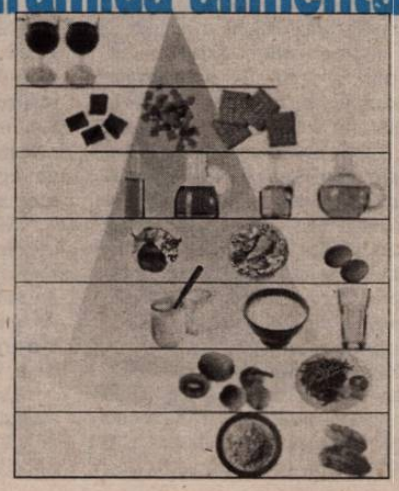

● Se recomandă 3 linguriță de ulei vegetal. Este apreciat pentru conținutul său în vitamina E și în acizi grași esențiali, benefici pentru sistemul cardio-vascular. Este bine să variați uleiul, alegând între uleiul de măsline, de floarea soarelui sau de porumb.

● Opțional, puteți consuma cel mult două pahare de vin și aceasta pentru că flavonoidele din struguri ar proteja inima. Atenție însă, alcoolul accelerează evoluția maladiilor grave.

● Facultativ puteți consuma o dată pe zi și dulciuri: 2-3 cuburi de ciocolată sau câteva fursecuri ori o prăjitură de casă.

● O dată sau de două ori pe zi trebuie să consumați alimente bogate în proteine: carne, pește (de două ori pe săptămână), iar pentru a evita carența în vitamina D, mâncați ficat și ouă.

● Produse lactate trebuie să consumați de trei ori pe zi. O dată cu înaintarea în vârstă, oasele devin mai fragile și nevoile de calciu sunt identice cu ale adolescenților (1200 mg pe zi). Beți lapte și consumați cât mai mult iaurt.

● Vitaminele și mineralele vă sunt furnizate în special de legumele verzi, ce nu trebuie să lipsească de la masa de prânz și de seară, și de fructe.

● Este, de asemenea, obligatorie o masă pe zi cu paste făinoase sau orez, legume uscate sau cartofi și pâine. Mari furnizoare de energie, acestea conțin glucide complexe și proteine de origine vegetală, vitamine din grupul B, magneziu și fibre care ușurează tranzitul intestinal.

Gastronomice

Câteva idei de conserve pentru la iarnă ne oferă cititoarea noastră fidelă din Vișeul de Sus, doamna Chereji Clara.

Legume asortate în oțet (Mixed Piekels)

Se aleg, în cantități egale, gogonele mici, castraveți foarte mici (dacă sunt mai mari se taie în două sau în trei), buchețele de conopidă, arpagic, morcovi curățați și tăiați rondele crestate pe margini și ardei galbeni tăiați în șuvițe. Legumele se spală, se lasă să se scurgă și se pun în borcane cam de 1 ½-2 litri. Se încorporează oțetul diluat cu apă. La un litru oțet, un litru apă, iar la fiecare litru de lichid, 30 g sare, o lingură zahăr și câteva boabe de piper. Când oțetul clocotește, se toarnă în borcane care se închid imediat. După ce s-au răcit, se așază la păstrat.

Bulion din gogoșari sau ardei grași

Se aleg 3 kg gogoșari sau ardei proaspeți, se curăță de cotoare și semințe și se trec prin mașina de tocat carne, bine spălată și opărită, schimbând sita obișnuită cu cea care are găurile mari. Bulionul astfel obținut se amestecă cu 250 g sare și se introduce în borcane mici care se sterilizează 25 de minute. Acest bulion se folosește la tocană, varză cu carne, varză călită sau chiar la ciorbe.

Vegeta naturală

1 kg rădăcină de pătrunjel, ¼ kg rădăcină de țelină, ¼ kg conopidă, ¼ varză creață, 5 bucăți ardei roșii, cinci bucăți ardei verzi, ¼ kg morcovi, ¼ kg gulii, câțiva căței de usturoi, 1 legătură pătrunjel verde și 1 legătură de frunze de țelină. Totul se trece prin mașina de tocat carne și se amestecă cu ½ kg sare. Se lasă până a doua zi amestecând din când în când ca să se omogenizeze bine. A doua zi se pune în borcane (indiferent de mărime, pot fi și borcane mari). Se leagă cu celofan sau pergament. La folosire se pune 1 lingură de amestec la 1 l de supă. Amestecul se poate utiliza la supe, ciorbe, tocănițe, sosuri.

Salată bulgărească

Această salată se prepară din toate legumele ce se pot consuma crude vara, cum sunt: roșii, ardei, castraveți, ceapă, varză, conopidă etc. Legumele se curăță, se spală și se taie toate în felii la fel de groase. Într-un borcan bine spălat și uscat se așază legumele rânduri-rânduri, iar deasupra se pun frunze de țelină, frunze de vișin și printre legume bucăți de hrean. Se mai pune o pungă cu boabe de muștar și se fixează două scândurele care împiedică legumele să se ridice la suprafață. Oțetul de 9º se diluează, adăugând la fiecare litru de oțet doi litri de apă și câte 30 g sare pentru fiecare litru de lichid. Se așază vasul cu lichid pe foc și, când acesta fierbe în clocote, se toarnă deasupra legumelor. Se acoperă imediat borcanul cu hârtie pergament sau cu celofan și se leagă strâns. Când borcanul s-a răcit, se pune la păstrare.

Iarna, când se servește, se adaugă ulei, cartofi fierți, măsline și ouă răscoapte. Se amestecă salata cu uleiul și cu cartofi tăiați cubulețe și se așază în mijlocul farfuriei, se garnisește cu feliile de ouă răscoapte și cu măsline.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Laborator de sănătate

CIUPERCILE
un dar magic al pământului

Deoarece ciupercile răsar din pământ dintr-o dată, „în mod magic", egiptenii antici considerau că acestea le pot conferi puteri supranaturale. De aceea, mâncărurile cu ciuperci erau rezervate nobililor. Numai că, după cum ştim, ciupercile apar oriunde, la întâmplare, aşa că e foarte posibil ca şi oamenii de rând să se fi bucurat de savoarea lor. Adevărul este că există ceva deosebit în felul în care ciupercile înnobilează gustul oricărui fel de mâncare, indiferent cât de umil ar fi acesta.

PĂINIŞOARE

HRIBI

GHEBE

Cu textura lor „cărnoasă", ciupercile constituie un înlocuitor satisfăcător al cărnii. Trei ciuperci mari, umplute, pot înlocui o friptură la masa de prânz. Ciupercile conţin o cantitate apreciabilă de fibră şi vitamina B, ca şi mult potasiu, care protejează inima. O cană de ciuperci are la fel de mult potasiu cât o jumătate de banană (deşi are numai 20 de calorii) şi este comparabilă în conţinutul de vitamina B cu o felie de pâine integrală. Ciupercile sunt, de asemenea, o bună sursă de germaniu pentru organism, un mineral cu proprietăţi anticanceroase şi antivirale. Germaniul intensifică şi capacitatea celulelor de a furniza energie. Majoritatea cercetărilor privind acest mineral s-au făcut în special în Japonia, iar sinteza lui organică s-a realizat abia în 1967. Tot japonezii sunt cei care, în urma a numeroase studii făcute pe cobai, au arătat că ciupercile ajută la protejarea organismului împotriva substanţelor cancerigene, stimulând sistemul imunitar să producă mai mult interferon.

Dr. AUREALIA DĂSCĂLESCU

Meningita şi conjunctivita sau despre importanţa igienei ②

INTERVIU CU PROF. DR. AUBERT ANDREI COMBIESCU

- Cam cât durează şi cum se desfăşoară analizele pe care le efectuaţi la Institutul Cantacuzino?

- Izolarea şi identificarea serotipului este o operaţie foarte migăloasă şi laborioasă, care durează cel puţin 3 săptămâni - în medie, între 3 - 5 săptămâni. De ce? În primul rând se recoltează probe de la cazurile de boală, inclusiv lichid cefalo-rahidian (atunci când au loc cazuri de meningită). Toate acestea se inoculează pe 2 sau chiar 3 linii celulare - culturi de celule crescute în laborator. Fiecare asemenea inoculare se urmăreşte 6 sau 7 zile, după care se face o a doua trecere, cu o nouă cultură de celule. În general, pentru a putea spune că nu există virus, este nevoie de trei asemenea treceri. Dacă avem norocul să observăm virusul din prima trecere, atunci din cultura respectivă se face o suspensie care se pune în contact cu seruri specifice care au calitatea de a neutraliza virusul respectiv, de a-l împiedica să producă leziuni şi în felul acesta se poate identifica cu care din cele 60 de tipuri ai de a face. Dacă se întâmplă - cum a şi fost cazul- să ai de-a face cu mai mult decât un singur tip de virus, atunci tipizarea este extrem de complexă şi durează ea însăşi 2 săptămâni. Din punctul de vedere al bolnavului şi al medicului, nu este însă foarte important de ştiut tipul virusului şi nici familia cu care ne confruntăm. Aceasta pentru că nu există un tratament specific, antiviral, nici prevenire specifică. În faţa meningitei virale (care, sper că acum majoritatea cititorilor noştri ştiu că ea reprezintă o formă uşoară de îmbolnăvire, fără complicaţii şi în general fără mortalitate) medicii ştiu că ea se vindecă cu tratament antiinflamatoriu, antipiretic (contra febrei) şi cu un regim alimentar de cruţare.

- Izolare?

- Izolarea - aşa cum am văzut la televizor - nu prea se realizează, având în vedere cât de mulţi pacienţi sunt într-un salon. Aşa că ne întrebăm dacă virusurile descoperite de noi nu cumva uneori sunt „pescuite" în spital...

- Mai puteţi reveni asupra căilor de transmitere şi să ne precizaţi dacă acesta se poate face prin obiecte?

- Pentru a se transmite, virusul eliminat pe cale fecală de o persoană trebuie să infecteze mâinile unei alte persoane sau obiecte de utilitate imediată - chiar jucării, în cazul copiilor, lenjerie etc. De aceea am spus că el se transmite cel mai uşor în aceeaşi familie. În nici un caz nu se poate vorbi despre transmiterea prin mărfuri, de exemplu. Oricum, în exterior virusul nu persistă foarte multă vreme! Nimeni dintre virologi nu ia în consideraţie ca serioasă transmiterea prin alimente, de pildă. A fost la un moment dat o falsă alarmă, stârnită de supraevaluarea gravităţii epidemiei în massmedia noastră, fapt preluat şi de... concurenţă. La noi au venit destul de îngrijoraţi cei care se ocupă de colectarea şi expedierea mierii de albine - ştim însă foarte bine că albinele umblă pe flori, nu prin alte părţi! Alertată de valurile făcute, a venit o echipă de virologi din Germania, unii dintre ei lucrând chiar la Oficiul pentru Protecţia Consumatorului, ca să vadă situaţia de la noi şi să verifice ştirile privind pericolul transmiterii virusului meningitei prin produse venite din România. Văzând modalităţile de supraveghere epidemiologică şi constatând că este vorba doar de enterovirusuri, au plecat asiguraţi şi... a scăpat de pericol şi exportul românesc.

- Este deci necesar de precizat din timp caracteristicile unei epidemii, pentru a nu degenera şi în alte domenii decât cel al sănătăţii.

- Au mai fost asemenea alarme: vacile turbate, dioxinele şi altele. Este destul de greu de trasat o linie de demarcaţie între realitatea ştiinţifică a riscurilor şi interesele de alt ordin.

- Se află încă în actualitate şi o altă boală, conjunctivita. Putem ţine sub control virusul său?

- Pentru a răspunde, să ne mai întoarcem puţin la meningită. Circulaţia virusurilor poate fi îngreunată dacă se respectă nişte reguli foarte stricte de higienă personală. În general, atunci când se discută o epidemie şi măsurile ce trebuie luate, există tendinţa de a căuta vinovaţi şi de a-i arăta cu degetul. În cazul epidemiei de enterovirusuri, vinovaţi sunt cei care sunt mai mult sau mai puţin certaţi cu săpunul. Nu este neapărat vorba de sărăcie, pentru că există oameni săraci dar foarte curaţi, după cum există bogaţi care... nu prea se au bine cu săpunul. Tendinţa fie de a politiza, fie de a pune în cârca instituţiilor medicale răspândirea acestor virusuri este... exagerată. Ei bine, acelaşi lucru este valabil şi pentru virusul care produce conjunctivita. În cazul lui, aşa cum par a sta lucrurile (cum am încercat să-l cultivăm, dar fără succes, şi începem acum să-l investigăm o dată cu sosirea trusei de diagnostic prin metode moleculare), este vorba de un adenovirus, la care transmiterea se face prin apă contaminată, deci în bazine, ştranduri etc., fie prin degete murdare, prosoape, batiste... Diseminarea se face foarte uşor. Şi, ca şi la meningite, elementul cel mai important, esenţial mai ales într-o familie în care a apărut un caz de conjunctivită, este igiena PERSONALĂ STRICTĂ, folosirea câte unui prosop pentru fiecare membru al familiei etc.

Şi, evident, prezentarea la medic la primele simptome!

Interviu realizat de
MIHAELA DOROBANŢU

ULTIMA ORĂ

Institutul Cantacuzino a confirmat prin teste de laborator de generaţia a III-a că epidemia de conjunctivită din această vară din Bucureşti este într-adevăr cauzată de un adenovirus, aşa cum păreau să sugereze şi datele clinice şi epidemiologice.

Dr. ANDREI ONU
vă răspunde

PEPENII
sunt utili sănătăţii?

Cititorul revistei noastre, GHEORGHE RĂDULESCU, din Constanţa, ai cărui părinţi locuiesc într-o comună învecinată şi dispun de o „bostănărie", cum ne spune el, ne întreabă în ce măsură pepenii din care se pot înfrupta pe săturate, atât el, cât şi familia sa, sunt utili sănătăţii şi nu dăunează organismului când sunt consumaţi în exces.

Incontestabil, valoarea acestor fructe rezidă în miezul lor dulce, aromat şi suculent, miez care, când îl mănânci, îţi dă senzaţia că ţi se topeşte în gură. El exercită, sub raport medical, nete efecte organoleptice. Valoarea pepenilor ţine de marea cantitate de apă pură, proprie acestor fructe, motiv pentru care ele sunt foarte valoroase pentru rinichi. Pepenele galben conţine 94 la sută apă, iar cel verde, 91 la sută. Atragem atenţia asupra conţinutului semnificativ în zahăr natural al acestor fructe, - zahăr foarte valoros sub raport nutritiv – şi care este de domeniul a 5,5 la sută în cazul pepenelui verde, şi de 5 la sută în cazul celui galben, conţinut care este sporit în mod considerabil, când pudrăm felia în cauză cu zahăr pudră, cum se procedează în mod obişnuit, felie care, în felul acesta, devine aidoma unei felii de tort, mai ales când îi mai punem deasupra şi câteva lingurite de frişcă. Semnalăm şi numeroase vitamine pe care le conţin pepenii, cele mai semnificative dintre acestea fiind vitaminele din aşa-numitul grup B, precum şi vitamina C. Ei mai conţin şi numeroase oligoelemente, deci săruri, cel mai bine reprezentate dintre acestea fiind potasiul (fapt bine de ştiut în special de către aceia care, din diverse motive, ţin un regim restrictiv de sare). Tot acest conţinut bogat în potasiu contribuie la faptul ca pepenii să aibă o indicaţie medicală majoră în aşa-numitele potasemii (stări patologice când conţinutul organismului în potasiu este foarte redus). Mai semnalăm faptul că pepenilor le este propriu un conţinut caloric redus, fapt de mare importanţă pentru aceia care ţin cură de slăbire (100 g de pepene galben furnizându-ne abia în jur de 23 calorii, iar de pepene verde, în jur de 29). Fructul nu prea are contraindicaţii, motiv pentru care puteţi, D-le Gh. Rădulescu, consuma din el cât vă permite „punga"!

SIDA
semnificaţia testului

Rezultatul unui test anti-HIV poate fi negativ, indicând deci absenţa anticorpilor anti-HIV, sau pozitiv – seropozitivitatea - semnificând existenţa acestor anticorpi şi deci infecţia cu HIV. Ambele cazuri necesită însă discuţii suplimentare.

Un rezultat negativ poate foarte bine însemna că nu sunteţi infectat cu HIV, dar se poate să fiţi infectat de prea puţin timp pentru ca acesta „să se vadă". NU trebuie uitat că organismul are nevoie de o perioadă de 4-6 luni pentru a produce anticorpii specifici anti-HIV! O asemenea perioadă se numeşte „interval de fereastră" şi într-un asemenea caz se vorbeşte de un test fals negativ. Este bine ca testul să fie repetat după şase luni şi să fie evitată o nouă infectare. Ca să nu mai vorbim că un asemenea rezultat nu înseamnă în nici un caz imunitate la HIV! Îmbolnăvirea se poate produce chiar a doua zi dacă nu se respectă precauţiile necesare!

Pe partea cealaltă, un rezultat pozitiv nu înseamnă că respectiva persoană are SIDA! Sunt oameni care sunt infectaţi de 10 ani şi sunt încă perfect sănătoşi. Iată încă o situaţie în care este nevoie de părerea şi sfaturile unui consilier. Descoperirile medicinii moderne, noile opţiuni privind auto-întreţinerea, toate acestea sunt surse de noi speranţe pentru seropozitivi, după cum terapia cu medicamentele antivirale şi cu antibioticele pe care le avem la dispoziţie poate genera încetiniri semnificative ale progresiei infecţiei, precum şi modificări majore sau amânări ale diferitelor complicaţii. Evaluarea problemei şi posibilităţile de rezolvare în cazul infecţiei cu HIV sunt de competenţa unui medic cu experienţă, care, printre altele, poate recomanda periodic analize specifice pe baza cărora să decidă apoi tratamentele şi/sau intervenţiile necesare.

Medicamentele antivirale (DDI, DDC, AZT) nu vindecă SIDA, dar pot încetini foarte mult evoluţia infecţiei. Se poate crea astfel timp pentru aplicarea unor terapii care să realizeze profilaxia unor boli infecţioase, de exemplu, după cum sunt necesare permanente verificări pentru tuberculoză şi o serie de vaccinări. Nici tratamentele nemedicale nu sunt de ocolit, ca şi activităţile care să asigure menţinerea în formă, masajul sau meditaţia (eventual cea religioasă) sau dietele speciale. Un seropozitiv trebuie să facă multe schimbări în programul său de viaţă şi îi va fi mult mai uşor dacă va avea pe cineva aproape. Infecţia cu HIV nu trebuie ascunsă, iar faptul că societatea românească este evident nepregătită încă pentru o asemenea situaţie nu înseamnă decât că trebuie aleasă cu grijă persoana căreia el îi va mărturisi drama sa şi care îl va ajuta.

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

STRESUL METEOROLOGIC

ARCADIE PERCEK

In acest an toamna pare să fi început mai devreme şi mai spectaculos ca în alţi ani, astfel încât, nu întâmplător, mulţi dintre cititorii revistei noastre ne întreabă în ce măsură acest fapt le poate afecta sănătatea. Practic era imposibil ca oceanul aerian, respectiv acest înveliş de circa 3000 km care învăluie din toate părţile geosfera, să nu-şi exercite influenţele sale benefice dar, din nefericire, şi malefice, şi asupra acestui strat subţire de viaţă, reprezentat de biosferă.

Norii, ploaia, zăpada, furtunile, ceaţa, vânturile, umiditatea, nebulozitatea, radiaţiile infraroşii, apoi cele ultraviolete şi cosmice, electricitatea, ionizarea, ca şi presiunea atmosferică etc., toţi aceşti factori intră în componenţa a ceea ce desemnăm în mod obişnuit cu denumirea generică de „vreme", influenţează, într-o manieră mai mult sau mai puţin accentuată, sănătatea noastră somatică, deci corporală, ca şi pe cea psihică. Dar, toţi aceşti factori reprezintă în acelaşi timp şi stresuri mai mult sau mai puţin agresive, cu care trebuie să ne confruntăm. Şi în acest domeniu însă, ca şi în acela al stresurilor în general, avem de-a face cu o gamă nesfârşită de varietăţi reacţionale, pentru simplul motiv că *fiecare individ reprezintă un univers în miniatură,* fiecare metabolizând în stilul său propriu stresurile în cauză. Astfel, unii se vor simţi mai sensibili la modificările de temperatură, alţii la acelea de umiditate; unii vor suporta mai cu dificultate rigorile vântului, în vreme ce alţii, dimpotrivă, sunt insensibili la aceste rigori. Unii apoi se simt de-a dreptul paralizaţi în faţa stresului reprezentat de valurile de frig, în vreme ce alţii, dimpotrivă, devin mai activi şi mai plini de elan vital tocmai în asemenea condiţii. *Există o cât se poate de variată tipologie biometeorologică, condiţionată de genotipul, fenotipul, starea de sănătate, ca şi de aceea de boală a celui în cauză.* Semnalăm faptul că, din punct de vedere al meteosensibilităţii, omul este o fiinţă mult mai fragilă decât animalele, acestea fiind incomparabil mai bine adaptate la astfel de stresuri.

Experienţa empirică umană şi observaţiile medicilor de-a lungul secolelor au adunat treptat numeroase date despre dependenţa omului de vreme, ca şi complexele influenţe pe care le exercită aceasta asupra organismului. Dacă iniţial această experienţă se reducea la reacutizarea durerilor artrozice de la genunchii bunicii, dureri care semnalau, cu o precizie uneori uimitoare, venirea toamnei şi confruntarea cu stresul meteorologic propriu acestui anotimp, astăzi, graţie progreselor medicinii, lucrurile nu mai stau aşa. Tot toamna, ca şi primăvara, de altfel, se reactivează ulcerele gastroduodenale, cu chinuitoarele suferinţe pe care le produc. Să nu uităm, apoi, că în luna noiembrie, înregistrăm un vârf în ceea ce priveşte frecvenţa virozelor respiratorii.

SUBMARINE LA COMANDĂ

Şantierele navale suedeze Kockums studiază în prezent un concept care promite să revoluţioneze construcţia navelor submersibile de luptă – conceptul submarinului modular. Astfel, secţiunea centrală a submarinului poate fi schimbată, fiind aleasă în funcţie de utilizarea dorită –

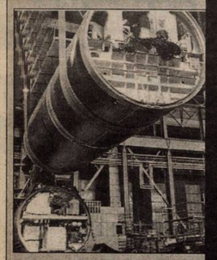

transportul militarilor de desant marin, recunoaştere sau submarin de atac. Modulele anterior şi posterior (prova şi pupa) sunt asamblate la extremităţile modulului central. Noul concept permite scurtarea substanţială a duratei de execuţie, faţă de metoda tradiţională, încă utilizată, care prevede mai întâi realizarea integrală a corpului navei care, ulterior, trebuia echipat potrivit destinaţiei prevăzute.

DE LA RACHETE LA... PARFUMERIE

Utilizat la confecţionarea rezervoarelor de combustibil pentru motoarele-rachetă în vederea stabilizării unor propergoli, aerogelul de silice (silicea este bioxid de siliciu) se pregăteşte să pătrundă într-un domeniu inedit – cel al fabricanţilor de parfumuri. Derivat din silice, acest aerogel are particularitatea de a fi alcătuit cu precădere din pori. Graţie acestora, aerogelul poate stoca o cantitate de fluid de câteva zeci de ori mai mare decât propria-i greutate! O echipă de cercetători francezi de la Laboratorul de chimie aplicată mediului, din cadrul CNRS, studiază îndeosebi marea inerţie chimică a aerogelului, calitate care interesează cu precădere industria parfumeriei. Să nu ne mirăm, aşadar, dacă în curând nu vom mai vedea în recipientele elegante ale marilor creatori de parfumuri lichidele înmiresmate, ci o masă poroasă - poate deloc estetică, însă deosebit de eficace în păstrarea parfumului!...

RĂZBOINICII GRECI din adâncuri

IRINA STOICA

Stefano Mariottini era un tânăr chimist care-şi petrecea vacanţa în satul Riace, la circa 80 de mile spre nord de Reggio Calabria. În timpul unei scufundări cu masca, la peste şapte metri adâncime, s-a lovit de ceva întunecat şi i s-a părut că vede un braţ ieşind din nisip. Era într-adevăr un braţ, unul de bronz care aparţinea unei statui. Răscolind în nisip, Mariottini observă la câţiva paşi alături o altă statuie, ambele reprezentând trupuri de bărbaţi. Nu a reuşit să găsească urma vreunei corăbii care, eventual, ar fi eşuat în acel loc. Concluzia sa a fost că ambarcaţiunea respectivă a fost surprinsă de o furtună şi, pentru a se salva, corăbierii au aruncat obiectele grele peste bord. Mariottini a telefonat imediat Institutului de Arheologie al regiunii şi a vorbit cu Dr. Giuseppe Foti care, cu sprijinul carabinienilor, a scos la suprafaţă statuile, reprezentând doi bărbaţi goi, unul cam de 20 şi celălalt de circa 30 de ani. Trupurile lor atletice, întreaga lor atitudine, coiful de pe capul unuia dovedea că este vorba de doi războinici, cu toate că nu mai aveau nici lănci, nici scuturi, pe care – după poziţia mâinilor – este sigur că le avuseseră.

De altfel, tot aşa se pierduse şi coiful unuia dintre războinici, urmele lui pe cap fiind evidente. Pentru descoperirea sa, tânărul chimist a fost recompensat mai târziu de guvernul italian cu o sumă echivalentă a 145000 de dolari. Este, desigur, o sumă înfimă în raport cu uriaşa valoare a celor două statui.

A urmat apoi o trudnică muncă de restaurare. Dr. Foti a încercat să facă acest lucru la Reggio, dar după doi ani de muncă intensă a trebuit să se recunoască învins, neavând facilităţile necesare acestei munci de mare artă şi migală. Cele două statui au fost duse la Florenţa, unde echipa de experţi, utilizând instrumente moderne, specializate, a muncit încă şase ani. Chiar înainte de terminarea lucrărilor de restaurare, cele două statui au atras mulţimea specialiştilor, suscitând serioase controverse. Cei mai mulţi susţin că statuile au fost realizate în jurul anilor 450-400 î.Ch, cea mai prosperă perioadă a artei antice greceşti, perioadă în care a trăit marele Fidias şi a fost construit Parthenonul. Ei le atribuie chiar lui Fidias, cunoscându-se preferinţele sale pentru bronz. Alţii consideră că statuile au fost executate mult mai târziu, în jurul anilor 100-150 î.Ch. Aceştia sunt însă mai puţini. Cu toţii par a fi de acord că cei doi războinici au căzut de pe o corabie care îi transporta la Roma, din vestitul Corinth, leagăn al artelor. Operă a lui Fidias sau a unui alt mare artist necunoscut, războinicii au rămas să încânte vizitatorii din Reggio şi poate că, într-un târziu, valurile şi nisipurile adâncurilor or se vor îndura şi le vor înapoia armele.

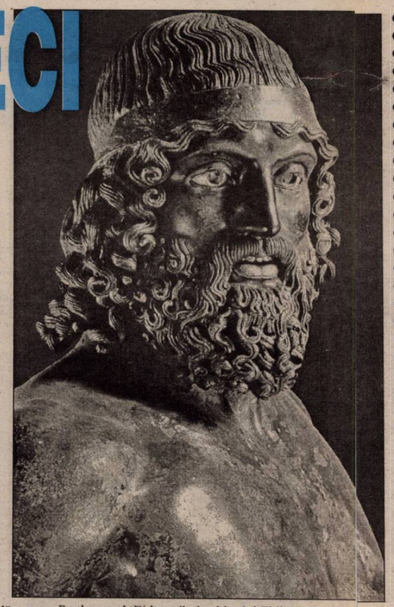

Viitorul aparţine spaţiului

DEEP SPACE 1 şi programul NEAR...

Prof. Dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Un deosebit interes a stârnit printre specialiştii includerea pe Agenda celui de al 50-lea Congres de Astronautică (Amsterdam, 4-8 oct. 1999) a unei sesiuni plenare intitulată „Sisteme inteligente: noi mijloace de explorare a Spaţiului", şedinţă condusă de Dr. Steven Zornetzer, director pentru informatică la Centrul de cercetări AMES al NASA. Dacă, din punct de vedere ştiinţific, tematica acestei sesiuni plenare este dedicată definirii utilizărilor potenţiale şi aportul sistemelor inteligente pentru îndeplinirea unor noi misiuni cosmice, exemplele par a fi de-a dreptul spectaculoase. Astfel, încă din 1998 NASA a inaugurat Programul NEW MILLENIUM prin lansarea unei sonde interplanetare de mici dimensiuni, dar denumită incitant DEEP SPACE 1 şi care a fost dotată cu inteligenţă artificială adaptată condiţiilor spaţiului; acest robot inteligent va survola în anul 2000 un asteroid şi o cometă!

Întrucât Programul New Millenium prevede pentru misiunile spaţiale incluse utilizarea unor tehnologii mai puţin sau chiar deloc folosite curent pe aparatele spaţiale, DEEP SPACE 1 (şi următoarele două sonde-surori care vor fi lansate începând chiar din acest an!) beneficiază de prezenţa la bord a unui sistem inteligent, capabil de... a lua decizii esenţiale pentru soarta şi eficienţa misiunii în sine (!), de îndată ce ajunge în apropierea ţintelor cosmice prealabil fixate... Aceste noi capabilităţi provin de la încorporarea în memoria calculatoarelor de proces de la bordul sondelor din această categorie a unui program denumit REMOTE AGENT, care s-ar putea traduce prin „investigatorul de la distanţă"... Descrierea, modul de operare şi implicaţiile, pentru rezultatele misiunii spaţiale, ale prezenţei acestui SOFT sunt ele singure suficiente pentru desfăşurarea unei „mese rotunde"!

Atenţia tot mai mare acordată cercetării asteroizilor, a căror traiectorie se apropie sau chiar o intersectează pe aceea a Terrei, este evidenţiată de programul NEAR (Near Earth Asteroids Research – cercetarea asteroizilor din vecinătatea Pământului), ale cărui scopuri sunt focalizate asupra a circa 450 de asteroizi periculoşi potenţial şi asupra a circa 500 de comete care, la intervale diferite, cutrieră vecinătatea Terrei!

Rolul discuţiilor incluse în programul sesiunii asupra „Sistemelor inteligente..." de la Amsterdam este şi de a defini implicarea acestor noi softuri, de tipul REMOTE AGENT, în evidenţierea unui fapt care îi nelinişteşte pe specialişti: pericolul maxim ca un asteroid să se apropie dramatic de Pământ, astfel încât ciocnirea să devină posibilă, nu provine de la asteroizii şi cometele deja monitorizate, ci de la un astfel de corp cosmic care *nu* este înregistrat în cataloagele astronomilor şi care ar putea fi „văzut" prea târziu... Printre măsurile preconizate se înscrie şi DEEP SPACE 1, dotat cu sisteme inteligente, capabile să-i „înveţe" pe specialişti cum ar putea fi deturnat un astfel de asteroid, care ar deveni un „kiler spaţial"...

Fotografia asteroidului MATHILDA inclus pentru cercetări în programul NEAR

radio CONTACT

O 9 EXPRIMARE

ARAD	65,95 FM	CHIŞINĂU	100,9 FM
BUCUREŞTI	96,1 FM	CRAIOVA	71,12 FM
BUZĂU	69,8 FM	FOCŞANI	95,4 FM
BAIA MARE	88,5 FM	HUNEDOARA	92,1FM
BOTOŞANI	93,1 FM	IAŞI	91,9 FM
BRAŞOV	105,5 FM	PITEŞTI	90,7 FM
CÂMPULUNG		PLOIEŞTI	92,8 FM
MUSCEL	94,1 FM	RM. VÂLCEA	66,14 FM
CLUJ	89,8 FM	REŞIŢA	70,79 FM
CĂLĂRAŞI	101,8 FM	SIBIU	91,8 FM
CONSTANŢA	91,1 FM	TG. MUREŞ	90,2 FM

http://www.radiocontact.ro

Colosul din Alexandria la Paris

O echipă de arheologi francezi a început în urmă cu doi ani, să adune de pe fundul mării fragmente din structura statuii lui Ptolemeu care ar fi „păzit" în antichitate farul din Alexandria. Pentru a evita o serie de probleme legate de reconstrucţia colosului, a fost realizată o imagine virtuală a acestuia. Copia fidelă a statuii nu va aparţine egiptenilor, ci francezilor. Noul ei sediu va fi Parisul.

Viaţa sub POLUL NORD

MIHAELA DOROBANŢU

...Acolo unde pentru noi nu se află aproape nimic decât veşnicia îngheţată a interminabilelor nopţi polare, în fiecare an, pentru doar câteva luni, se întâmplă un miracol şi apele cele mai potrivnice din lume devin deodată un adevărat paradis tropical subacvatic...

Darul Soarelui

Primele sale raze luminează cerul arctic în februarie. Apoi el urcă încet, încet pe cer până în iunie, după care începe să coboare până când, în octombrie, dispare lăsând locul lungii nopţi polare. La început, timid, apar primele alge pe suprafaţa inferioară a gheţurilor - hrana micilor crustacee şi peştilor din Oceanul Arctic. Spre iunie, gheţurile s-au rupt. Lumina Soarelui ajunge direct în majoritatea zonelor oceanului. Se dezvoltă fitoplanctonul care, la rândul său, este devorat de zooplancton - minusculele organisme care îşi petrec iarna într-o stare semiletargică pe fundul mării şi acum vor deveni hrană pentru balene şi celelalte carnivore. Puţin câte puţin, o adevărată grădină se deschide sub gheţurile Polului Nord. Anemone de mare, meduze, stele de mare şi uneori chiar corali - o viaţă bogată, aproape la fel ca la Tropice. Pentru multe din minunile subacvatice (cum ar fi coralii), nu temperatura este factorul determinant, ci posibilitatea de a-şi găsi hrana, ele formându-şi astfel un habitat „personal" în care să-şi ducă viaţa.

O privire în adâncuri

Calota polară acoperă cu gheaţă 15 milioane de kilometri pătraţi (cam de 50 de ori suprafaţa Italiei). Până în septembrie însă, grosimea ei se reduce la jumătate; se rup bucăţi pe care vântul şi curenţii marini le poartă dintr-un loc în altul. Lumina Soarelui are astfel cale liberă. Şi aşa se naşte aici un întreg şi bogat lanţ alimentar care atrage la Pol bancuri enorme de peşte, păsări marine, balene şi chiar prădători terestri, cum ar fi celebrul şi temutul urs alb. Viaţa a pătruns adânc în mare. Cum să vezi însă ce se întâmplă acolo? Cum să confirmi abundenţa de viaţă submarină despre care avem unele informaţii din apele antarctice? Cercetătorii Universităţii Texane din Galveston au avut ideea de a monta o cameră video în infraroşu pe capul unei foci şi au descoperit astfel că, inclusiv în Antarctica, apele sunt încă şi mai populate decât se credea! Plus o serie de mari surprize: la adâncimi de peste 75 m, de pildă, focile nu-şi mai folosesc înotătoarele pentru coborâre, ci se lasă pur şi simplu să „cadă" prin propria lor greutate. Prin comparaţie cu alte medii marine - după cum subliniază Prof. Antonio di Natale de la Acvariul din Genova, - doar diversitatea biologică este ceva mai redusă aici, iar specializarea speciilor este foarte puternică. S-au dezvoltat la animale diverse adaptări - la frig extrem, la lumină scăzută, la salinitatea redusă a apelor. Peştii polari, de pildă, au dezvoltat în sângele lor o enzimă,un fel de antigel natural, care îi protejează de frig.

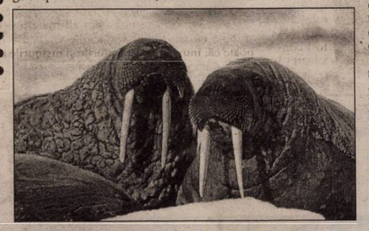

Calea regală a gheţurilor

În iunie, în perioada pe care eschimoşii Inuit o numesc „upinngaaq", gheţurile se despart şi creează între ele culoare care permit accesul balenei de Groenlanda, un adevărat colos, cu o lungime de peste 20 m şi care poate coborî până la adâncimi de 200 m pentru a se hrăni cu zooplancton.

Cât durează „upinngaaq"-ul, Soarele nu apune niciodată, iar temperatura apei urcă până la câteva grade peste zero. Apele sunt atât de bogate în plancton, încât aici se poate vedea o spectaculoasă procesiune de balene şi păsări.

Gheţurile s-au rupt, fitoplanctonul (planctonul vegetal) se înmulţeşte cu o viteză fantastică - imenşi nori verzi se formează sub apă, reducând vizibilitatea de la 90 m la doar puţin peste 10 m. Pentru balenele din Groenlanda (Balena franca), o specie pe cale de dispariţie, întrucât mai numără doar 500 de exemplare, acum este momentul unui adevărat banchet. La care participă şi alţi giganţi ai mării: beluga, cetacee care în luna iulie vin şi ele în aceste ape primitoare, morsele care au constituit atâta timp baza economiei populaţiei locale (coltii lor fiind vânduţi negustorilor care se aventurau din îndepărtatele China şi Japonia).

Şi astfel cercul se închide, de la microscopicele organisme care prind viaţă orbite de splendoarea primelor raze ale sorelui de februarie, până la marile animale care se hrănesc cu ele... pentru a deveni, la rândul lor, pradă pentru eschimoşii Inuit care le urmăresc din taberele lor instalate pe enormele blocuri de gheaţă aflate în permanentă mişcare. Până când, o dată cu stingerea ultimelor raze de Soare, noaptea coboară, gheţurile se unesc la loc şi nemişcarea, frigul, nefiinţa se instalează pentru alte câteva luni. Care, la început, par să se instaleze pentru a dura o eternitate...

MARSUPIALE CARNIVORE

În Australia zilelor noastre animalele indigene de pradă, cu sânge cald, sunt rare. Acestea sunt pisica marsupială *(Dasyrus maculatus)* şi diavolul tasmanian *(Sarcophilus harrisii)*. Câinele sălbatic, dingo, a fost adus aici de om cu 4500-5000 de ani în urmă. Pisica marsupială, asemănătoare pisicii placentare, cântăreşte până la şapte kilograme. Diavolul tasmanian seamănă cu un câine cu cap de hienă. El devorează corpuri întregi de animale. Acest „diavol", împreună cu şoarecii marsupiali insectivori, constituie familia *Dasyuride*. În 1990 naturalistul britanic W.E. Cameron descoperise la Riversleigh în Queensland fosile care aveau o vechime de circa două milioane de ani. „Tinereţea" acestora şi aridităţea regiunii i-au descurajat multă vreme pe oamenii de ştiinţă, dar în 1963 Richard Tedford, de la Muzeul de istorie naturală din New York, şi Alan Lloyd, de la Biroul australian de resurse minerale, au reexplorat zona şi au găsit cele mai vechi fosile la care s-ar fi putut vreodată gândi. Descoperirea lor a suscitat alte expediţii şi, în 1983, Michel Archer, care conduce astăzi Muzeul din Sydney, a descoperit, într-un bloc de piatră, fosile ale unor mamifere necunoscute... Fosilele aveau o vechime între 6,5 şi 1,8 milioane de ani, aparţinând unor mari carnivore, fiind într-o excelentă stare de conservare. Din 1985, noi şi noi specii de carnivore mari au fost descoperite la Riversleigh. Inventarului carnivorelor de acum circa cinci milioane de ani i s-au adăugat şobolanii gigant, nouă specii de „lup" marsupial, cinci specii de „leu" marsupial şi o pisică marsupială uriaşă.

Megalania prisca

Cum au dispărut toate aceste animale? Ultimul dintre leii marsupiali *(Thylacoleo carniflex)* şi ultimul şobolan gigant *(Propleopus oscillaus)* trăiau încă la venirea aboriginilor în Australia, acum circa 5000 de ani! Au accelerat oamenii procesul de extincţie? Este, desigur, posibil. Un exemplu clar în acest sens este lupul de Tasmania, care a dispărut după introducerea câinilor dingo. Mai rămân însă cele 20 de perioade glaciare suportate de fauna australiană. Dintre carnivorele de odinioară au rămas numai pisica marsupială şi diavolul tasmanian, pentru ocrotirea cărora se depun serioase eforturi. *(I. STOICA)*

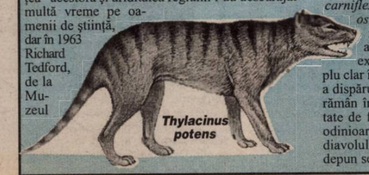

Thylacinus potens

Uimitoare performanţe ale păsărilor

Cea mai rapidă zburătoare este şoimul peregrin *(Falco peregrinus)*. Atunci când se repede în picaj asupra prăzii, acesta poate atinge viteze de peste 250 km/oră. Specialişti din Germania au studiat zborul acestei spectaculoase păsări, fixându-i-se o ţintă anume. Năpustindu-se asupra ei sub un unghi de 45 de grade, şoimul peregrin a atins uimitoarea viteză de 356 km/oră. La zborul pe orizontală, cele mai rapide sunt anumite specii de gâşte şi raţe. Astfel, raţa sălbatică nordamericană *(Aythya valisineria)* şi gâsca cu aripi dinţate *(Plectropterus gambiensis)* pot depăşi viteza de 104 km/oră.

Cea mai lentă pasăre este sitarul american *(Scolopax minor)*, care în timpul zborurilor nupţiale nu depăşeşte 8 km/oră. În general, majoritatea speciilor de păsări nu poate depăşi viteza de 64 km/oră.

Cel mai lung zbor înregistrat vreodată a fost efectuat de o rândunică de mare arctică *(Sterna paradisea)*. Aceasta a parcurs o distanţă de 22530 km, fiind marcată cu inel. Ea a traversat Oceanul Atlantic, a ocolit Africa pe la sud, apoi a traversat şi Oceanul Indian, poposind în Australia. Albatroşii călători *(Diomedea exulans)* pot parcurge în zbor, pentru căutarea hranei, până la 15.000 de kilometri, cu o viteză medie de 50-56 km/oră. Masculii sunt plecaţi pe mare timp de 25-33 de zile, în timp ce femelele clocesc.

Cea mai lungă durată de viaţă a fost consemnată în cazul unui cacadu cu creastă sulfurie *(Cacatua galerita)*, pe nume Cocky. Acesta a murit la vârsta de 80 de ani, la Grădina zoologică din Londra. Un mascul de condor andin a trăit 77 de ani, la Grădina zoologică din Moscova. Un alt caz de excepţie este acela al unui albatros regal, care a trăit 60 de ani (observat în Noua Zeelandă). *(P.I.)*

DRUJBE ŞI FOC ÎN PĂDURILE AMAZONIENE

În ultima vreme, procesul de despădurire din Amazonia a fost încetinit.

Cel puţin aceasta este percepţia opiniei publice şi mass media. Adevărul e însă cu totul altul. Un studiu recent, efectuat de o echipă de specialişti americani şi brazilieni, a dus la concluzia că tăierile de copaci sunt de două ori mai mari decât cele exprimate de cifrele oficiale, ele reprezentând 15000 kmp de teren defrişat anual. În plus pădurile amazoniene sunt distruse de incendii, pe care sateliţii le înregistrează parţial. Anul trecut, de pildă, 30000 kmp de păduri au fost distruse. Un bilanţ alarmant, având în vedere faptul că pădurea amazoniană joacă un rol extrem de important în reglarea naturală a climei terestre.

VA DISPĂREA LACUL ARAL?

În nordul lacului Aral, pe o distanţă de 15 km de portul Arlsk, nu există nici o picătură de apă. În timpul unor lungi perioade de secetă, apa dispare pe o distanţă de 120 km. Situaţia e şi mai dramatică în sud, pe litoralul tinerei republici Karakalpakie, unde dispariţia apei e şi mai intens resimţită. După 40 de ani de agricultură intensivă – culturile de bumbac ocupând cel mai important loc – s-a înregistrat o pierdere de 80 la sută din volumul lacului, considerat altădată al patrulea ca mărime din lume, şi de 3,6 milioane de hectare din suprafaţa sa. Specialiştii apreciază că, în 2010, Aralul se va transforma într-o salbă de 3 lacuri.

DEŞI NU ESTE ETIC...

În ciuda adoptării Declaraţiei asupra genomului uman de către cea de-a 53-a Adunare generală a Naţiunilor Unite, conţinând hotărârea de a nu fi clonată niciodată o fiinţă umană, un laborator particular american, Advanced Cell Technology, a încercat fuzionarea dintre celulele umane şi cele de vacă. Aşa că, deşi sunt dezaprobate şi criticate asemenea experienţe, majoritatea oamenilor de ştiinţă este convinsă că încercarea clonării fiinţelor umane este numai o problemă de timp...

Fotografii de la ciitori

«Asta sunt şi mi-s frumoasă...»

MĂLINICI ALEXANDRA - Mogoşoaia

Atlantida a existat! (11)

UN MISTER NUMIT SARDINIA...

DAN APOSTOL

În 1973, un grup de cercetători americani şi spanioli condus de profesorul Maxim Asher, de la Universitatea Pipperdine (Los Angeles – SUA), a descoperit şi fotografiat în largul Golfului Cadix (coasta atlantică a Spaniei), o serie de şosele pietruite, coloane decorate cu motive în spirală, ziduri şi ruine ale unor porturi şi bastioane tronconice, care se continuă spre mijlocul oceanului, dincolo de limita teritorială a apelor spaniole (pe atunci 12 mile marine). Câţiva ani mai târziu, nava sovietică de cercetări *Vitiaz*, având la bord o echipă de 50 specialişti, printre care şi directorul adjunct al Institutului Oceanografic al Academiei de Ştiinţe a URSS, prof. Andrei Aksenov, găsea, în zona munţilor marini de la jumătatea drumului între Portugalia şi Arhipelagul Madeira, vestigiile unor construcţii scufundate. După cum declara Aksenov în timpul unei escale la Lisabona, aparatele navei au obţinut o serie de imagini, dintre care opt arată ziduri şi scări ciclopice, făcute din blocuri enorme, albe, erodate şi acoperite parţial de ierburi marine. Se mai pot deosebi şi câteva şosele pavate cu pietre dreptunghiulare, iar pe coastele munţilor au fost observate două terase aparent artificiale. După 1980, echipele comandantului Costeau (şi unele nave militare americane) aveau să fotografieze drumuri pietruite şi construcţii uriaşe în largul coastelor europene (Spania, Portugalia) şi americane (Florida, Bermude, Bimini, Puerto-Rico). Iată, deci, destule dovezi în sprijinul concluziei lui N.F. Jirov: „În prezent, majoritatea datelor ştiinţifice atestă existenţa reală, în trecut, a Atlantidei lui Platon". Căci Platon plasa insula chiar în dreptul coastelor iberice, la o treime a distanţei dintre Europa şi America; ceea ce intră însă în contradicţie atât cu lungimea drumului pe mare până la insulă, estimată tot de el, cât şi cu descoperirile din zona Bahamas – Bermude... Abia în ultimele decenii a fost studiată (fără a fi nici pe departe descifrată) misterioasa civilizaţie care înflorise în Sardinia prin anii 1000 î.e.n. Aparţinând unei populaţii aparent redusă numeric, de tip protonordic, vestigiile ei sunt uimitoare. În primul rând, aşa-numitele *nuraghi*, mari turnuri tronconice construite din blocuri de piatră dură, care nu sunt legate prin mortar, ci rămân în poziţie datorită propriei greutăţi şi calculării exacte a plasării fiecăruia în parte. Aceste turnuri au unul, adesea două etaje, prevăzute cu ferestre-fantă (înguste la exterior şi lărgindu-se spre interior ca la cazematele moderne) şi porţi, compuse din piloni-picioare şi o uriaşă dalăbuiandrug*, prinse între ele prin câte o ghermea**, ca la sanctuarul din Stonehenge. Stilul de construcţie aminteşte de cetatea Zimbabwe, de Tiahuanaco, dar şi de misterioasa fortăreaţă miceniană Gla. Turnurile sunt legate prin ziduri groase şi formează incinte concentrice, greu de cucerit; pe insulă s-au ridicat însă şi numeroase sanctuare şi hipogee asemănătoare celor din Malta şi nord-vestul Franţei. Au fost găsite statui de bronz executate cu un simţ artistic ieşit din comun şi prezentând similitudini remarcabile cu statuile celte sau cu cele de la Mohenjo-Daro (India): zeităţi (întotdeauna feminine), printre care şi Marea Zeiţă a Pământului, cunoscută din mitologia celtă; războinici cu săbii drepte, coifuri şi scuturi în stil micenian şi etrusc; dansatoare goale, unele surprinse în timpul unui act sexual lesbian; animale (tauri, cerbi, porumbei, cocoşi); înalţi funcţionari în veşminte de ceremonie. Nimeni nu ştie astăzi de unde a venit populaţia care a construit aceste ansambluri arhitecturale impresionante, cât a durat civilizaţia ei şi unde a dispărut sau din ce cauze. Pe insulă nu există urmele unei evoluţii prin faze tranzitorii, vestigiile par să fi fost ridicate, folosite şi abandonate în decurs de 2-3 secole, iar populaţia ulterioară prezintă un nivel incomparabil mai scăzut...

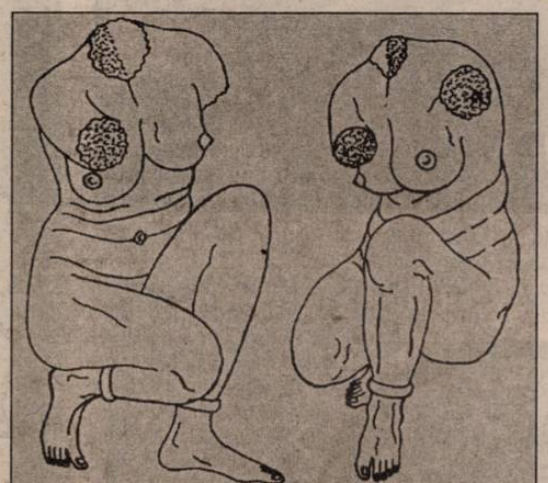

„Amazoană în sclavie" - marmură, Sardinia, circa 1000 î.e.n.

* *Buiandrug:* grindă aşezată orizontal peste golul unei porţi, ferestre sau uşi, pentru a susţine zidăria de deasupra.

** *Ghermea:* piesă prismatică sau rotundă, care face legătura între tocul unei uşi sau al unei ferestre şi zidărie.

Amprente ale spiritualităţii noastre

Biserica din Măgura

Satul Măgura din judeţul Sălaj se poate mândri cu una dintre cele mai vechi şi mai frumoase biserici de lemn din ţară, având hramul Sfântul Gheorghe. Pe o bârnă a peretelui de sud există o inscripţie foarte importantă, din care s-a păstrat numai anul construcţiei: „1707". Sătenii susţin însă că, după tradiţie, data respectivă reprezintă anul strămutării locaşului din vechea vatră a satului, Măgăricea, biserica fiind de fapt mult mai veche. Elementele sistemului constructiv nu permit infirmarea tradiţiei, ele necaracterizând perioade istorice stricte şi putând foarte bine aparţine veacului al XVII-lea.

Biserica are un plan dreptunghiular, cu absida decroşată, poligonală, cu cinci laturi. Altarul are o temelie de formă pătrată, laturile de colţ sunt extrem de reduse, iar ferestruicile dinspre nord şi sud sunt de mărimea unei „palme". Cele două ancadramente, al intrării dinspre latura de sud şi al celei dintre pronaos şi naos, sunt decorate cu rozete petalate, romburi duble, linii frânte, amintind cert decoraţiile din secolul al XVII-lea de la Calua, Cremenea, Sălişca. Bolta naosului, semicilindrică, a fost reparată cu câteva decenii în urmă. Decoraţia pictată, cu toate că mult mai târziu decât construcţia bisericii, este foarte deteriorată, păstrându-se din Judecata de Apoi de pe peretele de sud al pronaosului numai imaginea morţii, apoi chipuri de mironosiţe şi fecioare pe pereţii dinspre vest şi nord şi Patimile lui Iisus pe bolta naosului. Mai bine conservată este pictura altarului, care păstrează pe latura de sud inscripţia: „Şi s-au zugrăvit în stăpânirea împăratului nostru Frantisc această sfântă biserică şi au plătit preotul Roman Tănasie". Pe uşa chivotului apare semnătura: „1826, Petru Bode zugrav".

Pe uşa bisericii există trei urme lăsate de lăncile tătăreşti în timpul invaziei din 1717, iar locaşul şi-a deschis larg porţile şi în faţa poporului neunit al Ilendei, respectiv 81 de familii ortodoxe, cărora în 1760-1762 i se luase biserica.

În 1968 biserica a fost reparată şi a fost înlocuit acoperişul de şiţă, fiind executat identic celui vechi, păstrându-se şi autenticitatea turnului scund cu foişor şi fleşă. Din acel moment, locaşul a intrat în atenţia instituţiilor culturale ale ţării, nefiind înregistrat până atunci.

IRINA STOICA

Cât de adevărate sunt miturile?

MUNTELE LUI MOISE

Se spune că Papa, alături de şefii celorlalte două religii monoteiste, va saluta zorii mileniului trei de pe Muntele Sinai - singurul loc sacru comun celor trei mari religii ale omenirii: creştină, ebraică, musulmană. Persistă totuşi o întrebare: este acesta cu adevărat acel Munte Sinai-Horeb de pe vârful căruia a coborât Moise aducând cu el Tablele Legii, pe care erau gravate şi cele zece porunci? Întrebarea pare a fi legitimă, întrucât dubii există de multă vreme. Ipoteza pare confirmată de vechi documente, cum ar fi Tabula Peutingeriana, copie medievală a unui original roman din sec. IV e.n., în care muntele sacru este localizat acolo unde se află astăzi Muntele Sinai. Dar la fel de adevărat este că Împărăteasa Elena, mama Împăratului Constantin, era atât de preocupată de găsirea locurilor *fizice* ale creştinismului (susţinea, de exemplu, că regăsise Crucea lui Iisus şi identificase locul unde se afla Sfântul Mormânt), încât ...de ce nu Sinai! Dovezile „clare" se rezumă însă la un nume de loc din împrejurimi, Wadi Firan, care evocă numele deşertului Paran menţionat în Biblie.

În ceea ce priveşte „adevăratul" Sinai, Emmanuel Anati, paleontolog la Universitatea din Lecce, Italia, care a condus nu mai puţin de 13 expediţii în deşertul Negev, muntele sacru ar fi Har Karkom, al cărui nume arab originar semnifica muntele multitudinilor. Pe culmile sale se găsesc mici sanctuare şi repere de origine votivă, a căror origine datează din Paleolitic, *toate aşezate într-un cerc ce înconjoară muntele,* adică în acord cu tabu-ul biblic care interzicea oricui altcuiva decât lui Moise şi fratelui său Aaron să urce pe munte! Coincidenţă? Poate. Dar cum altfel s-ar putea explica picturile rupestre din zonă, reprezentând două mese împărţite în zece sectoare, plus încă alte două, cu simbolul şarpelui şi cel al ochiului lui Dumnezeu? O ştire de ultimă oră vine să complice şi mai mult lucrurile, căci doi cercetători americani, Ron Wyatt şi Dave Fasold, susţin că ar fi găsit adevăratul Sinai în Arabia Saudită, unde ajunseseră în căutarea comorii Exodului, purtată de evreii care fugiseră din Egipt şi porniseră spre Ţara Sfântă. Obiecte şi piese de aur au fost găsite de ei la poalele muntelui Gebel al Lawz. Să fi fost acesta muntele sfânt al lui Moise? Va mai trebui să aşteptăm până să aflăm un răspuns definitiv, pentru că deocamdată cei doi cercetători au fost obligaţi de poliţie să plece şi să renunţe la cercetările lor...

MIHAELA DOROBANŢU

DIAMANTELE NEGRE DIN PROVENCE (2)

ALEXANDRU MARINESCU

Trufele, ciuperci calcicole subterane, se întâlnesc în pădurile de stejari care cresc pe soluri calcaroase bine aerisite. Ele se dezvoltă în asociaţie cu rădăcinile arborilor. Alături de stejar mai putem aminti nucul, teiul, pinul, dar primul rămâne adevărata esenţă trufieră.

Zonele care conţin trufe au un aspect aparte, iarba din jurul copacilor este uscată, parcă-i arsă, şi localnicii vorbesc de „hora vrăjitoarelor" pentru a explica fenomenul. Realitatea este însă alta, mai simplă. Miceliul ciupercii, partea vegetativă, trăieşte în simbioză cu rădăcinile tinere ale copacilor şi el secretă substanţe toxice care fac să dispară vegetaţia de la suprafaţa solului. Pe măsură ce copacii cresc, rădăcinile ocupă un diametru din ce în ce mai mare şi o dată cu ele se dezvoltă şi miceliul, care fructifică, iar trufele vor fi din ce în ce mai numeroase. La un moment dat însă, ele încep să dispară progresiv. Fenomenul acesta rămâne încă misterios. Probabil că în timp solul devine toxic chiar şi pentru trufe.

Prezenţa trufelor este trădată nu doar de aspectul pârjolit al vegetaţiei ci, mai ales, de mirosul particular pe care-l răspândesc. Acest miros atrage nişte muşte, aşa numitele muşte de trufe, diptere din vreo opt specii, aparţinând toate genului *Suillia.* Ele îşi depun ouăle în interiorul trufelor şi aici se dezvoltă larva. În Provence este comună specia *Suillia tuberiperda.* Apariţia acestor muşte minuscule este un indiciu important pentru căutătorii de trufe, care în Provence sunt cunoscuţi sub numele de *rabassiers.* Mai sunt şi alte indicii, de pildă prezenţa unor plante care rezistă la toxinele emise de trufe (Sedum reflexum, Festuca ovina, Hieracium pilosella etc.) Mirosul rămâne însă esenţial, dar majoritatea oamenilor nu îl pot percepe. Sunt foarte rari indivizii dotaţi cu un simţ olfactiv excepţional şi care pot percepe mirosul trufelor. Cel mai adesea se recurge la ajutorul câinilor special dresaţi sau al porcilor dintr-o rasă locală veche, crescută şi folosită de rabassieri. Se lucra cu scroafe bătrâne, care puteau localiza trufele până la adâncimi de 30-40 cm şi râmau pământul în căutarea lor. La fiecare ispravă de acest fel animalul era „răsplătit" cu o trufă. Mi s-a povestit că erau animale care refuzau să continue munca dacă nu căpătau de fiecare dată porţia cuvenită. Astăzi aceşti porci au dispărut aproape complet, dar se folosesc în mod curent câinii.

Într-o dimineaţă de aprilie, Pierre, un bătrânel extrem de simpatic şi vorbăreţ nevoie mare, m-a luat pe proprietatea lui şi a încercat; plin de bunăvoinţă, să mă iniţieze în secretele căutării trufelor. Am lucrat vreme de o oră, între 9 şi 10. Înaintam încet, cu soarele în faţă, privind atent solul. În preajma unui pui de stejar s-a oprit şi mi-a spus: iată muştele. Nu mi-a fost prea uşor să le observ, dar, îndrumat de el, am izbutit să le văd şi eu. A înfipt un beţişor în pământ şi ne-am continuat drumul. Mai încolo a înfipt un altul. Ne-am întors pe acelaşi drum. În preajma beţişoarelor muştele reveniseră. La sfârşitul „expediţiei" aveam în mână câţiva bulgări negri, plini de pământ şi care răspândeau un miros ciudat, care mi s-a părut greţos. Căutarea se poate face şi după-amiaza, între orele 16-17. Timpul nu mi-a mai îngăduit însă să-mi îmbogăţesc experienţa de căutător de trufe.

O mâncare cu trufe, despre care se spune că au virtuţi afrodisiace, nu este doar un preparat cu o savoare aparte, ci şi unul extrem de scump. Generos, prietenul meu Pierre mi-a pregătit, după o reţetă proprie, o omletă cu trufe (de fapt o bucăţică de trufă este suficientă pentru a da o savoare cu totul specială ouălor) peste care a aruncat, în final, un praf de piper alb. Din pivniţă a adus o sticlă de vin dintr-un lot vechi de câţiva ani.

■ Zugrăveală cu pete de dalmaţieni

RĂZBUNARE ÎN STIL... AMERICAN

Carl Lund este un om absolut normal şi ceea ce s-ar putea numi un cetăţean liniştit, trăind şi muncind în Springfield, Massachusets. Doar că, într-o zi, s-a trezit la uşă cu vecinii care i-au cerut să înlăture frunzele uscate, o maşină stricată, ruginită şi tot felul de alte acareturi care zăceau în curtea din spatele casei sale. Şi lucrurile nu s-au oprit aici: imediat a apărut inspectorul Juan Martinez de la primărie, care i-a ordonat să facă ceva cu zugrăveala casei, care începuse să se deterioreze. Carl a încercat iniţial să nu dea atenţie şi să nu se enerveze, dar insistenţele şi ameninţările au continuat.

Carl şi-a invitat atunci zece prieteni pentru a comenta cele întâmplate. La „întrunire" erau prezenţi şi cei doi dalmaţieni, Hobie şi Schooner. Privindu-i, lui Carl i-a venit ideea să-şi... picteze casa în „stil dalmaţian". Unul din prietenii săi s-a apucat imediat de treabă şi a şi pictat o „faţă de câine" pe unul din pereţii laterali. La scurt timp după aceea, toată casa arăta ca un adevărat dalmaţian!

„Aş fi putut să fac în aşa fel încât casa mea să arate ca un adevărat Taj Mahal, dar oricum nimeni nu mi-ar fi oferit mai mult de o sută de mii de dolari pentru ea, ca de altfel pentru orice altă casă de pe strada noastră" - spune Carl Lund, convins că principalul motiv al neplăcutelor discuţii cu vecinii este preocuparea acestora pentru preţurile caselor, care au început să scadă dramatic în zona respectivă. În ceea ce îl priveşte pe inspectorul Juan Martinez, acesta mai curând ezită să-l mai ameninţe pe Carl cu vreo amendă, aşa că se mulţumeşte să ridice din umeri şi să să spună că ideea este amuzantă şi le va plăcea cu siguranţă copiilor, deşi lui „nu i-ar face nici o plăcere să fie vecin cu o casă pictată în felul acesta".

Carl Lund răsuflă uşurat: „Sper că de data aceasta mă vor lăsa în pace. Dacă nu - data viitoare voi inventa ceva şi mai rău!" *(M.D.)*

■ Mărturisire cutremurătoare

„CEAIUL M-A FĂCUT SĂ-MI BEAU MINŢILE!"

De obicei, oamenii se plâng din pricina ravagiilor pe care alcoolul le provoacă asupra lor. Mulţi se vaită că faptele rele săvârşite se datorează în exclusivitate influenţei licorilor bahice. Dar nimeni nu se plânsese, până acum, din câte ştim, de vreo influenţă negativă a ceaiului!

Şi totuşi, acest lucru s-a întâmplat mai deunăzi. Un maior englez din renumitele Forţe Aeriene Regale (RAF), David Senior, a fost acuzat că, de-a lungul a doisprezece ani, cât a lucrat în serviciul de aprovizionare al unei unităţi militare din sud-estul Angliei, a întocmit sistematic acte false, în urma cărora a rezultat un prejudiciu de 30000 de lire sterline. Deferit justiţiei militare, el a fost degradat şi va sta închis pe o perioadă de şapte ani, pentru fraudă. Sentinţa a fost pronunţată în ciuda apelurilor disperate făcute de avocaţii săi şi argumentate cu dovezi... ştiinţifice! Astfel, apărătorii au încercat să acrediteze ideea că de vină pentru furtişagurile lui Senior este doar faptul că, în toată perioada cât a servit sub steagul Majestăţii Sale Regina, maiorul a băut zilnic cel puţin un litru de ceai. Şi, după cum au demonstrat şi studii medicale de ultimă oră, pe care avocaţii le-au prezentat instanţei, consumul frecvent de ceai poate provoca tulburări psihice, mergând până la halucinaţii! „Da, ceaiul m-a făcut să-mi pierd minţile!" s-a lamentat maiorul, îmbrăţişând teoria apărătorilor săi. Dar n-a convins pe nimeni, din simplul motiv că n-a putut explica ofiţerilor superiori care l-au judecat cum se face că întotdeauna când „ceaiul îi provoca halucinaţii" la număratul banilor, se „înşela" numai în defavoarea unităţii militare şi niciodată în defavoarea lui! *(G.T.)*

■ O nouă plagă

„EFECTUL G.H.B."

Când s-a trezit, Karen s-a văzut în imposibilitatea de a-şi aminti cum s-a întors acasă, cu o seară înainte. Să fi băut prea mult? Apoi zilele au trecut, n-a mai dat importanţă acestui amănunt. Numai că, din când în când, memoria îi lansa nişte flash-uri. Karen se vede lungită pe jos, cu un necunoscut asupra ei. Ce să însemne acest lucru? Karen nu e singura femeie cu acest „simptom" de neînţeles. De fapt, ca şi alte femei din America sau Anglia, ea a fost victima unui viol sub efectul aşa-numitei G.H.B., o tabletă incoloră, fără gust, fără miros, pe care agresorul o diluează în băutura viitoarei lui victime. Aceasta, după ce bea, alunecă într-o stare de confuzie şi devine incapabilă să se apere. Starea ideală pentru a fi victima unui viol. În următoarele zile, femeia nu-şi aminteşte nimic din ce s-a întâmplat, iar când unele imagini încep să reapară în memorie, e prea târziu pentru a mai lua vreo măsură care să ajute la prinderea agresorului. După cum declară experţii în droguri de sinteză din ţările amintite, această substanţă este cea mai rea dintre toate drogurile, pentru că, deocamdată, nu există nici o metodă eficientă de detectare a ei, după ce a fost introdusă în organism. Cei ce vor să o folosească, o pot introduce în orice lichid, fără teama de a fi prinşi. Din 1992 şi până în prezent, în Statele Unite s-au raportat 3500 de incidente legate de G.H.B. (supradoze sau violuri). De fapt, acestea sunt doar cazurile înregistrate la serviciile de urgenţă ale spitalelor, nu la poliţie. Din punct de vedere oficial, până acum nu s-a înregistrat nici un deces din cauza consumului acestui drog, dar, pe de altă parte, reprezentanţii brigăzii de stupefiante din Los Angeles declară că există în medie trei apeluri pe săptămână la poliţie, venite din partea unor femei care declară că, sub influenţa unui drog, au fost victime ale unor acte de viol. Desigur, faimoasa G.H.B. se află sub lupa cercetătorilor, interesaţi să găsească o metodă de detectare a substanţei la nivelul organismului uman. Dar până atunci, acest drog este o nouă plagă a lumii actuale. *(A. P.)*

■ Când doi se ceartă...

...ALŢI DOI CÂŞTIGĂ!

Meseria de detectiv particular este, uneori, la fel de periculoasă ca şi culcatul alături de un scorpion. Dar există cazuri în care deznodământul unei afaceri dubioase are şi consecinţe fericite pentru cel ce şi-a riscat viaţa într-o anchetă secretă. Max Fulbermann din Kiels (Germania) este protagonistul unei astfel de întâmplări.

Contactat de un anume Sendt Fulbreier, Max a trebuit să ia urma unei persoane, pe nume Renan Wolf, care îi datora clientului o sumă foarte mare de bani. Datornicul dispăruse de la domiciliu său din Bremen de mai multe zile. Lui Max i s-a părut de la început curios faptul că Wolf era şi el om de afaceri foarte cunoscut, ca şi Fulbreier, de altfel. Din informaţie în informaţie, detectivul a ajuns la München, la un hotel unde trăsese cel urmărit. Dar, la un moment dat, lui Max i s-a părut că este la rândul lui filat, şi nu de oricine, ci de o femeie fermecătoare. Astfel, folosind un şiretlic, a intrat în contact cu „umbra", dorind să lămurească ce se întâmplă. Aşa a aflat de la Helen - la rândul ei detectiv particular - că fusese angajată să urmărească toate mişcările lui Fulbreier sau ale oamenilor săi de încredere. Şi asta pentru că, în realitate, cei doi împricinaţi se spionau reciproc pentru dezlegarea misterului unei scurgeri de secrete industriale între firmele lor. Toate contactele celor doi oameni de afaceri reprezentau un indiciu în acest sens. Şi, cum se întâmplă uneori în viaţă, între cei doi detectivi particulari a intervenit dragostea la prima vedere. Însă au hotărât să facă jocul clienţilor lor până la elucidarea problemei. Finalul investigaţiilor (consecinţă a acestora) a survenit abrupt. Helen a fost cât p-aci să fie împuşcată mortal de un necunoscut, probabil angajat de adversarul clientului ei. În aceste circumstanţe, Max şi Helen au renunţat la cazurile lor, care luaseră o întorsătură mult prea periculoasă. După ce au declarat poliţiei tot ce ştiau până atunci, ei s-au căsătorit, nu înainte ca amândoi să renunţe la meserie. *(P.I.)*

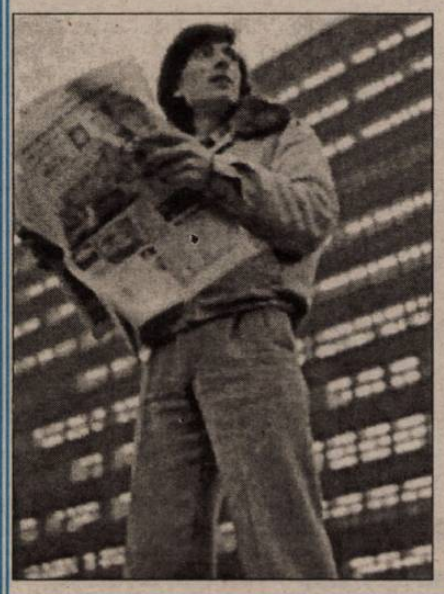

■ Prietenul la nevoie se cunoaşte

O MAIMUŢĂ ÎN ATLANTIC

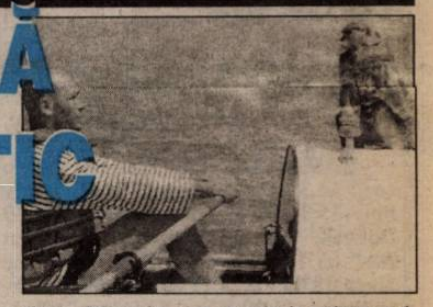

Bruno Vogin este un neobosit aventurier francez, care deja a stabilit un record mondial traversând, în doar 57 de zile, Africa pe bicicletă. Pentru el, această expediţie a fost cu totul specială şi din alt motiv: a reuşit să o salveze pe Mougie, o maimuţică de patru ani, cu doar câteva clipe înainte de a fi vândută ...unui măcelar! Mougie a devenit astfel tovarăşul său nedespărţit de călătorie şi cei doi tocmai s-au întors dintr-un traseu de peste 15000 km prin 12 ţări. În tot acest timp, Mougie şi-a răsplătit salvatorul, scăpându-l de furia unui grup de rebeli extrem de violenţi care îl atacaseră şi reuşind în ultimul moment să gonească un şarpe veninos. Aşa încât fostul pietrar, acum în vârstă de 33 de ani, n-a avut nici o ezitare să-şi planifice o traversare „în doi" a Atlanticului împreună cu Mougie. Pe apă, ea poate să pară oarecum în afara elementului său, dar Bruno ne asigură că adoră să se ...maimuţărească pe deasupra întinderii infinite a oceanului! Deocamdată cei doi efectuează o expediţie de antrenament de 420 de mile cu barca lor de 4 m. Oricum, nu este prea uşor să devii ...secund la patru ani! *(M.D.)*

UN TÂLHAR COBORÂT PE COŞ

Când în dimineaţa de luni, 6 septembrie, patronul pizzeriei Ruby din Deerfield Beach se pregătea să pătrundă înăuntru prin intrarea de la bucătărie, a simţit că ceva nu e în ordine. A văzut imediat aruncat pe podea capacul de la coşul de aerisire al grătarului şi în coş înţepenit un om. Înspăimântat, neştiind dacă acesta este viu sau mort, a telefonat imediat la poliţie. Echipele de salvare, pompieri şi poliţie s-au trezit în faţa unor picioare bălăngănindu-se în timp ce, de undeva, de sus, se auzeau strigăte înfundate de ajutor. „Ne-am dat seama imediat că nu-i vorba de Moş Crăciun", a spus purtătorul de cuvânt al poliţiei. Operaţia de salvare a fost nespus de anevoioasă, pentru că omul se înţepenise acolo unde burlanul făcea un cot în formă de L. Acţionând de pe acoperiş, „salvatorii" au reuşit să-i lege o frânghie în jurul mâinilor ridicate, dar pentru a face tragerea mai uşoară a fost nevoie să se toarne din plin ulei asupra captivului. În cele din urmă, a putut fi scos la lumină şi, pentru ca tacâmul să fie complet, a fost smuls şi din pantalonii săi, care au rămas fluturând înăuntru. Captivul, David Smyly, de 29 de ani, din Pompano Beach, Florida, a declarat că nu intenţionase să fure. Dus urgent la spital pentru tratament, David Smyly nu a fost scutit de acuzaţia de pătrundere prin efracţie şi tentativă de jaf. (I.S.)

Săptămâna 8 - 14 octombrie

TV ROMANIA

EMMA THOMPSON
ACASĂ
marți, 22.30

VINERI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Iași 11.00 TVR Cluj-Napoca 13.00 TVR Timișoara 14.15 CiberFan 15.30 Emisiune în limba germană 17.30 Cuvânt pentru necuvântătoare 18.05 Jumătatea ta 19.05 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „Doi băieți, o fată și o pizzerie" 21.30 Știrile de sâmbăta asta 22.45 Serial: „Omul de nicăieri" 23.50 Film: „Moartea unui înger" (SUA, 1985).

SÂMBĂTĂ 8.00 Serial: „Povești de adormit copiii" 9.00 Desene animate 10.00 Cartea de folclor 11.00 Armania 13.30 Lumea și noi 14.00 Arca... Marinei 16.30 Documentar: „Adevărul despre femei" 17.30 Handbal feminin: Oltchim Râmicu Vâlcea – Akva Volvograd (Rusia) 19.00 Sarabanda 19.30 Serial: „Carol și compania" 20.00 Jurnal 20.25 Fotbal: Liechtenstein - România 22.30 Surprize, surprize 0.30 Rugby: România – SUA.

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deștepător 8.00 Universul credinței 9.00 Desene animate 9.30 Kiki Riki Miky 11.00 Viața satului 13.30 De luni până duminică 14.15 Divertisment 15.40 Serial: Serial: „Lumea bărbaților" 16.50 Serial: „Balkenese" 17.40 Trupa de șoc 18.45 Sarabanda 19.30 21 - Cu Ștefan Bănică Jr. 20.00 Jurnal 20.25 Duminica sportivă 20.50 Zodia Vip 21.50 Film: „Sister Act 2" (SUA, 1992). Cu: Whoopi Goldberg 23.40 Pe față.

LUNI 12.00 Surprize, surprize (r) 14.15 TVR Craiova 15.00 Pro Patria 16.00 Emisiune în limba maghiară 17.30 Agenția de plasare 18.05 Jumătatea ta 19.05 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „Feliciy" 21.45 Serial: „FBI – C16" 22.35 Cu ochii'n 4 23.30 Recurs la morală 0.30 Marele Jazz.

MARȚI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Iași 10.00 Gimnastică artistică: la Tianjin, China 13.00 TVR Timișoara 14.00 Jurnal 14.30 Gimnastică artistică 17.30 Scuzați! Pardon! Mersi! 18.05 Jumătatea ta 19.05 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 21.00 Telecinemateca: „Joe Kidd" (SUA, 1972). Cu: Clint Eastwood 22.30 Nu trageți! 22.55 A...acerea 23.55 Gimnastică artistică.

MIERCURI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Iași 11.00 TVR Cluj-Napoca 13.00 TVR Timișoara 14.00 Jurnal 15.00 Muzica da capo al fine! 16.30 Medicina pentru toți 17.30 Impas în doi 18.05 Jumătatea ta 19.05 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 21.00 Film: „Deșertul de foc" (Italia, 1997) 22.40 În flagrant 23.35 Cafe Corso 0.35 Lumea dansului.

JOI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Iași 10.00 Universul credinței. Ediție specială 12.00 Gimnastică artistică 17.00 La telefon, muzica populară 18.05 Jumătatea ta 19.05 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „Moștenirea" 22.05 Teatrul Național TV prezintă: „Doamna ministru" de Branislav Nușici (partea I) 23.15 Gimnastică artistică.

tvr2

VINERI 7.00 TVM. Telematinal 8.00 Desene animate 8.50 Bzzzz! 10.15 Limbi străine 11.10 Desene animate 13.10 Mistere și minuni 14.00 TVR Craiova 14.30 TVR Cluj-Napoca 15.00 Desene animate 16.00 Serial: „Obsesia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Cinematograful vremii noastre 19.30 Clepsidra cu imagini 20.00 Teatrul Național TV prezintă: „Telerecital Vasile Cosma" 21.00 Genius în concert 22.00 Lumea vitezei 22.40 Serial: „Infidelități".

SAMBATA 8.30 Desene animate 9.00 Bzzz – emisiune pentru copii 10.55 Gimnastică artistică 12.50 TVR Timișoara 14.10 Serial: „Poliție judiciară" 15.05 Documente culturale 16.00 Serial: „Obsesia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 17.35 Desene animate 18.05 Documentar: „Tsunami, valul ucigaș" 20.30 Teatrul Național TV prezintă: „Micul Lord" dramatizare de Constantin Dicu 22.30 Artiști ai scenei lirice românești.

DUMINICĂ 7.00 Documentar (r) 8.30 Născuți printre animale sălbatice 11.15 TVR Iași 13.30 Știrile XXL pentru copii și tineret 13.55 Serial: „Poliție judiciară" 15.40 Gimnastică artistică 17.30 Metamorfoză 18.40 Tip-top, mini-top 20.10 Un secol de cinema 22.15 Sportmania 22.45 Film: „Pătrundere ilegală" (SUA, 1992).

LUNI 12.00 Documentar: „Casa Albă" 13.10 Mistere și minuni 14.00 Convietuiri 15.00 Desene animate 15.50 Serial: „Obsesia" 16.35 Serial: „Santa Barbara" 17.50 Serial: „Wagner" 19.30 Mapamond 20.00 Film: „Dincolo de nisipuri" (România, 1974). Cu: George Constantin, Mircea Albulescu 21.50 Biserici care așteaptă 22.05 Marile meciuri.

MARȚI 7.00 TVM. Telematinal 8.00 Desene animate 13.10 Mistere și minuni 14.00 Convietuiri 15.00 Desene animate 15.50 Serial: „Obsesia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 17.50 Serial: „Wagner" 19.30 Universul cunoașterii 20.30 La plăcinte... înainte 22.00 Credo 23.00 Serial: „Preotul și cârciumărița" (r) 23.50 Integrale.

MIERCURI 7.00 TVM. Telematinal 8.00 Desene animate 13.10 Mistere și minuni 14.00 Emisiune în limba maghiară 15.00 Desene animate 16.00 Serial: „Obsesia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Serial: „Wagner" 20.05 Film: „Un loc unde să fii iubit" (SUA, 1993) 21.35 Documentar 23.25 Videoteca de aur.

JOI 7.00 TVM. Telematinal 8.00 Desene animate 13.10 Mistere și minuni 14.00 Emisiune în limba germană 15.00 Desene animate 16.00 Serial: „Obsesia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Serial: „Wagner" 19.05 Vocile veacului: Nicolae Herlea 20.00 Cinematograful de artă: „La mii de ani lumină" (SAU, 1981) 22.40 Time Out 23.30 Opera Mundi.

prima

VINERI 8.00 Dimineața cu Prima 13.00 Politica de mâine (r) 15.00 Viața în direct 16.15 Telenovelă 17.00 Nadine Show 18.00 Focus 19.15 Karaoke Show 20.00 Film 21.30 Real TV 22.00 Românie, Românie... 22.45 Revista presei 23.00 Film: „Vampira" (Anglia, 1975).

SÂMBĂTĂ 7.00 Emisiune pentru copii 11.30 Sport Magazin 13.00 Motor Plus 13.30 Apel de urgență (r) 14.30 Dosarele Y (r) 15.00 Serial: „Comisarul Rex" (r) 16.00 Telenovelă 17.00 Nadine Show 18.00 Focus 19.00 Emisiune de divertisment 21.00 Film: „Kickboxer" (SUA, 1989). Cu: Jean-Claude Van Damme 23.00 Show-ul de noapte 1.00 Film.

DUMINICĂ 7.00 Emisiune pentru copii 11.00 Duminica la prânz 12.00 Vacanță à la Petrișor 12.30 Românie, Românie 13.30 Tradiții 14.00 Cinemagia 14.30 Film 16.00 Telenovelă 17.00 Serial 18.00 Focus 18.35 Serial 20.15 Film: „În cadență" (SUA, 1991). Cu: Charlie Sheen 22.45 Revista presei 23.00 Film: „Spiritele" (SUA, 1993).

LUNI 8.00 Dimineața cu Prima 12.00 Nadine Show (r) 15.00 Viața în direct 16.00 Telenovelă 17.00 Nadine Show 18.00 Focus 19.15 Karaoke Show 20.15 Dosarele Y 21.00 Serial 22.45 Revista presei 23.00 Politica de mâine 1.00 Film.

MARȚI 8.00 Dimineața cu Prima 12.00 Nadine Show (r) 15.00 Viața în direct 16.00 Telenovelă 17.00 Nadine Show 18.00 Focus 19.15 Karaoke Show 20.15 Film 22.00 Românie, Românie... 22.45 Revista presei 23.00 Politica de mâine 1.00 Film.

MIERCURI 8.00 Dimineața cu Prima 12.00 Nadine Show (r) 15.00 Viața în direct 16.00 Telenovelă 17.00 Nadine Show 18.00 Focus 19.15 Karaoke Show 20.15 Serial: „Comisarul Rex" 21.00 Serial 22.00 Românie, Românie... 22.45 Revista presei 23.00 Politica de mâine 1.00 Film.

CHARLIE SHEEN
PRIMA TV
duminică, 20.15

JOI 8.00 Dimineața cu Prima 12.00 Nadine Show (r) 15.00 Viața în direct 16.00 Telenovelă 17.00 Nadine Show 18.00 Focus 19.15 Karaoke Show 20.15 Film 21.30 Apel de urgență 22.00 Românie, Românie... 22.45 Revista presei 23.00 Politica de mâine 1.00 Film.

acasă

VINERI 6.00 Serial: „Maria" 7.00 - 12.35 Reluări 14.15 Serial: „Nimic personal" 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.00 Serial: „Preciosa" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.30 Serial: „Renzo și Adriana" 19.30 Serial: „Lanțurile iubirii" 20.30 Serial: „Înger sălbatic" 21.30 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.30 Film: „Vin mireșele" (Iugoslavia, 1978).

SÂMBĂTĂ 6.00 Serial: „Maria" 7.00 - 12.40 Reluări 14.15 Serial: „Viața noastră" 15.10 Desene animate 16.00 Film: „Obiecte de artă" (coprod., 1991) 18.00 Serial: „Micuțele doamne" 19.00 Serial: „Floare de aur" 20.00 Film: „Străina" (SUA, 1994) 21.45 Motown Live 1999 22.45 Film: „Poirot: Misterul de la Styles" (SUA, 1990).

DUMINICĂ 6.00 Serial: „Maria" 7.00 - 12.40 Reluări 14.30 Serial: „Viața noastră" 15.15 Desene animate 16.00 Film: „Malcolm" (Australia, 1986) 18.00 Serial: „Micuțele doamne" 19.00 Serial: „Floare de aur" 20.00 Film: „Tatăl" (SUA, 1991) 21.45 Motown Live 1999 22.45 Film: „Medicamente periculoase" (partea a II-a).

LUNI 6.00 Serial: „Maria" 7.45 – 12.40 Reluări 14.15 Serial: „Nimic personal" 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.00 Serial: „Preciosa" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.30 Serial: „Renzo și Adriana" 19.30 Serial: „Lanțurile iubirii" 20.30 Serial: „Înger sălbatic" 21.30 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.30 Film: „Julia" (SUA, 1977). Cu: Meryl Streep.

MARȚI 6.00 Serial: „Maria" 7.00 – 12.20 Reluări 14.15 Serial: „Nimic personal" 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.00 Serial: „Preciosa" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.30 Serial: „Renzo și Adriana" 19.30 Serial: „Lanțurile iubirii" 20.30 Serial: „Înger sălbatic" 21.30 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.30 Film: „Reuniunea" (Anglia, 1992). Cu: Emma Thompson.

MIERCURI 6.00 Serial: „Maria" 7.00 – 12.30 Reluări 14.15 Serial: „Nimic personal" 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.00 Serial: „Preciosa" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.30 Serial: „Renzo și Adriana" 19.30 Serial: „Lanțurile iubirii" 20.30 Serial: „Înger sălbatic" 21.30 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.30 Film: „Veșnic tânăr" (Anglia, 1983).

JOI 6.00 Serial: „Maria" 7.00 – 12.40 Reluări 14.15 Serial: „Nimic personal" 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.00 Serial: „Preciosa" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.30 Serial: „Renzo și Adriana" 19.30 Serial: „Lanțurile iubirii" 20.30 Serial: „Înger sălbatic" 21.30 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.30 Film: „Perry Mason: Romeo fără scrupule" (SUA, 1992).

ANDY GARCIA
PRO TV
luni, 20.30

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 10.45 Film: „Nici un copil pe punte" (r) 12.30 Serial: „Royal Canadian Air Farce" 13.05 Serial: „Babylon V" 13.50 Serial: „Ani de liceu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Familia Bundy" 15.15 Serial: „Aripile pasiunii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Rosalinda" 18.30 Urmărire generală 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Dosarele X" 21.30 Serial: „Profiler - psihologia crimei" 22.30 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Criminaliștii" 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „Acapulco Heat" 5.30 Serial: „Suflet de femeie".

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 9.00 Serial: „Povestiri din Marea Sudului" 10.00 Serial: „Lois și Clark" 12.00 Profesiunea mea, cultura 13.10 Generația Pro: Serial: „Prietenii tăi" • Serial: „Dharma și Greg" • Serial: „Clubul condamnaților" • Serial: „Buffy, spaima vampirilor" • Serial: „Fete de bani gata" 17.15 ProFashion 17.45 Super Bingo 19.30 Știrile PRO TV 20.00 Vacanța mare la PRO TV 21.00 Film: „Cu vărul Vinny nu-i de glumit" (SUA, 1992) 23.15 Serial: „OZ, închisoarea federală" 0.15 Film: „Colombo: O crimă aproape perfectă" (SUA, 1990) 1.45 Serial: „Amor cu bucluc" 2.40 Serial: „Cine-i șeful" 5.40 Serial: „Suflet de femeie".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 9.00 Super Abracadabra 9.30 Serial: „Lassie" 12.00 Profeții despre trecut 13.35 Ce se vede 13.50 Prețul corect 14.20 Chestiunea zilei 15.00 Film: „Bangkok Hilton I" (SUA, 1989). Cu: Nicole Kidman 17.00 Serial: „Beverly Hills" 18.00 Te uiți și câștigi! 19.30 Știrile PRO TV 20.00 Serial: „Cupidon" 21.00 Film: „Amantul" (coprod., 1992) 23.00 Procesul etapei 1.00 Magazin sportiv 2.00 Serial: „Amor cu bucluc" 3.00 Serial: „Acapulco Heat" 5.30 Serial: „Suflet de femeie".

LUNI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 11.00 Film: „Amantul" (r) 12.30 Serial: „Royal Canadian Air Farce" 13.05 Serial: „Babylon V" 13.50 Serial: „Ani de liceu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Familia Bundy" 15.15 Serial: „Aripile pasiunii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Rosalinda" 18.30 Serial: „Inimă de țigancă" (ultimul ep.) 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Film: „Bani murdari" (SUA, 1988). Cu: Andy Garcia 22.30 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Criminaliștii" 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „Acapulco Heat" 4.00 Serial: „Poltergeist – Pe tărâmul groazei" 5.30 Serial: „Suflet de femeie".

MARȚI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 11.00 Film: „Bani murdari" (r) 12.30 Serial: „Royal Canadian Air Farce" 13.05 Serial: „Babylon V" 13.50 Serial: „Ani de liceu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Familia Bundy" 15.15 Serial: „Aripile pasiunii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Rosalinda" 19.30 Știrile PRO TV 20.30 PRO TV special. Profețiile mileniului 22.30 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Criminaliștii" 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „Acapulco Heat" 3.45 Serial: „Poltergeist – Pe tărâmul groazei" 5.30 Serial: „Suflet de femeie".

MIERCURI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 11.00 Serial: „Doctor în Alaska" 12.30 Serial: „Royal Canadian Air Farce" 13.05 Serial: „Babylon V" 13.50 Serial: „Ani de liceu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Familia Bundy" 15.15 Serial: „Aripile pasiunii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Rosalinda" 18.30 Serial: „Inimă de țigancă" (ultimul ep.) 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Film: „Bani murdari" (SUA, 1988). Cu: Andy Garcia 22.30 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Criminaliștii" 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „Acapulco Heat" 4.00 Serial: „Poltergeist – Pe tărâmul groazei" 5.30 Serial: „Suflet de femeie".

JOI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 11.00 PRO TV special. Profețiile mileniului (r) 12.30 Serial: „Royal Canadian Air Farce" 13.05 Serial: „Babylon V" 13.50 Serial: „Ani de liceu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Familia Bundy" 15.15 Serial: „Aripile pasiunii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Rosalinda" 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Film: „Dans pe apă" (SUA, 1991). Cu: Helen Hunt 22.30 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Criminaliștii" 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „Acapulco Heat" 4.00 Serial: „Poltergeist – Pe tărâmul groazei" 5.30 Serial: „Suflet de femeie".

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.15 Serial: „Colivia de aur" 11.00 Serial: „Inspirația Carolinei" 11.30 Film: „Din nou împreună" (SUA, 1992) 13.15 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 Film: „În apărarea ei" (SUA, 1998) 22.30 Vitamina V... Veselie 23.00 Film: „Pumnul dragonului" (Hong Kong, 1978) 0.30 Film: „Surorile Lemon" (SUA, 1989).

SÂMBĂTĂ 7.00 Documentar: „Secolul XX" 8.30 Desene animate 10.00 Casa de piatră 11.00 Orient Express 13.00 De la A la infinit 18.00 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 Film: „Sabotaj" (SUA, 1996) 22.30 Film: „Marea răceală" (SUA, 1983). Cu: Glenn Close 0.30 Film: „Adevărul îndrăcit" (SUA, 1938) 2.00 Serial: „Puterea banilor".

DUMINICĂ 8.00 Credința și viața 9.00 Desene animate 11.00 Serial: „Aventurile lui Sindbad" 11.45 Buni prieteni 12.15 Seria Stan și Bran: „Hog Wild" (SUA, 1930) 13.00 Duminica în familie 16.45 Handbal: Steaua București – Berktaș Istanbul 18.00 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 TeleEurobingo Show 22.30 Meciul meciurilor 0.30 O șansă pentru fiecare.

LUNI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.15 Serial: „Colivia de aur" 11.00 Serial: „Inspirația Carolinei" 11.30 Film: „O femeie puternică" (Canada, 1994) 13.15 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 Serial: „Pericol iminent" 20.50 Serial: „Dublă identitate" 21.40 Prezentul simplu 22.30 Marius Tucă Show 0.00 Film: „Scandal în cercuri înalte" (SUA, 1989).

MARȚI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.10 Serial: „Colivia de aur" 11.00 Serial: „Inspirația Carolinei" 12.00 Serial: „Baywatch Nights" 13.15 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 Film: „Vijelia albă" (SUA, 1996). Cu: Jeff Bridges 23.00 Marius Tucă Show 0.00 Film: „Frăția dreptății" (SUA, 1986). Cu: Keanu Reeves.

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.10 Serial: „Colivia de aur" 11.00 Serial: „Inspirația Carolinei" 12.00 Serial: „Baywatch Nights" 13.15 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 Film: „Trecut periculos" (SUA, 1998) 22.30 Marius Tucă Show 0.00 Film: „O chestiune de onoare" (SUA, 1988).

JOI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.10 Serial: „Colivia de aur" 11.00 Serial: „Inspirația Carolinei" 12.00 Serial: „Baywatch Nights" 13.15 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 Serial: „V.I.P." 20.50 Serial: „Air America" 22.30 Marius Tucă Show 0.00 Minutul zero 0.30 Film: „Răzbunare și pasiune" (SUA, 1991).

KEANU REEVES
ANTENA 1
marți, 0.00

TELE 7 abc

VINERI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 11.15 Serial: „Secția de poliție" (r) 13.00 Îți mai aduci aminte, Doamnă? (r) 14.00 Serial: „Medici la datorie" (r) 15.15 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Lou Grant" 19.00 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 23.20 Tentații 0.30 Ora H.

SÂMBĂTĂ 8.00 Știri 9.00 Țara spiridușilor 11.40 Lumea în „Clipa 2000" (r) 13.00 Studioul Tudor Vornicu 17.00 Serial: „Celebritate" 18.00 Rendez-vous la Tele 7 19.00 Globetrotter 20.00 Actualitatea TELE 7 20.45 Film: „Mica publicitate" (SUA, 1990) 23.00 Club ABC.

DUMINICĂ 8.00 Știri 9.30 Film: „Mica publicitate" (r) 12.00 Cântecul și casa lui 13.00 Ora unu a venit 15.00 Drumuri printre amintiri 16.00 Serial: „Celebritate" 17.00 Forța destinului 18.00 Portretul unui artist 19.00 Documentar: „Dincolo de anul 2000" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 21.45 Film: „Fete emancipate" (SUA, 1993) 23.15 Gala TELE 7.

LUNI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 10.30 Dintre sute de ziare (r) 13.00 Ora unu a venit (r) 15.25 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Lou Grant" 19.05 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Dincolo de stadion 0.30 Ora H.

MARȚI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 11.15 Studioul Tudor Vornicu (r) 14.00 Serial: „Medici la datorie" 15.15 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Lou Grant" 19.00 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Cutia Pandorei 22.45 24 din 24 0.30 Ora H.

MIERCURI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 11.15 Cutia Pandorei (r) 13.30 Documentar (r) 14.00 Serial: „Medici la datorie" 15.15 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Lou Grant" 19.00 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Reporter TELE 7 23.10 Serial: „Derrick" (r) 0.30 Ora H.

JOI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 11.10 Serial: „Derrick" (r) 13.00 Drumuri printre amintiri (r) 14.00 Serial: „Medici la datorie" 15.15 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Lou Grant" 19.00 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Linia întâi 23.00 Serial: „Derrick" 0.30 Ora H.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

Discreţia — o noţiune apusă la Hollywood

Cândva, viaţa intimă a starurilor de la Hollywood era considerată subiect tabu, mai ales când era vorba de înclinaţii afective ori sexuale tangente cu bi- sau homosexualitatea. Dezvăluirea unui secret de acest gen putea să pună grav în pericol cariera unei vedete, indiferent de cota de celebritate la care se situa. Azi, opţiunile actorilor privind modul cum vor să-şi trăiască viaţa privată sunt departe de a mai fi considerate drept „subiecte scandaloase", fiind trecute la capitolul „subiectelor senzaţionale", acceptate treptat de majoritatea publicului ca „simple capricii sau ca o notă de originalitate" din existenţa unor staruri. Cândva, vedetele plăteau scump pentru păstrarea aparenţelor, azi ele îşi declamă nestingherite preferinţele, opţiunile, disponibilităţile afective ieşite din obişnuit. Dovada?

Indiscreţia, la ea acasă

◆Încă de la primii paşi spre culmile celebrităţii, *MADONNA* a abordat un stil propriu, clădit pe ideea de a şoca publicul, indiferent prin ce metode. Aşa că nu a deranjat-o niciodată renumele de „devoratoare de bărbaţi", dar, când această

Madonna si Sandra Berhard

„etichetă" a devenit un şablon, fiind distribuită şi altor staruri - deloc puţine la număr! -, ea a venit cu un element de noutate: şi-a clamat bisexualitatea. S-a lăsat fotografiată în compania iubitelor sale, Sandra Berhard - prima sa cucerire -, manechinul Jenny, şi, mai ales, Ingrid Casares - partenera ei cea mai stabilă şi fidelă. „Am o predilecţie pentru femei. Universul lesbienelor are o componentă subversivă care îmi place", a declarat Madonna, nelăsând nici o posibilitate de echivoc.

◆Nu aceeaşi atitudine adoptă *JUDIE FOSTER;* ea nu e adepta declaraţiilor răsunătoare, deşi lasă să treacă pe lângă ea, fără să ia atitudine în cazul în care ar fi vorba de o inexactitate, toate murmurele privind homosexualitatea ei. Încă tânără, interesantă şi foarte inteligentă, Jodie Foster, copilul teribil din „Taxi Driver" şi câştigătoarea a două premii Oscar, preferă tăcerea. Cu toate acestea, când a fost însărcinată, a ţinut să precizeze că a recurs la inseminare artificială pentru a deveni mamă şi că îşi asumă de una singură responsabilitatea creşterii acestui copil, care nu va avea niciodată un tată. Se poate spune însă că micul Charles beneficiază în schimb de... două mame, de vreme ce Jodie a inclus-o în viaţa sa pe Cydney Bernhard, o tânără producătoare de film pe care a cunoscut-o în 1993, pe când turna, împreună cu Richard Gere!, „Somersby". De atunci au rămas nedespărţite. Cu toate acestea, Jodie Foster este una dintre cele mai respectate actriţe de la Hollywood şi are milioane de admiratori în întreaga lume.

Jodie Foster şi partenera ei de viaţă

Obsesii, scump plătite cândva

În urmă cu mai bine de jumătate de secol, lucrurile nu erau la fel de simple. Un întreg arsenal de trucuri era pus în operă pentru salvarea imaginii ireproşabile.

◆Pentru *MARLÈNE DIETRICH,* statutul de femeie fermecătoare, irezistibilă din perspectiva bărbaţilor, era un mare atu. „Îngerul albastru" părăseşte în 1930 Berlinul, poposeşte la Hollywood, cucereşte publicul, îşi găseşte un soţ, Rudolf Sieber, devine şi mama unei fetiţe, Maria. Şi, cu toate acestea, se întâmplă ca situaţia să-i scape de sub control. Încurajată de mentorul său, realizatorul Josef von Sternberg, apare prea des îmbrăcată în haine bărbăteşti la seratele hollywoodiene, în presă e publicată mai întâi o fotografie cu actriţa care o îmbrăţişa mult prea tandru pe Claudette Colbert, apoi o altă imagine cu Marlène în timp ce o sărută pe Hedy Lamarr...

Marlene Dietrich

◆Pentru unele staruri, teama de a nu fi descoperite se transforma în adevărate obsesii. Bineînţeles, căsătoria era calea cea mai sigură pentru a înşela, pe de-o parte vigilenţa patronilor de studiouri, iar pe de alta, de a întreţine iluzia fanilor. Aşa a procedat *BARBARA STANWYCK,* sfătuită de ataşatul ei de presă, Helen Ferguson, care, de fapt, era chiar iubita ei. Aşa se face că bulversanta actriţă, care în 1981 avea să primească Premiul Oscar special pentru „creativitatea ei de excepţie şi pentru contribuţia unică adusă la arta actorului de film", s-a căsătorit cu un june-prim al Hollywoodului, Robert Tylor, partenerul Gretei Garbo în „Marguerite Gautier". Mariajul era bine venit şi pentru Robert Tylor, care încerca, la rândul lui, să pună capăt clevetelilor pe seama homosexualităţii sale, fapt ce-i punea în pericol propria-i carieră.

◆Ajunsă la respectabila vârstă de 90 de ani, *KATHARINE HEPBURN* este deja un mit al cinematografiei americane şi nu numai. Ea este eterna pereche a lui Spencer Tracy, subiect de poveste, atât de mediatizat de-a lungul deceniilor. În adolescenţă însă, Katharine Hepburn obişnuia să se radă în cap şi să treacă drept băiat (ceva asemănător cu rolul din „Sylvia Scarlett"), iar mai târziu, tânără fiind, să-şi orienteze preferinţele afective către femei, lucru bine cunoscut de studioul RKO, unde lucra. A fost nevoie de mare abilitate pentru a ascunde realitatea în faţa presei de scandal. Era de preferat ca lumea să vorbească la acea vreme despre legătura actriţei cu producătorul Hovard Hughes.

Judy Garland şi Lana Turner

◆Totuşi, căsătoria nu a fost o soluţie salvatoare în fiecare caz. *JUDY GARLAND,* un alt copil-teribil, de data aceasta al muzic-hall-ului, partenera lui Mickey Rooney, Gene Kelly şi Fred Astaire, a avut parte de un adevărat infern. Deşi era ţinta atacurilor permanente venite din partea producătorului ei, Louis Mayer, actriţa nu reuşea să-şi disimuleze interesul pentru frumuseţile de la MGM - studioul unde lucra; şi era vorba de Ava Gardner, Lana Turner, Elizabeth Taylor... A încercat să se refugieze în căsătorie, de două ori, lui Vincente Minelli i-a dăruit chiar o fiică, viitoarea actriţă Liza Minelli. Dar obsesiile au bântuit-o mereu. Constrânsă să-şi reprime aceste tentaţii, Judy şi-a căutat consolarea în alcool şi tranchilizante. Viaţa ei s-a frânt la numai 47 de ani.

◆Cel mai mare mister al Hollywoodului rămâne legat de *GRETA GARBO.* Unii gazetari au făcut speculaţia potrivit căreia „Divina" s-ar fi retras la numai 37 de ani din lumea filmului de teamă că preferinţele ei pentru femei ar fi descoperite. Alţii au susţinut o altă variantă. Traumatizată în copilărie, actriţa ar fi respins iniţial orice formă de sexualitate. S-a întâmplat însă să alunece în braţele straniei Mercedes de Acosta şi abia atunci şi-a descoperit natura ei profundă. Contrar obiceiului de la acea vreme, Mercedes, scenaristă de mare succes, se lăuda în public că e capabilă să deturneze orice preferinţă a femeilor pentru bărbaţi. Se spune că legătura dintre Greta Garbo şi Mercedes a durat ani buni, chiar dacă din când în când a fost întreruptă de teribile furtuni. Aceasta până când nesăţioasa Mercedes şi-ar fi aruncat vălul acaparator şi asupra rivalei de moarte a Gretei Garbo, Marlène Dietrich. Pentru a evita scandalurile, de proporţii ucigătoare la acea vreme, studioul MGM a aruncat presei o pradă „comestibilă", povestea de dragoste dintre Greta Garbo şi actorul John Gilbert. În ce-o priveşte pe Marlène Dietrich, aceasta s-a plictisit repede de Mercedes, care, respinsă, a încercat să revină la prima ei iubire.

Greta Garbo

Katharine Hepburn

Dar „Divina" obosise să trăiască într-o lume ce o obliga să păstreze aparenţele cu preţul vieţii ei intime, aşa că a ales calea uitării...

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Memento

11 octombrie 1898 - s-a născut Iorgu Iordan, lingvist şi istoric literar

13 octombrie 1843 - s-a născut Ştefan Vârgolici, critic literar, traducător şi publicist, membru corespondent al Academiei Române

13 octombrie 1898 - s-a născut George Mihail Zamfirescu, scriitor

14 octombrie 1983 - s-a stins din viaţă prozatorul Horia Stancu

17 octombrie 1858 - s-a născut poetul şi folcloristul Andrei Bârsanu

18 octombrie 1868 - s-a născut Simion Mehedinţi, geograf şi etnolog

HOROSCOP 11.10 - 17.10

BERBEC (21.03 - 20.04): Configuraţia astrală sugerează că veţi parcurge o perioadă bună din multe puncte de vedere. Este posibil ca marţi sau miercuri să primiţi bani, iar spre finele săptămânii o veste bună de departe. Atenţie la un Vărsător din anturaj!

TAUR (21.04 - 21.05): Cel mai remarcabil aspect al perioadei este dat de fluctuaţiile curbei psihicului, care indică preocuparea pentru o anume problemă rămasă nerezolvată. Pe de altă parte, curba financiară staţionează la cote satisfăcătoare.

GEMENI (22.05 - 21.06): Linişte şi pace în constelaţia dv., nici un nor nu pare să se abată asupra destinului dv., dar, pe de altă parte, nici o reuşită spectaculoasă nu vă aşteaptă. Aşadar, acalmie totală, poate liniştea dinaintea furtunii, poate nu...

RAC (22.06 - 22.07): Se pare că în această săptămână veţi da „lovitura" financiară a anului. Dacă astrele nu mint - cum se mai întâmplă câteodată -, atunci miercuri sau joi veţi primi o sumă considerabilă, sau o veste excepţională despre bani.

LEU (23.07 - 22.08): Primele zile ale acestui interval vor fi de-a dreptul infernale, vor „curge" divergenţele, unele chiar dure, iar temperamentul vă va trăda. Apoi lucrurile se vor linişti şi veţi încheia perioada cu fruntea înseninată.

FECIOARA (23.08 - 21.09): Soarele şi Jupiter sunt acum aliaţii dv. de nădejde, în consecinţă vă puteţi aştepta numai la lucruri bune. De altfel, curba financiară şi cea socio-profesională staţionează la nivele înalte şi de aici pot proveni surprizele plăcute.

BALANŢA (22.09 - 22.10): Cel mai remarcabil aspect al săptămânii este cel al relaţiilor socio-profesionale. Dacă intervalul debutează cu oarece scântei, ulterior se vor ivi fericite prilejuri de a realiza legături optime, mai ales cu şefii. Despre bani, nimic nou.

SCORPION (23.10 - 21.11): Influenţa Lunii se poate face simţită sub forma unor excese temperamentale şi sub nevoia acută de a vă satisface unele capricii. Din fericire, Luna induce şi inspiraţie şi creativitate, aşa că nu ezitaţi, treceţi la lucru!

SĂGETĂTOR (22.11 - 20.12): Curba financiară are o creştere lentă până spre mijlocul intervalului, apoi are un maxim de zile mari. Veţi primi, probabil, o sumă consistentă sau o veste foarte bună despre bani, pentru începutul săptămânii viitoare.

CAPRICORN (21.12 - 19.01): Poziţia lui Uranus faţă de Soare indică o scurtă călătorie sau o veste de departe. Pe de altă parte, se naşte spiritul de aventură, dorinţa de evadare din monotonia cotidiană. Curba financiară nu dă semne prea bune.

VĂRSĂTOR (20.01 - 18.02): În această săptămână se va limpezi o situaţie mai delicată din sfera profesională, care durează de câtva timp. Pe de altă parte, curba financiară este în scădere lentă, ceea ce ar trebui să vă dea de gândit...

PEŞTI (19.02 - 20.03): Luni sau marţi veţi primi bani, poate că va fi o sumă frumuşică, iar miercuri sau joi vă aşteaptă o reuşită profesională deosebită. În weekend s-ar putea ivi mici probleme de sănătate, trecătoare şi fără urmări.

PERSONALITĂŢILE SĂPTĂMÂNII

Vasile Voiculescu, Şt. O. Iosif, G. M. Zamfirescu, Gheorghe Ţiţeica, Mihail Sorbu, Luciano Pavarotti, Margaret Thatcher, Dwieght Eisenhower, Constantin Parhon, Carol al II-lea, François Mauriac.

Scrisori primite

Mirela Rădulescu, Bucureşti: Scoaterea plantelor carnivore din mediul lor natural şi adaptarea lor la „viaţa de apartament" este extrem de dificilă, dacă nu chiar imposibilă în majoritatea cazurilor. La noi, în zona alpină, trăieşte planta botezată „iarba grasă" *(Pinguicula vulgaris,* cu flori albastre, la altitudini mici; *P. alpina,* cu flori albe-galbene, la altitudini mari). Celulele frunzelor secretă o substanţă lipicioasă, care imobilizează gâzele, apoi marginile lor se înfăşoară în jurul prăzii, ca o ţigară, mişcare care durează aproape 24 de ore). Ciobanii folosesc fermenţii produşi de „iarba grasă" pentru închegarea laptelui.

Alexandru Florescu, Ploieşti: Datele oferite de „Dicţionarul cronologic al ştiinţei şi tehnicii universale" (Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică, Bucureşti, 1979) arată următoarele: cultura cartofului a fost introdusă în ţara noastră la începutul secolului XIX; cea a porumbului, la finele secolului XVII - în Muntenia şi Moldova - şi la mijlocul secolului XVIII, în Transilvania; sfecla de zahăr a fost atestată documentar în 1863, la Institutul Naţional de Agricultură de la Pantelimon-Ilfov; în aceeaşi perioadă este semnalată şi floarea-soarelui; încă din secolul XVII, sunt semnalaţi dovleceii şi pepenii verzi; tutunul este mai vechi, el răspândindu-se la noi între 1571 şi 1615.

Radu Simion, Buzău: Una din cele mai performante arme de artilerie folosite în primul război mondial a fost proiectată şi realizată de inginerul român Ştefan Burileanu (1874-1951). Pe baza metodelor probabilistice specifice imaginate de el - în premieră mondială -, a fost construit tunul antiaerian cu tragere rapidă, sau „tunul Burileanu". Remarcabilele lui calităţi au fost consemnate şi după celebra bătălie de la Verdun (1916).

Rubrică realizată de
PAUL IOAN

De vorbă cu avocatul casei

Asociaţiile de proprietari

D-lui Mema Ştefan, Bucureşti, sector 1

În ceea ce priveşte prima întrebare ridicată de dv., vă pot spune că, după părerea mea, în cazul Asociaţiei de locatari Griviţa 23, cu componenţa pe care mi-aţi indicat-o, nu se poate constitui o Asociaţie de proprietari potrivit legii 114/1996, modificată printr-o ordonanţă de urgenţă în 1997.

Textul de lege pe care, după cum am văzut, îl cunoaşteţi şi dv., prevede în mod expres situaţiile în care se pot constitui asociaţiile de proprietari, iar asociaţia dv. de locatari nu se încadrează în nici una din aceste situaţii şi prin urmare ar rezulta că o asociaţie de locatari ca a dv. nu se poate transforma în asociaţie de proprietari.

La cea de a doua întrebare vă pot spune că, din păcate, legea locuinţei nu prevede nici un fel de sancţiune sau consecinţe ca urmare a netransformării asociaţiilor de locatari în asociaţii de proprietari. Legea este incompletă, nereuşind să reglementeze situaţiile concrete care se ivesc.

Probabil că asociaţiile de locatari vor funcţiona în continuare după legislaţia veche, iar asociaţiile de proprietari vor beneficia de prevederile noii legislaţii. De exemplu, asociaţiile de locatari neavând personalitate juridică, nu vor putea sta în judecată, adică nu vor putea face o acţiune judecătorească pentru a obliga debitorii la plata cheltuielilor de întreţinere.

În legătură cu a doua problemă, vă sfătuiesc să consultaţi un contabil, întrucât aspectele relatate de dv. sunt de domeniul contabilităţii, şi nu de domeniul juridicului.

Dicţionar juridic: nulitate relativă = sancţionează nerespectarea, la încheierea actului juridic civil, a unei norme care ocroteşte un interes particular, individual ori personal. Poate fi invocată doar de persoana al cărei interes a fost nesocotit la încheierea actului juridic, se prescrie în termen de 3 ani şi poate fi confirmată.

Avocat NELI PĂDURARU

GRĂDINA *micul nostru Paradis*

Tuberoza

Tuberozele, cunoscute şi sub numele de chiparoase, au tije florale lungi, cu numeroase flori albe în interior şi discret pătate cu roz în exterior, foarte puternic parfumate; planta *înfloreşte* la sfârşitul verii şi în prima parte a toamnei, florile tăiate rezistând în apă chiar şi două-trei săptămâni. Tocmai datorită parfumului intens, nu se recomandă ca florile să fie ţinute peste noapte în camera de dormit, deoarece pot provoca dureri de cap.

În pământ, planta are bulbi de diferite mărimi şi vârste. *Înmulţirea* se face prin bulbi care se plantează în luna aprilie. Sunt de preferat bulbii mari, cu diametrul de 4-5 cm, în vârstă de 3-4 ani, deoarece aceştia sunt floriferi, deşi este posibil uneori ca planta să nu înflorească chiar în primul an după înmulţire. Bulbii mici devin floriferi abia după câţiva ani de la plantare, când se dezvoltă până la 3-4 cm în diametru. După ce au dat naştere la flori, bulbii se epuizează, deci aceştia nu se mai folosesc pentru înmulţire. În grădină, distanţele de plantare sunt de 15-20 cm, iar adâncimea de 8-10 cm, în funcţie de mărimea bulbului. Tuberozele preferă terenurile însorite, umede, uşoare, adăpostite de vânt sau curent. *Recoltarea* florilor se face când s-au deschis 2-3 flori de la baza ciorchinului. Deoarece tuberozele nu rezistă la gerurile din timpul iernii, în fiecare an, toamna, după căderea brumei, se scot plantele din pământ, împreună cu bulbii şi rădăcinile, tulpina se taie la 2-4 cm deasupra bulbilor care, după ce se lasă la uscat, se pun la păstrat până în primăvară, în lădiţe sau pe un raft, la temperatura de 5-10ºC. Desfacerea bulbilor în vederea plantării, ca şi curăţarea de rădăcinile uscate sunt operaţiuni care se fac primăvara, cu 3-5 zile înainte de plantare. *(A. Popescu)*

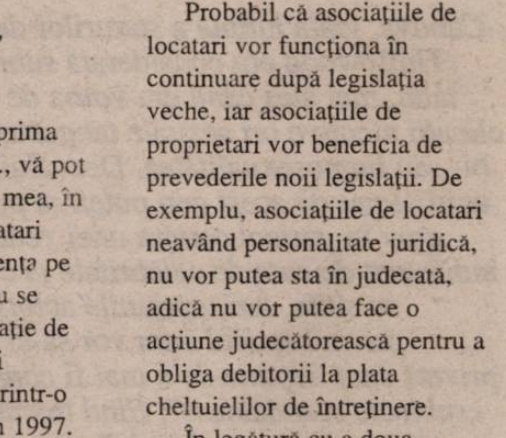

ŞAH

PROBLEMA DE AZI:

Albul obţine avantaj, cu o mutare neaşteptată

ALEHIN - SAMISCH, 1922

1. N:f7! (Ameninţă 2. Ce6 mat) Rc7 (1...Cd4 2. T:d4! N:d4 3. Ce6+) 2. Ce6 + Rb8 3. b:c3 Cde5 4. Nf4 N:e6 5. N:e6 Tf8 6. Ng3 şi negrul a cedat deoarece pierde încă un pion sau calitatea.

Verificaţi-vă cunoştinţele

Alb-Albă

1. Cum este obţinută în natură culoarea albă?
2. Cine a fost, potrivit legendei, fondatorul oraşului Alba-Longa, oraş aflat la sud-est de cetatea rivală, Roma?
3. De unde izvorăşte Crişul Alb?
4. Cine a fost ducele de Alba?
5. Cine este autorul romanului pentru tineret (şi nu numai...) intitulat „Castelul fetei în alb"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Nopţile albe se produc în regiunile cuprinse între paralela 60 şi Cercul polar. Sunt nopţi în care vara nu se face întuneric complet din cauză că Soarele nu coboară suficient sub orizont. 2) Evenimentul sângeros cunoscut sub numele de „Noaptea Sfântului Bartolomeu" a avut loc la Paris, în noaptea de 23 spre 24 august 1572. Masacrul a fost pus la cale de Caterina de Medici, mama regelui Carol al IX-lea, nemulţumită de creşterea autorităţii amiralului Coligny, unul dinte conductorii hughenoţilor. 3) Muzica operetei „O noapte la Veneţia" a fost compusă de Johann Strauss - fiul (1825-1899). 4) Poetul român, autor al celebrelor „Nopţi", este Alexandru Macedonski (1854-1920). 5) Filmul „Noaptea" a fost realizat în 1961 de regizorul italian Michelangelo Antonioni.

Poşta cititorilor

Mirela Iacob - Focşani, *Ionela Petrescu* - Slobozia, *Grigore Barbu* - Iaşi, *Viorel Pană* - Bucureşti au răspuns corect la întrebările noastre din numărul trecut.

Raluca Petrescu şi *Mugur Cerchez* - Bucureşti: Am promis că vom reveni asupra temelor deoarece cinci întrebări sunt prea puţine pentru acoperirea lor. Deocamdată însă, revenirea este prematură, deoarece nu s-au scurs decât câteva luni de la noua formulă a rubricii. *(Irina Stoica)*

Perspicacitate

În acest desen există şapte erori comise de desenator. Puteţi să le identificaţi?

ÎN CĂUTAREA ERORILOR

1) Coşul de la navă care dispersează fumul invers faţă de mersul ei, la stânga. 2-3) Bărbatul poartă bretele la costumul său de baie şi are papuci desperechiaţi. 4) Mânerul de la geantă fetei este incomplet. 5) Mâna dreaptă a fetei are patru degete. 6) Lipseşte bâtul de la umbrelă. 7) Titlul cărţii de lângă fată este imprimat pe dosul cărţii.

Umor

La recepţia unui hotel, o pereche este întrebată:
- Sunteţi căsătoriţi?
- Sigur! răspunde ea. Eu de trei ani, el de cinci!

De ce plânge îngrijitorul de animale?
- A murit cel mai mare elefant din grădina zoologică!
- Şi ţinea atât de mult la el?
- Nu, dar directorul l-a pus să-i sape groapa!

Agentul de la o societate de asigurări explică unui client:
- Dacă vă pierdeţi o mână, primiţi 15000 de dolari, dacă vă pierdeţi un picior încasaţi 25000!
- Şi dacă-mi pierd viaţa?
- Ah, în cazul ăsta sunteţi un om făcut!

Cum vă simţiţi astăzi? întreabă medicul.
- Foarte rău, domnule doctor! Nu mai pot înghiţi nici măcar mâncarea pe care mi-aţi interzis-o!

Un pitic intră într-o farmacie şi cere o aspirină. Farmacista îl întreabă:
- Să v-o împachetez?
- Nu-i nevoie, o să o rostogolesc!

Nu ştii că soţia ta te înşală?
- Ba da!, dar eu mă simt mult mai bine cu 50 la sută într-o afacere sigură, decât 100 la sută în una proastă!

Din nou la şcoală

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	C	A	R	A	G	I	A	L	E	■
2	O	D	E	■	R			I	L	E
3	T	I	C	H	I	■		E	I	L
4	N	O	T	A	■	U	■	■	S	E
5	A	■	O	R	A	S	■	T	■	V
6	R	A	R	E	S	■	S	A	L	I
7	I	V	■	T	A	B	A	R	A	■
8	■	E	D	■	C	■	T	E	Z	E
9	U	R	E	C	H	E	■	R	Ă	N
10	D	I		T	I			I	R	

ORIZONTAL: 1) Ilustru scriitor satiric, autorul schiţelor „Un pedagog de şcoală nouă", „Bacalaureat" şi „Dascăl prost" (I. L.) 2) „La moartea lui Aron Pumnul", poem solemn dedicat de M. Eminescu ilustrului sau profesor (pl.) - Ghiozdanele din tabără. 3) Cărturar, iluminist român, care în 1812 a înfiinţat la Arad „Preparandia", prima şcoală de învăţători din Ardeal (Dimitrie). 4) Calificativ şcolar - Udrea Avram - Senă! 5) Fălticenii, locul unde I. Creangă urmează şcoala de Catiheţi. 6) Domn moldovean, care a dat numele unui cunoscut liceu din Piatra Neamţ (Petru; 1527-1538 şi 1541-1546) - Încăperi de clasă. 7) Patru roman! - Loc unde elevii îşi petrec vacanţele. 8) Începutul oricărei educaţii! - Lucrări scrise la un examen. 9) Apreciată la orele de muzică - Zeiţă a mărilor în mitologia scandinavă. 10) Scoaterea în anul 1875 a lui M. Eminescu din postul de revizor şcolar din cauza grevei declanşate de elevii unei clase.

VERTICAL: 1) Comună cu o podgorie renumită în judeţul Iaşi, unde domnul Moldovei, Despot Vodă, a înfiinţat un colegiu latin - Umed. 2) „Bun rămas, şcoală!" - O sumă de cunoştinţe (fig.). 3) Conduce o instituţie de învăţământ superior - La intervale mici. 4) Matematician, sociolog şi pedagog, care, ca ministru al instrucţiunii, a reorganizat pe baze moderne învăţământul de toate gradele (Spiru; 1851-1912) - Cete. 5) Cenuşiu - Om de cultură şi scriitor român, întemeietor al învăţământului din Moldova (Gheorghe; 1788-1869). 6) Zeu roman, simbol al luminii şi Soarelui - Ultimul bilet! 7) Studenta din nuvela „Fericirea" de Cella Serghi - „Vacanţa în..." poezie de Mariana Ţăranu Raţiu. 8) Ciocârlie! - Se dezbat într-un colocviu. 9) Clasa superioară! - Cărturar român, fondatorul şcolii de la Sf. Sava din Bucureşti, prima şcoală în limba naţională din Ţara Românească (Gheorghe; 1779-1823). 10) Şcolari - Elevul îndrăgostit din romanul „Vacanţa" de Costache Anton.

DICŢIONAR: RAN, LIE.

GHEORGHE CÂMPEANU
Focşani

Soluţia careului
„ORA DE CLASĂ..."

Orizontal: **CEAS - CODAS - LUCRARE - E - SETOS - ATOM - EVOL - CR - RE - M - RARA - BAS - IT - RIMA - LT - NIT - CITI - R - APEL - NATII - RAM - SERALA - ERATA - ELAL.**

PAR(anormale) de TOPAN

Ştiaţi că...

◆ *...rondul roman din grădina Cişmigiu din Capitală a fost inaugurat la 27 iunie 1943? Aici au fost amplasate 12 busturi ale unor scriitori români de seamă, realizate de diferiţi sculptori ai vremii.*

◆ *...egiptenii au inventat calendarul solar? Acesta era împărţit în 12 luni de câte 30 de zile, plus cinci sau şase zile la sfârşitul anului.*

◆ *...în secolul nostru munţii Alpi au crescut cu 10 cm? Ei se înalţă anual cu 1-1,5 mm.*

◆ *...potrivit cercetărilor din ultima vreme, primele animale domesticite de om au fost câinii şi renii? Îmblânzirea lor se pare că s-ar fi petrecut cam pe la 18000 î. Ch.*

◆ *...renumitul tenor italian Enrico Carusso a fost un pasionat colecţionar de monede vechi şi medalii? După moartea sa, 1700 dintre piesele colecţiei sale au fost vândute la licitaţie la Philadelphia şi la Neapole.*

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
☐ 1 LUNĂ	10500 LEI	☐ 4 LUNI	45500 LEI
☐ 2 LUNI	21000 LEI	☐ 5 LUNI	56000 LEI
☐ 3 LUNI	35000 LEI	☐ 6 LUNI	70000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____
NUME _____ PRENUME _____
VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____
ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____
sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____
cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1,
sector 1, Bucureşti, cod 71341
Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.
DE REŢINUT! Toţi cititorii care se vor abona pentru trimestrele următoare, *direct la redacţie,* vor participa la trageri la sorţi, la care pot câştiga valoroase premii în bani şi obiecte!
Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„BASMIE"

REST / ALTRUIST	R	RIDICĂ PREŢUL / CĂMĂTARI	L	SPORTIV / GOL	A	LEGĂTURĂ / VOCALE	A	POARTĂ / ZEU GREC	U	BUNĂ LA LUMÂNĂRI / OBIECTE	S
D	E	Z	I	N	T	E	R	E	S	A	T
CAIETE DE CLASĂ / NIŞE	M	A	C	U	L	A	T	O	A	R	E
F	I	R	I	D	E	IALOMIŢA / ACUŞ!	I	L	CUTĂ!	T	A
UNUL DIN BANAT! / NOTAT	N	A	■	BATE BILA / OMUL PĂDURII	T	A	C	BURUIANĂ / CURE!	P	I	■
B	I	F	A	T	GRI / CARE!	S	U	R	AICI! / FARFURII	C	I
PASĂRE / BOLD	S	I	T	A	R	BALTIC / SUBŢIAT	L	E	T	O	N
A	C	CREAŢIE	O	P	E	R	A	ACELA / DIN DETA!	A	L	A
OAMENI (fig.) / 1999	E	U	R	I	LEGATE LA PICIOR / DIN CARAŞ!	A	T	E	L	E	ORIENT
A	N	FEMEILE INULUI / COTA MEDIE!	I	N	A	R	I	T	E	ACUŞ!	E
DIN STOC! / CU BURTA PLINĂ	T	O	SUPRAFAŢĂ	A	R	I	E	BĂRBIERIT	R	A	S
S	A	T	U	R	A	T	LUAT DE LA CASĂ	R	E	S	T

Dezlegarea integramei ***„SALVE!"***

Orizontal: C - A - A - E - D - S - CONGELATOARE - NAUTILUS - AT - EGIDA - BITUM - LA - NAI - IMUN - MODESTIE - BRE - MAG - E - MARIT - CE - UTILIZA - E - RAMA - O - OREZ - SAGETATOR - MI - TENEBRE - GIR - VERI - AI - CARE.

SPORT FLASH

Echipa de rugby a României a suferit prima înfrângere la Cupa Mondială în meciul susţinut în compania campioanei mondiale, Australia. Scorul final a fost de 57-9 (24-3 la pauză), punctele australienilor venind în a doua repriză, pe mâna rezervei Joe Roff. Conaţionalii noştri au fost apreciaţi pentru „dârzenia" cu care au „rezistat" o repriză întreagă şi pentru numărul relativ mic de puncte încasate în acest meci dificil.

La finalul sezonului competiţional ATP se organizeaza cel mai bine plătit turneu al anului, turneu la care au privilegiul să participe doar cei care au câştigat sau au fost la un pas de a câştiga un turneu de Mare Slem. Anul acesta campionul campionilor a fost Greg Rusedski, care a avut acces la München numai după ce s-au retras Pete Sampras şi Patrick Rafter din cauza accidentărilor. Finala a fost relativ uşoară, oponentul său local Tommy Haas neopunând prea mare rezistenţă: 6-3, 6-4, 6-7, 7-6. Finala feminină a fost de fapt un „Williams Show", surorile cu biluţe-n păr fiind de departe cele mai bune jucătoare ale momentului. A câştigat mezina Serena, fiind la prima victorie, împotriva lui Venus, din cariera sa.

Finala Gelsor Open Romania a fost câştigată anul acesta de Alberto Martin după un meci extrem de uşor în compania marocanului Karim Alami: 6-3, 6-2.

Alami a jucat bine până în finală, eliminându-i rând pe rând pe favoriţii Costa şi Beratasegui, dar discotecile şi-au spus cuvântul şi finala a fost la discreţia lui Martin.

Marele Premiu al Australiei la motociclism viteză desfăşurat la Phillip Island a fost câştigat de Tadayuki Okada, urmat îndeaproape de italianul Max Biaggi şi de francezul Regis Laconi. Actualul lider al ierarhiei, Alex Criville, a sosit abia pe locul al 5-lea, în timp ce unul dintre liderii acestei curse, americanul Kenny Roberts jr., a fost nevoit să se mulţumească cu locul 10 din cauza unei probleme la unul dintre cauciucuri.

Scottie Pippen, de 6 ori campion cu Chicago Bulls şi de 7 ori cu All Star, a devenit jucător al finalistei de anul trecut, Portland Trail Blazers. În locul său au venit la Houston Rockets următorii jucători: Kelvin Cato, Stacey Augmon, Walt Williams, Ed Gray, Brian Shaw şi Carlos Rogers. O întreagă echipă şi o rezervă! Pipp va primi anul acesta un salariu de 14,7 milioane de dolari.

ANDREI TOMA
aditoma@ cnnsimail.com

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Fotografia săptămânii

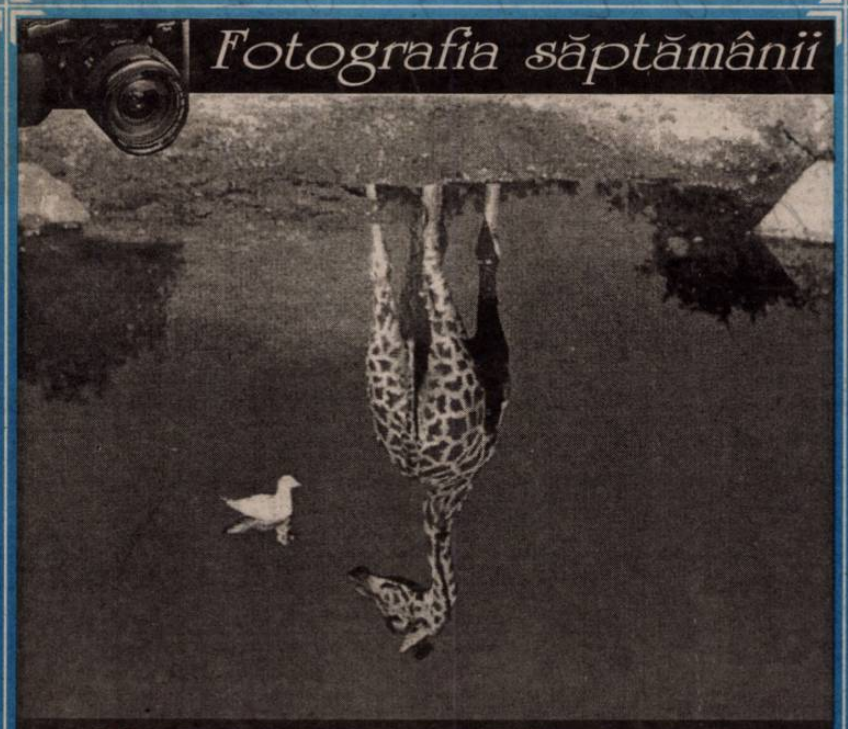

O ilustrare - netrucată pe calculator! - a celebrei anecdote: „Pe mal, Maria mulge vaca. În apă se vede... invers!"

Mini-interviul săptămânii

CORNEL TODEA – Vicepreşedinte Executiv al UNITER
Directorul Teatrului „Ion Creangă", Bucureşti

„SUNT MEREU LA ÎNCEPUTUL UNEI VIEŢI NOI"

- Stimate Maestre, charisma Dumneavoastră, zâmbetul care nu vă părăseşte decât atunci când ...râdeţi, vorbele care „vin" normale, directe şi aşezate acolo unde trebuie să fie - aproape nici nu ştii cu ce întrebare să începi. Şi totuşi: cum se împacă regizorul de teatru Cornel Todea cu regizorul de film sau cu realizatorul de emisiuni TV?

- N-apucă să se plictisească! Aparent există un factor comun, care este regia, dar câte diferenţe sunt! Şi nu aţi amintit de regia de operă, pentru că acum fac Elixirul Dragostei la Opera Naţională...Vedeţi cât de nestructurat sunt la ora asta? Regia de televiziune oferă o şansă pentru explicarea detaliului prin intermediul unei traduceri. Actul este mediat de o viziune care restrânge şi gândul şi cuvântul: aceasta este imaginea. Ceea ce nu se întâmplă în teatru, unde poţi lucra cu un partener care poate să fie convivial sau ostil, dar care se află sub semnul dependenţei permanente de stări. Şi de public...

- Sticla televizorului este rece... Dar Cornel Todea, reporterul şi realizatorul unor minunate interviuri difuzate pe un post TV?

- Reporter? Aici a fost jocul fericit al întâmplării sub care s-a aflat mai toată viaţa mea. Că am făcut teatru, televiziune, că am ajuns foarte târziu să descopăr interviul - nimic nu a făcut parte dintr-un program pe care să-l fi urmat cu necesitate. Pe lângă harul pentru care îi mulţumesc lui Dumnezeu nu există un teritoriu pe care să fiu stăpân. Şi nici nu ştiu dacă aş vrea să fiu stăpân... Aşa mi se va părea că sunt mereu la începutul unei vieţi noi şi cred că am contract permanent cu eternitatea !

- Ce rol vă atrage cel mai mult?

- Visez la rolul de bunic.

- Cum a fost gala tânărului actor de anul acesta?

- Şi-a dovedit practic necesitatea de a oferi tinerilor o şansă de afirmare. Anul acesta valorile au fost surprinzătoare şi pentru public, şi pentru juriu. Dar cine ştie dacă este drept ca anul viitor să sperăm la surprize încă şi mai mari?!

- Aveţi o formidabilă încărcătură pozitivă pe care o comunicaţi şi celorlalţi. Cum reuşiţi?

- Cum? Cred că pentru că nu îmi dau seama că am acest statut. Nu stăpânesc în nici un fel situaţiile şi am, poate, psihologia din „Pe aripile vântului". Tot mereu amân lucrurile şi îmi spun că o să mă gândesc la ele a doua zi. Ştiţi cum se spune – zâmbesc, pentru că mâine s-ar putea să fie şi mai rău...

MIHAELA DOROBANŢU

LA CHICAGO oamenii se-nebunesc după vacile nebune

După ce a văzut sculpturile delirante în formă de vaci nebune de la Zürich, un om de afaceri american, Peter Hanig, s-a gândit să ofere cetăţenilor din Chicago o surpriză. A dat de lucru artiştilor locali şi astfel a obţinut... o turmă de trei sute de exemplare pe care le-a răspândit pe străzile oraşului. S-a lucrat contra-cronometru şi a fost vorba de o muncă... nebună pentru realizarea acestei „expoziţii" denumită Cows on Parade. Dar omul de afaceri a vrut să arate că americanii nu ezită... să ia taurul de coarne când îşi propun să facă ceva. Cetăţenii oraşului au privit cu simpatie această idee bizară.

PARISUL luat... în balon

Până la 31 decembrie 2000, parizienii cei mai dornici de aventură pot contempla oraşul-luminilor de la o înălţime de 300 de metri, purtaţi în aer fiind de balonul Fortis, amplasat pe cheiul Senei, în parcul Citroën. Conceput de doi tineri politehnişti, Jerome Giacomoni şi Mathieu Gobbi, Fortis poate să transporte deodată până la 30 de oameni.

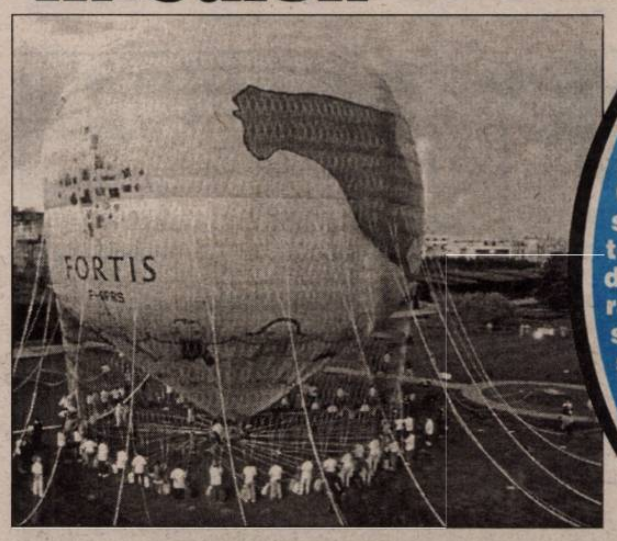

Ce le trece unora prin minte?!

◆ Continuând cu uluitoarele performanţe din domeniul culinar, trebuie să subliniem că cea mai mare bucată de brânză nu a fost zămislită în Franţa, ci peste Ocean, în micuţa localitate americană Little Chute, statul Wisconsin. Aici, o fabrică de specialitate a „construit" un munte de brânză cedar cântărind... 18,171 tone! Pentru a transporta această realizare de excepţie într-un veritabil turneu prin SUA, a fost construit un vehicul unic în lume, numit de localnici „brânzomobil" , prevăzut cu un gigantic refrigerator.

◆ Vă plac gogoşile ? Adoratorilor acestui produs le precizăm, pentru a le tăia pofta, că cea mai mare gogoaşă din lume a cântărit nu mai puţin de 952,1 kilograme! Greutatea aceasta pantagruelică are în vedere şi crema de lămâie cu care a fost umplută. Tehnic vorbind, supergogoaşa a avut un diametru de 6,7 metri şi a fost realizată într-un cuptor special din Crystal River, Florida. Se pare că porţiile au fost tranşate cu târnăcopul sau pickhammerul, iar crema a fost „repartizată" cu găleata...

◆ Centrul olimpic din Barcelona a fost modelat în ciocolată. Cu o greutate de 1,8 tone, „bucăţica" aceasta de ciocolată a întrecut toate recordurile în materie. Dimensiunile „tabletei" respective au fost 10 x 5 x 0,73 metri, adică a ocupat un spaţiu de 36,5 mc, mărime comparabilă cu o garsonieră.

◆ Cum dintr-o reţetă care se respectă nu trebuie să lipsească un condiment exotic, vă precizăm că cel mai rar şi mai scump produs de acest fel se numeşte Ca Cuong şi se prepară din trupul unor... gândaci ce trăiesc în zona de nord a Vietnamului. Preţul acestui „praf" care incendiază căile digestive (şi nu numai) este de 3,5 dolari gramul!

În numărul viitor

■ Cui i-e frică de telefonul mobil? ■ Terapii spirituale ■ Navigarea pe Internet, o călătorie prea costisitoare ■ Cum putem evita agresiunea stresului meteorologic? ■ Dezastrul de pe Haven ■ O „piramidă a lui Keops"... subacvatică! ■ Procesele, un hobby al starurilor? ■ Femina club ■ Întâmplări adevărate ■ Horoscop ■ De vorbă cu avocatul casei

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE
prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TÂRGU MUREŞ

SERIE NOUĂ - 438 • ANUL XLII • 14 OCTOMBRIE 1999 • 16 PAGINI • 3000 LEI Nr. 41 (2188)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Cultura este ceea ce reţii după ce ai uitat ce ai învăţat.

GIRARDIN

•

Când poţi să vezi atât de clar defectele altora, înseamnă că le ai.

RENARD

Fascinaţia ştiinţei

CUI I-E FRICĂ DE TELEFONUL MOBIL?

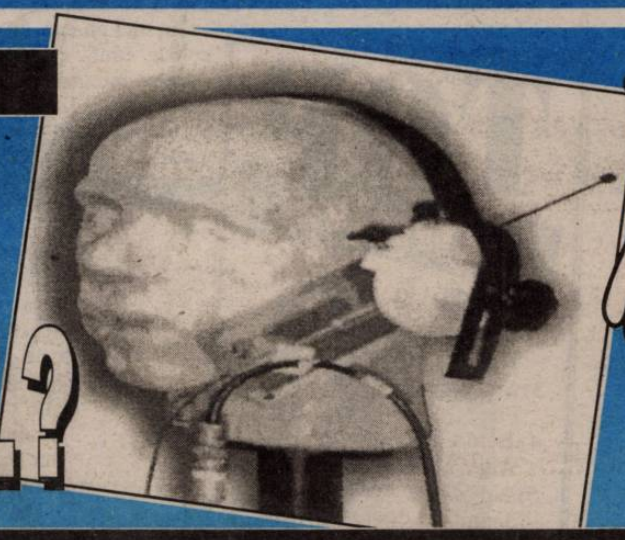

TV

- TVR 1 - TVR 2
- Pro TV
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

Mit şi adevăr

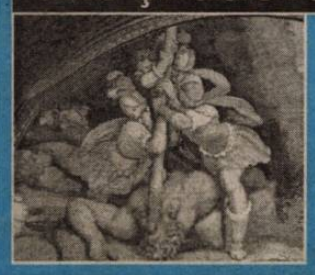

POLIFEM ERA BOLNAV!

NAVIGAREA PE INTERNET o călătorie prea costisitoare

Strămoşul mamiferelor s-a născut în Africa! 3

Terapii spirituale 4

femina club 6

Cum putem evita agresiunea stresului meteorologic? 7

Dezastrul de pe Haven 9

Biserica din Stâna 10

Întâmplări adevărate 11

Procesele, un hobby al starurilor? 13

Bibliotheca Natională

MUZICARTA

LED-ZEPPELIN

CÂNTECUL DE LEBĂDĂ

Începând de la al patrulea album, până la ultimul, subtitlul pentru fiecare LP a fost *Swan Song* (Cântec de lebădă). Probabil că cei patru muzicieni simţeau că fiecare album urma să fie ultimul. N-a fost aşa, au mai urmat câteva înainte de destrămarea grupului. Destrămare care a urmat după o discografie nu foarte bogată, dacă ar fi să comparăm cu înaintaşii *The Beatles*, şi după numai 10 ani de muncă şi coeziune sufletească. Se poate spune că o dată cu dispariţia grupului Led Zeppelin se termina şi hard-rock-ul de calitate, o eră, tot aşa cum după catastrofa unui alt zepelin, cel numit *Hindenburg*, în 1937, care apare şi pe coperta primului album, lua sfârşit era dirijabilelor cu cadru solid.

Drumul spre destrămare

La sfârşitul lui 1971, în noiembrie, apare al patrulea LP al grupului *Led Zeppelin IV*, un album fără titlu poreclit *Zoso*, după literele criptice de pe copertă, ultimul dintr-o serie. După acest album, formaţia va alege alte titluri pentru LP-urile sale.

Melomanii sunt de acord atunci când se referă la albumele formaţiei Led Zeppelin de până în 1971, că după primele patru albume formaţia începe să coboare pe drumul care ducea inevitabil spre destrămare. Nu că lumea nu-i mai iubea, dar probabil că tot ceea ce trebuise să fie spus, fusese spus. După o pauză de doi ani, în 1973 apare al cincilea album semnat LZ numit de data asta *Houses of the Holy*. Pentru a testa nivelul de apreciere, cei patru de la Led Zeppelin pornesc iarăşi pe zbuciumatul drum al concertelor *live*. Cu această ocazie se înregistrează recorduri de public, peste 150.000 de tineri, de pildă, numai la un concert desfăşurat la Madison Square Garden. Producătorii au ideea de a edita un LP cu melodiile cântate în aceste concerte şi el se va numi, destul de pompos, *The Song Remains The Same*. Spre deosebire de primul album LZ, al şaselea album de studio le va lua o groază de ore de înregistrări (semn al inspiraţiei care trecea?), dar în cele din urmă va fi un succes. *Physical Graffity* atinge un nivel nemaiîntâlnit de vânzări. În 1976 apare albumul *Presence*, editat la München după multe peripeţii şi dificultăţi, cum ar fi accidentul lui Robert Plant. Oricum, Led Zeppelin mergea înainte chiar dacă cântecul lor nu rămânea acelaşi. Nenorocirile se abat asupra grupului. Fiul lui Plant moare la vârsta de numai cinci ani, în 1977, Bonham are un accident de maşină. Şi cu toate astea, strângându-şi forţele de pe unde puteau, Led Zeppelin scoate cel de-al şaptelea album şi, din păcate, ultimul. El se numeşte *In Through the Outdoor* (Înăuntru pe uşa de ieşire) şi acest titlu prefigurează finalul grupului, fie dacă ne luăm şi numai după faptul că muzica lor nu mai are acelaşi succes ca înainte. Pe 25 septembrie, inevitabilul se produce, Bonham moare de pe urma consumului de alcool combinat cu droguri. Peste această nenorocire cei trei muzicieni rămaşi în viaţă nu pot trece şi Led Zeppelin dispare, fiecare component făcând pasul spre cariera solo, deşi un ultim album, apărut în 1982, intitulat CODA, dorea să le mai aducă aminte fanilor despre fostul grup britanic. Grupul intra în moarte clinică, nu însă şi muzica aceea care i-a făcut pe Jimmy Page şi compania atât de celebri. Led Zeppelin, o formaţie care, alături de formaţia *Pink Floyd*, rămâne în istoria muzicii acestui secol, de vreme ce marile enciclopedii ale lumii scriu despre ei.

GEORGE CUŞNARENCU

Albumul Săptămânii

Timbre - SOPHIE B. HAWKINS

La şapte ani de la debut *Miss Sophie Ballantine Hawkins* ajunge la al treilea album, care nu schimbă mai nimic din ceea ce ştiam în legătură cu ea... Solista continuă să fie tributară influenţelor, recunoscute încă de la debut, exercitate de *Bowie, Streisand, Thelonius Monk* şi *John Coltrane*, *„Timbre”* înscriindu-se pe linia de pop-rock şi punk tipică, de acum, pentru *Sophie*. Promotoare a unui alt fel de solistă americană, ea rămâne la fel de nonconformistă (unii ar zice „ciudată”...) atât în viaţa muzicală cât şi în cea privată. Textele de pe *„Timbre”* sunt şi ele la fel de provocatoare, muzica rămânând, însă, cu un pas în urma lor... Presa americană încă nu s-a pronunţat în legătură cu noul album al lui *Sophie*, britanicii l-au cam scuturat iar eu vă spun că, în nici un caz, nu poate fi vorba despre un rateu deoarece solista cântă cu totul altceva decât ceea ce obişnuim să numim muzică comercială! Dacă n-aţi ascultat albumul ei de debut - *„Tongues And Tails”* (scos de *Columbia*) atunci vă sfătuiesc s-o faceţi, dacă aveţi ocazia, pentru a putea face cuvenitele comparaţii. Bine?

TOP singles

1) 2 Times - Ann Lee
2) Kiss Me-sixpence None The Richer
3) September - Earth, wind & Fire
4) Better Off Alone - Alice DeeJay
5) No Me Ames - Jennifer Lopez
6) Unpretty - TLC
7) If Ya Gettin' Down - Five
8) Mi Chico Latino - Geri Halliwell
9) Summer Son - Texas
10) I Love You Come Too Late - Joey McIntyre

Propuneri: Best Friend - Mark Morrison, Saturday Nite - Brand New Heavies, The Kids Aren't Alright - Offspring, Killer - ATB

POP-ROCK, de la A la Z

Willy DeVille

Solist american de rock, născut pe 27 august 1953 la New York. Cu un look extravagant, un amestec de hidalgo/muşchetar desprins parcă din tablourile de epocă, *Willy* este foarte popular pe Bătrânul Continent, mai ales în Hexagon (Franţa...) - deloc întâmplător dacă vă voi spune că omul nostru este cel mai mare admirator american al legendarei *Edith Piaf*... *Willy* a crescut în „Harlemul Spaniol” din Manhattan, între muzica afro-cubaneză şi rock-ul urban, influenţele acestora simţindu-se foarte bine în muzica pe care avea s-o facă solistul mai târziu, o muzică numită de el *„pachuco rock”* şi etichetată de alţii drept soul-punk! La adăpostul unor pseudonime *Willy* a început să cânte blues şi soul dar abia cu *Mink DeVille* (o orchestră care cânta în celebrul club new-yorkez CBGB) răzbătea în lumea bună! Era însoţit de *Louis Erlanger* (chitară) *Ruben Siguenza* (bass) şi de *Thomas R.Allen* (tobe). În 1977 scoteau albumul *„Cabretta”* care dezvăluia un solist cu o voce extraordinară, un dandy latin şi senzual şi un sound care combina muzica neagră, salsa şi rock and roll-ul. Succesul modest al albumului şi primul său hit - *„Spanish Stroll”* erau întărite, un an mai târziu, de LP-ul *„Return To Magenta”*. După aceasta, noul *D'Artagnan* se muta la Paris şi edita *Pisica Albastră („Le Chat Bleu”)* rateul răsunător al discului marcând începutul unei perioade de căutări pentru *Willy*, un întreg deceniu de suişuri şi coborâşuri... Anii'90 l-au confirmat, totuşi, printre soliştii de valoare ai Americii, cu vocea sa caldă, senzuală şi plină de emoţie, *Willy* fiind unul dintre puţinii interpreţi albi în stare să cânte *„Stand By Me”* fără a se acoperi de ridicol. Albume ca *„Back Streets Of Desire”* şi *„Loup Garou”* (ambele din 1995), trase cu muzicieni din New Orleans, oraş în care locuieşte acum *Willy*) ne arată că „piratul” a ajuns, în sfârşit, în portul pe care îl căuta...

RENDEZ-VOUS pe Internet!

www.police.co.uk
www.aob.co.uk
www.texas.co.uk
(Ace Of Base)

TOP albume

1) The Party Album - Vengaboys
2) On The Six - Jennifer Lopez
3) Mary - Mary J.Blige
4) Americana - Offspring
5) The Hush - Texas
6) Sogno - Andrea Bocelli
7) Schizophonic - Geri Halliwell
8) Forever - Puff Daddy (foto)
9) Millenium - Backstreet Boys
10) Snowfall on The Sahara - Natalie Cole

Grupaj realizat de
MARIAN MINCULESCU

Tolba cu SCRISORI

Sorina Neacşu - Constanţa: Discografia *Depeche Mode* a apărut de mai multe ori, de-a lungul anilor, în pagina noastră muzicală, ultima oară cu câteva săptămâni în urmă. La fel şi un scurt profil al trupei, publicat în rubrica „Pop-Rock, de la A la Z”! Poţi trimite oricând anunţul pentru corespondenţă şi nu-ţi face griji, ca să-ţi răspund la altă întrebare, este gratuit...

Lucian Monea - Bucureşti: Materialul tău despre *Jamiroquai* mi-a parvenit şi îl voi folosi atunci când îl voi prezenta pe britanic! Cum din textul tău lipsesc trei albume, mă revanşez şi ţi le comunic acum: *„Emergency On Planet Earth”*, *„The Return Of The Space Cowboy”* şi *„Travelling Without Moving”*, toate scoase de *Sony Music*.

Silviu Ilie - Braşov: careurile trimise nu sunt publicabile (cel puţin nu în revista noastră...) din cauza greşelilor tehnice majore: depăşirea numărului maxim de puncte negre admis (la 10/10 este de 15, la 11/11 este de 18, 12/12 de 21-22 iar la 13/13 de 26) precum şi a îngrilării incorecte a unor cuvinte... Mai exersaţi...

Vasile Dogaru - Slobozia: Hai să vedem acum ce este cu acest *cold wave* despre care m-ai întrebat! „Valul rece” a apărut la începutul anilor'80, o dată cu reculul mişcării punk, fiind caracterizat de o atmosferă sumbră, deseori sordidă, în care sinuciderea şi disperarea făceau casă bună... Chitarele solo şi bas-ul contribuiau la această atmosferă glacială, vocile soliştilor completând tabloul muzical! Purtătorii de drapel au fost şi sunt englezii de la *Joy Division*, în prima linie apărând şi trupe celebre ca *The Cure* sau *Sisters Of Mercy* (trupă care a cochetat şi cu *batcave...*)

Săptămânalul „Magazin” este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN” S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Dumitru Mateuţă, Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Mihaela Dorobanţu
Secretar de redacţie: Dumitru Mateuţă

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Nicoleta Cochinţu / Tel.: 222.83.21
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac” S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin” S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN”
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

CUI I-E FRICĂ DE TELEFONUL MOBIL?

DORIN MĂRAN

Posibile efecte negative ale telefoanelor mobile ar putea deveni o problemă de sănătate publică. Numărul posesorilor de astfel de aparate este de aproximativ 200 de milioane în toată lumea iar peste câțiva ani se va dubla. Un motiv în plus pentru ca specialiștii să-și multiplice și să aprofundeze cercetările pentru a se putea pronunța asupra pericolului pe care, eventual, l-ar avea aceste aparate asupra sănătății noastre.

O veste bună...

Undele emise de telefoanele mobile sunt o realitate. Ce presupune acest lucru în planul sănătății? Pot provoca dureri de cap, pierderi de memorie, depresii, maladia Alzheimer sau chiar tumori cerebrale? Telefonia mobilă a fost acuzată în repetate rânduri de toate aceste rele. Telefonul celular, cum știm, primește și emite radiofrecvențe prin intermediul unei antene aflate lângă tâmpla utilizatorului. Aceste radiofrecvențe cuprinse între 800 și 1800 MHz, provoacă, asemenea microundelor cuptorului, o încălzire a țesuturilor vitale. Efectele câmpurilor de radiofrecvență asupra sănătății noastre sunt studiate de mai bine de 45 de ani, dar numai în cazul unor intensități mari la care sunt expuse unele categorii profesionale. Telefonul mobil se află însă de puțină vreme sub observație. Până la posibila sa „punere sub acuzare", specialiștii își continuă investigațiile.

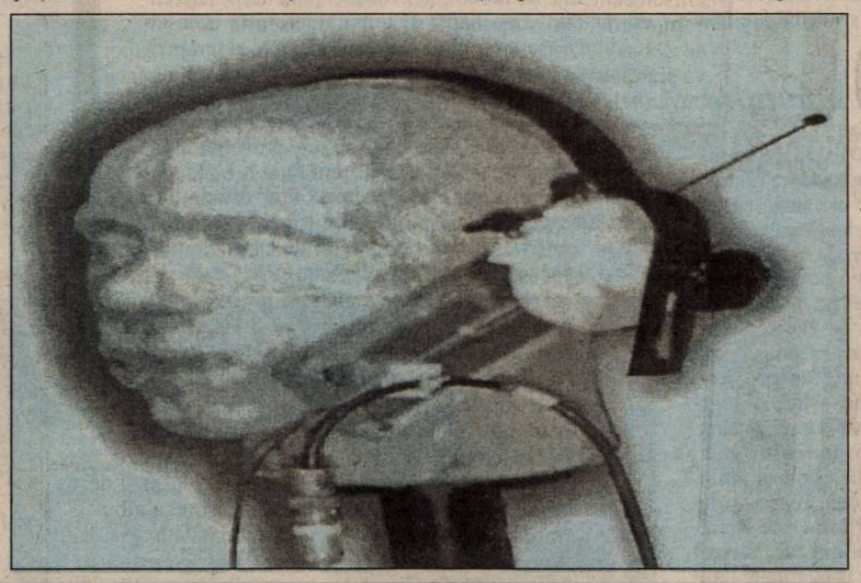

Radiofrecvența favorizează apariția cancerului?!

Specialistul Michael Repacholi, de la Universitatea din Adelaide (Australia), a procedat la următoarea experiență: el a expus cobai manipulați genetic pentru a fi predispuși unor tumori ale țesutului limfoid, la radiofrecvențe de 900 MHz, o oră pe zi, timp de 18 luni. În cazul șoarecilor expuși s-a constatat o prezență de două ori mai mare a limfomelor decât la grupul martor. Experiențele continuă în prezent cu loturi de cobai predispuși la alte maladii. Un alt specialist, Dr.David de Pomerai, de la Universitatea din Nottingham, a expus timp de o noapte larve nematode manipulate genetic, la radiofrecvențe de 750 MHz. Dimineața a observat că larvele au crescut de 5 ori mai repede decât lotul martor. Așadar, undele au accelerat multiplicarea celulară ca și cum ar fi fost vorba de un agent cancerigen. Acest lucru nu trebuie să ne neliniștească, apreciază specialistul, întrucât o oră de expunere a unei larve la aceeași intensitate a radiofrecvenței, este echivalentul a 10 ani de expunere în cazul omului.

Cercetătorul Henry Lai de la Universitatea din Washington a observat, în urma investigațiilor, că celulele creierului de șobolan expuse la radiofrecvențe de 2450 MHz, prezintă un ADN lezat. Experiențele au fost realizate cu câțiva ani în urmă și nu au fost legate de efectele utilizării telefonului celular. În prezent, Henry Lai, sensibil la polemicile stârnite de adversarii telefonului mobil, testează, asemenea colegilor săi, șobolani expuși la radiofrecvențe apropiate de cele ale actualelor celulare. Deși cercetările sunt la început, specialiștii apreciază că radiofrecvențele se pare că nu prezintă un pericol real în declanșarea cancerului. Concluzii tranșante nu pot fi însă avansate atâta vreme cât nu au fost efectuate studii medicale serioase. Acest lucru va fi posibil, peste trei ani, după finalizarea unui vast program internațional la care vor participa zece țări și care va fi axat pe recensământul cazurilor recente de cancere ale creierului, ale nervului acustic și glandei salivare. Subiecții vizați, cu vârste cuprinse între 30-60 de ani, vor fi supuși unor chestionare referitoare la timpul de expunere la diverse game de radiofrecvență. Așadar, specialiștii nu stau cu mâinile în sân. Verdictul însă îl vom afla peste 3 ani, când vom ști dacă telefoanele mobile ne afectează sau nu sănătatea.

„Idee trăznită" sau previziune genială?

GÂNDACI PENTRU VIITORII COSMONAUȚI

Pentru o familie săracă de mexicani, ziua de lucru începe la ora patru dimineață. Atunci, cu mic, cu mare, sărmanii dezmoșteniți ai soartei își iau „instrumentele" și pornesc la vânătoare. Nu, nu pleacă după lei sau după mistreți, nici măcar după niște pârliți de iepuri. Merg să vâneze gândaci, hrana cea de toate zilele. Nimic nu este iertat. Aici, chiar tot ce zboară se mănâncă. Și nu numai ce zboară, ci tot ce se târâie, sau sare, de la larve până la lăcuste. Gângăniile se prăjesc în ulei și se presară abundent cu condimente suficient de iuți cât să distrugă tractul digestiv al unui om „normal"...

Și totuși, acești „amărâșteni" nu se îmbolnăvesc niciodată, ba mai mult, studiile efectuate de nutriționiștii mexicani demonstrează că au nu numai o sănătate de fier, ci și o vivacitate ieșită din comun. „Într-o zi nu prea îndepărtată, gândacii, atât de disprețuiți astăzi, vor constitui hrana cosmonauților pământeni", prevede dr. Julieta Ramos Elorduy, șeful echipei de savanți care a realizat studiul de caz amintit. „Nu poți lua o cireadă de vaci într-o navetă, în schimb poți să înmulțești colonii de insecte", adaugă ea.

Potrivit specialiștilor în nutriție, aceasta nu este deloc o glumă proastă, așa cum poate părea inițial. „Gândacii sunt foarte hrănitori, fiindcă cea mai mare parte din corpul lor chitinos este formată din proteine. Ei ar putea, deci, servi drept hrană cosmonauților pentru călătorii îndelungate în spațiul cosmic. Mai mult decât atât, în lumi care altor ființe de pe Terra le-ar fi ostile, gândacii, cunoscuți pentru rezistența lor deosebită la intemperii și pentru capacitatea de a se înmulți în condiții practic imposibile, s-ar descurca de minune".

Cu alte cuvinte, vom trăi ziua în care fermele de pe Lună vor exporta loturi „proaspete" de gândaci exploratorilor planetei Marte?

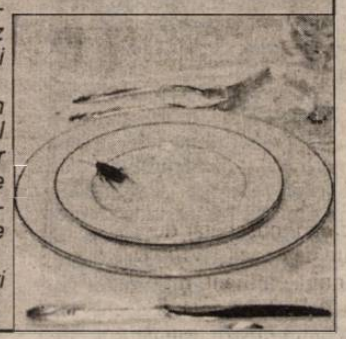

Fragmente osoase găsite în Madagascar demonstrează că

STRĂMOȘUL MAMIFERELOR S-A NĂSCUT ÎN AFRICA!

O porțiune de dinte fosilizat, măsurând doar 3 milimetri este capabilă să schimbe opinia îndeobște acceptată despre o istorie veche de milioane de ani. Pe 1 septembrie, o echipă de paleontologi de la Universitatea Santa Barbara (California), condusă de profesorul Andre Wyss, a realizat această uluitoare descoperire într-o carieră de piatră din insula malgașă, apreciindu-se că este vorba despre o specie de rozător, cel mai vechi mamifer cunoscut până în prezent, datând de acum 165 milioane de ani. După cum se știe, mamiferele au apărut pe scena evolutivă în urmă cu 200 milioane de ani, conviețuind vreme de mai bine de o sută de milioane de ani cu dinozaurii. După evenimentul care a provocat extincția acestora, mamiferele au reușit să supraviețuiască și să evolueze, de la mici rozătoare, (cum existau cu 65 milioane de ani în urmă, atunci când un meteorit s-a prăbușit pe planetă - n.n.), până la actuala balenă, uriașul oceanelor.

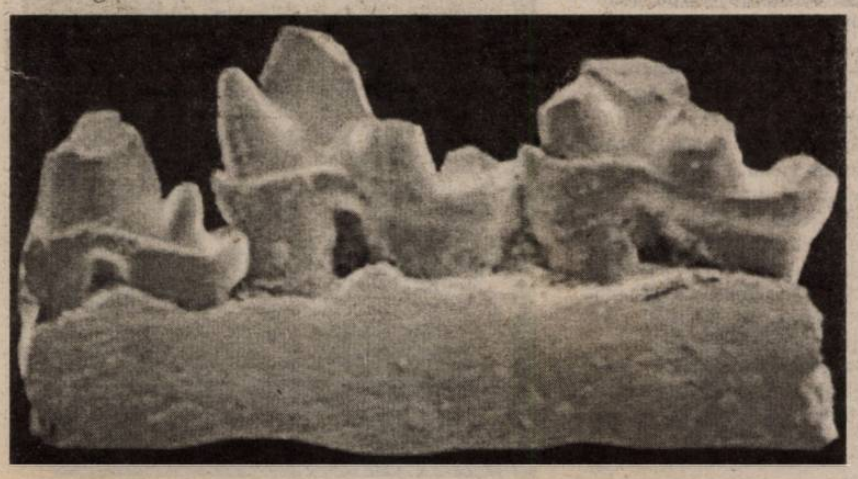

Importanța descoperirii este imensă, apreciază specialiștii chestionați de revista „Nature", în numărul pe luna septembrie. Fosila descoperită este de aproape două ori mai veche decât cea considerată până acum ca deținând recordul în acest sens, un os, ce a aparținut tot unei rozătoare, dar datând doar de 100 milioane de ani și care a fost găsită pe o insulă din Oceanul Indian. Mai mult decât atât, specialiștii citați apreciază că nou descoperita specie, denumită *„Ambondro mahabo"* este reprezentativă, pentru că ea pare să marcheze evoluția spre marsupiale și mamifere cu placentă, inclusiv spre om. Ceilalți strămoși ai mamiferelor primitive cunoscuți până acum scoteau încă pui din ouă...

Analizând structura genetică a fosilelor descoperite, paleontologii americani au ajuns la concluzia că acestea par să argumenteze ipoteza în vogă în domeniu la momentul actual, aceea a „ceasului molecular". În conformitate cu această ipoteză, examinând diferențele la nivel genetic, biologii au presupus că principalele grupe de mamifere provin din aproximativ aceeași perioadă și din același areal - sud-vestul Africii, deci locul unde, se pare, s-ar fi născut și primul om de pe Terra... *(G. T.)*

PLANET@IT

Stranietatea fractalilor

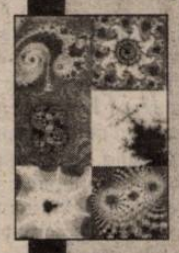

Toată lumea cunoaște câte ceva despre fractali, aceste jocuri de formă și culoare, aceste „ființe" matematice care apar de fiecare dată la fel chit că le privim de aproape sau de la depărtare. Vreți să vedeți cum se nasc fractalii și cum evoluează pe ecranul monitorului? Pentru asta nu trebuie decât să intrați pe site-ul www.hypertextbook.com/ pentru a vă desfăta ochiul cu imagini superbe, filme și chiar să descoperiți „generatoare" de fractali (pentru a vă decora fundalul monitorului). Cei care sunt specialiști în matematică pot afla în acest site descrierea riguroasă și completă a matematicii care se ascunde în spatele acestor imagini stranii.

MP3-uri la purtător

Cei care au un PC și mai au și o placă de sunet, fiind pasionați de universul multimedia, știu ce e aia mp3. Pentru cei care nu știu și vor să afle, o să spunem că mp3 este o codare a muzicii digitale cu o rată de comprimare foarte bună. Dacă o melodie copiată pe hard-ul pc-ului sub formă de wave de pe un cd audio are în jur de 30-40 Mb, în format mp3, aceeași melodie este comprimată la numai 3-4 Mb. Muzica în format mp3 a devenit atât de răspândită încât ea se vinde azi pe CD-ROM-uri, pe un astfel de cd „intrând" peste 10 ore de muzică în loc de numai o oră. Ei bine, iată că firme serioase, cunoscute până acum doar în lumea componentelor audio, cum este Grundig, intră în hora informaticii și asta doar pentru a produce un player pentru cd-urile conținând muzică în format mp3. Noul produs al firmei Grundig se numește Mpaxx. Nici firma Thompson nu stă deoparte, secțiunea Multimedia SA are de gând să iasă și ea pe piață cu un player mp3 până la sfârșitul acestui an. Acum pe lângă CD-Player-ele cu care suntem deja obișnuiți, vom putea asculta în autobuz și cd-uri cu muzică în format mp3.

Cumpărături „on-line"

Nu e vorba aici despre cyber-shopurile cunoscute, de unde îți poți face cumpărăturile doar consultând listele de produse afișate în unele site-uri pe Internet. Nu, acum lucrurile au evoluat. Din primăvara asta, Marile magazine Printemps din Franța au găsit o modalitate cu totul originală de a-și vinde produsele clienților așezați în fața computerului din birou: vânzătorii ambulanți. Aceștia sunt echipați cu role, o cameră de luat vederi (web-cam) legate la un computer portabil și un telefon mobil. Acești vânzători ambulanți se plimbă prin raioanele centrului de magazine. Via Internet, imaginile capturate de camera de luat vederi mobilă sunt transmise în direct spre computerele cumpărătorilor aflați la domiciliu. Mai mult, la comanda cyber-cumpărătorului, vânzătorul pe rotile se poate opri în dreptul unui raion sau asupra unui produs anume. Dacă articolul îi convine, cumpărătorul nu are altceva de făcut decât să plătească. Tot prin Internet.

Inexplicabilul de lângă noi

TERAPII SPIRITUALE

ION ŢUGUI

S-a impus în ultimii ani un concept nou terapeutic, concept care nu are, încă, acces în clinica de specialitate decât ca adjuvant prin autosugestie în cazuistica medicală. Deşi cunoscută în Orient cu mii de ani în urmă, iar în Europa cam de la începuturile creştinismului, terapia spirituală a rămas mereu o alternativă disperată în lipsa oricărei şanse pentru bolnav. Medicina stăpâneşte de multă vreme funcţiile psihice favorabile unei terapii sau însănătoşiri uneori miraculoase. S-a spus de atâtea ori şi se spune şi azi că psihicul poate fi un generator al multor disfuncţii organice. Starea de stres se ştie că este generatoare de boli adeseori grave. Dar terapiile spirituale nu se opresc doar la aceste aspecte.

Fibra psihică

Analiştii evoluţiei sociale şi ai stării de sănătate a omenirii, analişti convocaţi şi implicaţi în prospecţiuni complexe privind viitorul speciei noastre, afirmă că în ultima jumătate de secol s-a evidenţiat ceea ce ei numesc „slăbirea fibrei psihice" la scara planetei. Numirea acestei anomalii s-ar putea să nu ne spună mare lucru. Procentul de 40 la sută, remarcat la populaţia planetei, reprezentând aşa numitele disfuncţii psihice, alarmează şi îngrijorează.

S-au emis ipoteze. Una din ele se referă la incompatibilitatea fiinţei umane de a se alia natural şi firesc cu manoperele actualei civilizaţii. Altfel spus, civilizaţia actuală a luat-o înaintea capacităţii naturale omeneşti de a o aspira natural şi firesc. Inteligenţa motoare şi revoluţionară pe scara progresului nu a fost şi nu este congruentă cu puterea oamenilor de a se adapta continuu la o continuă noutate. Ciudat este să aflăm că între înscrisurile biblice referitoare la un colaps planetar (apocaliptic), se numără la loc de frunte şi „slăbirea fibrei psihice". A prevăzut evanghelistul Ioan nu doar evoluţia istorică, socială, cosmică a Pământului, ci şi pe aceea atât de sensibilă şi aparent ferită de evaluări anterioare, a psihicului uman? Dacă aşa stau lucrurile, atunci putem vorbi în termeni exacţi despre un destin al omenirii şi al planetei.

Oricum, fibra psihică periclitată nu ţine de previziuni, ci de evaluări medicale, ştiinţifice. Iar previziunile biblice, dovedindu-se scadente, au fost şi sunt confirmate de ştiinţă...

Îndemnul ultimativ la mântuire

Terapiile spirituale nu vizează exclusiv starea fizică şi psihică a omului, ci se extind asupra relaţiei noastre cu Divinitatea. Procedeul, practica acestei terapii, metodologia sunt prin excelenţă mentale şi spirituale. Avem de-a face cu un gen de meditaţie în care este scos la lumină spiritul. Conţinutul material al fiinţei omeneşti pare că este lăsat pe un plan secundar; planul impur şi generator de păcate şi de boli şi suferinţe. Acest corp creat din materie se va întoarce mereu în materie, el este predestinat descompunerii; ireversibilitatea devine astfel o lege dată de la începuturi pentru a fi consecventă cu sine pentru totdeauna. Dar noi nu suntem numai materie; dimpotrivă, partea din noi, materială, este mai puţin importantă pentru regimul excepţional rezervat de Creator spiritului. Dacă spiritul meritoriu este etern, atunci nu ne îndoim că şi Universul din care facem parte este etern. Ne raportăm aşadar la eternitate fără a ne lega fundamental de materie. Şi atunci ne întoarcem la lumea numită prin „cele nevăzute", la lumea imaterială, guvernatoarea Cosmosului şi a tuturor formelor de viaţă răspândite în infinit.

Terapiile spirituale, fie prin rugăciune, fie prin asocierea rugăciunii cu o consecvenţă neabătută în gândire şi fapte, ambele stând sub semnul nemaculat al iubirii, ne restituie climatul divin al începuturilor. Creatorul a investit duh în materie, adică în ceva de asemenea creat, dar secundar în perspectiva devenirii noastre. Dacă materia este legată strâns de evoluţie, atunci nu se poate ca spiritul să nu fie la rându-i înscris într-un proces de evoluţie după desprinderea de materie. Fascinantă şi tulburătoare este această rostuire a vieţii omului. Aspectul medical al terapiei spirituale este de mult evidenţiat. Nu sunt puţine cazurile când astfel de terapii au dat rezultate impresionante. Este un mister. Un mister care a oferit numeroase şanse. Dar aici ştiinţa se referă mai puţin la ideea creştină de spirit, ci în primul rând la psihic, o realitate pe care ştiinţa o percepe fără conotaţiile creştine, religioase. Aspectul ştiinţific nu-i transcedental, cel religios este prin excelenţă etern. Opţiunile noastre vor fi din principiu pentru eternitate...

Înconjuraţi de baze extraterestre...

OZN-urile atacă oraşul Los Angeles

DAN D. FARCAŞ

În zorii zilei de 25 februarie 1942, la trei luni de la atacul japonezilor la Pearl Harbor, urmat de intrarea SUA în război, mai multe obiecte zburătoare roşii au survolat oraşul Los Angeles. Convinşi că asistă la un atac japonez, cei în drept au declanşat o alarmă generală şi au tras cel puţin 1400 de obuze antiaeriene. Trei persoane au fost ucise de schijele proiectilelor, iar alte trei au murit de atac de cord. Mai multe clădiri au fost serios avariate. Totuşi, nici unul dintre obiectele invadatoare n-a fost doborât; mai mult, ele continuau să se mişte, cu o viteză relativ mică, printre obuzele care explodau în jur. După spusele martorilor, obiectele nu urcau sau coborau ci păreau să plutească la un nivel constant, cam la 3000 de metri altitudine, apărând şi dispărând pur şi simplu. Explicaţiile date presei au fost confuze; s-a spus, de pildă, că au fost halucinaţii, datorate tensiunii nervoase. Abia după 1974, prin Actul de Libertate a Informaţiei, s-a cunoscut raportul înaintat, în ziua următoare incidentului, de generalul George C.Marshall, şeful Statului Major, către preşedintele Roosevelt. În raport se spune: „Aeronave neidentificate, altele decât cele ale Armatei sau Marinei militare americane, au evoluat, probabil, asupra Los Angeles-ului (...) În jur de cincisprezece aeronave au fost implicate, zburând cu diferite viteze, de la ceea ce rapoartele oficiale numesc „foarte încet" până la 200 mile pe oră, la altitudini cuprinse între 9000 şi 18000 picioare. Nu au fost aruncate bombe. Nu s-au înregistrat pierderi în rândul trupelor. Nu au fost doborâte avioane. Nu existau aeronave ale Armatei sau Marinei Militare în acţiune. Investigaţiile continuă (...)". Generalul Marshall credea că a fost vorba de avioane comerciale inamice, menite să creeze panică şi să deconspire poziţia bateriilor antiaeriene. Ulterior s-a dovedit că nu a existat nici o acţiune inamică de acest tip şi nici un astfel de avion în zonă. Atacul asupra Los Angeles-ului a fost una dintre primele manifestări a acelor *„foo fighters"* de care vorbeam în episodul precedent. Mai amintim aici doar câteva alte cazuri, dintre cele mai cunoscute. În seara de 22 decembrie 1942, locotenentul britanic David McFalls, zburând pe un *Hurricane*, a fost urmărit cale de mai multe mile de două lumini uriaşe, portocalii, care s-au îndepărtat apoi şi au dispărut fulgerător. La 14 martie 1942 căpitanul englez, Joel Fischer, raporta că s-a întâlnit cu o „navă străină (...) lungă de aproape 100 de metri şi cu diametrul de 15 metri; la extremitatea din faţă se observau antene. Nu avea aripi sau motoare exterioare vizibile şi zbura perfect orizontal. Am urmărit-o câteva minute, după care a luat o poziţie verticală şi a dispărut brusc în înălţimi". În noaptea de 25 martie 1942, maiorul Sobinski, polonez înrolat în aviaţia engleză, comanda un bombardier deasupra Germaniei, când s-a apropiat de ei o aeronavă. Mitraliorul din turelă a raportat speriat că aparatul „nu pare să fie avion, are o formă greu de identificat şi este luminos". Zece mitraliere au împroşcat inamicul cu proiectile de 12,7 mm, acestuia părea însă că nici nu-i pasă, zburând paralel cu bombardierul timp de un sfert de oră.

În dimineaţa de 5 aprilie 1943, Gerry Casey, instructor Air Force, efectua un zbor de antrenament, în zona Long Beach (California), împreună cu un elev. Ei au fost interceptaţi de un obiect metalic oval, de cel puţin zece metri diametru, fără hublouri sau alte repere, care s-a sincronizat câteva minute cu avionul lor, în ciuda tuturor manevrelor de evitare, ca apoi să se îndepărteze cu o viteză apreciată la 11000 km pe oră.

În 14 octombrie 1943, avioane americane, în timpul unui raid de bombardament asupra oraşului Schweinfurt din Germania, s-au întâlnit cu un mare număr de discuri argintii luminoase, groase de 2,5 centimetri şi cu diametrul de 7,5 centimetri. Un bombardier B-17 s-a ciocnit aparent de ele, dar nu s-a produs nici o deteriorare a avionului.

În noaptea de 10 august 1944 un bombardier american B-29, având baza la Kharagapur, India şi comandat de căpitanul Alvah M.Reida, se întorcea dintr-o misiune asupra insulei Sumatra. La un moment dat s-a apropiat în zbor o sferă luminoasă, cu diametrul de circa doi metri. Avionul a încercat timp de opt minute, fără succes, să scape de obiectul pe care-l credea o rachetă teleghidată. Apoi acesta s-a depărtat brusc. Şi exemplele pot continua...

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 75.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/41

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*

Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Viitorul – codificat în timpurile biblice

Un creier care depăşeşte imaginaţia noastră

MIHAELA DOROBANŢU

După atâta vreme de când o omenire întreagă a considerat Biblia doar ca pe o carte - de înţelepciune, de revelaţii, de credinţă, dar totuşi o carte - iată că ni se spune acum că este vorba doar de o primă materializare a sa! Şi ni se mai spune că Biblia este ***şi*** un program de calculator. NU o carte care a fost introdusă într-un calculator de către un matematician, prelucrată şi devenind sursă de informaţii şi chiar predicţii, ci ea însăşi concepută de autorul său ca un program interactiv şi în permanentă schimbare. În sensul că este vorba de o serie de revelaţii, cu efect întârziat, *fiecare destinată dezvoltării tehnologice a celor care citesc cartea!* Dr. Eliyahu Rips, cel care a descoperit şi descifrat Codul, este foarte tranşant: „(Biblia) are cu siguranţă mai multe nivele de profunzime, dar nu dispunem încă de un model matematic suficient de puternic pentru a pătrunde în toate. Ea se aseamănă probabil mai puţin cu un joc de cuvinte încrucişate şi mai mult cu o hologramă. Noi înregistrăm doar aspectele sale bidimensionale şi ar trebui fără îndoială să luăm în consideraţie cele trei dimensiuni ale sale, cel puţin. Dar nu ştim cum să o facem." Şi, ar trebui adăugat, să nu uităm - invocarea de către Rips a hologramei ca termen de comparaţie este într-adevăr remarcabilă - că proprietatea fundamentală a unei holograme este că în fiecare parte a sa, în fiecare punct, se regăseşte practic fără eroare informaţia din întreaga hologramă.

Şi atunci se pune din nou marea întrebare: cine şi cum a creat Codul? Nimeni până astăzi nu a reuşit să explice cum a fost acesta creat. De un lucru suntem însă siguri: recurgând la cele mai rapide supercalculatoare de care se dispune în prezent (şi care sunt probabil Cray-urile din dotarea Statului Major al Pentagonului), la toate prototipurile de IBM-uri şi luând de fapt *toate* calculatoarele din lume, legându-le pe toate acestea între ele şi „punându-le la lucru", tot nu am reuşi să codificăm Biblia aşa cum a fost făcut acest lucru acum 3000 de ani! „Nici nu îmi pot imagina cum s-ar putea face şi nici cum a putut face cineva acest lucru", spune Rips care consideră că responsabil este „un creier care depăşeşte imaginaţia noastră." Putem însă spune că am ajuns la ultimul nivel de interpretare? În nici un caz! După cum subliniază şi Michael Drosnin în cartea sa dedicată Codului Secret al Bibliei, programul de calculator pus deocamdată la punct nu este cu siguranţă forma ultimă pe care o va lua Biblia. „Materializarea" sa următoare există de pe acum şi aşteaptă ca noi să inventăm maşina care să o descifreze. Şi iarăşi revine Rips: „Presupunând că am şti ce căutăm, nu am termina probabil niciodată să decodăm totul. Chiar şi la acest nivel, informaţia este probabil infinită." Nu putem şti, de exemplu, dacă efectiv fiecare dintre noi se află „acolo", într-un cod superior, cu tot viitorul şi trecutul său. Şi dacă nu cumva ea este o adevărată „Carte a Vieţii". Se pare însă că toate personajele şi toate evenimentele importante ale istoriei pot fi găsite în Biblie, la nivelul de decodare care ne este în prezent accesibil.

Audienţă la ROMTELECOM

NAVIGAREA PE INTERNET o călătorie prea costisitoare

ADRIAN HOAJĂ

Potrivit unor recente estimări referitoare la numărul de calculatoare personale (PC) aflate în întreaga lume, în prezent, SUA deţin recordul, cu 129 milioane (!!) de PC, urmate de Japonia, cu 32,8 milioane, Germania, cu 21,1 milioane, Marea Britanie, cu 18,3 milioane, şi Franţa, cu 15,4 milioane (sursa: *„Computer Industry Almanac"- vezi „Magazin" nr.40/1999)*

Aflăm de la colegii noştri de la **„Adevărul"** (17 septembrie a.c.): „...din 2,83 milioane de PC-uri importate de ţările Europei de Est (10 ţări, n.n.) în 1998 (...), România a reuşit să importe doar 52.000 de unităţi. Mai slab decât România s-a clasat doar Bulgaria, cu 45000 de computere". Polonia, în aceeaşi perioadă, a importat aproape 500000, Cehia - peste 250000. Ungaria, de circa trei ori mai mult ca România, la un număr de locuitori pe jumătate cât ţara noastră...

Din totalul PC-urilor vândute în ţara noastră anul trecut - aflăm din acelaşi cotidian -, abia 5421 de computere au ajuns în casele unor fericiţi, dacă ne gândim la faptul că un PC în configuraţie standard costă, azi, minimum 17 milioane. Şi mai puţine, doar 2968 de PC-uri (3,3 la sută), au luat drumul şcolilor generale, liceelor şi universităţilor, adică acolo unde se instruiesc „generaţiile viitorului", aşa cum le place guvernanţilor să vorbească, sforăitor demagogic, despre tineret... Deci, să tot fie câteva zeci de mii de utilizatori la domiciliu, la o populaţie de 22 milioane de locuitori!! Inutil să încercăm o comparaţie între România şi celelalte ţări dezvoltate - ***prăpastia este înfricoşătoare, într-un domeniu esenţial în progresul general al lumii contemporane!***

Vă veţi întreba, pe bună dreptate, ce legătură poate fi între datele furnizate de *„Computer Industry Almanac"*, **„Adevărul"**, **„Cotidianul"** şi brava noastră companie „naţională" Romtelecom. Este, şi încă una directă şi foarte...

> *«Tarifele practicate de Romtelecom pentru serviciile telefonice se majorează de la 1 octombrie cu până la 10 la sută, în conformitate cu rata inflaţiei înregistrată în ultimele luni şi cu evoluţia cursului de schimb al leului faţă de dolar. (...) Menţionăm că datele Comisiei Naţionale de Statistică arată o creştere a tarifelor de poştă şi telecomunicaţii pe primele 8 luni de 95,2 la sută, în timp ce inflaţia a fost "doar" de 34,6 la sută.»*
> („Cotidianul", 14 septembrie 1999)

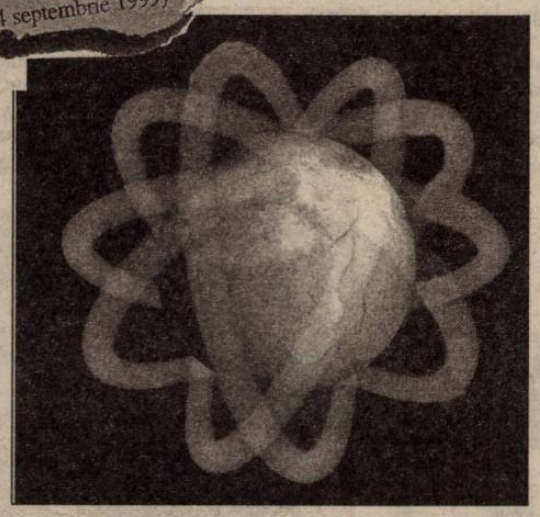

costisitoare. Pentru a înţelege despre ce este vorba, să apelăm din nou la statistici internaţionale. Dacă ne referim numai la continentul nostru, mai exact, la cele 15 ţări ale Uniunii Europene, pe primul loc în topul utilizatorilor permanenţi ai Internetului se află Anglia, cu 6 milioane de internauţi (deci, practic, o treime din numărul total al utilizatorilor de PC-uri!). Iar pe ultimul loc se află Irlanda, cu „doar" 100.000 de utilizatori (sursa: ***NUA***). Unde se află România în Europa conectării la Internet - e jenant să căutăm. Elevii noştri, studenţii, în fine, toţi cei ce consideră Internetul ca fiind un extraordinar instrument de lucru (de studiu, de cercetare, de informare, de comunicare) şi care dispun de un PC - fapt din ce în ce mai dificil, ţinând seama că TVA, „inflaţia", „cursul de schimb" şi tot soiul de biruri finanţiste saltă, după cum spuneam mai sus, preţul unui PC la niveluri prohibitive pentru orice om normal, adică unul din cei peste 90 la sută dintre cetăţenii ţării al căror venit este reprezentat doar de un salariu ca vai de el, de pensie ori ajutor de şomaj... - văd în compania „naţională" Romtelecom un duşman şi nicidecum un partener, aşa cum ar fi normal. Fiindcă, pe liniile telefonice învechite cu care ne fericeşte susnumita companie, transferul de date între server şi PC se desfăşoară greoi, cu opinteli, cu o durată de-a dreptul exagerată - atunci când nu este exasperantă -, de ordinul zecilor de minute. Ei bine, ***această durată se regăseşte în nota lunară de plată a postului telefonic***... Zice Romtelecom că „noaptea, în cel de-al doilea tronson tarifar, preţul unei conectări este rezonabil". Bine-bine, dar care părinte şi-ar lăsa copiii să zăboovească noapte de noapte în faţa monitorului? Oferta Romtelecomului este, de fapt, de-a dreptul cinică. Într-o ţară în care şansa redresării constă tocmai în ştiinţa de a valorifica la maximum, cât mai rapid, tot ce este nou, inclusiv (sau mai ales) informaţiile furnizate de Internet, monopolul exercitat cu dezinvoltură (ca să nu spunem lăcomie) de Romtelecom reprezintă de-a dreptul o sfidare. Fiindcă din cele 95,2 procente creşteri de tarife, o foarte-foarte mică parte revine serviciilor poştale, „partea leului" fiind a companiei „naţionale".

Cu „doar" 20 $ pe lună, poţi beneficia de viteze de transfer de până la 20 Mb/secundă şi timp nelimitat de conectare la unele servere cu conectare prin cablu optic. Dar cât costă adaptarea unui computer la o astfel de viteză de transfer a datelor şi la cablul optic (respectiv, modemul şi conexiunea prin cablu), nu se scoate nici o vorbă!

Dar, ca să nu credeţi că vorbim aiurea, e bine de ştiut că, spre exemplu, în Statele Unite o conexiune telefonică la un server de reţea ***este gratuită*** iar în multe ţări europene dezvoltate ea este taxată de societăţile de telecomunicaţii la nişte preţuri absolut modice - adică fără raportare la TVA, „inflaţie" sau „curs de schimb". Cu cât ţara noastră este în urma acestor ţări, cu atât mai mult efortul de dezvoltare credem că ar trebui să fie mai susţinut, ***inclusiv prin facilităţi acordate de Romtelecom celor care utilizează Internetul!*** Mai concret, fireşte că, deocamdată, este o utopie să ne gândim la gratuitatea conectării telefonice, ca în SUA, dar măcar tariful de utilizare să coincidă strict numai cu preţul de cost - adică, în loc de un tarif care creşte aberant, cu peste 100 la sută pe an, un preţ care să includă „doar" rata anuală a inflaţiei, de circa 40 la sută... Sau, ca în SUA şi unele ţări vest-europene, să existe un parteneriat între societăţile care oferă serviciile Internetului şi compania „naţională" - un procent oarecare din sumele obţinute de primele din publicitatea electronica lansata in reţea prin paginile Web să revină Romtelecom în contul prestaţiilor acesteia din urmă. Tehnic vorbind, e simplu: sunt cunoscute de către Romtelecom numerele telefonice de accesare a serverelor - doar există aşa-numitele „liste detaliate ale apelurilor" pentru fiecare post telefonic. Câtă „pierdere" ar fi pentru compania noastră „naţională", dacă pentru fiecare apel la numărul telefonic *** ****, de conectare la un server, s-ar aplica un tarif preferenţial?!? Dar poate fi cuantificat ***câştigul*** în planul informaţiei, al ştiinţei, al liberei comunicări?... Fără îndoială, acesta ar depăşi cu mult „pierderile", stimulând avansarea noastră spre secolul XXI.

Ecologie

EUROPA O REGIUNE APĂRATĂ DE OM

MARIAN GRIGORE

Un prieten, cititor al revistei „Magazin", îmi vorbea, zilele trecute, de nedumerirea pe care i-au stârnit-o concluziile unui studiu ştiinţific, conform cărora *„Europa este pe locul al doilea, cu un procent de 64,9 la sută de sălbăticie, după Antarctica (100 la sută)"*. Studiul împărţea teritoriul continentelor globului în regiuni „sălbatice" (mai exact spus, ferite de consecinţa activităţilor sau prezenţei omului), regiuni în care omul este prezent şi regiuni dominate de om. Or, spunea prietenul meu, *„dacă pot înţelege cum Africa sau Australia au atât de puţine zone „sălbatice" (15,4 la sută, respectiv 12 la sută), dat fiind că şi în Sahara există oameni adaptaţi climei respective, nu pot înţelege procentul atribuit Europei, continent mai populat decât Africa sau Australia şi oferind, oricum, condiţii mult mai „omeneşti" de viaţă. Pe undeva trebuie să fie o eroare* – conchidea el -, *altfel trebuie să admitem faptul că europenii sunt locuitorii cel mai puţin adaptabili ai planetei. Un adevărat non-sens, după ce tot ei au reuşit, de-a lungul timpului, să colonizeze mai toate regiunile globului sau, oricum, să-şi impună prezenţa acolo..."*

Aşa prezentate lucrurile, ciudăţenia apărea în deplina sa strălucire, deşi nu avem de-a face decât cu unul din multele cazuri în care concluziile unei cercetări ştiinţifice se cer altfel comentate decât într-o sesiune de comunicări, atunci când sunt prezentate de presă publicului. În realitate, procentul de 64,9 la sută atribuit Europei este riguros exact, dar are alte explicaţii decât adaptabilitatea indivizilor la mediu. Am reuşit să evit tentaţia (şi capcana) unor explicaţii pur ştiinţifice, printr-o istorioară a cărei morală o poate plasa sub zodia adevărurilor esopice. De mai mulţi ani, la cabanele din Făgăraş, iarna sau vara, poate fi întâlnit un student, turist german, îndrăgostit de munte şi, în acelaşi timp, vorbitor perfect de limba română. Firesc, fiind născut şi, o bună parte a vieţii, crescut aici, în România. Nostalgia plaiurilor natale, veţi zice. Poate... Însă explicaţia pe care o oferă el tuturor celor care-l întreabă de ce nu alege mai degrabă Alpii pentru drumeţii, este că doar aici are sentimentul libertăţii. *„La noi, în Germania – zice el – a merge pe munte înseamnă a urma o potecă. Un pas în afara marcajului, pac! o amendă. Un cort plasat pe iarbă, o amendă mult mai consistentă. O floare ruptă sau, Doamne fereşte, nişte crengi tăiate pentru un foc de tabără, şi te paşte închisoarea. Şi la fel în Elveţia, în Franţa, în Italia sau în Pirinei. Pe când aici, în România..."* Că nu exagerează o confirmă şi pătania (relatată, de asemenea, şi de presa noastră) unei înalte funcţionare dintr-o ţară vestică, lucrând într-o instituţie dedicată protejării mediului. Personajul, o doamnă foarte respectabilă de altfel, s-a văzut condamnată (ce-i drept, cu suspendare), întrucât, în timpul unei vizite într-o rezervaţie naturală, însoţită fiind şi de un grup de ecologişti, a fost nevoită să recurgă la adăpostul unor tufişuri pentru rezolvarea unor fireşti urgenţe. Urgenţe, urgenţe, dar unde-i lege, nu-i tocmeală. Aşadar, „sălbăticia" Europei este consecinţa tocmai a unui anume tip de civilizaţie, care apără, cu toate mijloacele, patrimoniul său natural. Pe când în România, vorba turistului româno-german amintit, „libertatea" este deplină...

Anatomia secundei

Salt la şi de la Antipozi

ALEXANDRU MIRONOV

Am fost, am văzut, m-am întors şi vreau să spun tuturor povestea. O ţară superbă hălăduieşte la Antipozi, mare cât un continent, cu o societate multinaţională şi multirasială funcţionând ceasornic, în economie de piaţă fireşte, dar cu un sistem de protecţie socială de excepţie, globalizând cât cuprinde, în ciuda periferiei planetare o poveste în care se află, şi avansată tehnologic adânc în veacul ce vine.

Voi mai vorbi în viitor despre Australia şi despre oamenii ei, voi prezenta imaginile filmate – dacă conducerea Televiziunii Române nu-mi mătrăşeşte emisiunea „Lumea de mâine" – acum însă, în doar câteva rânduri voi raporta iubitorilor de Science Fiction despre câteva din cele ce s-au întâmplat la „AussieCon 3", congresul mondial al creatorilor şi iubitorilor de SF, desfăşurat la Melbourne, în primele zile ale lunii septembrie. Au fost prezenţi „doar" 1786 de scriitori, cineaşti, teleaşti, oameni de ştiinţă, editori, ziarişti şi fani ai genului, la cinci zile de „ateliere" şi show-uri, circa 200 de întâmplări intelectuale împărţindu-şi participanţii. S-a vorbit despre nanotehnologii, benzi desenate, despre terraformarea planetelor din Sistemul Solar şi vampirism, despre navigaţia cu pânze (solare) a astronavelor viitorului şi colecţia de machete a iubitorilor serialului „Star Trek". Spre cinstea fandomului românesc, am moderat două întâlniri: „S.F. şi politica" (eu fiind singurul demnitar concret – fost! – din istoria S.F.-ului) şi „S.F. – jurisdicţia şi problemele sociale ale viitorului". M-am aflat la discuţii alături de Robert Silverberg, Joe Haldemann, George R.R.Martin (scriitori cu tiraje însumând milioane de exemplare!), şi D.Kaczinsky (regizorul foarte apreciatului serial „Babylon 5"). Am luat interviuri – colegul Viorel Nicolau, cel de-al doilea membru al delegaţiei noastre, s-a întrecut pe sine – am admirat uriaşa librărie de la „Dealers'Room" (o jumătate de hectar de cărţi!), am văzut filme, machete, am ascultat „muzică cosmică" şi am întâlnit, în această agora a viitorului, oameni deosebiţi. Masele au acordat, cum se întâmplă de 57 de ani (!!), premiile „Hugo", numite astfel în cinstea unui luxemburghez, pripăşit prin anii'30 în S.U.A., Hugo Gernsback, acceptat astăzi ca primul editor care, oficial şi premeditat, a lansat S.F-ul.

Închei primul meu reportaj de la Antipozi cu înşirarea câtorva din aceste premii: Premiul pentru cel mai bun roman al anului 1998 – *To say nothing of the Dog (Fără a mai aminti şi câinele)*, scriitoarei Connie Willis; Premiul pentru cea mai bună nuvelă – *Oceanic* (Greg Evan); pentru povestire – *Taklamakan* (Bruce Sterling); schiţă – *The very Pulse of the Machine (Însuşi pulsul maşinii)*, lui Michael Swanwick; editor – Gardner Dozois; artist plastic – Bob Eggleton; prozin – *Locus* (Canada, editat de Charles N.Brown); fanzin – *Ansible* (Anglia, Dave Bangford) – mai multe informaţii puteţi lua de la http://www.cse.mit.edu.au/ - rdsrf/hugos/... dacă vă dă mâna.

S-au cheltuit, aflaţi, 436542,87 dolari australieni (cam 300000 USD) pentru această întâmplare – bani care, fireşte, provin din buzunarele participanţilor – şi de aici înţelegeţi că datoria mea publică a devenit ameninţătoare.

Despre „AussieCon 3" şi despre Australia veţi mai afla, fiţi siguri, căci de la Antipozi eu m-am întors, purtând această lume în minte, la mine acasă.

Nouă luni enigmatice

Cum înfloreşte viaţa unui viitor prunc? Mai precis, cum se naşte viaţa din viaţă?

● La 3 săptămâni de la concepţie embrionul are abia 3 milimetri. O minusculă schiţă a sistemului nervos se iveşte din care se va dezvolta însuşi creierul.

● La 4 săptămâni, abia perceptibilă, se vede deja o structură a mirosului şi dă semn de instalare, prima formaţie a ochilor.

● La 5 săptămâni fătul măsoară 8 milimetri. Treptat, nasul, organul mirosului, se deschide şi ia deja forma între a cincea şi a douăzecea săptămână. Fătul însă nu are simţul mirosului deşi acest sistem al mirosului îi schimbă orientarea şi într-un fel poziţia în placentă. Capul şi corpul viitorului copil se organizează minuţios.

● La 6 săptămâni fătul propriu-zis are 1 cm. Neuroreceptorii mucoasei olfactive s-au format deja.

● Când împlineşte 7 săptămâni fătul are 17 milimetri, nasul şi narinele sale sunt vizibile, iar nervul optic îşi face deja apariţia.

● Către 8 săptămâni căile nervoase ale pipăitului atrag atenţia. Receptorii nervoşi din jurul gurii par a fi gata. Se observă chiar un răspuns motrice, dacă este stimulată tactil această zonă. Cavitatea timpanică a urechii începe să se dezvolte şi va fi gata la 8 luni de sarcină.

● După 9 săptămâni, creierul ia, se pare, forma sa definitivă. Neuronii se multiplică rapid astfel că în fiecare minut încep să se dezvolte chiar câte 250000 de neuroni.

● La 10 săptămâni urechea internă este deja formată, dar aceasta va fi forma ei definitivă abia în a cincea lună de sarcină.

● Receptorii nervoşi ai feţei sunt gata în a 11-a săptămână, iar cei de pe restul corpului fătului până în a 20-a săptămână de graviditate. Este acum vremea când mişcările abia perceptibile ale mâinilor se deosebesc drept mişcări ale fătului.

● În săptămânile 12-13 marea majoritate a organelor este la locul lor. Copilul acesta în miniatură din pântecul mamei deschide şi închide gura o dată cu mişcările sale respitatorii. Pe limba fătului apar deja papilele gustative, care vor creşte treptat până în ziua naşterii. El are 7 cm şi cântăreşte aproape 20 de grame.

● Urmează apoi săptămâna a 14-a când aproape întreg corpul fătului este sensibil la atingere, cu excepţia spatelui şi a creştetului craniului.

● La 18 săptămâni structura bulbului olfactiv se apropie uşor de cel al unui adult, analizează mirosuri şi fătul singur are peste 300 g.

● Către săptămâna a 20-a, micuţul viitor copil receptează, se pare, zgomotele mediului extern.

● Între săptămânile 22-24 căile lui nervoase auditive sunt deja conectate la creier. După unii cercetători, este vremea când fătul poate avea chiar senzaţia de durere. Se pare că el gustă din lichidul amniotic.

● La 24-26 de săptămâni fătul măsoară 30 cm. Unora dintre feţi le pot fi accelerate bătăile inimii la zgomotele înalte, la certuri ale mamei, a cărei voce el o percepe

înaintea vocilor masculine. Mai receptate par a fi consoanele i şi a.

● La 32 săptămâni viitorul copil are 40 cm şi peste 2 kg. A crescut rapid. După 34 de săptămâni, pruncul nenăscut ascultă cântece plăcute, se mişcă uneori, recunoaşte bine vocea mamei. Aşa se explică faptul că, după naştere, doar ea, mama, îl calmează, dacă plânge.

Gata să vină pe lume, fătul are 50 cm şi peste 3200 de grame. Un om intră în viaţa pământeană.

Prof. dr. FELICIA REBEDEA

Florile, somnifer natural

Un grup de cercetători belgieni au descoperit că un vas cu flori aşezat în dormitor asigură un somn odihnitor. Florile absorb factorii nocivi din încăpere şi eliberează oxigen.

Astfel:

■ crizantemele „înghit" nicotina;

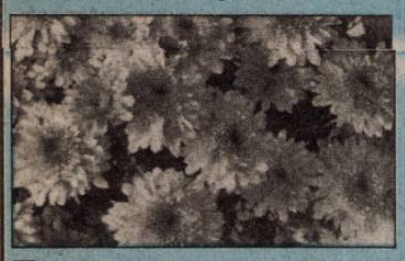

■ garofiţele de grădină pun ţânţarii pe fugă;

■ levănţica ne calmează durerile de cap;

■ zambilele, crinii sau regina nopţii pot fi ţinute în cameră peste noapte, dar numai cu ferestrele larg deschise;

■ o pernă umplută cu crenguţe proaspete de brad este un excelent somnifer. Puneţi-o pe jos în camera de dormit;

■ câteva picături de esenţă de lavandă, pulverizate pe perna patului, aduc un somn calm şi odihnitor.

Indiscreţii

Pudoare princiară

În croaziera pe Marea Egee petrecută alături de Prinţul Charles şi Camilla, William şi Harry au avut ocazia să savureze şarmul oriental. Dansatoarea, ce nu avea mai mult de 18 ani, a dezvăluit, cu naturaleţe, publicului multe dintre valenţele sale temperamentale. Percepţia s-a realizat cu o nedisimulată pudoare princiară.

Pasiune pentru golf

Cea mai recentă cucerire a lui Bruce Willis este o spaniolă, torida Maria Bravo. Din iulie, când s-au văzut prima dată, sunt nedespărţiţi. Mereu surâzătoare, tânără, frumoasa Maria pare a fi femeia ideală capabilă să-l facă pe Bruce să uite necazurile conjugale. În plus, pare a fi extrem de silitoare la „lecţiile" de golf oferite cu pricepere de actor.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Un caz pe săptămână

„Sunt din Vălenii de Munte, mă numesc S. E., am 63 de ani şi de multă vreme sufăr de reumatism poliarticular. De-a lungul anilor mi-am tratat boala dar efectul medicamentelor şi procedurilor de fizioterapie era din ce în ce mai redus. Aflând din revista „Magazin" despre vindecările miraculoase obţinute de doamna Vasilica Ciupea, maestră cu capacităţi extrasenzoriale de categorie internaţională am apelat şi eu la tratamentul bioenergetic. Pot spune, cu satisfacţie, că după o serie de 10 şedinţe de bioenergie mă simt excelent, încheieturile picioarelor sunt mobile, nu mai am dureri, genunchii nu se mai «blochează»"...

*

Redacţia revistei noastre facilitează, cititorilor dornici să beneficieze de tratament bioenergetic, accesul la „Cabinetul Ciupea" pe baza talonului alăturat. Posesorul unui astfel de talon decupat din revistă beneficiază de o reducere cu 10 la sută a costului tratamentului, ceea ce echivalează cu 45000 lei.

10% REDUCERE adică 45000 lei

TALONUL NR. 41

Numele şi prenumele pacientului.....

.....

Adresa.....

Intervalul efectuării tratamentului.....

● Valabil până la 10 noiembrie 1999 ●

Programări la telefon: 6862046

Gastronomice

O nouă serie de reţete excelente oferite de cititoarea noastră fidelă din Vişeul de Sus, doamna Chereji Clara, sunt o soluţie minunată pentru meniul acestei săptămâni.

Sos picant de roşii

Se aleg 6 kg roşii bine coapte şi sănătoase, se spală, se rup în două şi se aşază într-o oală la foc mic. După ce au fiert în clocot 5-6 minute, se dă oala jos de pe foc şi se lasă să se răcească. Se trec apoi roşiile prin sită şi se pun într-o oală bine spălată, din nou la fiert. Când lichidul începe să clocotească, se amestecă continuu pentru a nu se lipi de fundul vasului. Se adaugă, pe rând în timpul fierberii 250 g zahăr, un litru oţet de vin, ½ lingură piper, 1 ½ lingură boia de ardei, o lingură sare şi 2 linguri muştar diluat în puţin oţet. Se amestecă totul bine şi se lasă să fiarbă până ce începe să se îngroaşe atât cât să aibă consistenţa unei smântâni subţiri. Se toarnă sosul fierbinte în sticle mici de ½ l sau de ¼ l care se închid cu dopuri, se înfăşoară în pături groase, unde se lasă o zi, două până ce se răcesc complet. În cazul în care condiţiile de păstrare nu sunt optime, se recomandă să se sterilizeze sticlele timp de 30 minute.

Salată de fasole păstăi

Fasolea proaspătă şi tânără se curăţă de capete şi de aţe, se spală şi se lasă să se zvânte. Într-un vas cu apă sărată (un gram sare la un litru apă) se opăreşte fasolea 10-15 minute, după care se scoate şi se pune într-o strecurătoare, să se scurgă. Între timp se prepară oţetul adăugând la 1 litru oţet de 9°, 1 ½ litru apă şi câte 30 g sare pentru fiecare litru de lichid. Când fasolea s-a răcit, se aşază în borcane, presărând între rânduri şi usturoi tocat mărunt. Deasupra se toarnă oţetul clocotit. Se leagă borcanele cu hârtie pergament, sau cu două rânduri de celofan şi se aşază la păstrat.

Supă poloneză de roşii

1 kg roşii, 2 cepe, 1 ţelină, 1-2 linguri ulei, 1 lingură făină, 1 linguriţă zahăr, 3-4 oase, sare, pătrunjel verde.

Se spală oasele, se pun cu apă şi cu o ceapă la fiert. După 2–2 ½ ore se strecoară. Se aşază din nou supa pe foc şi se adaugă roşiile spălate şi tăiate în patru. Se toacă o ceapă mărunt şi se călesţe în grăsime, se adaugă făina, se stinge totul cu zeama de la fiertul roşiilor şi se toarnă în oală unde se mai lasă să fiarbă 15-20 minute. Se strecoară supa, se pune din nou la fiert şi se adaugă tăiţei. Se serveşte cu verdeaţă tocată pe deasupra.

Supă-cremă de ciuperci cu carne de pasăre

1,5 l apă, 1 pui mic, 250 g ciuperci, 1 ţelină, 1 pătrunjel, 1 ceapă, 1 linguriţă de făină, 50 g smântână, 1 gălbenuş, ulei la apreciere sau unt, sare.

Puiul curăţat şi spălat se pune la fiert întreg în apă rece cu puţină sare. Când este gata se scoate, se detaşează carnea de pe oase şi se taie beţişoare sau cubuleţe nu prea mari. Zarzavaturile şi o jumătate din cantitatea de ciuperci se curăţă, se spală, se taie mărunt şi se călesc în ulei sau unt, după care se pun în supă şi se fierb. După ce s-au înmuiat se strecoară şi se pasează. Pireul obţinut se pune în supă şi se dă în câteva clocote. Gălbenuşul, amestecat cu făină şi cu smântână, se toarnă peste supă, se potriveşte de sare şi se mai fierbe circa 20 minute. Ciupercile rămase se fierb tăiate feliuţe. Când crema este gata se serveşte cu carnea de pasăre şi ciupercile fierte.

Cartofi la minut

1 kg cartofi, 100 ml ulei, sare, boia dulce, chimen şi puţin piper.

Se aleg cartofi potriviţi de mari, se curăţă de coajă, se spală, se zvântă cu un şervet şi se taie în două. Se ung apoi cu ulei, se presară cu sare, boia, piper, chimen şi se aşază în rânduri pe o tavă unsă bine cu ulei. Se dau la cuptor să se rumenească circa 25 minute. Se servesc imediat la fripturi.

Şniţel picant

600 g pulpă de porc, 3 ouă, ulei cât apreciaţi, 2 linguri pesmet, 1 lingură făină, 1 linguriţă muştar, 1 ceşcuţă lapte, sare, piper.

Carnea se taie în felii potrivit de groase. Fiecare felie se bate cu ciocanul pentru şniţele, se unge cu ulei, se presară cu piper, se pudrează bine cu pesmet şi se pun una peste alta. Într-un castron se bat ouăle cu puţină sare, se adaugă muştarul, făina, laptele şi o lingură de ulei. În compoziţia astfel preparată se înmoaie pe rând fiecare şniţel şi se prăjeşte în ulei încins pe ambele părţi.

Sufleu de prune

½ kg prune, 3 linguri nuci mărunţite, 1 ceaşcă lapte, 2 linguri unt, 8 biscuiţi, 2 ouă, coajă de lămâie, 4 linguri zahăr tos, zahăr vanilat, 2 linguri zahăr pudră, scorţişoară pentru prune.

Se înfierbântă laptele îndulcit cu 4 linguri de zahăr tos, se adaugă biscuiţii rupţi bucăţele şi se lasă să se răcească. Se încorporează gălbenuşurile de ouă, coaja rasă de lămâie, zahărul vanilat, nucile mărunţite, untul şi la urmă albuşurile spumă. Jumătate din această compoziţie se pune într-o formă unsă cu unt, se acoperă cu prunele rupte, în jumătăţi (fără sâmburi) se presară cu zahărul pudră şi scorţişoară şi se toarnă deasupra cealaltă jumătate de compoziţie. Se dă la cuptor la foc potrivit.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Laborator de sănătate

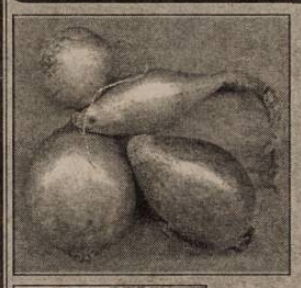

CEAPA şi prazul

Poate că aceste „rude de la ţară" din familia crinului nu revarsă efluvii de parfum scump, dar ele sunt preţuite din cele mai vechi timpuri pentru gustul pe care îl dau mâncărurilor. Faraonii egipteni nu-şi considerau mormântul complet dacă nu conţinea replici din lemn ale cepei şi usturoiului, pentru a se bucura de mese regeşti şi în lumea de apoi. Conform Vechiului Testament, chiar şi israeliţii, conduşi spre libertate de Moise, îşi aminteau de ele cu nostalgie: „Ne amintim de peştele pe care îl mâncam în Egipt..., de castraveţi, de pepeni, praz, ceapă şi usturoi". Ceapa şi usturoiul provin din Egipt, iar ceapa „franţuzească" din Asia – ocolindu-i pe grecii antici care considerau vulgari aceşti bulbi cu miros înţepător –, ajungând în Europa, unde şi-au făcut loc în mai toate felurile de mâncare gătită. „Sănătatea" a călătorit o dată cu ele. În Antichitate, ceapa şi usturoiul erau prescrise pentru aproape orice suferinţă. Studiile moderne au confirmat virtuţile sanogene ale acestor legume. În primul rând, ele reduc posibilitatea apariţiei cheagurilor de sânge care duc la congestii cerebrale. În 1970, în India, şi nu numai acolo, s-au făcut studii pe grupuri de vegetarieni, care au evidenţiat faptul că subiecţii care mâncau mai multă ceapă şi usturoi aveau cel mai bun timp de coagulare a sângelui. S-a dovedit, de asemenea, prin numeroase alte cercetări, că extractul de ceapă creşte nivelul colesterolului „bun" (HDL) din organism. Ceapa conţine şi o substanţă care micşorează şi reglează presiunea arterială a sângelui. S-a mai demonstrat că sucul de ceapă, colectat într-o eprubetă în care se află bacterii de tipul salmonellei, acţionează asupra acestora, diminuându-le puterea. În experimentele pe subiecţi umani, s-a constatat de asemenea că sucul de ceapă micşorează efectul alergen al unor substanţe şi dă rezultate deosebit de pozitive în tratarea astmului bronşic. Totodată, ceapa inhibă procesul de formare a tumorilor şi se constituie şi într-un „medicament" pentru bolile de inimă.

Dr. AURELIA DĂSCĂLESCU

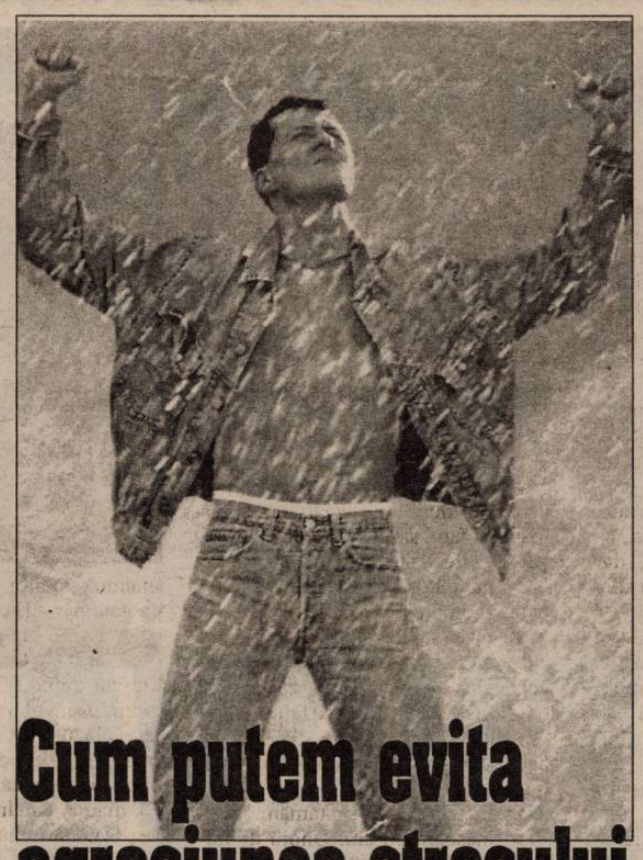

Cum putem evita agresiunea stresului meteorologic?

ARCADIE PERCEK

Încheiam articolul trecut cu precizarea că în luna lui Brumar, deci în toiul toamnei, înregistrăm un vârf în ceea ce priveşte frecvenţa aşa-numitelor viroze respiratorii, vârf dominat de banalul guturai, ca şi de tot atât de banala răceală. În acest grup intră, de asemenea, rinitele, rinofaringitele, traheobronşitele etc., boli atât de plastic denumite de cei de limbă engleză „common cold infection", respectiv „infecţie comună la frig".

Bolile menţionate îşi fac apariţia în cursul toamnei, în special în toiul ei, deoarece organismul nu a avut încă timpul necesar de a se adapta la impactul frigului. Or, acest impact generând reacţii vasomotorii la nivelul mucoaselor căilor respiratorii superioare, le slăbeşte acestora rezistenţa, producându-le fisuri şi creând în felul acesta o ruptură între echilibrul existent în mod obişnuit între virusurile şi microbii saprofiţi ale acestor căi, şi între aceşti factori de agresiune şi rezistenţa organismului.

O întrebare firească se pune de la sine: Cum putem preveni apariţia acestor boli generate de stresul meteorologic autumnal? În primul rând, *prin călirea metodică şi sistematică a organismului.* Vor plăti un greu tribut pe această linie acele mame care nu-şi scot copiii afară, la joacă şi la plimbare, iar când îi scot, îi îmbracă aidoma unor cosmonauţi sau aidoma unor exploratori ai ţinuturilor arctice.

În al doilea rând, ne vom însuşi o îmbrăcăminte adecvată. În al treilea rând, evitând de a consuma mâncăruri şi băuturi reci în zilele mai răcoroase de toamnă care prin definiţie ne sensibilizează mucoasele respiratorii. În al patrulea rând, apelând la o vitaminizare prealabilă a organismului mai ales în perimetrul copiilor şi vârstnicilor, ca şi al acelora cu organisme mai fragile sub raportul rezistenţei la frig.

În al cincilea rând, ne vom prezenta deîndată la medic, când au apărut primele simptome, tocmai pentru a evita suprainfectarea respectivelor viroze, ceea ce le-ar prelungi şi agrava evoluţia.

După cum vedeţi, în această suită de recomandări, călirea organismului ocupă primul loc, şi de acest fapt trebuie să ne ocupăm în mod permanent, şi încă din fragedă copilărie.

Momentul unui nou început: Şcoala, grădiniţa...

- Este toamnă şi pentru mulţi copii este momentul unui nou început: şcoala, grădiniţa... În acest sens, cititoarea noastră, Dna S. din Bucureşti, ne scrie că are o serie de dificultăţi cu fetiţa sa de trei ani care se adaptează, se pare, mai greu cu noua sa viaţă. Este normal? Ce ar trebui să facă? Ce recomandări am putea să-i oferim?

- Stimată Dnă S., grija Dv. pentru ceea ce se întâmplă în primele zile de grădiniţă este firească. Nu numai fetiţa dv. va face un pas mare ci şi dv. ca părinţi. Este prima „separare" în care vă încredinţaţi îngrijirea copilului unor străini. Totuşi, se pare că este o soluţie nu doar convenabilă, comodă pentru ambii părinţi, dar chiar recomandată pentru copii. Dezvoltarea în colectivitate este benefică şi de dorit pentru adultul de mai târziu. Şi, pe urmă, nu trebuie uitat faptul că vă veţi lăsa copilul pe mâna unor profesionişti, cel puţin teoretic vorbind!

Deşi, chiar dacă fetiţa se va separa mai greu de părinţi şi va plânge o zi, două, o săptămână, nu cedaţi impulsului de a o ţine acasă, aceasta cu câteva condiţii: ◆ alegeţi cu grijă grădiniţa, astfel încât să fie aproape de casă, pentru a nu trebui să o treziţi prea devreme. Sau, alegeţi o grădiniţă cu un program ceva mai flexibil, care să vă permită să puteţi întârzia până spre ora 9.00; ◆ grădiniţa să aibă spaţiu verde, unde copiii să iasă în fiecare zi să se joace în aer liber; ◆ în limita posibilităţilor, să existe o dotare cât mai diversificată atât în interior, cât şi afară, astfel ca prin joc copiii să fie stimulaţi şi fizic şi intelectual, în funcţie de vârsta lor; ◆ în fine, dar nu în ultimul rând, personalul să fi bine pregătit din punct de vedere profesional, lucru care se poate constata chiar şi după discuţia preliminară cu directoarea grădiniţei, care de obicei imprimă o anumită linie de conduită în comportamentul angajaţilor.

Trebuie să subliniez în acest sens că pedepsele fizice sunt total interzise din punct de vedere legal şi psihologic, astfel încât, dacă aflaţi cumva că educatorii „bat" copiii, chiar şi numai în cazuri „extreme", puteţi face reclamaţie – şi chiar aveţi această datorie morală! – mai întâi la directoarea grădiniţei şi, dacă nu apar rezultate, la inspectoratul şcolar teritorial (de exemplu, de sector).

Ideal ar fi ca grupele de copii să nu fie prea numeroase, pentru ca educatoarele să poată face faţă în mod optim sarcinii lor.

Acest lucru este însă mai greu de rezolvat, pentru că depinde şi de cartier şi, de ce nu, de renumele – bun sau rău – al grădiniţei.

Aşadar, pentru un copil sănătos, echilibrat din punct de vedre psihic, grădiniţa este locul ideal unde se poate dezvolta pentru a trăi în societate şi a se adapta mai târziu cu succes la aceasta. Chiar dacă unii copii se integrează mai greu în primele zile, ei vor simţi în curând bucuria de a se juca în preajma celorlalţi copii, de aceeaşi vârstă cu ei. Există şi extreme, copiii care se simt din prima zi „ca acasă" şi plâng atunci când trebuie să... părăsească grădiniţa la terminarea programului. Există şi cazuri de copii care nu se pot integra nici măcar după mai multe zile. Este bine ca părinţii acestora din urmă să consulte un psiholog, să retragă eventual copilul de la grădiniţă pentru câteva zile, după care să facă o nouă încercare. În nici un caz copiii nu trebuie ameninţaţi pentru a merge la grădiniţă – aceasta nu trebuie să constituie un loc de pedeapsă! Ei trebuie convinşi că nimic rău nu li se poate întâmpla acolo, iar la sfârşitul zilei, mămica sau tăticul vor veni neapărat să îi ia acasă. Cu blândeţe, răbdare şi tact se rezolvă aproape orice problemă.

Doamnă S., noi vă urăm succes şi aşteptăm cu nerăbdare veşti despre cum au decurs lucrurile cu fetiţa dv. Pe curând!

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

SERINGA FĂRĂ AC

Cine nu ştie cât de neplăcute sunt injecţiile... La orice vârstă, simpla vedere a acului de seringă ne frisonează, amintindu-ne de anii copilăriei când „injecţia" era un adevărat supliciu. Dar iată că societatea americană National Medical Product (Irvine, California) a pus la punct un nou sistem de injectare subcutanată, deosebit de fiabil, denumit J-TIP. Această seringă fără ac, de unică folosinţă, dispune de o presiune care garantează pătrunderea completă sub piele a produsului injectat. Indicată îndeosebi diabeticilor insulino-dependenţi, J-TIP este la fel de eficientă în toate manoperele medicale care impun necesitatea injecţiilor – anestezii, geriatrie, pediatrie etc. Aprobată de super-exigenta Food and Drug Administration americană, noua seringă a pătruns din primăvara acestui an şi în unele ţări din Europa Occidentală. Nouă nu ne rămâne, probabil, decât să aşteptăm... sfârşitul tranziţiei pentru a o afla şi în farmaciile noastre...

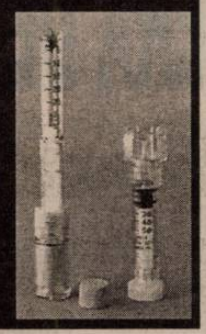

DEPISTAREA PRECOCE A AUTISMULUI

Autismul, cumplita disfuncţie psihică tradusă prin tulburări grave ale comportamentului la copil, poate fi diagnosticat extrem de rar înainte de împlinirea vârstei de 3 ani. Dr. Philip Teitelbaum, psiholog la Universitatea din Florida (Gainesville), în urma studierii înregistrărilor video înfăţişând 32 de copii, dintre care 17 autişti, realizate de părinţi în perioada primelor luni de viaţă, a constatat că autiştii execută încă de la vârsta de trei luni mişcări nefireşti. Potrivit opiniei Dr. Teitelbaum, această descoperire se impune a fi confirmată de studii aprofundate, efectuate pe scară largă, asupra unor grupuri mult mai mari de copii. Depistarea precoce, la o vârstă în care creierul aflat în plină formare este încă maleabil, ar permite imaginarea unor tratamente mult mai eficiente decât cele existente în prezent.

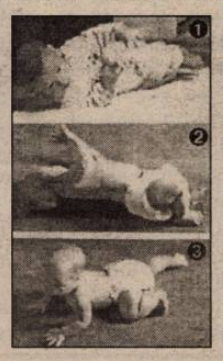

1) – Un copil autist îşi arcuieşte mai întâi gâtul şi apoi se întoarce dintr-o singură mişcare cu tot corpul.
2) şi 3) – Pentru a se întoarce, un copil de 6 luni răsuceşte mai întâi capul şi umerii pentru ca abia pe urmă să-şi răsucească bazinul.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Aer mai pur

O cititoare din Capitală, Doamna MARIA DOBRESCU, care şi-a făcut o pasiune din a-şi orna cele două camere ale apartamentului de care dispune, ne întreabă dacă să persevereze. În răspunsul meu, o să aflaţi, stimată doamnă, o serie de lucruri care, probabil, o să vă deruteze. Cred că aceste lucruri interesează foarte multă lume. După cum ştiţi, enorma majoritate a oamenilor sunt convinşi, întocmai ca şi dumneavoastră, că plantele de apartament purifică aerul. Alţii, însă, susţin că, dimpotrivă, îl viciază. În realitate, şi unii şi alţii au dreptate. Care este substratul acestui paradox? Paradoxul ţine de faptul că plantele verzi de apartament, într-adevăr, purifică aerul, dar numai ziua, absorbind din aer bioxidul de carbon, redând în schimb aerului oxigenul pe care l-au extras din el. Este vorba despre aşa-numita respiraţie diurnă a plantelor. Noaptea însă, situaţia se inversează, în sensul că aceleaşi plante nu mai purifică aerul ci, dimpotrivă, îl viciază. Totul se datorează situaţiei că, la întuneric, plantele „respiră" ca şi animalele, adică absorb din aer oxigenul şi elimină în schimb bioxidul de carbon, viciind în consecinţă aerul. Demonstraţia ştiinţifică a acestui fapt a făcut-o chimistul englez Joseph Priestley. Punând sub un clopot de sticlă scufundat în apă, ca să existe posibilitatea circulaţii aerului, un şoricel, care stătea pe un mic soclu, a observat că şoricelul s-a asfixiat în cele din urmă, ca urmare a consumării integrale a oxigenului de sub clopot. Priestley, repetând experienţa în aceleaşi condiţiuni, cu deosebirea că de data aceasta a aşezat pe soclu alături de şoricel şi un mănunchi de mentă, a constatat că, de data aceasta, şoricelul n-a murit, deoarece izma a consumat bioxidul de carbon eliberat de şoricel în cursul respiraţiei, oferindu-i oxigenul necesar. Trebuie deci să ţinem cont de această realitate, mai ales atunci când avem în dormitor mai multe ghivece. Nu trebuie să uităm că un adult sănătos consumă în cursul unei nopţi normale de somn în jur de 165 litri de oxigen, eliberând în schimb 130 litri bioxid de carbon, motiv pentru care dormitorul trebuie bine aerisit, mai ales atunci când este saturat cu ghivece de flori. În afară de aceasta, nu trebuie uitat apoi că plantele când sunt în stare de eflorescenţă, pot exercita în cazul unor persoane alergice efecte nocive notabile şi uneori chiar periculoase. Pentru toate aceste motive, trebuie să fim foarte atenţi cu plantele de apartament, limitându-le rolul la efectele estetice.

Diabetul zaharat

Un cititor al revistei noastre, din Piteşti, care îşi semnează epistola doar cu iniţialele de I.D., fără alte date, se arată foarte surprins că i s-a pus în urma unor vechi suferinţe care l-au determinat în cele din urmă să se prezinte la medic, diagnosticul de diabet zaharat şi, o dată cu stabilirea diagnosticului, i s-a stabilit un regim pe care trebuie să-l urmeze conştiincios toată viaţa. „Chiar aşa?", se întreabă el mirat. Chiar aşa, stimate domnule I.D.!, vă răspundem şi noi. Diabetul zaharat reprezintă o tulburare metabolică a mecanismului glucoregulator al pancreasului constând din incapacitatea oxidării glucidelor. Se caracterizează clinic prin polifagie (adică prin ingestie exagerată de alimente), apoi prin polidipsie (adică prin sete excesivă), ca şi prin poliurie (adică prin eliminare exagerată de urină). Din punct de vedere biologic, diabetul zaharat se mai caracterizează prin hiperglicemie (creşterea concentraţiei sanvine de glucoză), ca şi prin glicozurie (prezenţa în cantităţi crescute a glucozei în urină).

Reţineţi, în final, stimate domnule I.D., că medicina nu vindecă miopia. Porţi ochelarii prescrişi de medicul oftalmolog vezi, nu-i porţi, nu vezi! Dacă, respectaţi cu strictreţe toată viaţa regimul prescris în caz de diabet zaharat, şi vă faceţi insulina, dacă cumva şi aceasta v-a fost prescrisă, trăiţi. În caz că nu respectaţi regimul prescris şi nu faceţi eventual insulina, faceţi tot felul de complicaţii.

Cele mai vechi unelte evoluate

O recentă descoperire a unei echipe de antropologi americani demonstrează că primele unelte evoluate nu au fost realizate de om acum 12-14 mii de ani, ci acum 75 de mii de ani. Este

o nouă perspectivă asupra evoluției inteligenței și abilităților omului preistoric, care repune în discuție anumite caracteristici ale vieții cotidiene a acestuia. Este vorba de unelte pentru tăiat și jupuit, confecționate în special din oase de pește. Maleabilitatea prelucrării acestui tip de materie primă a fost constatată, evident, în urma unor căutări și încercări care au avut la bază o gândire mai elevată decât s-a presupus pentru acele timpuri. Foarte interesant este și faptul că, studiind evoluția formei și vechimii uneltelor, se pare că omul preistoric din spațiul european a avansat mult mai lent decât cel din spațiul est-african. Ceea ce realiza „europeanul" acum 10-20 de mii de ani, reușea „africanul" acum 60-70 de mii de ani. Acest fapt poate sugera ideea că migrațiile spre nord ale „africanilor" au fost destul de reduse, fapt ce a încetinit transferul de „tehnologie".

Din bombe atomice în... sobă!

Ceea ce, odinioară, ar fi părut de domeniul incredibilului, se dovedește a fi deplin posibil! Salariații Institutului de cercetări pentru reactoare nucleare din Dimitrovgrad, Rusia, au decis să „demilitarizeze" plutoniul – elementul indispensabil pentru realizarea bombelor cu hidrogen cu care sunt înzestrate rachetele balistice intercontinentale. De negăsit ca atare în natură, plutoniul este unul din „reziduurile" rezultate în urma „arderii" uraniului în anumite tipuri de reactoare nucleare. Neavând, se pare, alte surse de combustibil, cercetătorii ruși se încălzesc cu plutoniu militar - transformat în combustibil într-un reactor cu neutroni – pe care îl „ard" pentru a produce apa caldă necesară sistemului de termoficare. Fără îndoială, astfel de „sobe atomice" cu plutoniu „civil" sunt cu mult mai firesti pentru acest sfârșit de secol!

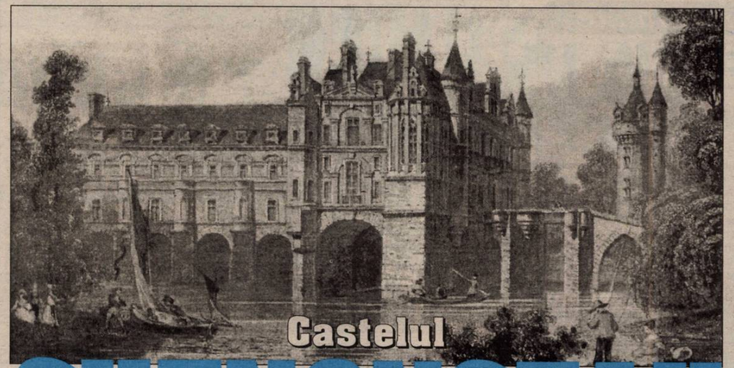

Castelul CHENONCEAU

IRINA STOICA

Castelul Chenonceau, o bijuterie a Renașterii Franceze, a fost construit în 1513 de Thomas Bohier, cel care răspundea de visteria regală sub Francisc I.

Arhitectul a fost, după cum se pare, un constructor renumit, născut la Amboise, Pierre Nepveau, cunoscut sub numele de Trinqueau. El a înălțat castelul pe locul unei mori fortificate. Turnul, cunoscut ca Turnul Marquez, care se zărește din depărtare, poartă încă numele celor cărora le-a aparținut moara încă din secolul al XIII-lea. Chiar la intrarea în castel trebuie remarcată capela, decorată cu marmură de Carrara din secolul al XVI-lea. Vitraliile, distruse de o bombă în 1944, au fost înlocuite cu altele moderne, păstrând întru totul armonia ansamblului.

Un ajutor susținut în construirea și decorarea castelului i-a fost dat lui Thomas Bohier de către soția sa Catherine Briçonnet. Ea a supravegheat lucrările în timp ce bărbatul ei lupta în Italia. Există chiar un hol care îi poartă numele și în care faianțele și teracotele, multe dintre ele ornate cu o floare de crin străpunsă de un pumnal, reprezintă propriul ei gust în materie de artă. În 1535, după moartea lui Thomas Bohier, fiul său, Antoine, a fost obligat să cedeze castelul Coroanei în contul unor mari datorii contractate de tatăl său.

Castelul a suportat de-a lungul timpului numeroase prefaceri schimbând o serie de proprietari ilustri. Dăruit Dianei de Poitiers, favorita lui Henric al II-lea, a fost preluat de Catherina de Medicis, locuit apoi de Henric al V-lea și favorita sa Gabrielle d'Estrées și mulți, mulți alții. Există o cameră, numită „Camera celor cinci regine" în care s-au perindat, rând pe rând, două fiice și trei nurori ale Catherinei de Medicis: Elisabeta de Franța, Margareta de Valois, Maria Stuart, Elisabeta de Austria și Louise de Lorrena.

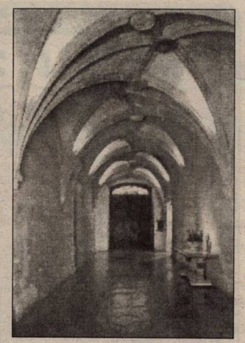

Castelul cu scara sa în stil italian, cu mobilele și tapiseriile sale de o valoare inestimabilă, cu ornamentele de faianță și piele de Cordoba, cu pânzele de Corregio, Van Loo și Rubens, cu intrările sale secrete este pus și mai bine în valoare de parcul considerat unul dintre cele mai frumoase din țară.

Un mic muzeu de ceară încearcă să refacă atmosfera de acum câteva secole, pentru că totul în jur este încărcat de istorie.

De altfel, în timpul primului război mondial, Gaston Menier, proprietarul de atunci al castelului, l-a transformat în spital, pe propria sa cheltuială. În timpul celui de al doilea război mondial mulți patrioți s-au putut salva pe aici, fugind din Franța ocupată în Franța liberă.

DEZASTRUL DE PE HAVEN

FILMUL UNEI TRAGEDII

MIHAELA DOROBANȚU

Latitudinea: 44°22'18'' Nord ● *Longitudinea:* 08°42'06'' Est ● *Zona:* Golful Genovei ● *Unde:* 1,2 mile S-V de Arenzano ● *Data:* 11 aprilie 1991 ● *Ora:* 12.40

În aceste condiții s-a înregistrat cea mai mare catastrofă ecologică din Mediterana și una dintre cele mai grave din lume. Incendiul care a izbucnit la bordul petrolierului Haven a dus la scufundarea, după o agonie de 72 de ore, a unei nave de 334 m (cu doar 11 metri mai puțin decât înălțimea lui Standard Oil Building din Chicago, unde se află sediul firmei Amoco, proprietara vasului). Toate cele 144000 de tone de petrol brut aflate în rezervoarele navei s-au revărsat în mare.

Cum a fost?

Haven a fost lansată la apă în 1973 de către cunoscuta firmă multinațională Amoco, dar 15 ani mai târziu ea a fost vândută armatorului Loucas Ioannou. O rachetă a lovit-o în timpul războiului Iran-Irak și reparațiile au costat 5 milioane de dolari (deși se estimaseră 80!).

11 *aprilie, 12.40:* Haven se afla în portul petrolier Genova Multedo. O simplă operație de transfer de petrol brut dintr-un rezervor de la prova în unul din zona centrală. O explozie cutremură nava. Dintre cei 136 de membri ai echipajului, 5 sunt uciși pe loc. Printre ei, căpitanul Petros Grigorakakis.

12 *aprilie, după amiaza:* Se încearcă blocarea petrolului care curge încă din rezervoare. Remorcherul Olanda fixează un cablu de timona de la pupa și începe să tragă nava spre coastă. Pe parcurs însă, prova se înțepenește și se scufundă la 490 m.

13 *aprilie, 09.35:* La bordul navei încă în flăcări are loc o nouă explozie. Remorcherele și alte nave aflate în port încep să arunce în jurul lui Haven apă și soluții. Petrolul ajunge la plaje.

14 *aprilie, ora 10.05:* Haven se scufundă.

Ar fi putut să fie și mai rău

Într-adevăr, după cum spune Căpitanul Lucio Bomiotto de la Garda de Coastă din Genova, condițiile meteo au permis blocarea scurgerii de petrol. În caz contrar, petrolul ar fi putut să fie purtat de curenți până pe Coasta de Azur și în Corsica. În prezent, prova a rămas tot la cei 490 m adâncime, iar restul navei se află la încă vreo 30 m mai jos, ușor înclinat pe flancul drept. Flăcările care au înghițit nefericita navă (și a căror temperatură a ajuns la 1000 de grade), nu au iertat mai nimic: tot ce a fost oțel sau bronz s-a topit și a dispărut - inclusiv mânerul safeului căpitanului, iar documentele din safe au fost reduse la cenușă. Din Milford Haven, altădată o adevărată regină a mărilor, lungă de 334 m, lată de 52 m și capabilă să transporte 230000 de tone de petrol, nu a mai rămas decât

principalul al navei, urme de petrol pe tavanul cabinelor și să afle că 30 tone sunt încă sigilate într-o zonă în jurul axei elicei. Coborând încă 2 m se poate observa „rana mortală" - gaura de peste 10 m care a rămas după a doua explozie. Acolo se află o cisternă! Unde se află însă petrolul care era conținut de aceasta? Giulio Melegari, de la societatea Technisub, care la vremea respectivă fusese însărcinată cu operațiunile de recuperare, este de părere că din cele 144 mii de tone transportate, doar puțin mai mult de 20000 au mai fost „iertate" de incendiu; alte voci vorbesc însă de 120000-130000 de tone care ar fi rămas în apă. Cu toate bunele condiții meteo, peste 11 km de coastă stâncoasă și 92 mp de plajă a trebuit asanate, în timp ce Haven continua să piardă 1 mc de petrol pe oră! Operațiunile de salvare a mării au continuat până în decembrie 1991. Catranul s-ar fi putut „întinde" ca o mochetă de 50 cm grosime. Pentru a completa operațiunea, s-a folosit o pompă specială iar pentru a înlătura materiile „adunate", echipele de specialiști au recurs la un fel de aspirator.

Sfârșitul pericolului?

Nu chiar. Universitatea din Marsilia a desfășurat în 1994 o anchetă asupra poluării produse de Haven și este de părere că nu se poate vorbi de condiții de mediu înconjurător care să favorizeze un proces natural de decontaminare. Un alt sondaj, un an mai târziu, releva cantități mult superioare de hidrocaburi conținute în stridii. Rapoarte trimise autorităților oficiale încă din 1991 vorbesc de pete de ulei cu o suprafață totală de 300 de mile pătrate, cu grosimi de la câțiva centimetri până la 1 m și totalizând 6500 - 8700 mc de petrol brut. Încet, încet, aceste pete au început să fie acoperite cu straturi de nisip și în curând s-ar putea să dispară. Marea va șterge urmele tragediei lui Haven, așa cum în acești ultimi ani au făcut peștii și coralii cu epava care zace în adâncuri. Ca o răzbunare a mării, vietățile adâncurilor au ocupat epava, au transformat-o în vizuină sau, după gust și nevoi, în loc de joacă. În asemenea măsură, încât un recent proiect propune transformarea sa într-un parc natural subacvatic protejat.

Nimeni nu spune însă că ar trebui să uităm ceea ce s-a întâmplat...

Unde se află petrolul?

La 7 ani de la tragedie, o echipă a revistei „Focus" a obținut din partea autorităților italiene permisiunea de a efectua o scufundare pentru a vedea epava (care se află încă sub sechestru). Ei au putut astfel să vadă, lângă coșul

Teledetecția și silvicultura

Masivul forestier Les Landes din Franța, cel mai mare din Europa Occidentală, furnizează un sfert din producția anuală de lemn a Franței. Cercetătorii de la Institutul național de

cercetări agricole și silvice au făcut apel la metodele teledetecției prin satelit pentru a controla gestiunea și evoluția pădurilor. Cu ajutorul teledetecției este posibilă observarea zonelor de pădure care au fost exploatate și estimarea volumului de lemn obținut, fapt ce va permite pe termen lung stabilirea măsurilor optime de refacere silvică, precum și planificarea (da, da! la alții se poate!) cantităților de lemn ce pot fi valorificate în mod rațional. Pe când și la noi astfel de aplicații, pentru a nu rămâne doar piatră seacă din munții noștri?

„Strategia veveritelor"

Masculii de veveriță au un obicei nemaiîntâlnit la alte mamifere de talia lor. Atunci când se apropie perioada de împerechere, ei devin extrem de geloși și cauta în insistent să-și îndepărteze rivalii. În acest scop, cei care și-au găsit deja „jumătatea" scot strigăte de alarmă, determinându-i pe „holtei"

să se ascundă cât mai repede, fără a mai verifica dacă pericolul este real sau nu. În majoritatea covârșitoare a cazurilor, aceste alarme sunt false. Ciudat este faptul că masculii speriați nu se „învață minte" și se lasă păcăliți de fiecare dată.

Viitorul aparține spațiului

ERA DE AUR A COMUNICAȚIILOR VIA SATELIT

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Comunicațiile prin satelit reprezintă deja de mult timp un succes comercial clar al pieții mondiale și un exemplu pe care-l vehiculează cu plăcere investitorii și analiștii; aceștia au evidențiat câștigurile chiar de ordinul zecilor de miliarde de dolari, precum și excepționala anduranță, de ordinul a trei decenii, a performanțelor tehnice aferente!

Aceste aspecte reprezintă doar una din motivațiile pentru care, la cel de-al 50-lea Congres internațional de astronautică, congres jubiliar care s-a ținut în octombrie a.c. la Amsterdam, subiectul secțiunii plenare nr.1 a avut drept subiect „Comunicațiile via-satelit, noi piețe pentru Mileniul Trei". Pornind de la opinia generală conform căreia în secolul următor telecomunicațiile spațiale vor intra într-o adevărată „Eră de aur", s-au conturat câteva aspecte demne de subliniat, pentru că pot avea repercusiuni pentru fiecare locuitor al planetei:

- evoluția telecomunicațiilor de bandă largă, a Internet-ului, a World Wide Web-ului, care în mod evident constituie un „boom" al tuturor națiunilor pe linia apropierilor dintre acestea, devine tot mai folositoare tocmai prin utilizarea sistemelor satelitare;

- actualul ritm anual de lansare a circa zece sateliți destinați exclusiv telecomunicațiilor, precum și faptul că rețeaua de telefonie mobilă GLOBAL STAR dispune deja de 48 de sateliți specializați, demonstrează capabilitățile viitoare ale unor rețele de mare performanță cum sunt TELEDEZIC sau CYBERSTAR, care vor exploata sute de minitelesateliți, destinate să globalizeze aceasta activități, condu-cându-le în mod sigur spre o piață de desfacere capabilă să crească de la 1,8 miliarde dolari în 1999, la chiar 9,5 miliarde în 2003!

- dacă în 1998 au existat în lume circa 15 milioane de abonați ai serviciilor de televiziune „direct acasă" (DTH sau Direct-to-Home) și care utilizau de la 50 la 200 de canale diferite, în anul 2003 se estimează că numărul acestor abonați, la fel ca și al canalelor, se va dubla!

Specialiștii înscriși pe lista de participare la sesiunea mai sus menționată, au evidențiat și alte aspecte implicate în acest proces spectaculos în evoluția sa:

- științele și tehnologiile spațiale înglobează deja un potențial uman reprezentat de circa 400000 de specialiști, cărora li se adaugă anual circa 20000; una din oportunitățile acestora o reprezintă chiar comunicațiile globale, cărora li se adaugă și cele prin legături directe la computerele personale!

- rețelele de comunicații globale folosesc tot mai mult domenii de frecvențe care pot interfera cu cele ale radioastronomiei; acest impediment trebuie reglementat urgent;

- încă de acum trebuie precizate strategiile de urmat pentru noul deceniu, având în vedere expansiunea și interferențele alternativelor terestre.

(Va urma)

„Leagănul" omenirii a fost în Asia?

O excepțională descoperire făcută în Insula Java a repus în discuție ipoteza - cu foarte mulți adepți - conform căreia leagănul omenirii ar fi fost în zona orientală a Africii. Trei schelete bine conservate, găsite în șantierele arheologice din Java, arată că în această regiune viețuiau pitecantropi și homo erectus în urmă cu aproape două milioane de ani. În aceeași perioadă, în Africa omul evoluase deja la homo habilis de la treapta de australopitecus afarensis (acum 2,5-3 milioane de ani). Controversele se mențin în jurul următoarei idei: a existat o masivă și îndelungată migrare a omului preistoric african spre zona asiatică, sau în zona asiatică s-a desfășurat o evoluție separată de cea africană? Răspunsul s-ar putea să-l ofere calitatea uneltelor din cele două regiuni. Și cum aceasta este asemănătoare, antropologul francez Jean-Jacques Hublin, de la Muzeul Omului din Paris, a avansat ideea migrării inverse, din Asia spre Africa. Clarificarea dilemei ar putea-o da și descoperirea unor oseminte mai vechi de 2 milioane de ani în zona asiatică. Până atunci, leagănul omenirii este mult mai probabil să fi fost în estul Africii.

radio CONTACT
O 9 EXPRIMARE

ARAD	65,95 FM	CHIȘINĂU	100,9 FM
BUCUREȘTI	96,1 FM	CRAIOVA	71,12 FM
BUZĂU	69,8 FM	FOCȘANI	95,4 FM
BAIA MARE	88,5 FM	HUNEDOARA	92,1FM
BOTOȘANI	93,1 FM	IAȘI	91,9 FM
BRAȘOV	105,5 FM	PITEȘTI	90,7 FM
CÂMPULUNG		PLOIEȘTI	92,8 FM
MUSCEL	94,1 FM	RM. VÂLCEA	66,14 FM
CLUJ	89,8 FM	REȘIȚA	70,79 FM
CĂLĂRAȘI	101,8 FM	SIBIU	91,8 FM
CONSTANȚA	91,1 FM	TG. MUREȘ	90,2 FM

http://www.radiocontact.ro

Comori sub dunele de nisip

DORIN MĂRAN

Bahreďn este un ansamblu de insule aflate în zona meridională a Golfului Persic, însumând pe o suprafață de 700 km². Dintre cele 30 de insule cea mai importantă are o lungime de 50 km. Relieful este arid, cu un aspect lunar, excepând zonele de nord și vest care sunt bucurat de prosperitate datorită zăcămintelor de petrol (acum epuizate) și a activităților bancare. Cu ocazia unor săpături arheologice efectuate în nordul Mesopotamiei pe la jumătatea secolului trecut care au scos la lumină vestigiile unui palat asirian, au fost găsite inscripții în care se făceau aluzii înșăluite în mister, la Ouperi, rege al Dilmun-ului, al cărui palat s-ar fi aflat în mijlocul Mării Soarelui levant. Această mare a fost identificată, după aproape o jumătate de secol, cu Golful Persic, iar Dilmun-ul cu insula Bahreďn. Prin 1880, un ofițer britanic și o expediție în aceste locuri și reteză cu ele de artilerie două din movilele presărate mai peste tot printre dunele deșertului. Din acel moment se naște mitul unei insule-necropolă, rezervată morților civilizațiilor vecine. Ipoteza unei insule-cimitir relansată de egiptologi a fost multă vreme ignorată datorită reputației excepționale a Dilmoun-ului, considerat un pământ pur și sacru de către vechii sumerieni.

Cap de taur realizat din bronz, descoperit în vestigiile templului din Barbar.

În 1954, o expediție daneză începe, în sfârșit, săpăturile. Sunt vizate în primul rând marile întinderi de movile care au stârnit curiozitatea multor călători în secolele trecute. Este vorba de movile sepulcrale (tumuli). Specialiștii apreciază că numărul acestor tumuli s-ar fi ridicat, în epoca bronzului, din mileniul II î.Ch. până în epoca fierului, prin anii 500 î.Ch., la 170000. Treptat, procesul de urbanizare a insulei a distrus cea mai mare parte din cimitire. Tumulii clasici din epoca bronzului erau construiți din pământ și pietre care formau ziduri circulare înalte de 1-4 m, forme care nu s-au putut menține intacte de-a lungul timpului. În interiorul unui mormânt se găsește o cameră funerară alungită, construită din blocuri de calcar și acoperită cu dale de piatră. De obicei acest cadru e completat cu două firide laterale și cu un depozit funerar. În general, aceste morminte sunt destinate unei singure persoane. Săpăturile recente au scos la iveală morminte cu o arhitectură deosebită, cu ziduri înalte de 15 m și cu interioare de 25 m în diametru. E vorba de morminte regale, cu puțuri de acces spre mai multe încăperi. Despre toate aceste vestigii, vechea civilizație nu a lăsat nici o mărturie scrisă. Scribii foloseau probabil suporturi din piele sau papirus care n-au rezistat probei timpului. Limba, ca și credințele, ne sunt necunoscute. Deși au fost de nenumărate ori jefuite, necropolele au „păstrat" pentru eternitate unele obiecte specifice comerțului, cum ar fi sigilii din argilă cu amprente umane. În epocă, insula nu a fost bogată în materii prime exceptând perlele, curmalele și apa dulce dar așezarea acesteia în calea principalelor rute comerciale i-au asigurat prosperitatea. În nordul insulei, la Qal'at el-Bahrein, arheologii au mai avut surpriza să descopere vestigiile unei construcții de anvergură, fără îndoială reședința guvernatorului, în care s-au aflat 50 de tăblițe cuneiforme, complete sau fragmentate, și 20 de vase care conțineau, fiecare, câte un schelet de șarpe sacrificat. Un ritual specific Orientului Apropiat care își are, probabil, originea într-o veche credință sumeriană perpetuată de-a lungul mileniilor. Civilizația Dilmoun renaște cu fiecare piatră scoasă la lumină. Arheologii speră să redea contemporaneității o imagine cât mai veridică pentru cei 2000 de ani de civilizație, tăinuiți mileniilor de-a rândul în dunele deșertului.

Fotografii de la cititori

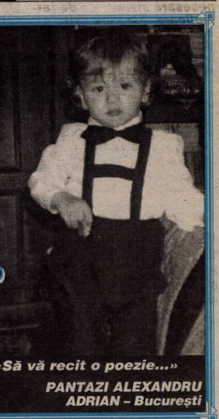

«Să vă recit o poezie...»

PANTAZI ALEXANDRU ADRIAN – București

Atlantida a existat! (12)

O „piramidă a lui Keops”... subacvatică!

DAN APOSTOL

În anul 1979 a fost organizată în Bermude o expediție franco-italo-americană din care făceau parte, printre alții, Charles Berlitz și Jacques Mayol. Totul pornise de la filmul obținut de o cameră de adâncime a unei nave americane de cercetări, care imortalizase pe peliculă un obiect piramidal de mari dimensiuni (162 m înălțime și 126 m latura bazei), având două orificii situate pe laturi opuse: printr-unul apa era „aspirată”, iar prin celălalt „expulzată” din ciudata construcție. Expediția a descoperit într-adevăr o piramidă, la 900 m adâncime, având un unghi de înclinare al fețelor identic cu al piramidei lui Kheops și fiind situată la aceeași latitudine. Ce vechime are această construcție?! La S-E de Mexico City (Mexic) se află o piramidă tronconică, Cuilcuilco, acoperită parțial de lavă solidificată. Nu departe de ea se înalță vulcanii din Cerro Xitle, ale căror ultime erupții s-au produs, după cum consideră C.W.Ceram în cartea sa *Gods, Graves and Scholars (Zei, Morminte și Cărturari)*, acum circa 8000 de ani. Ceea ce înseamnă că piramida a fost construită înainte de anii 6000 î.e.n.!

În Mexic, Columbia, Peru și Brazilia apar mereu dovezi ale existenței unor civilizații din ce în ce mai vechi. Se crezuse inițial că mayașii și incașii sunt primele popoare puternice și prospere din America. S-au descoperit însă urmele olmecilor, apoi ale civilizațiilor de la Chavin do Huantar, Moche, Choapas, Kotosh și Cerra Gallan; au fost găsite, la Pedras (Rio Utamâ-Amazonia) inscripții parietale vechi de 8-10000 de ani. Este greu de ignorat faptul că istoria cunoscută își mărește limitele spre un trecut tot mai îndepărtat: în America prin Tiahuanaco sau Cerra Galln, în Asia prin Chatal Huyük sau Mohenjo-Daro, în Europa prin vestigiile de la Lepenski Vir (Iugoslavia – zona „Porțile de Fier”), în Africa prin cetatea Zimbabwe etc.

Astăzi, puțini oameni de știință contestă existența unui popor străvechi, care a influențat direct sau indirect primele civilizații „istorice” mediteraneene (Egipt, Sumer, Creta), precum și înaintea lor, populațiile nord-africane (din Canare până în Hoggar) sau cele din Europa de Vest (Anglia, Franța, Peninsula Iberică). Dar, tocmai datorită preponderenței urmelor sale în Lumea Veche, până la descoperirile din 1967-1970, Atlantida a fost căutată în Mediterana, în Suedia, Spitzbergen, Heligoland, Munții Atlas, Caucaz, în largul coastelor iberice sau marocane, până și în Sahara, oriunde numai în dreptul țărmului american nu. Un argument de prim ordin era faptul că, pe coasta de est a celor două Americi, situația nu apărea atât de clară ca pe cea de vest. Căci nimeni nu putea nega prezența viracochas-ilor, grupări de tip Cro-Magnon, Comb-Capelle și Brünn-Předmost în Peru, Bolivia, Ecuador și Columbia, iar mai la nord, în Mexic și chiar (deși tot mai puțin numeroase) în vestul SUA sau al Canadei, și nimeni nu putea trece cu vederea dovezile de ordin antropologic, arheologic, etnografic etc.

În schimb, doar două populații estice prezentau caractere antropologice ciudate și un nivel de civilizație ieșit din comun: olmecii și mayașii. Atât unii, cât și ceilalți cunoșteau existența unor oameni albi și negri (de Cro-Magnon, respectiv Grimaldi?), se preocupau de astronomie și matematică, erau arhitecți și sculptori de excepție, dar nu și navigatori; atât unii, cât și ceilalți au lăsat vestigii uluitoare, însă nu identice cu cele din Lumea Veche. Faptul a fost interpretat ca o dovadă a lipsei legăturilor cu ea sau cel puțin a absenței unei influențe originare comune. Dar aceasta nu implica automat situarea Atlantidei mai aproape de Europa sau de Africa: se consideră că primele formațiuni statale mayașe importante s-au cristalizat în anii 600-500 î.e.n., (deși unul din cele 3 manuscrise originale rămase de la mayași, *Codex Troanus* a fost redactat în anii 1000 î.e.n. și consemnează ca dată de început a lumii maya, anul 8498 î.e.n.), iar civilizația olmecă pare să se fi dezvoltat începând cu anii 2500 î.e.n. (însă unele urme ale ei sunt mai vechi), or, la acea dată, Atlantida era scufundată de milenii! Ca și în Europa și Africa, supraviețuiseră, probabil, colonii, baze navale, contoare de schimburi comerciale; însă ele par să fi fost puțin numeroase în cele două Americi, atlanții preferând, poate, legăturile cu popoarele din Europa și Mediterana, cu care aveau concepții și nevoi comune.

(Va urma)

Amprente ale spiritualității noastre

Biserica din Stâna

Turnul bisericii

Aflat într-o depresiune pe drumul forestier între Beltiug și Bolda, satul Stâna, din județul Satu Mare, are o biserică de lemn care se observă chiar de la intrarea în localitate. Biserica este bine conservată dar, din păcate, acoperișul în patru ape, inițial din șindrilă, a fost înlocuit cu mai bine de 60 de ani în urmă cu unul de tablă zincată ceea ce strică într-un fel aspectul special al monumentului de lemn.

Turnul este învelit în șindrilă iar foișorul este mult ieșit în afară, în formă de cerdac, cu patru stâlpi de susținere a coifului în patru ape cu săgeată în mijloc. Scândurile cu care este căptușită galeria au la bază motive decorative specifice regiunii.

În 1820 pridvorul a fost încorporat bisericii, devenind pronaos, lărgindu-se astfel locașul. Noul pridvor nu prezintă importanță deosebită, dar din el se poate sui în turn și în cafasul construit în același an. Cele trei clopote au fost mutate într-o zvoniță de lemn, improvizată la începutul secolului nostru, avându-se în vedere rezistența slabă a turnului.

Biserica, având hramul „Intrarea Maicii Domnului în biserică”, are pereții zugrăviți pe dinăuntru și pe dinafară. Altarul este de formă pentagonală, cu acoperiș mai scund decât al navei iar în naos biserica are boltă de formă semicilindrică. Pictura este foarte ștearsă din cauza umezelii și a fumului, iar scenele sunt pictate într-un singur plan, lipsind atât peisajele, cât și elementul de perspectivă. Este executată, după cât se pare, în prima jumătate a secolului trecut, în manieră apuseană.

Printre cărțile bisericii se află o „Biblie” tipărită la București în 1760. Pe foile acesteia se află o însemnare privitoare la biserică și datată 1778. Datorită însemnării respective se poate trage concluzia că biserica a fost construită probabil pe la mijlocul secolului al XVIII-lea. Ferestrele în trei dimensiuni marchează trei etape de mărire a lor, de unde un alt argument în favoarea vechimii acestui sfânt locaș.

IRINA STOICA

Mit și adevăr

POLIFEM ERA BOLNAV!

MIHAELA DOROBANȚU

Cine nu își aduce aminte de teribilul Polifem, ciclopul, cumplita făptură cu un singur ochi, din familia unor uriași care păstoreau pe țărmul mării și nu refuzau carnea de om atunci când li se oferea cu diferite ocazii? O simplă invenție a lui Homer? Un alt personaj care să-i permită să evidențieze viclenia proverbială a lui Ulise, care i-a permis de atâtea ori să depășească cele mai dificile situații? Iată însă că, peste mai bine de trei milenii, un om de știință vine cu o ipoteză neașteptată: se putea foarte bine să fi existat un ciclop de tipul celui descris de Homer! Dr. Andrea Vacari, profesor de toxicologie la Universitatea din Cagliari, atrage atenția că există efectiv o malformație care sa-i dea unei ființe umane aspectul unui ciclop, urmare a unei maladii extrem de rare și cu consecințe fatale, numită holoprosencefalie.

Și nu este exclus, spune Dr. Vacari, ca Homer să fi avut știință de o populație cu un procent deosebit de nou născuți afectați de această malformație a sistemului nervos, de origine genetică (gena sa a fost identificată nu cu mult timp în urmă) sau toxică.

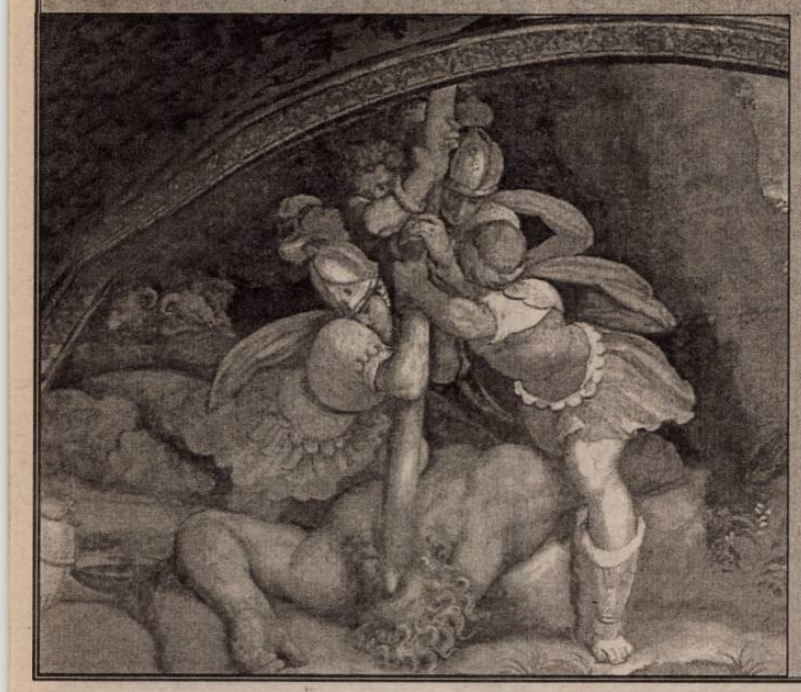

Dacă este corectă varianta genetică, atunci malformația a fost transmisă pe cale ereditară, posibilitate evidentă în condițiile de izolare pe care le descrie Homer în Odiseea. Nici alternativa toxică nu poate fi exclusă: într-adevăr, o plantă din familia liliaceelor, prezentă în pășuni și cu un aspect ce face să fie confundată cu gențiana, conține alcaloizi care chiar și în timpurile recente au provocat diverse epidemii printre oi. Prezentă în zona Mării Egee, această plantă se poate să fi fost folosită - în doze neletale - de către femei însărcinate, ca laxativ.

De la Galaxia Gutenberg la Galaxia Informatică

Johannes Gutenberg este cel care a înființat, la Maiesta, prima tipăritură cu litere mobile. Această descoperire a dus la analizarea și cercetarea anumitor aspecte inedite, de mare importanță pentru viața culturală contemporană.

„Galaxie, sau numai sistem solar”, cum spunea Mc Luhan, fapt este că azi, după mai bine de 500 de ani de la prima tipăritură cu litere mobile se discută mai mult ca oricând de Johannes Gutenberg, omul care a rămas o enigmă pentru umanitate.

Cartea, mai întâi manuscrisă apoi tipărită este unul dintre cele mai vechi elemente ale culturii umane. Tot cărți erau și tăblițele din lut din vechea Mesopotamie și sulurile de papirus din Egiptul antic și manuscrisele medievale pe pergament, precursorul nemijlocit al cărții tipărite.

Mai întâi au apărut sigiliile sumeriene și egiptene constituite din lemn și piatră, ca mai apoi să apară sigiliile metalice.

Asemenea tipare se foloseau și pentru imprimarea reliefurilor pe amfore. Aceste tipare împlineau însușirea de bază ale tiparului: multiplicarea în proporții de masă a textului.

Unele modalități de imprimare antice s-au păstrat până în zilele noastre.

Tipărirea cu placa de lemn, numită tipărire „în bloc” sau tipărire tabelară a fost folosită înainte de descoperirea literelor mobile.

Procedeul era următorul: pe o placă de lemn se săpa negativul, apoi gravura era acoperită cu vopsea și se aplica pe o hârtie umezită ce se apăsa – de obicei – cu o bucată de pastă.

Pentru prima dată sistemul a fost folosit în China în secolul al VIII-lea și apoi în Europa la sfârșitul secolului al XIV-lea.

Prima carte care a fost tipărită la Gutenberg cu caractere de plumb turnate în nisip și retușate cu dalta a fost „Oglinda mântuirii oamenilor” (Speculum humanae salvationi).

Tipografia cu litere mobile se bazează pe principiul: multiplicarea semnelor scrierii prin turnarea în forme. Ea a apărut din necesitatea de a se înlocui instrumentele complicate ale copistului și ale miniaturistului cu o metodă mai ușoară și din necesitatea de a reproduce și multiplica manuscrisele mai repede, într-o scriere regulată, mai puțin supusă greșelilor și mai puțin obositoare la citit. În timp au apărut noi metode care au dus la transformări majore: construirea primului linotip de americanul Ottmar Mergenthaler; construirea monotipului de Tolbert Laustan, și a primei mașini de cules prin fotografiere având o capacitate de 28000 de litere/oră. Apoi apar calculatoarele electronice care anunță începutul erei electronice în domeniul poligrafiei, pierzându-se vechile tehnici de realizare a cărților.

IOANA DANCEA

■ Ambiţie pusă la grea încercare

„VIJELIOASA" CURSĂ A AFIRMĂRII

În oraşul american Fullville, Oklahoma, se desfăşoară în fiecare primăvară un concurs de carturi pentru copii de la 6 la 14 ani. Până aici, nimic neobişnuit. Numai că anul trecut s-a petrecut aici o întâmplare cu totul neobişnuită, care a scos în evidenţă temeritatea unui băiat de numai zece ani. Rick Prescot - eroul păţaniei - nu se situa printre fruntaşii acestor curse - desfăşurate pe pista unui stadion, deci pe distanţe relativ mici, de ordinul sutelor de metri. Însă el a vrut să demonstreze părinţilor, şi nu numai, că este capabil de performanţe mai mari decât ale campionilor, chiar mai vârstnici decât el.

După ce s-a clasat printre ultimii la cursa din ziua respectivă, Rick a fost atât de abătut, încât s-a gândit să se „răzbune". S-a întors acasă şi, după ce a luat din garajul părinţilor un bidon plin cu benzină, s-a furişat în stradă, s-a suit în cart şi dus a fost, sub ochii uluiţi ai vecinilor şi trecătorilor, care n-au mai avut timp să-l oprească. Fără să-i pese prea mult de regulile de circulaţie, puştiul şi-a propus să ajungă tocmai la Sundown, localitatea unde făcea naveta tatăl său. Distanţa este de aproape 15 kilometri. Rick a intrat „vijelios" pe şoseaua ce leagă Fullville de Sundown, dar a avut inspiraţia că circule pe marginea drumului. Şi a reuşit să ajungă la tatăl său după mai bine de o oră şi după ce a alimentat de mai multe ori motoraşul cartului său. Acestuia nu i-a venit să creadă că fiul buclucaş s-a angajat într-o asemenea cursă, dar văzându-i ambiţia şi constatând că este teafăr, l-a iertat. Oricum, în presa locală Rick, (în fotografie) a apărut la loc de cinste. Fusese cea mai lungă distanţă parcursă de un copil de vârsta lui, fără nici o asistenţă tehnică. Băiatul îşi atinsese scopul, rivalii săi nu-l mai priveau cu indiferenţă. Pe de altă parte, trăznaia lui a declanşat şi o anchetă în rândul poliţiei locale, care nu şi-a putut explica de ce „pilotul" nu a fost reperat de nici o patrulă. *(P.I.)*

■ Oameni cu idei!

CĂSĂTORIE... SPONSORIZATĂ

Tom Anderson, de profesie barman, s-a căsătorit la începutul lui august, anul acesta, cu Sabrina Root, aleasa inimii sale. Evenimentul care a avut loc în Philadelphia nu ar fi unul ieşit din comun dacă cei 34000 de dolari, cât au costat ceremonia şi voiajul de nuntă, nu ar fi fost obţinuţi de mire într-un mod aparte. După ce îşi cheltuise aproape toate economiile cu inelul de logodnă şi toaleta miresei, Tim şi-a dat seama că trebuie să întreprindă ceva curajos. De aceea a contactat 24 de companii care să-i sponsorizeze nunta, oferindu-le în schimb reclamă. Aceasta era făcută pe invitaţiile la ceremonie, pe scrisorile de mulţumire pentru felicitări şi cadouri, pe şervetelele de masă, şi verbal în discursul de după primul toast. Mirele şi-a menţionat chiar sponsorii într-un ziar local independent. Se pare că adresele acestora au fost găsite de tânăr prin Internet şi astfel a reuşit să-şi organizeze o nuntă perfectă, de la care toată lumea a plecat încântată. (I. S.)

■ După 60 de ani

DOI FRAŢI S-AU REGĂSIT

Era ultima noapte pe care Jeanine, în vârstă de 69 de ani, o petrecea acasă, înainte de a merge la spital pentru o operaţie foarte riscantă. În acea noapte de aprilie 1999, Jeanine s-a hotărât să le spună celor două fiice ale ei secretul care îi chinuise sufletul de-a lungul întregii sale vieţi: avusese un frate, Albert, de care fusese despărţită pe când ea avea 7 ani, iar el 2. Nu ştia unde se află sau dacă mai trăieşte, dar dacă s-ar mai fi aflat în viaţă, ar fi dorit să-l întâlnească.

Jeanine s-a născut la Mans (Franţa) în 1930, iar Albert în 1935. La puţin timp după naşterea lui Albert, mama lor murise, iar tatăl, un muncitor cu venituri modeste, îşi încredinţase copiii unui cămin din sat. Un timp, i-a luat acasă în fiecare săptămână, dar, la un moment dat, bărbatul a dispărut, lăsând în urma lui doi orfani. Asistenţa publică a plasat fiecare copil în câte o familie de ţărani şi astfel drumurile celor doi fraţi s-au despărţit, cu atât mai mult cu cât Jeanine nu s-a adaptat în prima familie şi administraţia a încredinţat-o în cele din urmă familiei unui avocat care locuia departe de Mans. Albert a crescut la ţară, îngrijind vacile şi muncind pământul. Când a trecut de vârsta copilăriei, a plecat să-şi câştige existenţa la un patron, la un fermier. Făcea munca pe care o învăţase dintotdeauna, dormea într-un grajd pe un morman de paie, supravieţuia. Şi aşa s-au scurs anii vieţii lui.

Jeanine a avut puţin mai mult noroc. A învăţat să scrie şi să citească, a fost tratată cu blândeţe, chiar dacă rolul ei în familia care o adoptase a fost egal cu cel al unei femei în casă. Dar, la timpul potrivit, s-a măritat cu un muncitor, a făcut doi copii şi n-a mai fost nevoită să facă menaj în casa altuia. S-a mulţumit cu această viaţă, dar nu s-a împăcat niciodată cu ideea de a nu şti nimic de soarta fratelui ei. N-a îndrăznit însă să spună nici măcar celor apropiaţi povestea ei adevărată şi tristă. Acum sosise momentul.

Fetele au pornit într-o căutare disperată, contra-cronometru, în căutarea „unchiului necunoscut". Efortul lor nu a fost zadarnic. Când l-au găsit şi i-au spus că are o soră care trăieşte şi că ele sunt nepoatele lui, Albert le-a privit uluit şi a acceptat spunând: „Dacă aşa ziceţi voi!" A fost de acord să meargă să-şi cunoască sora, a primit cu bucurie hainele noi, ceasul şi undiţa pe care „nepoatele" i le-au cumpărat şi s-a întors la fermă. Jeanine (care a suportat bine operaţia) şi fetele au hotărât însă altfel: îl vor lua pe Albert în familia lor. Partea oficială a fost rezolvată, justiţia a hotărât să-l încredinţeze pe bătrân, spre îngrijire, nepoatelor sale. Mai dificilă s-a dovedit a fi lămurirea unchiului Albert. Crescut în obedienţă, cu statut veşnic de slugă credincioasă, acesta se temea să-i spună „stăpânului" că-l va părăsi şi să-l privească în ochi înainte de despărţire. Aşa că fetele au recurs la un mic truc pentru a-l scuti de frământări. L-au invitat la o petrecere în familie şi l-au oprit definitiv acolo. „Stăpânul lui" fusese anunţat din timp. În ce-l priveşte pe unchiul Albert, acesta s-a adaptat neobişnuit de repede cu noul lui stil de viaţă, mai ales că nu numai familia lui îl iubeşte, ci şi prietenii şi vecinii acesteia, fascinaţi fiind de aerul lui vetust, de simplitatea şi onestitatea de care dă dovadă. *(A. P.)*

■ Şi japonezii au „faliţii" lor

FESTĂ DE PROPORŢII

Kumiko Tsuchida, o sportivă japoneză aflată într-o excursie, pe timpul verii acesteia, de-a lungul Europei, ţinea neapărat să viziteze Turcia, în ciuda avertismentelor privind eventuale atentate kurde. Curajoasa tânără, în vârstă de 22 de ani, a dat tuturor de înţeles că istoria, pasiunea ei încă din copilărie, este mult mai puternică decât frica de atentate teroriste. „Vreau să văd Troia", a spus ea, visând deja la o altă comoară a regelui Priam. Doar că grozavele ei cunoştinţe istorice nu au fost dublate de nişte cunoştinţe similare, în materie de geografie. Ajunsă la Londra, fata şi-a cumpărat, prevăzătoare, dintr-o casă de schimb, lire turceşti şi a decis să se îndrepte spre ţinta călătoriei sale. Mergând prin oraş, cu ghidul de conversaţie în mână, a început să întrebe în stânga şi-n dreapta: „Cum se ajunge în Turcia?", crezând, desigur, că oamenii o vor îndruma spre un aeroport. Dar, spre uimirea sa, toţi îi spuneau: „Turkey?" (Turcia, în pronunţia engleză - n.n.) Ce avion?! Luaţi trenul, de la Piccadilly!" Şi, cum toată lumea repeta acelaşi lucru, japoneza a procedat întocmai. S-a suit în tren, a mers cam preţ de o jumătate de oră şi cineva a anunţat-o: „Gata, aţi ajuns!"

Coborând din tren, fata a avut însă surpriza să constate că peste tot se vorbea engleza!? Nedumerită, s-a dus ţintă la primărie şi s-a lămurit că fusese victima unei farse involuntare. Turkey însemna pentru londonezi şi ţara euro-asiatică, dar şi un mic oraş - un fel de Mogoşoaia pentru Bucureşti - aflat la nici patruzeci de kilometri de metropolă. Aşa că, amuzându-se copios, fata a fost condusă înapoi, cu maşina primăriei din Turkey, în Capitală, direct la aeroport, ca nu cumva să se mai trezească cine ştie unde... (G.T.)

■ Talibanii lor sunt, totuşi, mai periculoşi

„PREFERAŢI HÂRTIA, PLASTICUL SAU... BICIUL?"

Cu legea islamică, instaurată de talibanii învingători în conflictul din Afganistan, nu este de glumit. Presa occidentală s-a grăbit totuşi să comenteze în termeni umoristici ultima decizie a regimului de la Kabul: aceea de a nu mai permite supuşilor săi să se folosească, la cumpărături, de pungi de hârtie, obligându-i în schimb să folosească pungile de plastic, deşi acestea sunt mai scumpe de câteva ori decât celelalte, tradiţionale în zonă. Motivul pentru care s-a acţionat astfel? Unul „dur" de tot: pungile conţin, în dese rânduri, bucăţele de hârtie reciclată, dar care ar putea proveni, cine ştie, chiar şi din cartea sfântă, Coranul! Or, o asemenea blasfemie nu se face! Interesant este şi sloganul sub care s-a desfăşurat campania: „Preferaţi hârtia, plasticul sau... biciul?" Bineînţeles, la această întrebare „de baraj", afganii nu au putut da decât răspunsul corect... *(G.T.)*

■ Reţetă pentru găsirea sufletului pereche

O PROBLEMĂ DE... ADOPŢIE

John Gilbert este - mai bine zis era până de curând - un electrician singuratic, trăind, la cei 38 de ani ai săi, cu nevoia permanentă de a avea, în fine, o familie, de a fi mereu împreună cu cineva care să-l iubească. Văzând că nu are nici un succes, se hotărăşte să se adreseze unei agenţii matrimoniale - de fapt, cum îi place acesteia să se numească, unui club de tipul „faceţi-vă un prieten".

John a primit nu mai puţin de 60 de răspunsuri la solicitarea sa, dar „scânteia" s-a declanşat atunci când a cunoscut-o pe Cynthia Green din Graham, Kentucky, în vârstă de 39 de ani, o mamă divorţată care trebuia să se îngrijească singură de soarta copilului său.

Şi mai interesant însă este ce a determinat-o pe viitoarea Doamnă Gilbert să răspundă! Ei bine, ea a fost atrasă de... textul lui John: „Bărbat singur, sincer, doreşte să fie adoptat de o femeie iubitoare şi grijulie pentru un timp care să dureze cât o viaţă, cu dragoste şi căsătorie. Vârsta nu are nici o importanţă. Copiii sunt binevenîţi, cu toată dragostea!"

Lucrurile nu au fost însă chiar atât de simple, pentru că a fost nevoie de insistenţele şi curajul surorii Cynthiei pentru a o convinge în final să răspundă. Timp de aproape doi ani, cei doi şi-au scris nenumărate scrisori, prin care au început să se cunoască mai bine. După ce în fine s-au hotărât să se cunoască direct, a mai trecut încă un an până să-şi lege oficial vieţile.

Tânăra familie, care în prezent locuieşte în Dixon, Illinois, include, pe lângă Johnatan, fiul de 18 ani din precedenta căsătorie a Cynthiei, încă trei copii, John II, April Rose şi Elizabeth Marie - toţi fericiţi, ca şi părinţii lor care, după atâtea necazuri şi căutări, sunt în fine convinşi fiecare că şi-a găsit sufletul pereche. *(M. D.)*

Săptămâna 15 - 21 octombrie

TV ROMANIA

VINERI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Iași 11.00 TVR Cluj-Napoca 13.00 TVR Timișoara 14.15 CiberFan 14.30 Gimnastică artistică 16.25 Emisiune în limba germană 17.30 Cuvânt pentru necuvântătoare 18.05 Jumătatea ta 19.05 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 21.00 Serial: „Doi băieți, o fată și o pizzerie" 21.30 Știrile de sâmbăta asta 22.45 Serial: „Omul de nicăieri" 23.50 Gimnastică artistică 0.50 Rugby: România – Irlanda.

SÂMBĂTĂ 8.00 Serial: „Poveşti de adormit copiii" 9.00 Gimnastică artistică 11.00 Art-mania 13.30 Lumea și noi 14.00 Arca... Marinei 16.30 Documentar: „Adevărul despre femei" 17.25 Teleenciclopedia 18.10 Serial: „Farmece" (ultimul ep.) 19.30 Serial: „Carol și compania" 20.00 Jurnal 20.30 Surprize, surprize 22.30 Serial: „Dr. Quinn" 23.35 Gimnastică artistică.

MEG RYAN
TVR 1
duminică, 21.50

DUMINICĂ 7.00 Ceasul deșteptător 8.00 Universul credinței 9.00 Desene animate 9.30 Kiki Riki Miky 11.00 Viața satului 13.30 De luni până duminică 14.15 Videomagazin 16.00 Serial: „Lumea bărbaților" 16.55 Serial: „Blankenese" 18.15 Trupa de șoc 19.00 Perechea potrivită 19.30 21 - Cu Ștefan Bănică Jr. 20.00 Jurnal 20.25 Duminica sportivă 20.50 Zodia Vip 21.50 Film: „Când un bărbat iubește o femeie" (SUA, 1994). Cu: Meg Ryan 0.00 Pe față.

LUNI 12.00 Surprize, surprize (r) 14.15 TVR Craiova 15.00 Pro Patria 16.00 Emisiune în limba maghiară 17.30 Agenția de plasare 18.05 Jumătatea ta 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.55 Serial: „Feliciy" 21.40 Serial: „FBI – C16" 22.30 Cu ochii'n 4 23.30 Recurs la morală 0.30 Marele Jazz.

MARȚI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Iași 11.00 TVR Cluj-Napoca 13.00 TVR Timișoara 14.15 CiberFan 14.30 Repere sacre 15.30 Convietuiri 17.30 Scuzați! Pardon! Mersi! 18.05 Jumătatea ta 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.55 Telecinamateca: „Breezy" (SUA, 1973). Regia: Clint Eastwood 22.40 Nu trageți! 23.10 A-Facerea 0.10 7 arte.

MIERCURI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Iași 11.00 TVR Cluj-Napoca 13.00 TVR Timișoara 14.15 CiberFan 15.00 Muzica da capo al fine! 16.30 Medicina pentru toți 17.30 Impas în doi 18.05 Jumătatea ta 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.55 Film: „Deșertul de foc" (Italia, 1997) 22.30 În flagrant 23.30 Cafe Corso 0.30 Rugby.

JOI 7.00 Matinal național 9.00 TVR Iași 11.00 TVR Cluj-Napoca 13.00 TVR Timișoara 14.15 CiberFan 15.00 Convietuiri 16.00 Pentru dv., doamnă! 17.00 La telefon, muzica populară 18.05 Jumătatea ta 19.10 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Jurnal 20.40 Fotbal: Steaua București – West Ham 22.40 Teatrul Național TV prezintă: „Doamna ministru" de Branislav Nușici (ultima parte) 23.50 Punct ochit.

tvr2

VINERI 7.00 TVM. Telematinal 8.00 Desene animate 8.50 Făt-Frumos cu mot 10.15 Limbi străine 11.10 Desene animate 13.10 Mistere și minuni 14.00 TVR Craiova 14.30 TVR Cluj-Napoca 15.00 Desene animate 16.00 Serial: „Obsesia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Cinematograful vremii noastre 19.45 Clepsidra cu imagini 20.00 Teatrul Național TV prezintă: Telerecital *Silvia Popovici* 21.00 Muzică dance 22.00 Lumea sportului 22.45 Serial: „Infidelități".

SÂMBĂTĂ 8.30 Desene animate 9.00 Bzzz – emisiune pentru copii 10.40 Serial: „Ciresarii" (ep.1) 12.30 TVR Timișoara 14.00 Serial: „Polițiе judiciară" 15.05 Documente culturale 16.00 Serial: „Obsesia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 17.35 Desene animate 18.00 Documentar: „Monștrii mărilor" 20.30 Teatrul Național TV prezintă: „Valsul lebedelor" de Dinu Grigorescu 21.15 Opera Mundi 22.00 Fotbal.

DUMINICĂ 7.00 Documentar (r) 8.30 Născuți printre animale sălbatice 10.40 Serial: „Ciresarii" 11.30 TVR Iași 13.30 Stirile XXL pentru copii și tineret 14.00 Serial: „Polițiе judiciară" 16.00 Serial: „Obsesia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.30 Tip-top, mini-top 19.50 Un secol de cinema 22.00 Sportmania 22.30 Film: „Eliberarea copiilor" (SUA, 1991). Cu: Robert Ulrich.

LUNI 12.00 Documentar: „Ținutul Marelui Alb" 13.10 Mistere și minuni 14.00 Convietuiri 15.00 Desene animate 15.50 Serial: „Obsesia" 16.35 Serial: „Santa Barbara" 17.50 Serial: „Wagner" (ultimul ep.) 19.35 Mapamond 20.00 Film: „Alo, aterizează străbunica!" (România, 1981). Cu: Sebastian Papaiani, Adela Marculescu, Tamara Buciuceanu-Botez 21.35 Axis Mundi 22.00 Fotbal: Sunderland – Aston Villa.

MARȚI 7.00 TVM. Telematinal 8.00 Desene animate 13.10 Mistere și minuni 14.00 Convietuiri 15.00 Serial: „Delfi și prietenii săi" 16.00 Serial: „Obsesia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 17.55 Serial: „Soldatul necunoscut" (ep.1) 19.35 Universul cunoașterii 20.35 Teatru liric: „Frumoasa din pădurea adormită" de P.I. Ceaikovski 22.00 Credo 23.20 Serial: „Preotul și cârciumărița" (r).

MIERCURI 7.00 TVM. Telematinal 8.00 Desene animate 13.10 Mistere și minuni 14.00 Emisiune în limba maghiară 15.00 Serial: „Delfi și prietenii săi" 16.00 Serial: „Obsesia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Serial: „Soldatul necunoscut" 20.05 Film: „Banchetul" (Franța, 1996) 21.45 Documentar 23.50 Dio în concert.

JOI 7.00 TVM. Telematinal 8.00 Desene animate 13.10 Mistere și minuni 14.00 Emisiune în limba germană 15.00 Serial: „Delfi și prietenii săi" 16.00 Serial: „Obsesia" 16.45 Serial: „Santa Barbara" 18.00 Serial: „Soldatul necunoscut" (ultimul ep.) 19.05 Marile voci negre 20.10 Cinematograful de artă: „S-a întâmplat mâine" (SUA, 1944) 22.35 Time Out 23.40 În compania vedetelor.

prima

VINERI 8.00 Dimineața cu Prima 13.00 Politica de mâine (r) 15.00 Viața în direct 16.15 Telenovelă 17.15 Nadine Show 18.00 Focus 19.15 Karaoke Show 20.00 Film 21.30 Real TV 22.00 Românie, Românie... 22.45 Revista presei 23.00 Film 1.00 Film.

SÂMBĂTĂ 7.00 Emisiune pentru copii 11.30 Sport Magazin 13.00 Motor Plus 13.30 Apel de urgență (r) 14.30 Dosarele Y (r) 15.00 Serial: „Comisarul Rex" (r) 16.00 Telenovelă 17.00 Nadine Show 18.00 Focus 19.00 Popular divertisment 20.00 Film 23.00 Show-ul de noapte 1.00 Film.

DUMINICĂ 7.00 Emisiune pentru copii 11.00 Duminica la prânz 12.00 Vacanță à la Petrișor 12.30 Românie, Românie 13.30 Tradiții 14.00 Cinemagia 14.30 Film 16.00 Telenovelă 17.00 Serial 18.00 Focus 18.35 Film 20.15 Film 22.45 Revista presei 23.00 Film.

LUNI 8.00 Dimineața cu Prima 13.00 Show-ul de noapte (r) 15.00 Viața în direct 16.15 Telenovelă 17.15 Nadine Show 18.00 Focus 19.15 Karaoke Show 20.00 Dosarele Y 21.00 Serial 22.45 Revista presei 23.00 Politica de mâine 1.00 Film.

MARȚI 8.00 Dimineața cu Prima 13.00 Politica de mâine (r) 15.00 Viața în direct 16.15 Telenovelă 17.15 Nadine Show 18.00 Focus 19.15 Karaoke Show 20.00 Film 22.00 Românie, Românie... 23.00 Politica de mâine 1.00 Film.

MIERCURI 8.00 Dimineața cu Prima 13.00 Politica de mâine (r) 15.00 Viața în direct 16.15 Telenovelă 17.15 Nadine Show 18.00 Focus 19.15 Karaoke Show 20.00 Serial: „Comisarul Rex" 21.00 Serial: „CI5: Profesioniștii" 22.00 Românie, Românie... 22.45 Revista presei 23.00 Politica de mâine 1.00 Film.

JULIA ORMOND
ANTENA 1
marți, 20.00

JOI 8.00 Dimineața cu Prima 13.00 Politica de mâine (r) 15.00 Viața în direct 16.15 Telenovelă 17.15 Nadine Show 18.00 Focus 19.15 Karaoke Show 20.00 Film 21.30 Apel de urgență 22.00 Românie, Românie... 22.45 Revista presei 23.00 Politica de mâine 1.00 Film.

acasă

VINERI 6.00 Serial: „Maria" 7.00 - 12.35 Reluări 14.15 Serial: „Nimic personal" 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.00 Serial: „Preciosa" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.30 Serial: „Renzo și Adriana" 19.30 Serial: „Lanțurile iubirii" 20.30 Serial: „Înger sălbatic" 21.30 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.30 Film: „Tata e plecat în călătorie de afaceri" (Iugoslavia, 1985, partea I).

SÂMBĂTĂ 6.00 Serial: „Maria" 7.00 - 12.30 Reluări 14.15 Serial: „Viața noastră" 15.10 Desene animate 16.00 Fotbal Il Calcio: Udinese - Lazio 18.00 Serial: „Micuțele doamne" 19.00 Serial: „Floare de aur" 19.50 Fotbal Anglia 21.30 Fotbal Il Calcio: Fiorentina – Parma 23.30 Film: „Poirot: Alfabetul crimei" (Anglia, 1992).

DUMINICĂ 6.00 Serial: „Maria" 9.15 Serial: „Înger sălbatic" 11.30 Doctorul casei 12.10 Jackie Collins 14.15 Serial: „Viața noastră" 15.10 Desene animate 16.00 Fotbal Il Calcio: Venezia - Inter 18.00 Serial: „Micuțele doamne" 19.00 Serial: „Floare de aur" 19.50 Fotbal Anglia: Middlesbrough – West Ham 21.30 Motown Live 1999 22.30 Film: „Iubire și iertare" (Italia, 1992, partea I).

LUNI 6.00 Serial: „Maria" 7.45 – 12.35 Reluări 14.15 Serial: „Nimic personal" 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.00 Serial: „Preciosa" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.30 Serial: „Renzo și Adriana" 19.30 Serial: „Lanțurile iubirii" 20.30 Serial: „Înger sălbatic" 21.30 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.30 Film: „O dragoste târzie" (SUA, 1985).

MARȚI 6.00 Serial: „Maria" 7.00 – 12.30 Reluări 14.15 Serial: „Nimic personal" 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.00 Serial: „Preciosa" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.30 Serial: „Renzo și Adriana" 19.30 Serial: „Lanțurile iubirii" 20.30 Serial: „Înger sălbatic" 21.30 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.30 Film: „Podul Cassandra" (coprod., 1976). Cu: Sophia Loren.

MIERCURI 6.00 Serial: „Maria" 7.00 – 12.25 Reluări 14.30 Serial: „Nimic personal" 15.15 Serial: „Viața noastră" 16.05 Serial: „Preciosa" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.30 Serial: „Renzo și Adriana" 19.30 Serial: „Lanțurile iubirii" 20.30 Serial: „Înger sălbatic" 21.30 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.30 Film: „De vorbă cu Dumnezeu II" (SUA, 1980).

JOI 6.00 Serial: „Maria" 7.00 – 12.35 Reluări 14.15 Serial: „Nimic personal" 15.00 Serial: „Viața noastră" 16.00 Serial: „Preciosa" 17.00 Desene animate 17.30 Serial: „Dragoste și putere" 18.30 Serial: „Renzo și Adriana" 19.30 Serial: „Lanțurile iubirii" 20.30 Serial: „Înger sălbatic" 21.30 Serial: „Sânge din sângele meu" 22.30 Film: „Parry Mason: Crimă în lumea cosmeticelor" (SUA, 1992).

JULIA ROBERTS
PRO TV
joi, 20.30

PRO TV

VINERI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 10.45 Film: „Dans pe apă" (r) 12.30 Serial: „Royal Canadian Air Farce" 13.05 Serial: „Babylon V" 13.50 Serial: „Ani de liceu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Familia Bundy" 15.15 Serial: „Aripile pasiunii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Rosalinda" 18.30 Urmărire generală 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Dosarele X" 21.30 Serial: „Profiler - psihologia crimei" 22.30 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Criminaliștii" 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „Acapulco Heat" 4.00 Serial: „Poltergeist – Moștenirea" 5.30 Serial: „Suflet de femeie".

SÂMBĂTĂ 7.00 Desene animate 9.00 Serial: „Povestiri din Marea Sudului" 10.00 Serial: „Lois și Clark" 12.00 Profesiunea mea, cultura 13.05 Generația Pro: Serial: „Prietenii tăi" • Serial: „Dharma și Greg" • Serial: „Clubul condamnaților" • Serial: „Buffy, spaima vampirilor" • Serial: „Fete de bani gata" 17.00 Pro Fashion 17.30 Super Bingo 19.30 Știrile PRO TV 20.00 Vacanța mare la PRO TV 21.00 Film: „48 de ore" (SUA, 1982) 23.00 Serial: „OZ, închisoarea federală" 0.00 Film: „Colombo: O crimă aproape perfectă" (SUA, 1990) 1.30 Serial: „Amor cu bucluc" 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „Acapulco Heat" 5.30 Serial: „Suflet de femeie".

DUMINICĂ 7.00 Desene animate 9.00 Formula 1: M.P. al Malaieziei 10.45 Super Abracadabra 12.00 Profeții despre trecut 13.35 Ce se vede 13.50 Prețul corect 14.20 Chestiunea zilei 15.00 Film: „Bangkok Hilton II" (SUA, 1989) 17.00 Serial: „Beverly Hills" 18.00 Te uiți și câștigi! 19.30 Știrile PRO TV 20.00 Serial: „Cupidon" 21.00 Film: „Abisul" (SUA, 1989) 23.00 Procesul etapei 1.00 Magazin sportiv 2.00 Serial: „Amor cu bucluc" 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „Acapulco Heat" 5.30 Serial: „Suflet de femeie".

LUNI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 10.45 Film: „Abisul" (r) 12.30 Serial: „Royal Canadian Air Farce" 13.05 Serial: „Babylon V" 13.50 Serial: „Ani de liceu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Familia Bundy" 15.15 Serial: „Aripile pasiunii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Rosalinda" 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Film: „Proiectul Oktober" (SUA, 1986) 22.30 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Criminaliștii" 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „Acapulco Heat" 4.00 Serial: „Poltergeist – Moștenirea" 5.30 Serial: „Suflet de femeie".

MARȚI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 10.45 Film: „Proiectul Oktober" (r) 12.30 Serial: „Royal Canadian Air Farce" 13.05 Serial: „Babylon V" 13.50 Serial: „Ani de liceu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Familia Bundy" 15.15 Serial: „Aripile pasiunii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Rosalinda" 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Melrose Place" 21.30 Fotbal 23.30 Chestiunea zilei 0.15 Magazin sportiv 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „Acapulco Heat" 4.00 Serial: „Poltergeist – Moștenirea" 5.30 Serial: „Suflet de femeie".

MIERCURI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 10.50 Serial: „Doctor în Alaska" 12.30 Serial: „Royal Canadian Air Farce" 13.05 Serial: „Babylon V" 13.50 Serial: „Ani de liceu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Familia Bundy" 15.15 Serial: „Aripile pasiunii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Rosalinda" 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Film: „Proiectul Oktober" (SUA, 1986) 22.30 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Criminaliștii" 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „Acapulco Heat" 3.45 Serial: „Poltergeist – Moștenirea" 5.30 Serial: „Suflet de femeie".

JOI 7.00 Bună dimineața, PRO TV e al tău! 10.45 Film: „Dreptul la viață" (SUA, 1996) 12.35 Serial: „Royal Canadian Air Farce" 13.05 Serial: „Babylon V" 13.50 Serial: „Ani de liceu" 14.15 Serial: „Miracolul tinereții" 14.45 Serial: „Familia Bundy" 15.15 Serial: „Aripile pasiunii" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.30 Serial: „Rosalinda" 19.30 Știrile PRO TV 20.30 Film: „În pat cu dușmanul" (SUA, 1991). Cu: Julia Roberts 22.30 Chestiunea zilei 0.00 Serial: „Criminaliștii" 2.30 Serial: „Cine-i șeful" 3.00 Serial: „Acapulco Heat" 4.00 Serial: „Poltergeist – Moștenirea" 5.30 Serial: „Suflet de femeie".

antena 1

VINERI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.15 Serial: „Colivia de aur" 11.00 Film: „El e casnic, ea muncește" (SUA, 1986) 13.15 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Serial: „Esmeralda" 15.00 Fotbal: F.C. Brașov – F.C. Național 17.25 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 Film: „Regăsirea" (SUA, 1994) 22.30 Vitamina V... Veselie 23.00 Film: „Fire Dragon" (Hong Kong, 1978) 0.30 Film: „Eddie și The Cruisers" (SUA, 1983).

SÂMBĂTĂ 7.00 Documentar: „Secolul XX" 8.30 Desene animate 10.00 Casa de piatră 11.00 Orient Express 13.00 Cu Țopescu de la A la infinit 15.00 Fotbal: F.C. Argeș - F.C.M. Bacău 18.00 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 Fotbal: Steaua – Ceahlăul 22.30 Film: „Negustorii de copii" (SUA, 1994) 0.30 Film: „Pe drumul sălbatic" (SUA, 1945). Cu: Laurence Harvey 2.00 Film: „Knut Hamsun: Viața unui rătăcitor" (SUA, 1996).

DUMINICĂ 8.00 Credința și viața 9.00 Desene animate 11.00 Serial: „Aventurile lui Sindbad" 11.45 Buni prieteni 12.15 Seria Stan și Bran: „Înghețul" (SUA, 1930) 13.00 Duminica în familie 15.00 Fotbal: Dinamo - Rapid 18.00 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 TeleEurobingo Show 22.30 Meciul meciurilor 0.30 O șansă pentru fiecare.

LUNI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.10 Serial: „Colivia de aur" 11.00 Film: „Brenda Starr" (SUA, 1995). Cu: Brooke Shields, Timothy Dalton 13.15 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 Serial: „Pericol iminent" 20.50 Serial: „Dublă identitate" 21.40 Prezentul simplu 22.30 Marius Tucă Show 0.00 Retrospectiva etapei 1.00 Film: „Fobia" (SUA, 1988) 5.00 Serial: „Dallas".

MARȚI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.10 Serial: „Colivia de aur" 11.00 Serial: „Inspirația Carolinei" 12.00 Serial: „Baywatch Nights" 13.15 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 Film: „Legendele toamnei" (SUA, 1994). Cu: Anthony Hopkins, Brad Pitt, Julia Ormond 23.00 Marius Tucă Show 0.00 Film: „Gaugain rebelul" (SUA, 1987) 5.00 Serial: „Dallas".

MIERCURI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.10 Serial: „Colivia de aur" 11.00 Serial: „Inspirația Carolinei" 12.00 Serial: „Baywatch Nights" 13.15 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 Film: „Omul nopții" (SUA, 1995). Cu: Lorenzo Lamas 22.30 Marius Tucă Show 0.00 Film: „Prinși în capcană" (SUA, 1996) 5.00 Serial: „Dallas".

JOI 7.00 Observator 8.00 Dimineața devreme 10.10 Serial: „Colivia de aur" 11.00 Serial: „Inspirația Carolinei" 12.00 Serial: „Baywatch Nights" 13.15 Serial: „Viitorul începe azi" 14.00 Serial: „Esmeralda" 15.00 Serial: „Luz Maria" 17.25 Serial: „Elena, viața mea" 19.00 Observator 20.00 Serial: „V.I.P." 20.50 Serial: „Air America" 22.30 Marius Tucă Show 0.00 Minutul zero 0.30 Film: „Șoimii" (Anglia, 1989) 5.00 Serial: „Dallas".

MICHAEL DOUGLAS
TELE 7 abc
sâmbătă, 20.45

TELE 7 abc

VINERI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 11.15 Serial: „Secția de poliție" (r) 13.00 Cântecul și casa lui (r) 14.00 Serial: „Medici la datorie" (r) 15.15 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Lou Grant" 19.00 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 23.20 Tentații 0.30 Ora H.

SÂMBĂTĂ 8.00 Știri 9.00 Țara spiridușilor 11.30 Lumea în „Clipa 2000" (r) 13.00 Studioul „Tudor Vornicu" 17.00 Serial: „Celebritate" 18.00 Rendez-vous la Tele 7 19.00 Globetrotter 20.00 Actualitatea TELE 7 20.45 Film: „Camera stelelor" (SUA, 1983). Cu: Michael Douglas 22.30 Club ABC.

DUMINICĂ 8.00 Știri 9.30 Film: „Camera stelelor" (r) 12.00 Îți mai aduci aminte, Doamnă? 13.00 Ora unu a venit 15.00 Drumuri printre amintiri 16.00 Serial: „Celebritate" 17.00 Forța destinului 18.00 Portretul unui artist 19.00 Documentar: „Dincolo de anul 2000" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 21.45 Film: „O dovadă de iubire" (SUA, 1980). Cu: Mickey Rourke 23.30 Gala TELE 7.

LUNI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 10.30 Dintre sute de ziare (r) 13.00 Ora unu a venit (r) 15.25 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Lou Grant" 19.05 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Dincolo de stadion 0.30 Ora H.

MARȚI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 11.15 Studioul „Tudor Vornicu" (r) 14.00 Serial: „Medici la datorie" 15.15 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Lou Grant" 19.00 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Cutia Pandorei 22.45 24 din 24 0.30 Ora H.

MIERCURI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 11.15 Cutia Pandorei (r) 13.30 Documentar (r) 14.00 Serial: „Medici la datorie" 15.15 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Lou Grant" 19.00 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Reporter TELE 7 23.10 Serial: „Derrick" (r) 0.30 Ora H.

JOI 7.10 Bună dimineața, România 10.00 Știri 11.10 Serial: „Derrick" (r) 13.00 Drumuri printre amintiri (r) 14.00 Serial: „Medici la datorie" 15.15 Post Meridian 16.30 Serial: „O singură viață" 18.00 Știri 18.10 Serial: „Lou Grant" 19.00 Serial: „Secția de poliție" 20.00 Actualitatea TELE 7 21.00 Dintre sute de ziare 22.00 Linia întâi 23.00 Serial: „Derrick" 0.30 Ora H.

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

Procesele

un hobby al starurilor?

Dacă tot plătesc permanent un avocat, e bine să-i dea şi de lucru cât mai des... Acesta ar putea fi un motiv. Apoi, orice proces, în cazul unei celebrităţi, e un prilej ca presa să mai aibă un subiect de discuţie, iar fanii „să sufere" împreună cu idolul lor pentru necazurile prin care acesta trece. Iar în cazul în care lucrurile merg bine şi totul se sfârşeşte cu un câştig de cauză, materializat în bani ca daune (de obicei morale), satisfacţia e cu atât mai mare. Mai ales când, în surle şi trâmbiţe, totul se transformă în gesturi filantropice; uneori, o parte din milioanele de dolari astfel câştigate iau calea asociaţiilor ce luptă pentru drepturile omului sau pentru alte cauze umanitare. În ţara tuturor posibilităţilor, se alcătuiesc chiar şi topuri ale... marilor câştigători în materie de procese. Iată unul dintre cele mai recente:

Tom Cruise şi Nicole Kidman

De când s-au căsătorit, cei doi actori au tot avut de furcă cu presa care nu a contenit să facă tot felul de presupuneri în legătură cu natura relaţiilor intime dintre ei, relaţii pe care, de fapt, le-au considerat inexistente. Totul a culminat cu „dezvăluirea" potrivit căreia, în timpul filmărilor pentru „Eyes Wide Shut", unde scenele „fierbinţi" abundă, actorii au fost nevoiţi să apeleze la un sexolog menit să-i scape de inhibiţii şi să-i înveţe ce înseamnă pasiunea într-un cuplu. Procesele intentate de-a lungul timpului de cele două staruri revistelor care şi-au permis să abordeze acest subiect delicat le-au adus amintitelor vedete suma de 60 milioane de dolari. Mai mult de jumătate din banii câştigaţi în acest mod au fost donaţi Bisericii de scientologie.

Arnold Schwarzenegger

În 1988, Terminatorul a reuşit să arunce în închisoare - e drept pentru scurt timp - doi paparazzi care „l-au hărţuit" urmărindu-l pe şosea, în timp ce el se afla la volanul propriei maşini. Fotografiile au apărut în revista „Globe", împreună cu un comentariu potrivit căruia, după operaţia pe cord deschis, Schwarzy s-ar afla într-o îngrijorătoare scădere de formă. Uriaşul filmelor de acţiune a pretins drept daune morale 60 milioane de dolari, pe care i-a câştigat. Contrar aşteptărilor, potrivit declaraţiilor agentului lui Schwarzenegger, „aceşti bani vor fi utilizaţi de actor în scopuri personale".

Tom Selleck

Ţinta procesului lui a fost, deopotrivă, revista „Globe". În 1991, conducerea acesteia a pierdut procesul intentat împotriva sa de actor şi a fost nevoită să plătească aproximativ 20 milioane de dolari. Ce l-a înfuriat pe Tom Selleck? Faptul că revista sugerase într-unul din articolele sale că actorul ar fi homosexual. O parte din bani au intrat, sub forma unei donaţii, în contul National Rifle Association care luptă pentru legalizarea portului de arme. Curioasă alegere a făcut presupusul gay!

Dustin Hoffman

Celebrul actor face parte dintre persoanele care nu lasă nimic să treacă neobservat pe lângă el, nici în viaţa particulară, nici în cea profesională. În ianuarie 1999, a pretins peste 3 milioane de dolari, pe care i-a câştigat, revistei „Los Angeles Magazine" care publicase un fotomontaj cu imagini din filmul „Tootsie", ce lăsa să se înţeleagă că actorul cochetează în general cu ideea de travestit. Banii ceruţi l-au ajutat - după cum a ţinut însuşi Dustin Hoffman să precizeze - „să se bucure mai bine de viaţă".

Michael Jackson

Megastarul a câştigat anul acesta un proces intentat revistei englezeşti „The Mirror" care a publicat o fotografie în care Michael Jackson „părea" să aibă faţa în descompunere, ca urmare a numeroaselor operaţii estetice pe care le-a suportat. Suma pretinsă nu a fost deocamdată făcută public. În 1998, s-a ştiut însă că vedeta a obţinut 3 milioane de dolari pe seama unei emisiuni televizate în care Michael Jackson a fost acuzat de pedofilie. Banii au fost donaţi unor asociaţii... de ajutorare a copiilor maltrataţi.

Jerry Lewis atins de meningită

La 73 de ani, Jerry Lewis rămâne acelaşi comic „incorigibil": când merge se împiedică şi cade, când vorbeşte se bâlbâie, când priveşte e mereu nedumerit şi încurcat... Nimeni nu şi-l poate imagina decât stârnind hohote de râs, mereu pus pe şotii, apt să intre dar şi să iasă din orice încurcătură folosindu-se de vreunul din „trucurile" sale imbatabile. O cheltuială de energie, în tot ce face, aparent inepuizabilă. Şi totuşi...

În vara aceasta, pe când se afla într-un turneu în Australia, neobositul Jerry Lewis a fost victima unei meningite virale care, conform explicaţiei medicilor de la spitalul Darwin, unde actorul a fost internat de urgenţă, s-a produs pe fondul unei intense oboseli fizice care fragilizase rezistenţa imunitară a organismului suprasolicitat. Chiar şi în faţa acestei situaţii, Jerry Lewis n-a avut decât o singură grijă: să-şi recapete cât mai curând tonusul pentru a reveni pe scenă şi, totodată, pentru a se întoarce alături de soţia lui, Sam, şi de fiica lor adoptivă, în vârstă de 7 ani, Danielle Sara.

Adevărul că în ultimii ani Jerry Lewis părea într-o revenire spectaculoasă de formă, aceasta după o lungă perioadă de vid profesional, asociată cu angoase şi repetate depresii psihice. Salvarea din această neagră perioadă s-a produs în 1993, când a adoptat-o pe micuţa Sarah. „Aveam deja şase fii din prima căsătorie - mărturisea actorul. Dar toată viaţa am visat să am o fiică. Fetele sunt mai ataşate. De altfel, întotdeauna i-am spus soţiei mele Sam că m-am însurat cu ea pentru că e atât de tânără încât ar fi putut să-mi fie fiică".

Jerry Lewis a întâlnit-o pe Sam în 1981, în timpul turnării filmului „Jerry, treci la treabă!", în care el interpreta rolul unui clown în şomaj. Îndrăgostit nebuneşte de Sam, n-a ezitat să divorţeze de Patti, mama celor şase băieţi ai lor, pentru a se putea recăsători. Ceremonia a avut loc în 1983. „Ne-am dorit mult un copil împreună. Fără rezultat. Sam a pierdut două sarcini. Timp de cinci ani am fost disperaţi, până când am luat decizia să ne mărim familia recurgând la adopţie. În ce mă priveşte, nu era pentru prima oară când apelam la această soluţie". Într-adevăr, după naşterea primului lui fiu, Garry, prima soţie a lui Jerry a descoperit că nu mai poate avea alţi copii. Aşa că l-au adoptat pe Ronnie, cel de-al doilea fiu al lor. Se gândeau să continue cu adopţiile, numai că, pe neaşteptate, propriii lor copii au început să vină unul după altul. Doar băieţi: Scott, Chris, Anthony şi Joseph. Din nefericire, acest miracol nu i-a deschis marelui comic calea spre o viaţă împlinită de familie. Psihicul său a cedat, iar un medicament menit să-l scoată din starea de depresie l-a aruncat în pragul nebuniei, ajungând până acolo încât să încerce să se sinucidă. Copiii au fost terorizaţi de crizele lui de furie, iar soţia lui de accesele de gelozie nefondată.

Perioada neagră e însă de domeniul trecutului.

GROS-PLAN

◆ Dintotdeauna, actriţa *Kathleen Turner* a sfidat aparenţele. În timp ce tinerele actriţe de la Hollywood şi-au făcut o obsesie din silueta filiformă, devenind sclavele reţetelor de slăbire, Kathleen, la cei 45 de ani ai săi, acceptă cu dezinvoltură, lipsită de orice complex, kilogramele care s-au adunat în exces pe trupul său. Cu toate acestea, ea figurează numai în acest an pe genericul a trei filme noi.

◆ *Pierce Brosnan* se gândeşte tot mai serios să se transpună, pentru a patra oară, în ipostaza James Bond.

◆ Când *Brat Pitt* şi *Jennifer Aniston* „dau o raită" prin Beverly Center (unul dintre cele mai mari centre comerciale din Los Angeles), e sigur că aruncă banii pe tot felul de nimicuri, doar de dragul de a cumpăra. Revista „Eva Tremila" a avut curiozitatea să calculeze cât cheltuiesc în medie pe zi cei doi îndrăgostiţi şi au ajuns la concluzia că e vorba de 300 de dolari. Dar, având în vedere că numai pentru ultimul lui film, „Joe Black", Pitt a câştigat frumoasa sumă de 20 milioane de dolari, faptul nu este îngrijorător... pentru nimeni.

◆ *Steven Spielberg* lucrează la cel de-al treilea „Jurassic Park".

◆ După cum ea însăşi mărturiseşte, *Julia Roberts* n-a intenţionat niciodată să se scuze pentru viaţa ei sentimentală destul de tumultoasă. În plus, e hotărâtă să nu se căsătorească cu actualul ei prieten Benjamin Bratt, decât dacă acesta va accepta să devină prieten cu Lyle Lovett, fostul ei soţ. De altfel, pe biroul vedetei încă mai e aşezată la loc de cinste o fotografie cu

Lyle, favor la care Benjamin nu a ajuns încă. Julia susţine că totul se explică, dat fiind că între ea şi Lyle există... „un pact de dragoste".

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Memento

18 octombrie 1918 - a fost înființată, la Iași, Societatea simfonică „George Enescu”

20 octombrie 1933 - s-a născut Ion Bălu, critic și istoric literar

20 octombrie 1828 - s-a născut George Baronzi, poet, prozator și dramaturg

21 octombrie 1923 - s-a născut criticul și istoricul literar Mihai Gafița

23 octombrie 1868 - s-a născut Nicolae Minovici, medic legist

24 octombrie - Ziua Națiunilor Unite (intrarea în vigoare a Cartei ONU), sărbătorită începând cu 1948.

HOROSCOP 18.10 - 24.10

BERBEC (21.03 - 20.04): Soarele și Luna vor fi alături de dv. în această săptămână, și în consecință vă va merge bine în mai toate domeniile. Situația financiară se stabilizează, iar în mediul profesional relațiile decurg excelent. Atenție la un Vărsător!

TAUR (21.04 - 21.05): Cel mai remarcabil aspect al perioadei este ascensiunea curbei financiare. Marți sau miercuri se profilează un maxim în această zonă, deci s-ar putea să primiți o sumă consistentă de bani. Mici probleme cu sănătatea, în weekend.

GEMENI (22.05 - 21.06): Având în vedere influența lui Jupiter, se pare că în această săptămână veți lua o decizie importantă și cât se poate de oportună - în domeniul profesional. Curba financiară are oscilații alarmante, așa că fiți foarte precaut.

RAC (22.06 - 22.07): Toate curbele astrale principale se situează la cote înalte, deci nu vă puteți aștepta la surprize neplăcute din nici o direcție. Dar, în același timp, nici nu vă va întâmpina vreo „lovitură” spectaculoasă în privința banilor. Deocamdată.

LEU (23.07 - 22.08): Venus și Marte nu au o poziție reciprocă avantajoasă. De aceea, este probabil să aveți niscaiva disensiuni atât în cuplu, cât și-n mediul profesional. Pe de altă parte, curba financiară este în ascensiune continuă.

FECIOARA (23.08 - 21.09): Cel mai interesant aspect al acestui interval este alura curbei psihicului. La începutul săptămânii este staționară la cotă satisfăcătoare, apoi oscilează periculos. Deci s-ar putea ivi unele probleme stresante, dar trecătoare.

BALANȚA (22.09 - 22.10): Nimic nou în constelația dv., de parcă astrele ar fi uitat de destinul dv. și v-ar lăsa în pace să vă faceți planuri pentru viitorul apropiat. Din păcate, un incident neplăcut vă readuce la realitate și vă dinamizează.

SCORPION (23.10 - 21.11): Două evenimente contradictorii (petrecute pe la mijlocul intervalului) vă vor pune serios pe gânduri și, poate, vă vor obliga să luați o decizie de urgență. Pe de altă parte, curba financiară are o creștere continuă și lentă, deci promite...

SĂGETĂTOR (22.11 - 20.12): Aveți tendința să vă complicați singur, implicându-vă în problemele altora. Chiar dacă acestea sunt persoane apropiate, rolul de moderator este unul foarte delicat. Atenție, un Vărsător din anturaj se suprapune peste interesele dv.!

CAPRICORN (21.12 - 19.01): Luni și marți sunt posibile, din păcate, ghinioane financiare, dar fără urmări grave. Oricum, situația financiară se va înzdrăveni în zilele următoare, întrucât curba cu pricina are un maxim joi sau vineri. Mici probleme cu sănătatea, în weekend.

VĂRSĂTOR (20.01 - 18.02): Perioada se caracterizează prin vitalitate și creativitate. Și cum curba socio-profesională și cea a psihicului se află la nivel înalt, sunt foarte posibile reușite în această privință. Curba emoțională are, însă, oscilații periculoase.

PEȘTI (19.02 - 20.03): Conform cu poziția lui Jupiter față de Soare, se pare că miercuri sau joi veți avea o excelentă ocazie, fie financiară, fie sentimentală. Și cum Venus este la rândul ei în poziție favorabilă față de Soare, este posibil să nu fiți dezamăgit în dragoste.

Scrisori primite

Sanda Miraus, Tulcea: Precizările de pe unele medicamente despre care ne întrebați au următoarele semnificații: *coleretic* = care fluidifică secreția biliară; *analgezic* = care atenuează sau înlătură durerea; *antiseptic* = cu rol antiinfecțios; *astringent* = care diminuează secrețiile și tonifică țesuturile; *diaforetic* = care provoacă o transpirație abundentă; *diuretic* = care declanșează o eliminare sporită a urinei; *emetic* = care produce vomă; *febrifug* = care reduce sau înlătură temperatura; *emenagog* = care regularizează menstruația (vom continua într-un număr viitor).

Chiș Mihai Dănuț, localitatea Pișcolt, județul Satu-Mare: Observațiile dv., făcute în timpul eclipsei din 11 august, sunt interesante și ele se încadrează în gama de fenomene remarcate de foarte multe persoane din mediul rural. De excepție ni se par anomaliile petrecute în unele benzi de frecvență, constatate de dv. ca radioamator. Este vorba de banda de ultrascurte de 144 Mhz și cea de unde scurte de 80 de metri. Dacă și alți radioamatori au constatat astfel de dereglări, atunci s-ar putea spune că nu a fost vorba de o coincidență între producerea eclipsei și modificările temporare ale transmisiilor în eter.

Marius Băruță, Oradea: Vă mulțumim pentru interesul manifestat pentru revista noastră. În ceea ce privește fenomenul fizic descris - „provocarea luminozității în apă de către ultrasunete” -, credem că ar trebui să vă adresați unui specialist în fizică, dar cu mai multe detalii care să acopere în întregime ipoteza dv.

Mihnea Dumitru, Brașov: Informația pe care ne-o furnizați este corectă. Din specia numită „câinele-marsupial-cu-cap-de-lup” au mai rămas foarte puține exemplare, care mai supraviețuiesc în Tasmania (de unde și denumirea de „tasmanieni”). Acest mamifer bizar este cel mai mare marsupial carnivor, având o lungime de 1-1,3 metri. El are o preferință neobișnuită pentru sângele victimelor sale, pe care-l suge din vena jugulară.

Rubrică realizată de **PAUL IOAN**

De vorbă cu avocatul casei

Cauza (scopul) actului juridic civil

D-nei Drăgan Demetra, Iași

În cererea de chemare în judecată introdusă de dv., ați solicitat instanței de judecată anularea contractului de donație pentru viciu de consimțământ (violența), fiind, se pare, singurul temei juridic ce putea fi invocat în cazul dv.. Viciul de consimțământ al violenței atrage sancțiunea nulității relative, astfel că o asemenea acțiune se prescrie în termenul general de prescripție de 3 ani. Prin urmare, în mod corect instanța de judecată v-a respins cererea ca fiind prescrisă, întrucât dv. trebuia să formulați acțiunea în intervalul 1990-1993. Data de la care începe să curgă termenul de prescripție este ianuarie 1990, deoarece din acel moment violența, ca viciu de consimțământ a încetat, dv. având posibilitatea de a vă adresa instanței pentru anularea actului. De asemenea, vă mai precizez că nu avocatul v-a impus plata taxei de timbru, ci statul, întrucât pentru orice cerere de chemare în judecată se percepe o taxă de timbru în funcție de obiectul cererii.

Vă sfătuiesc să încercați, printr-o nouă cerere de chemare în judecată să solicitați o nulitate absolută a actului de donație, invocând lipsa cauzei actului juridic încheiat. (art. 966-968 C. civil). Fiind o nulitate absolută, poate fi invocată oricând. Temeiul juridic pe care vi-l sugerez este puțin forțat, dar ținând cont de contextul politic în care a fost încheiat actul, cred că veți avea șanse de a câștiga.

Cauza sau scopul este acel element al actului juridic civil care constă în obiectivul urmărit la încheierea unui asemenea act. Scopul imediat - numit și scopul obligației este stabilit pe principalele categorii de acte juridice civile, astfel în cazul actelor cu titlu gratuit, scopul imediat îl reprezintă intenția de a dona. În cazul dv. este foarte clar că nu a putut exista această intenție de a dona statului singura locuință în proprietate pe care o deținea familia dv.. Pentru a fi valabilă, cauza actului juridic trebuie să îndeplinească, cumulativ, următoarele condiții: să existe; să fie reală; să fie licită și morală. Când lipsa cauzei se datorează lipsei intenției de a gratifica, în actele cu titlu gratuit, lipsește un element esențial al actului juridic, astfel că sancțiunea aplicabilă este aceea a nulității absolute. În lege se prevede: „cauza este prezentă până la dovada contrarie”, și ca atare, cine invocă lipsa ori nevalabilitatea cauzei, acela trebuie să dovedească că aceasta și, în consecință, să răstoarne prezumția. De asemenea, în același timp, puteți invoca și un principiu de drept, și anume principiul libertății actelor juridice civile, conform căruia persoanele sunt libere să încheie ori nu un act juridic civil, principiu ce a fost încălcat, obligându-vă să încheiați un asemenea act. Taxa de timbru pentru anularea unui act, conform noilor modificări este de 30000 lei.

Dicționar juridic: prescripția extinctivă = stingerea dreptului la acțiune neexercitat în termenul de prescripție.

Avocat NELI PĂDURARU

GRĂDINA micul nostru Paradis

AGAVE și ALOE

Aceste două plante fac parte din grupa „suculentelor” pentru că au capacitatea de a acumula rezerve de apă în organele lor (frunze, tulpini etc.). Sunt decorative prin frunzele lor. În plus, în special în ce privește binecunoscutul aloe, acesta ne induce, prin simpla lui prezență în preajma noastră, o senzație de „sănătate” prin renumele în privința virtuților sale medicale, motiv pentru care îl întâlnim foarte des invocat, de exemplu, în compoziția produselor cosmetice.

Agava. Are forma unei rozete mari, cu frunze cărnoase, ce pot atinge lungimea de 1-1,5 m, prevăzute pe margini și la vârf cu spini. Este o plantă cu o longevitate incredibilă, poate trăi până la 100 de ani și înflorește o singură dată, în general după vârsta de 40 de ani, după care se usucă și moare.

Agavele mici se pot cultiva în ghiveci, în apartament, iar cele mari în butoiase din lemn, care se pot amplasa în holuri spațioase și luminoase. În timpul verii, planta se poate scoate și afară, udându-se des, dar în timpul iernii se ține în încăperi mai răcoroase și se udă rar. La 2-3 ani, e indicat să se facă transplantarea într-un amestec proaspăt de pământ de frunze, pământ de grădină și nisip.

Aloe. Planta are frunze lungi, înguste, zimțate pe margini și frumos arcuite. În timpul verii, se ține la lumină și se udă des. Iarna, se amplasează de asemenea într-un loc luminos, bine aerisit, departe însă de sursa de căldură, având în vedere că temperatura ideală pentru plantă în această perioadă este de 8-10°C. Udatul se face rar, altfel planta poate putrezi.

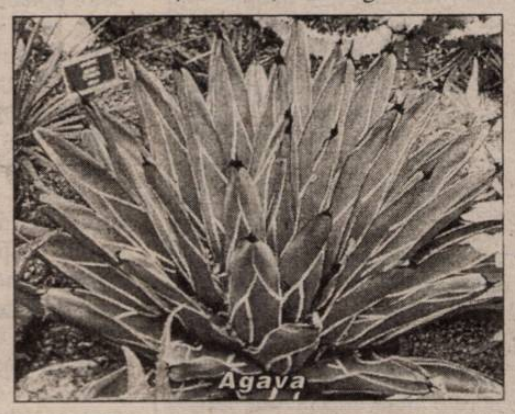
Agava

Se întâmplă uneori ca în timpul iernii, tulpina să se înmoaie și să-și schimbe culoarea. În acest caz, pentru a nu pierde planta, se poate tăia tulpina până la partea sănătoasă, se trece ghiveciul într-un loc puțin mai călduros și se întrerupe udatul. După ce tăietura s-a zvântat (s-a cicatrizat), planta se mută în alt vas, cu pământ nou. O dată la 4-5 ani, are nevoie de transplantare într-un amestec de pământ, ca și la agave. O metodă simplă de înmulțire constă în despărțirea puilor care cresc la baza plantei.

Aloe

Administrarea preparatelor de aloe în scop medicinal e bine să se facă numai la indicația medicului, motiv pentru care evităm să oferim noi rețete, așa cum ne-au sugerat unii dintre cititorii revistei noastre.

(A. Popescu)

ȘAH

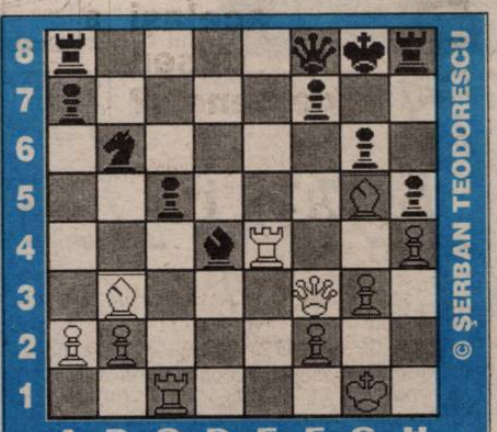

PROBLEMA DE AZI:

Albul mută și câștigă

ALEHIN - OPOCENSKI, 1925

1. T:d4! c:d4 2. Tc6 Rh7 La 2... Rg7 3. T:g6+!! R:g6 (3... f:g6 4. Db7+) 4. Df6 + Rh7 5. N:f7 Tg8 6. Df5 + Rg7 7. Dg6 + Rh8 8. Nf6 + și mat la prima 3. N:f7 Tc8 4. T:g6 și negrul a cedat.

PERSONALITĂȚILE SĂPTĂMÂNII

Mihail Sebastian, Simion Mehedinți, Nicolae Teclu, Perpessicius (Dimitrie S. Panaitescu), Catherine Deneuve, Franz Liszt, Ramiro Ortez.

Verificaţi-vă cunoştinţele

Ceasornice

1. Unde au apărut prima oară ceasornicele cu cuc?

2. Cui aparţine simfonia „Ceasornicul”?

3. Cine a pictat tabloul „Persistenţa memoriei”, tablou în care apar câteva ceasuri în mod simbolic?

4. Cine este autorul volumului de versuri „Moartea ceasului”?

5. Cine a regizat, în 1974, filmul „Ceasornicarul din Saint Paul”?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Culoarea albă este obţinută în natură prin suprapunerea tuturor componentelor spectrului luminii zilei. 2) Potrivit legendei, oraşul Alba-Longa a fost întemeiat de Ascanius, fiul lui Eneas. 3) Crişul Alb izvorăşte din sudul Munţilor Bihor. 4) Fernando Alvarez de Toledo, duce de Alba (1507-1582) a fost vestit general şi om politic spaniol. Guvernator al Ţărilor de Jos, a încercat să înăbuşe revoluţia din 1566, iar în urma campaniei din 1580-1581 a cucerit Portugalia. 5) Romanul „Castelul fetei în alb” face parte din cunoscutul şi îndrăgitul ciclu „Cireşarii” al scriitorului român Constantin Chiriţă.

Poşta cititorilor

Au răspuns corect la întrebările noastre: *Ionela Cristea* - Tg.Jiu, *Viorica Mirescu* - Bucureşti, *Georgeta Cucu* - Arad, *Dan Cristea* - Turnu Măgurele.

Violeta Albu - Bucureşti. Ne bucură că sunteţi o cititoare fidelă a revistei şi a rubricii şi vom ţine cont de sugestiile dumneavoastră ocupându-ne şi de unele invenţii. *(Irina Stoica)*

Perspicacitate

PĂTRATE GEMENE

Deşi sunt orientate în mod divers, câteva pătrăţele sunt identice. Puteţi să identificaţi patru pătrăţele având acelaşi desen („gemene”)?

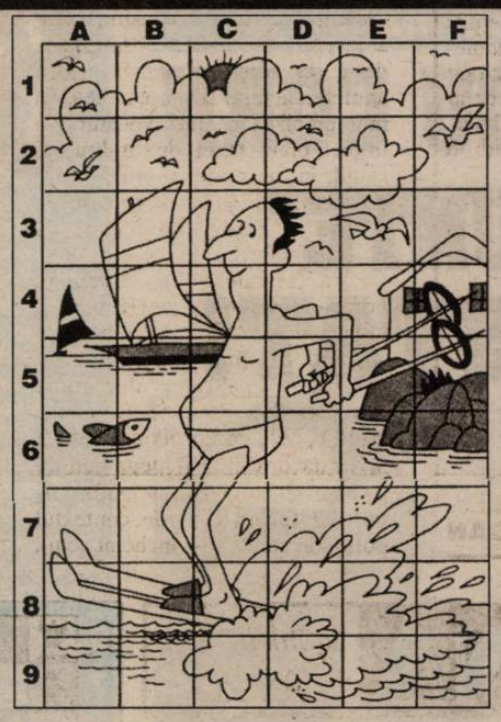

umor

- Vai! Draga mea, exclamă indignată o prietenă. Cine ţi-a învineţit ochiul în halul ăsta?

- Bărbatu-meu!

- Dar nu era plecat în străinătate?

- Aşa am crezut şi eu!

Ambii proprietari ai unei firme sunt la restaurant.

- Vai de mine, spune unul, am uitat casa de bani deschisă!

- N-are importanţă, răspunde celălalt. Amândoi suntem aici!

Un soţ care-şi surprinde soţia în pat cu alt bărbat se repede la acesta cu un cuţit. Disperată femeia strigă:

- Opreşte-te! Vrei să-l ucizi pe tatăl propriilor tăi copii?

- Nevastă-mea e un înger!

- Mare noroc! A mea e încă în viaţă!

- La voi în casă se spune rugăciunea înainte de masă?

- Nu! Mama găteşte în fiecare zi numai lucruri proaspete!

- Vai cât mi-am iubit soţul! se plânge o văduvă. Dacă aş putea, l-aş urma chiar acum în mormânt.

- Draga mea, intervine un vechi prieten al familiei, nu crezi că poţi să-i laşi şi lui nişte zile libere?

A3 cu D6, E2 cu C9, F3 cu B7, A7 cu F7.

Pe la casele noastre

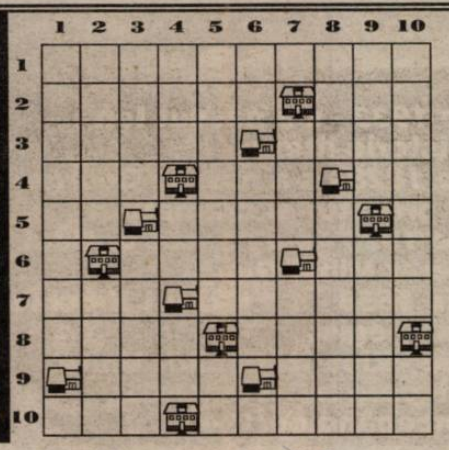

ORIZONTAL: 1) Casă la bloc. 2) Fac casa - Stă pe casă. 3) Acoperiri de case - Casă de cultură. 4) Nobil polonez - Prezent la bloc - Cel din urmă cat! 5) 5-6 pereţi! - Ornamentaţia exterioară sau interioară a unei case. 6) Autorul poeziei „Doarme sub pragul casei” (Emil) - Din decor! 7) Fiord în Islanda - Semnatara poeziei „Casa”(Magda). 8) Oameni de casă - Îi aparţine poezia „Te-ai ghemuit în casă” (Gheorghe). 9) Liric contemporan, autorul poeziilor „Casa din Bistra” şi „Casa de miner” (Ion) - Localitate în Grecia. 10) Scriitor italian, realizatorul romanului „Podul casei” (Enrico) - Scriitor elveţian, semnatarul volumului de proză „Casă în Calabria” (Georges).

VERTICAL: 1) Depăşeşte plafonul de casă (sau = Pălărie de casă). 2) O casă ca-n poveşti (sau = Casă de cultură) - Cămine. 3) Realizatorul tabloului „În faţa casei” (Theodor) - Loc de casă. 4) Pe lângă casa eschimoşilor - Domiciliul din faţă! - Poftim la iarnă! 5) Holul din casă (pl.) - Dan Hăulică. 6) Intrat la aer! - În casa în care locuieşti. 7) Storurile din faţă! - Casă pentru bătrâni. 8) În trecere! - Prozator francez, autorul piesei „Pâinea de casă” (Jules). 9) Eroina din „O casă de poveşti” de Ibsen - A transcrie schiţa unei case, apartament etc. 10) Lirică din Grecia, semnatara poeziei „Case” (Ioanna) - În casă!

DICŢIONAR: PAN, ECO, ISA, IRIA, STO, ECE.

GEORGETA FLORENŢA
Bârlad

Soluţia careului
„DIN NOU LA ŞCOALĂ”

Orizontal: **CARAGIALE - ODE - RANITE - TICHINDEAL - NOTA - UA - JE - A - ORAS - P - V - RARES - SALI - IV - TABARA - ED - C - TEZE - URECHE - RAN - PESTITUIRE.**

PAR(anormale) de ToPAN

Ştiaţi că...

◆ *...atunci când se aşază într-un loc de odihnă, calcanii provoacă în apă un nor de nisip? La depunerea nisipului, peştele rămâne acoperit şi deci nu poate fi observat de duşmani.*

◆ *...tensiunea unui fulger poate ajunge până la 1000 volţi iar intensitatea curentului la 20000 de amperi?*

◆ *...strugurii sunt originari din Asia? Primele lucrări în care se vorbeşte de struguri şi vin sunt codicele babilonian al lui Hamurabi (mileniul II î. Ch.).*

◆ *...cel dintâi brevet de invenţie al unui român a fost obţinut în 1825 de Petrache Poenaru pentru crearea tocului rezervor, strămoşul instrumentelor moderne de scris?*

◆ *...William Shakespeare şi Miguel Cervantes au murit în aceeaşi zi? Aceasta s-a întâmplat la 23 aprilie 1616.*

◆ *...decoraţia pictată pe pereţii exteriori este specifică bisericilor moldoveneşti? Ea a apărut în timpul domniei lui Petru Rareş.*

◆ *...cea mai veche republică europeană este San Marino? Ea a fost întemeiată la 1263.*

Abonamente la „Magazin” direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
☐ 1 LUNĂ	10500 LEI	☐ 4 LUNI	45500 LEI
☐ 2 LUNI	21000 LEI	☐ 5 LUNI	56000 LEI
☐ 3 LUNI	35000 LEI	☐ 6 LUNI	70000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

VÂRSTA: _____ OCUPAŢIA: _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

Plata abonamentului se va face prin mandat poştal la adresa:
Ionescu Simion, P-ţa Presei Libere, nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341

Vă rugăm să decupaţi acest talon, să-l completaţi şi să-l expediaţi, la adresa mai sus menţionată, pentru primirea corectă a abonamentului dv.
În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.

DE REŢINUT! Toţi cititorii care se vor abona pentru trimestrele următoare, *direct la redacţie,* vor participa la trageri la sorţi, la care pot câştiga valoroase premii în bani şi obiecte!

Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 01/222.83.36

Integramă de MARIAN MINCULESCU

„ŞTIRI”

| | | |

SPORT FLASH

Al doilea meci al reprezentativei noastre de rugby din Cupa mondială s-a încheiat cu victoria la limită asupra SUA, ceea ce nu înseamnă nimic, decât un scor de palmares. Nu văd cum rugbiştii români i-ar putea învinge pe irlandezi la ei acasă iar de baraj de calificare nici nu poate fi vorba.

De calificat s-a calificat la Euro 2000 echipa noastră naţională care, sub Piţurcă, n-a cunoscut înfrângerea în grupa preliminară. Ăsta e un succes, dar aud că băieţii vor să ajungă în semifinalele campionatului european de anul viitor. Şi ăsta e un lucru mai greu decât o partidă cu amatorii din Lichtenstein

Îl mai ţineţi minte pe celebrul Muhammad Ali şi combinaţiile sale fulgerătoare ce dădeau gata orice adversar? Ei bine, acum are un demn urmaş: fiica sa Laila Ali. Aţi citit bine, nu este vorba de un băiat ci de a opta sa fiică,

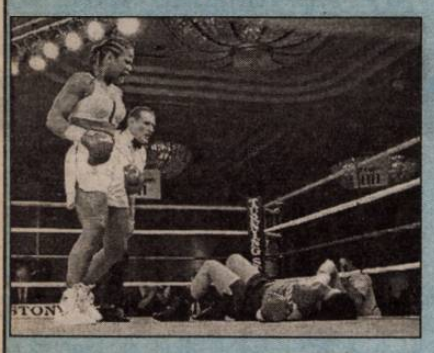

Laila, care s-a apucat de box fiind hotărâtă să exploateze la maxim numele său. În primul său meci disputat a reuşit să-şi imite celebrul părinte venit să vadă meciul în ciuda condiţiei sale precare: a făcut-o knock out pe adversara sa April Fowler după numai 31 de secunde. Spectatorii veniţi de fapt să-l vadă pe Muhammad au aplaudat minute în şir odrasla ce se încăpăţânează să nu sară departe de trunchi.

Imediat după ce Los Angeles Lakers şi-au completat garnitura cu antenorul de 6 ori campion NBA, Phil Jackson, au declarat că principalul ţel este să-l vadă pe Shaquille O'Neal MVP. Nici o vorbă despre campionat pe care nu l-au mai câştigat din '89. Jerry West, vicepreşedintele clubului, a declarat că toţi îl vor susţine pe Shaq în drumul său spre MVP al sezonului regulat. Iar dacă o să fie să câştige şi titlul de campioni NBA, nu se supără nimeni! Oricum, Shaq a declarat că pe el nu-l interesează decât bijuteriile (aluzie la faptul că jucătorii ce devin campioni NBA sunt răsplătiţi cu un inel special).

Primul meci oficial (adică nu s-a desfăşurat în bucătăria unui soţ supărat) de box dintre un bărbat şi o femeie s-a desfăşurat la Seattle, SUA (unde în altă parte!). S-au întâlnit Loi Chow (el) şi Margaret McGreggor (ea). Ea a fost tot timpul la cârma meciului şi l-a lovit pe el în cap de câte ori a avut ocazia. El, fost jocheu (mai bine îşi păstra fosta slujbă), s-a împleticit, s-a învârtit în jurul ei de parcă îndeplinea vreun ritual de împerechere şi a râs mai tot timpul, chiar şi când arbitrii au decis că ea este mai bună. După 4 runde de aşa-zis box, Margaret a fost declarată câştigătoare (scor 40-36). O dată cu acest meci s-a deschis şi un precedent extrem de periculos. Vom vedea.

ANDREI TOMA
aditoma@ cnnsimail.com

Casa Editorială „MAGAZIN" caută AGENŢI DE PUBLICITATE din întreaga ţară. Se oferă condiţii avantajoase. Pentru relaţii, cei interesaţi pot telefona zilnic între orele 9 - 14 la telefon/fax 224.39.96

Fotografia săptămânii

Ni s-a luat (încă) o piatră de pe suflet! Multă vreme subiect de savuroase anecdote, iată că, în sfârşit, a apărut şi puşca cu care poţi trage... după colţ! Slavă Domnului, era tot ce încă ne mai lipsea!

În numărul viitor

■ O cursă contracronometru? ■ Care a fost arma secretă a naziştilor? ■ Culturile de organe ■ Alcoolismul, o pacoste ■ Gioconda continuă să stârnească polemici ■ Cutremurele - Sabia lui Damocles a geologiei ■ Biblioteca SF ■ Moda latino în show-biz ■ Femina club

Mini-interviul săptămânii

VASILE MURARU, actor la teatrul de revistă „C. Tănase"

- Împreună cu dl. Nae Lăzărescu, formaţi un cuplu foarte iubit de publicul larg. Oare şi politicienii vă iubesc la fel de mult?

- Despre „iubit" nu ştiu ce să spun, dar de zâmbit, ştiu că zâmbesc şi ei. Noi „urzicăm" şi pe unii, şi pe alţii, imparţiali, ca tot românul.

- Poate umorul contribui la „mişcarea" tranziţiei?

- Cel puţin o îndulceşte...

- Aţi jucat şi roluri de dramă?

- La Institut am jucat toată gama de roluri. Când am terminat, în '81, am venit direct la „Revistă", remarcat de Nae Lăzărescu. Am înfruntat multe greutăţi, a trebuit s-o iau de la capăt, aici este o altă lume.

- Constantin Tănase - sufletul „Revistei" româneşti, pentru care aveţi un adevărat cult - ar fi mai virulent faţă de ceea ce se petrece acum?

«CE ZICE „STRADA" - ZICEM ŞI NOI»

- Nu cred, şi noi suntem „răi". Chiar ne întreabă unii dacă n-am păţit nimic... Vedeţi, ce spunea el în 1936-37 se potriveşte de minune şi acum, dovadă succesul avut de cupletul „Ce-o să fie, ce-o să fie?", care îi aparţine lui Tănase. N-avem nevoie, încă, de body-guard.

- De ce spectacolul de revistă atrage atât de mult?

- „Revista" e un ziar vorbit, ce zice „strada" - zicem şi noi, în felul nostru specific, descreţind frunţile.

- Deci sunteţi recunoscător politicienilor pentru atâta „materie primă" oferită?

- E bine că avem „materie primă", dar parcă aş prefera să fie din ce în ce mai puţină.

- Şi dincolo de scenă sunteţi un generator de bună dispoziţie?

- Depinde. În general devin un om normal, aşa cum m-a învăţat profesorul meu, Dem Rădulescu. Fiecare îşi face meseria la serviciu.

- Ce faceţi în timpul liber?

- Sunt al familiei, mă preocupă gospodăria, sunt multe de făcut la ţară.

- Vă mai preocupă filmul?

- Am jucat în 39 de filme, dar după '89 merge mai greu. Impresariatul la noi nu prea e pus la punct. Cu primul prilej vă vom oferi o surpriză plăcută, un lung metraj.

- Ştiu că recent aţi avut o premieră grandioasă...

- Da, este vorba de un spectacol-mamut, o montare de zile mari, împlinindu-se 80 de ani de „Revistă" românească. Spectacolul se numeşte „Revista în frac", iar regia îi aparţine veşnic tânărului Biţu Fălticineanu, pe texte de Dan Mihăescu şi Nae Lăzărescu.

- Spuneţi-mi, de ce acum, la finele discuţiei noastre, mă simt mai relaxat?

- Nu ştiu, poate emit eu nişte unde paranormale ale bunei dispoziţii... Cu paranormalul nu-i de glumit, aşa cum scrieţi în revista „Magazin", pe care o citesc de peste 20 de ani.

PAUL IOAN

Specialiştii confirmă

„OMUL CU CORN ÎN FRUNTE" A EXISTAT!

Pentru mulţi dintre americani, „omul cu corn în frunte", cum a fost numit de presa de la începutul secolului un sihastru care avea, în centrul craniului, crescută o excrescenţă uriaşă, de forma unui corn, a fost şi a rămas o legendă, fără corespondent în realitate. Recent, însă, o echipă de doctori de la Universitatea Nebraska, a ajuns la concluzia că, departe de a fi un simplu truc, „cornul" era adevărat şi a reprezentat pentru Horace Easterwood, nefericitul său posesor, mai mult o nenorocire, aducându-i o faimă nedorită, care l-a şi îndemnat, de altfel, să se izoleze de oameni. Cornul,

format pe baza unei proteine numită „keratină", era absolut similar cu cele ale ovinelor şi el a crescut constant, la moartea lui Easterwood ajungând la incredibila lungime de 62 de centimetri!

6 Suntem miliarde!

12 octombrie 1999 a marcat o dată istorică pentru Terra: populaţia globului a atins pragul de şase miliarde. O creştere de un miliard în numai 12 ani! Suntem o planetă tânără, de vreme ce jumătate din populaţie se situează sub 25 de ani şi încă un miliard are vârste cuprinse între 15 şi 24 de ani - părinţii generaţiei următoare. Suntem o planetă dinamică, de vreme ce populaţia lumii creşte în fiecare an cu încă 78 de milioane - adică în fiecare an aproape câte o ţară cu tot atâţia locuitori cât Germania.

Terra şi-a dublat populaţia în mai puţin de 40 de ani - în 1960 de-abia atingea limita de trei miliarde. Viitorul? ONU estima în 1998 că populaţia planetei va atinge aproape nouă miliarde în 2050, aceasta pentru că rata actuală de creştere anuală se preconizează să scadă treptat la 64 de milioane până în anul 2025 şi la 33 de milioane până în 2050.

În prezent, peste 95% din populaţia lumii trăieşte în ţările în curs de dezvoltare, în timp ce creşterea populaţiei a încetinit sau chiar s-a oprit în ţări din Europa, America de Nord şi Japonia. Statele Unite sunt unica ţară puternic industrializată cu o pronunţată creştere a populaţiei, aceasta ca rezultat al imigrării continue.

Care va fi situaţia la următoarea dublare a populaţiei? Rămâne să vedem când... vom ajunge acolo!

Prietenie „fără frontiere"

Ek, o familie suedeză din Smedviken a găsit un pui de căprioară rănit şi abandonat de mama lui, aşa că l-au luat acasă, i-au îngrijit rănile, l-au hrănit cu lapte de capră şi astfel i-au salvat viaţa. Când puiul de căprioară s-a înzdrăvenit complet i s-a trezit şi cheful de joacă. N-a descoperit în jur nici un alt partener decât câinele familiei Ek. Docil la rândul său, acesta a acceptat căprioara şi între ei s-a născut o mare prietenie. Puiul de căprioară pare fericit, deşi mediul în care trăieşte îi oferă în fond o viaţă... de câine.

Ce le trece unora prin minte?!

◆ În ziua în care şeful lor a împlinit 45 de ani, un grup de bucătari olandezi din Dijkerhoek a realizat o clătită cu diametrul de 10,03 metri şi o grosime de 2,6 centimetri. Cu toate că uriaşa clătită - o adevărată conductă! - a cântărit 1300 kilograme, ea a putut fi răsucită fără a fi deteriorată, cu ajutorul unor dispozitive speciale.

◆ În apropierea unei autostrăzi din statul american Florida, Lorenzo Amato şi Louis Piancone au preparat cea mai mare pizza din lume. Cu ajutorul unui cuptor special, cei doi întreprinzători - ce doreau să-şi facă reclamă - au realizat acea specialitate italienească cu diametrul de 30,51 metri! După ce şi-au imortalizat „opera" pe peliculă, au transportat-o cu un camion în oraşul Tampa şi au servit cu generozitate trecătorii.

◆ Cel mai lung salam a avut o lungime de... 21,12 kilometri şi o greutate de 545,6 kilograme. El a fost expus cu prilejul festivalului culinar „Lebanon Bologna", din Kutztown, Pennsylvania. Diametrul mediu al acestui „piton" a fost de 61 de centimetri.

Cititorii din străinătate

care doresc să se aboneze la revista noastră pot contracta abonamente prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L., Bucureşti, Piaţa Presei Libere nr. 1, Fax 2243996.

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

NU UITAŢI!

Abonarea, acum, direct la redacţie vă pune la adăpost, în viitor, de eventualele majorări ale preţului revistei. Pe cei care vor să se aboneze direct la redacţia „Magazin" îi informăm că în pagina 15 găsesc talonul ce cuprinde şi alte informaţii utile.

Biblioteca Județeană

SERIE NOUĂ - 439 • ANUL XLII • 21 OCTOMBRIE 1999 • 16 PAGINI • 3000 LEI Nr. 42 (2189)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

„Cunoaşte-te pe tine însuţi" - e un precept minunat şi folositor; păcat numai că celor vechi nu le-a venit în minte să ne spună şi cum să facem ca să folosim acest precept.

CEHOV

●

Dacă vorbiţi de oameni, cunoaşteţi-i mai bine.

LA FONTAINE

Epopeea vieţii pe Terra

O CURSĂ CONTRACRONOMETRU?

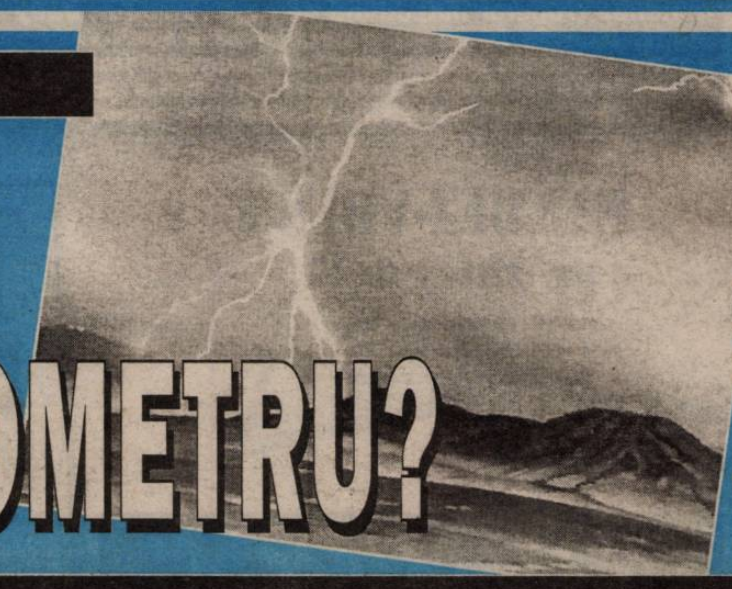

Homo Sapiens

CUTREMURELE

GIOCONDA continuă să stârnească polemici

TV
- TVR 1 - TVR 2
- Pro TV
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

Industria ezoterismului miraculos 4

Inventika'99 5

femina club 6

Alcoolismul, o pacoste 7

Omul modern un metis controversat 8

Biblioteca SF 10

Întâmplări adevărate 11

13

Moda latino în show-biz

Biblioteca Judeţeană

TEATRULUMII

FELII DE VIAŢĂ ÎN MAŞINA DE TOCAT CARNE

Pe 25 septembrie Teatrul Nottara a oferit iubitorilor de teatru o premieră absolută: piesa *Scenariul* de Martin Crimp în viziunea tinerei regizoare Silvia Ionescu. Spectacolul a fost excelent, plecând de la text şi terminând cu regia, totul susţinut foarte bine de trei generaţii de actori. Să le luăm pe rând. Martin Crimp a început să scrie pe la jumătatea anilor 80, ne spune Marian Popescu, printre altele şi autorul versiunii româneşti a Scenariului. Este, dacă nu mă înşel, un fel de postmodernist al dramaturgiei britanice, una din „vocile" interesante ale noului val de pe Insulă. Piesele lui s-au bucurat de succes, una dintre acestea, *Piesă cu repetiţii,* scrisă în 1989, jucându-se la Teatrul Naţional Târgu Mureş în 1994, moment de lansare şi pentru tânărul regizor Cristian-Theodor Popescu. Iată după cinci ani o nouă premieră în România, de data asta cu piesa *Scenariul (The Treatment)*, scrisă în 1993. Un text profund, chiar dacă este realizat cu mijloace minimale, ritmat, alert. Subiectul este extras din lumea producătorilor de film, mai exact a promotorilor, acei oameni care culeg subiecte de film pe o foaie de hârţie pentru a le trece mai departe diverşilor producători, cei care dau bani pentru realizarea filmului. Acestea sunt şi personajele principale ale piesei lui Crimp. Dar cum fantezia are o limită când lucrezi pe banda rulantă, subiectele vin din feliile de viaţă ale unor persoane inocente. Modificate, manipulate, decupate, aceste senzaţii de viaţă adevărată trebuie să intre în reţeta de prost gust a maşinii de tocat carne de la Hollywood. Locul în care orice fărâmă de viaţă autentică îşi pierde aroma şi devine o arhi-banală poveste „de succes". La fel se întâmplă şi cu povestea tinerei din piesa *Scenariul*. Crimp nu face decât să descrie elegant şi oarecum hipodermic amploarea transformării inocenţei în platitudine. Şi cum la Hollywood chiar şi o platitudine poate deveni un succes de vară, cum orice secretară care răspunde la telefon poate deveni o actriţă plină de succes, tot aşa şi povestea tinerei devine o foaie de hârtie banală ascunzând scenariul unui film pe care un producător fără scrupule îl transformă chiar într-un succes. Ce fel de succes? Asta este o altă piesă. Martin Crimp plasează acţiunea piesei în New York, deşi totul se putea întâmpla oriunde în America. Manipularea existenţei este azi un fapt la ordinea zilei. Iar oamenii nu mai au altă scăpare decât devenind orbi. Aşa se şi termină spectacolul *Scenariul*, cu dialogul dintre un şofer de taxi orb (din naştere) şi un scriitor orb (dintr-o întâmplare) *Unde suntem, unde mergem?* întreabă scriitorul. *Habar n-am. Dar nu e asta una din bucuriile, una din cele mai mari bucurii din acest oraş?* răspunde şoferul.

Când singura bucurie care ţi-a mai rămas este să nu ştii încotro să mai mergi înseamnă că nu toate sunt în regulă. Înseamnă că alienarea a atins cote de avarie. Cam despre această alienare plasată în America scrie şi britanicul Crimp.

Dar bătaia lui este ceva mai lungă decât o asemenea observaţie. Crimp se luptă şi cu starea de lucruri din ţara lui în care există o prăpastie de netrecut între teatrul privat (cel comercial, finanţat de sponsori şi oameni de afaceri) şi cel cultural, bugetar. Culmea este că Martin Crimp a început să scrie teatru exact în perioada dezastruoasei politici culturale a Doamnei Thacher care a diminuat la sânge resursele bugetare pentru finanţarea actului cultural, film, dar şi teatru, dezechilibrând periculos şi aproape ireversibil relaţia dintre teatrul comercial şi cel subvenţionat (public). Într-un fel, Crimp se luptă cu morile de vânt, exact cum se luptă şi scriitorii români aruncaţi la coş de tendinţele „expansioniste" ale „liberalilor" care consideră că şi în artă trebuie să funcţioneze aceleaşi legi ale „economiei de piaţă", concurenţă şi marketing, ca şi în cazul industriei detergenţilor sau a berii. Dar despre actori şi regia spectacolului *Scenariul*, în numărul viitor.

GEORGE CUŞNARENCU

Albumul Săptămânii

Stay The Same - JOEY McINTYRE

Una din cele ce s-au dorit a fi surprizele verii a fost şi apariţia acestui album, semnat de componentul unui „răposat" supergrup de peste Atlantic. Dacă nu ştiţi, aflaţi că este vorba despre *New Kids On The Block (NKOTB),* dispăruţi oficial de pe scenă în 1994, după şase ani de supremaţie în lumea trupelor masculine de pop... Aşadar, *Joey* ajuns acum la 26 de ani a socotit că a sosit vremea pentru a debuta şi solo, urmând exemplul unora dintre foştii săi colegi de trupă! Rezultatul, acest *„Stay The Same",* este satisfăcător dar nimic mai mult, deoarece *Joey* n-a făcut decât să încerce reeditarea unui *NKOTB* redus la scara de 1/5, valoarea produsului reprezentând şi ea, cu indulgenţă, doar a cincea parte din clasa grupului... *„Stay The Same"* arată că lucrurile nu au rămas tocmai la fel pentru *Mister McIntyre,* cele câteva balade acceptabile nereuşind să-l ridice prea mult. Pentru fanii grupului cred ca achiziţionarea albumului se impune, măcar ca piesă de colecţie, pentru ceilalţi melomani audierea sa va reprezenta doar o oră de muzică lejeră, fără pretenţii...

RENDEZ-VOUS pe Internet!

www. metalica.com
www.supertramp.co.uk
www.mpople.co.uk

TOP albume

1) On The Six - Jennifer Lopez
2) The Party Album - Vengaboys
3) Americana - Offspring
4) Sogno - Andrea Bocelli
5) Mary-Mary J.Blige
6) The Hush - Texas
7) Schizophonic - Geri Halliwell
8) Forever - Puff Daddy
9) Millenium - Backstreet Boys
10) Timbre - Sophie B.Hawkins

PROPUNERI: Caribbean Dream - Brannan Lane, Rainbow - Mariah Carey

Tolba cu SCRISORI

Bogdan Florescu - Galaţi: Diva *Mariah Carey* revine în actualitate cu un nou album - *„Rainbow"*, prefaţat de single-ul *„Heartbreaker"*. Lansarea oficială va avea loc luna viitoare dar am avut posibilitatea de a asculta câteva demo-uri. Concluzia? Acelaşi soul cu care am fost obişnuiţi, influenţa „neagră" fiind sensibilă...

Sorina Ştefan - Iaşi: Despre *Salt-N-Pepa* (foto) n-am mai scris deoarece nu mi s-a mai oferit ocazia... De la apariţia albumului *„Brand New"*, prezentat aici, trioul s-a cam dat la fund. Aştept anunţul pentru corespondenţă...

Diana Sanduleac - Arad: Scrisoarea ta a fost binevenită! Despre *fusion* am amintit în repetate rânduri iar de această dată, provocat de tine, voi lămuri, sper, cele mai importante aspecte legate de el. *Fusion* reprezintă locul de întâlnire a mai multor genuri muzicale, el a existat dintotdeauna: totul este *fusion*. Trei mari orientări muzicale au moştenit acest termen: fuziunea prin jazz, prin soul şi *fusion of fusion* ultimelor două decenii... Vom începe, evident, cu prima: Chiar din anul 1965 această tendinţă a relevat evoluţia rock-ului, integrând muzica clasică sau jazz-ul cu derivatele sale. Primele tentative în materie aparţin unor muzicieni de blues-rock ca *Mike Bloomfield* (cu trupa sa *Electric Flag), Al Kooper* (cu al său *Blood Sweat And Tears)* şi *Chicago*. Din aceste iniţiative îndrăzneţe se va naşte rock-ul experimental, promovat de marele *Frank Zappa,* amator de jazz, muzică clasică şi jazz-rock. În 1969, *Miles Davis,* cu albumul „Bitches Brew", va face multe concesii rock-ului şi va converti la fusion o pleiadă de jazzmen de primă mărime, ca *John McLaughlin, Chick Corea, Herbie Hancock* sau trupe ca *Weather Report.*

POP-ROCK, de la A la Z

Daxy's Midnight Runners

Trupă britanică fondată în 1978, la Birmingham, de *Kevin Rowland* (vocal, 17.8.1953). La origine punkist, *Rowland* a iubit deopotrivă şi Irlanda sa natală şi... soul-ul... În iulie 1978 el punea pe picioare un big band în cel mai pur stil al anilor'60, cu care surprindea pe mai toată lumea. Al doilea lor single - *„Geno"* ajungea, în martie 1980, Number One în Regatul Unit, melodia fiind un omagiu adus marelui solist de soul *Geno Washington*. Primul lor album - *„Searching For The Young Soul Rebels"* le consolida poziţia, hituri ca *„There There My Dear", „Come On, Eileen", „Jackie Wilson Said"* sau *„Because Of You"*. Aparţinând perioadei 1980-1986, asigurându-le un loc în enciclopedii... încă de la începuturi totul ar fi putut merge foarte bine dacă tiranicul caracter al lui *Rowland* nu ar fi pus pe fugă colegii săi de trupă, în repetate rânduri, ultima oară în 1987, an din care *Kevin* a continuat solo dar fără mare succes... În dreptul lui *Rowland* stă scris: *soul celtic,* un amestec reuşit de rhythm & blues şi folclor, influenţa unui alt irlandez celebru *(Van Morrison)* simţindu-se clar... Vă mai recomand albumul *„Too Rye Ay"* (scos de *Phonogram* în 1982) şi compilaţia *„The Very Best Of"*, editată de *Mercury* în 1991.

TOP singles

1) Better Off Alone - Alice DeeJay
2) No Me Ames - Jennifer Lopez
3) Unpretty - TLC
4) 2 Times - Ann Lee
5) The Kids Aren't Alright - Offspring
6) Kiss Me - Sixpence None The Richer
7) Saturday Nite - Brand New Heavies
8) September - Earth, Wind & Fire
9) Killer - ATB
10) Best Friend - Mark Morrison

PROPUNERI: Heartbreaker - Mariah Carey, There She Goes - Sixpence Nore The Richer, Gerie In A Bottle - Cristina Aguilera

Dennis DeYoung

Solist american, născut pe 18.2.1947. Şi-a început cariera ca lider vocal în trupa *The Tradewinds*, în 1963, din 1968 cântând cu *TW4* pentru ca în 1970 să fondeze un grup ce avea să devină celebru-*styx*. La începutul anilor'80 alegea cariera solo dar nu va reuşi mai mult de un singur hit de top 10 în America, este vorba de *„Desert Moon"*, din 1984, extras de pe albumul omonim, scos de casa *A & M Records*. Nu a reuşit niciodată să se elibereze de eticheta trupei cu care s-a consacrat...

Grupaj realizat de **MARIAN MINCULESCU**

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Aurora Popescu, Mihaela Dorobanţu, Dorin Măran, Marian Grigore; Dumitru Mateuţă, Ionel Cojocaru, Vasilica Mărgărita; Maria Rădoi, Elena Ilie; Irina Stoica, Paul Ioan, Teodora Bujor-Panaitescu

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Nicoleta Cochinţu / Tel.: 222.83.21
Cont: 401001085000 (lei)
• 402001085030 ($) • 402001085031 (DM)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.A.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
ADRIAN HOAJĂ
Secretar general de redacţie
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, PAUL IOAN, ION ŢUGUI

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Fax: 224.39.96 sau RODIPET S.A. - P.O. BOX 3357, Fax: 222.64.07 Telex: 1 1995, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Epopeea vieții pe Terra

O CURSĂ CONTRACRONOMETRU?

MIHAELA DOROBANȚU

Oricât de greu ar fi de acceptat astăzi o asemenea afirmație, încă de la primele organisme vii pe care le-a creat, viața a realizat ...produse „hi-tech". De aceea poate că au și „prins" atât de repede și de bine unele ipoteze (lansate de altfel de oameni de știință foarte cunoscuți, dacă nu chiar celebri) conform cărora originea vieții s-ar afla dincolo de planeta noastră. Oricum, pasul pe care Terra l-a făcut de la chimie la biologie rămâne unul încă neînțeles...

Să construim un microb...

Dacă nu credeți că este chiar atât de complicat de realizat un organism viu, vă propunem să vă gândiți la exemplul dat de Alexander Graham Cairns-Smith, profesor de chimie la Universitatea din Glasgow. Lăsând la o parte precizia necesară (comparabilă cu cea din studiile experimentale ale particulelor elementare), să presupunem că ne-am hotărî să reproducem - la scara noastră, macroscopică - un microb similar celor care trăiau pe Terra acum trei miliarde de ani. Dacă am folosi, de pildă, perle (exact ca cele din colierele doamnelor) în locul atomilor și moleculelor, atunci „micuța" vietate ar „umple" pur și simplu tot spațiul din centrul Domului din Milano, iar dacă am angaja o echipă de 1000 de persoane care să lucreze și fiecare ar adăuga o perlă la fiecare 5 secunde, atunci ar fi nevoie de... 35 de ani pentru a termina treaba, bineînțeles dacă nu s-ar face ore suplimentare! Cât îi ia aceasta unei bacterii ordinare (de exemplu, celebra și minuscula *Escherichia Coli*)? Ceva mai puțin de o jumătate de oră!

Un Jumbojet spontan

Și dacă totuși... Ei bine, celebrul astronom britanic Fred Hoyle (în egală măsură un apreciat autor de romane științifico-fantastice, printre care superba povestire „A de la Andromeda"), a calculat probabilitatea unei asemenea performanțe, presupunând că „renunțăm" la perle și folosim atomi adevărați. Rezultatul? Ar fi la fel ca și cum s-ar întâmpla ca un vânt puternic să reușească să construiască un Jumbojet adunând „dintr-o suflare" piesele și fragmentele de caroserie răspândite pe pista unui aeroport!

Cum s-au format primii microbi acum 3,5 miliarde de ani având la dispoziție doar materie organică nevie, rămâne încă un mister. Cei mai vechi dintre ei au fost găsiți în Australia - lungi, în formă de serpentină, formați din segmente. Cam cum arată cianobacteriile de astăzi. „Inventaseră" deja fotosinteza - mecanismul fundamental al vieții organismelor vegetale. În interiorul lor se găseau centri granulari care captau lumina solară - transformând astfel dioxidul de carbon în zaharuri energetice - și eliberau oxigen. Cu alte cuvinte, prea complicate pentru a nu ne gândi că de fapt organismele cu adevărat primare nu erau încă și mai vechi, după cum precizează revista „Focus".

Un cadou al lui E.T.?

Eveniment extraordinar și irepetabil, sau fenomen comun în Univers, pe care noi nu îl mai „vedem" doar pentru că are loc la intervale de timp de ordinul miliardelor de ani (pământești)? Fred Hoyle este de părere că viața ne-a fost adusă din spațiu. Această ipoteză a „panspermiei" este încă destul de populară și... în așteptarea unor descoperiri care să-i aducă infirmarea sau confirmarea finală. Ceea ce știm deocamdată este că, pentru ca viața să apară, e nevoie de o planetă care să întrunească o serie de condiții. În primul rând „soarele" său trebuie să fie o stea singură, nu una dublă sau multiplă (cum este cazul cu aproape două treimi din stele) care ar genera efecte, anomalii gravitaționale atât de puternice încât ar face imposibilă existența oricărei forme de viață; ar trebui să fie de dimensiuni medii și cu o durată estimată de viață de câteva miliarde de ani, pentru ca diversele forme de viață să aibă timp să se dezvolte (cum nu se întâmplă de exemplu în cazul uriașelor roșii care trăiesc atât de puțin încât nu se pot dezvolta în jurul lor substanțe chimice complexe din care să se formeze aminoacizii și proteinele, caracteristice vieții); o asemenea planetă ar trebui, în fine, să aibă o temperatură adecvată și să fie capabilă să „rețină" în jurul ei o atmosferă.

Noi am ajuns astăzi să cunoaștem existența a 15 exoplanete - cum au mai fost numite planetele din afara Sistemului nostru Solar. Nici una însă nu pare să fie adaptată pentru a „genera" sau găzdui viața. Știm însă că în Univers există, se

pare, conform unor aproximări teoretice circa un miliard de stele care au sisteme planetare; că numai în Galaxia noastră pot fi cinci milioane de planete locuibile. Știm că în norii interstelari se formează și acum molecule organice, atunci când carbonul produs de stele și „înglobat" în grăunții de praf care rătăcesc prin spațiu, „capturează" molecule de hidrogen și oxigen. Știm că asemenea molecule sunt „transportate" apoi pe planete de către comete (unul din motivele care se află la baza teoriei panspermiei). De ce nu am ajuns încă la un rezultat „final"? O explicație este că Sistemul nostru Solar este încă foarte tânăr - având de-abia un sfert din vârsta Universului. Poate că vom ști mai multe în 2003, când sonda Cassini va ajunge pe Titan, satelitul lui Saturn care ne-a fascinat totdeauna prin faptul că atmosfera sa este foarte asemănătoare celei de pe Pământ la începutul istoriei sale...

PLANET@IT

Vreți să întâlniți extratereștri?

Singurul loc unde puteți avea o întâlnire de gradul III, mai exact spus, cu extratereștrii veniți din alte galaxii ca să admire vremea de pe la noi, este pe Internet. De exemplu despre fenomenul Roswell, arhimediatizat, devalorizat, epuizat și în cele din urmă devenit mai banal decât o omletă, cei interesați pot accesa site-ul www.ufon.org unde cei care l-au creat sunt gata să le satisfacă întreaga curiozitate cu fotografii, documente și arhive. Dacă vreți să știți mai multe despre secretele ozn-urilor, despre proiectele strict secrete și navele militare construite după tehnologia capturată de pe ozn-uri (?), atunci duceți-vă la adresa www.blackvault.com. Aici puteți descoperi, de asemenea, mai bine de 7000 de pagini de documente secrete scanate, venind din sertarele unor organizații ale guvernului american, cum ar fi CIA, NSA, FBI sau NASA. E mai greu de aflat cine a scanat documente secrete de la instituțiile amintite, dar asta e altă problemă. În fond, povestea asta cu extratereștrii capturați de americani este o poveste frumoasă ca Albă ca Zăpada, și, în fond, am văzut și filme mai bune.

Undele cerebrale pot comunica

O echipă de cercetători condusă de neurobiologul Niels Birbaumer de la Universitatea din Tubingen (Germania) a pus la punct un sistem informatic pilotat de undele cerebrale. Acest sistem revoluționar ar putea să le ajute pe acele persoane atinse de paralizie totală și incapabile să (vorbească) comunice cu

persoanele apropiate. Principiul constă în analizarea encefalogramei pacientului, mai exact a undelor corticale lente pe care creierul le produce în timp ce se pregătește de o acțiune. Învățând să-și controleze aceste unde, utilizatorul poate să dirijeze cursorul computerului pe ecran, făcându-l să se oprească în dreptul unei litere de alfabet. Cu antrenament, o persoană poate atinge un ritm de patru litere pe minut. Este vorba de un fel de sistem „telepatic" de comunicare care îi poate ajuta pe handicapații motori, fără a fi necesară o intervenție chirurgicală, ci doar aplicarea unui simplu electrod pe pielea capului.

O să vorbim cu calculatorul

Nu se știe cât de repede, dar oricum, cert este că Philips în colaborare cu PC Chips, o firmă producătoare de computere, s-a gândit să revoluționeze prietenia dintre om și calculator. Cum? Prin stabilirea unui dialog verbal între utilizator și mașină. Cele două firme vor produce o placă de bază care va avea înglobat sistemul FreeSpeach 98, astfel încât cei care vor avea computere echipate cu asemenea plăci vor putea să controleze computerul vocal, vor putea deschide documente sau scrie e-mailuri vorbind direct cu calculatorul. După această jucărie, mai sunt de așteptat computerele cuantice, adevărata mare revoluție în domeniul calculatoarelor, ceva ce e de așteptat pentru mileniul trei.

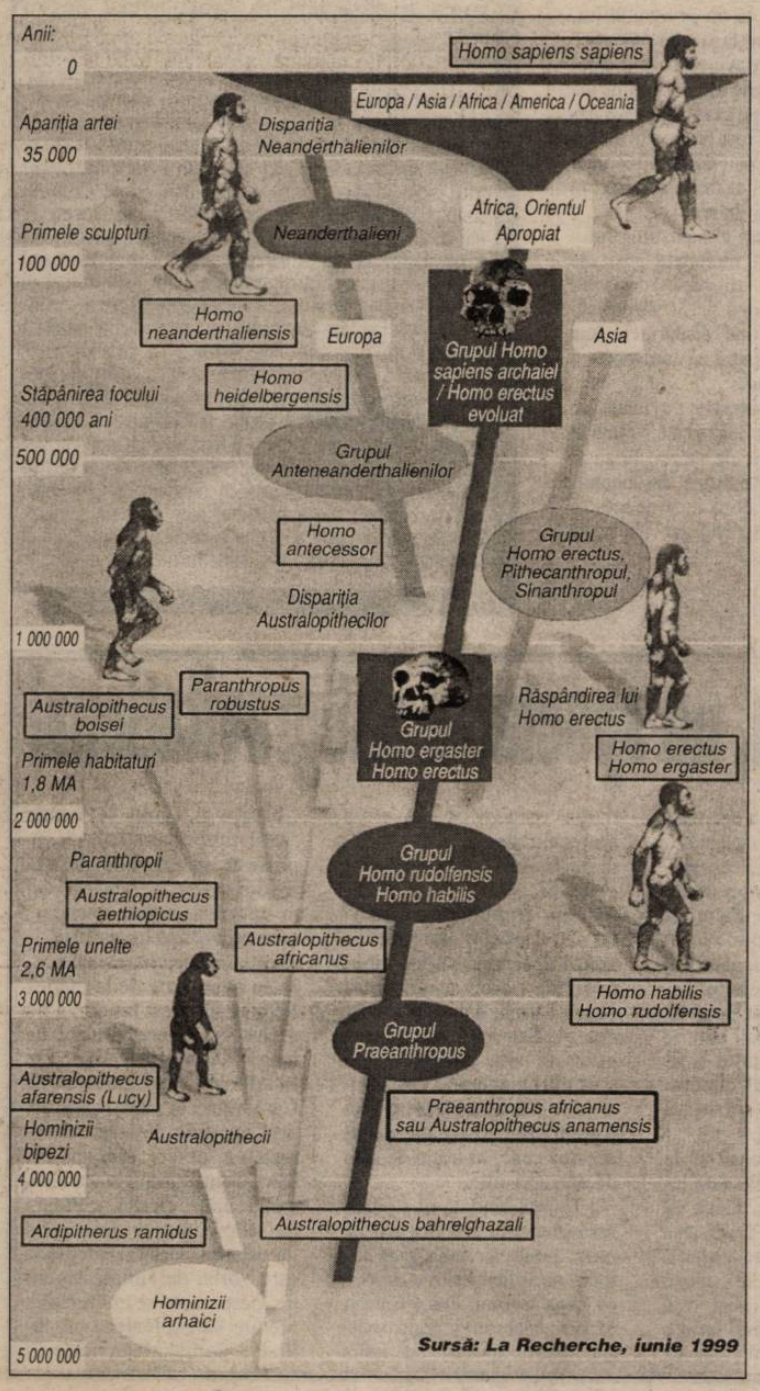

HOMO SAPIENS SAPIENS
instantaneu de familie

MARIAN GRIGORE

La apariția lucrării „Originea speciilor" a lui Charles Darwin și la lansarea teoriei evoluționiste, încadrarea speciei umane în această teorie era mai degrabă de natură intuitivă, bazată pe extrapolarea probelor existente, referitoare la originea altor specii. Abia în 1891, medicul olandez Eugène Dubois a descoperit, în insula Java, o calotă craniană și un femur care îmbinau caractere arhaice cu unele moderne, apropiate de cele observabile la omul modern, descoperire care l-a făcut să considere că a găsit „veriga lipsă" între maimuță și om. Lui i se datorează și denumirea de ***Pithecanthropus erectus*** (însemnând, într-o traducere literală, „omul-maimuță ridicat") dată speciei căreia îi aparținea respectiva fosilă veche de 500000 ani. A fost prima dovadă privind corectitudinea încadrării omului pe scara evolutivă a speciilor.

După această descoperire, alte probe nu s-au ivit, cum ar fi fost de așteptat, imediat. Abia în 1920, în China, Franz Weidenreich a găsit urmele *Sinanthropului* (o fosilă veche de 600000 ani), pentru ca tocmai în 1955 să se adauge *Althanthrop-ul din Tighennif*, găsit în Algeria și datând de 600000 ani. Așadar, abia în ultimele decenii avem de-a face cu avalanșa de descoperiri antropologice care au făcut ca arborele genealogic al omului să se ramifice, bifurcându-se sau chiar trifurcându-se, urcând probele arheologice ale originii speciei umane dincolo de orizontul a 4 milioane de ani.

În ciuda tuturor acestor descoperiri din ultimele decenii, teoriile privind apariția omului modern nu sunt încă unificate nici azi, nici „la rădăcina" arborelui genealogic, corespunzătoare perioadei arhaice, și nici la capătul superior, marcând apariția speciei ***Homo sapiens sapiens***. În principal, divergențele pot fi reduse la două linii conceptuale de gândire: prima susține dezvoltarea graduală a hominizilor arhaici, aparținând speciei generice ***Homo erectus,*** spre omul modern, diferențele înregistrate între fosilele provenind din una și aceeași perioadă istorică fiind considerate expresia unei variabilități locale, geografice, a populațiilor aparținând uneia și aceleiași specii, populații rămase totuși în contact și apte a se metisa (teoria candelabrului). Cealaltă linie de gândire consideră că strămoșii omului modern au apărut mai întâi în Africa (teoria „Evei africane"), risipindu-se apoi în întreaga lume, eliminând progresiv populațiile locale, europene și asiatice, de hominizi.

Trebuie să constatăm că fiecare nouă descoperire, neizbutind să rezolve definitiv această „dilemă", înclină totuși balanța, alternativ, spre una sau alta dintre teorii, arborele genealogic al omului, la un moment dat, semănând mai curând cu un instantaneu de familie, în care aranjarea personajelor poate fi complet diferită de aceea din cadrele precedente sau următoare.

Un asemenea „instantaneu", cel mai recent, este și cel prefigurat de teoria elaborată de Bernard Wood, de la Departamentul antropologic al Universității Washington, și Mark Collard, de la University College din Londra, teorie care contestă unitatea genului Homo, înlăturând speciile ***Homo habilis*** și ***Homo rudolfensis*** dintre strămoșii noștri direcți. Conform teoriei lor, arborele genealogic al omului modern arată ca în tabloul alăturat, pe care l-am preluat din revista „La Recherche". Așa cum remarcă François Marchal, de la Laboratorul de antropologie din Marsilia, *„noua teorie prezintă avantajul că ține cont de toate fosilele descoperite până acum"*, incluzându-le într-un model coerent și credibil.

Inexplicabilul de lângă noi

Industria ezoterismului miraculos

ION ŢUGUI

S-a instaurat şi s-a întărit o practică necunoscută în România la amploarea actuală. Este vorba despre sutele şi mile de modalităţi oculte prin care se promite omului ajuns în pragul disperării tot ce-şi doreşte el mai mult şi nu poate dobândi altfel decât printr-un miracol.

Nu putem nega miracolul ca atare, minunea, misterul, probabilitatea unei soluţii ideale care nu este efectul unei realităţi, ci a unui concurs de împrejurări care justifică în totul calificativul metapsihic. Pe nesimţite, lent şi tenace, iată că ne aflăm azi în situaţia de a contabiliza în plan social o adevărată industrie ezoterică a intervenţiei minunii!

Un „loc de muncă" fără profesie

Încercând să mă şcolesc în domeniul misterului vindecătorilor, am observat că ei sunt atât de numeroşi, încât nu ajunge un singur an de zile ca să-i vezi la lucru şi să asculţi despre harul lor declarat pe-un ton categoric. E greu să rezişti tentaţiei de a *vedea lucrarea* unor terapeuţi spirituali, aşa zis, care pentru „locul lor de muncă" şi-au întocmit spaţii adecvate.

Iată, la un moment dat m-am aflat într-o cameră transformată într-un minialtar. Nu lipsesc icoanele, sunt prezente lumânările, se află în cameră bine aranjate simbolurile sacrului şi, după ce vindecătorii au luat contact cu practicile yoghine, şi-au însuşit de la ritualul oriental gama mirosurilor de plante, de esenţe legate de sacralitate, adică tămâie şi alte substanţe mirositoare. Se creează aşadar o atmosferă. După care creatorul sau creatoarea de atmosferă îşi confecţionează o mască cvasi mistică. Regia merge strună. Climatul o dată preparat, începe practica rituală sau cultuală susţinută de texte. Textele sunt îndeobşte copiate din Psalmi sau dintr-o tradiţie religioasă ne-ortodoxă. Orientul Îndepărtat prin religiile, doctrinele şi ritualurile sale a început să facă ravagii în România. Dacă vrei să pătrunzi în conţinutul cultual tradiţional-oriental, îţi dai seama că vindecătoarele şi vindecătorii sunt perfect ignoranţi! Şi nici nu se poate altfel, pentru că accesul la filozofiile şi doctrinele spirituale sau religioase ale Orientului cere o şcolarizare susţinută şi vocaţie, precum la medicină sau la politehnică. Or, din „altitudinea" bacalaureatului şi a necunoaşterii elementare a amplorii şi profunzimii filozofiei iniţiatice, nu pot rezulta performanţe de nici un fel, fără a mai vorbi de cele terapeutice...

Boli, bani şi blamări

Bolnavul se supune aşadar procedurilor pe care i le aplică vindecătoarea (mai numeroase sunt femeile în această practică). Şi, unele contacte ale bolnavului cu vindecătoarea dau rezultate reale pe termen scurt. Este vorba de puternica autosugestionare a bolnavului, creată de o falsă autoritate a vindecătoarei şi de atmosfera construită pentru a induce autosugestia.

Cu cât „vindecătoarea" este mai iresponsabilă şi mai incompetentă, cu atât repertoriul maladiilor pe care promite că le şterge de pe faţa pământului este mai mare. Am cunoscut vindecătoare care „vindecă" SIDA, cancer, osteoporoză, malformaţii congenitale, destinul impur, eşecuri în afaceri, nereuşite sentimentale şi multe altele (am trecut aici şi situaţii care nu sunt propriu-zis maladii, pentru a evidenţia escrocheria!).

Se creează astfel o situaţie paradoxală. Nu puţini pacienţi ai vindecătoarelor, intervievaţi la câteva zile după „tratament" declară că se simt excelent! Dar după câteva săptămâni boala se reinstalează. În acel scurt moment când autosugestia afirma „vindecarea" şi se plătiseră deja vindecătoarei câteva sute de mii de lei, lucrurile nu aveau nimic vulnerabil. Iar după revenirea bolii, bolnavul cere explicaţii vindecătoarei pentru revenirea stării de boală. Aici intervine şmecheria agramată: vindecătoarea face apel la structura karmatică! A avut bolnavul care a plătit sute de mii sau milioane pentru însănătoşire, ceva de plătit dintr-o existenţă anterioară, de aceea vindecarea nu a reuşit complet, aşa că nu se mai poate face nimic (cu banii daţi), deoarece a intervenit ... karma!

Vindecările paranormale precum şi capacităţile extrasenzoriale sunt foarte adevărate şi foarte eficiente, dar acestea nu se află în câmpul demografic chiar pe kilometrul pătrat!

Vindecători, vrăjitori, magicieni eficienţi există. Dar ei sunt acoperiţi de masa irelevantă de impostori, şi chiar de această industrie a făcătorilor de minuni!

Înconjuraţi de baze extraterestre...

Care a fost ARMA SECRETĂ A NAZIŞTILOR?

DAN D. FARCAŞ

Aminteam într-un episod anterior că militarii aliaţi, întâlnind, la sfârşitul celui de-al doilea război mondial, misterioase discuri zburătoare deasupra Germaniei, au fost convinşi că asistă la testarea unei „arme secrete" hitleriste. Problema a fost repusă în discuţie la sfârşitul anilor optzeci, când personaje ca Alfred Bielek sau John Lear (care însă pot fi suspectaţi că au fost folosiţi în scopuri de dezinformare), declarau că au avut acces la documente secrete, din care reieşea că un OZN de provenienţă extraterestră s-ar fi prăbuşit, în 1936, pe teritoriul Germaniei. Întrucât nava era mai mult sau mai puţin intactă, savanţii germani ar fi depus eforturi serioase pentru a afla secretul principiilor sale de funcţionare. Din fericire (pentru restul lumii) ei n-au reuşit aceasta până la sfârşitul războiului.

În 1933, când Hitler (naţional-socialist) a preluat puterea, toate societăţile constructoare de avioane şi rachete au fost naţionalizate. Un rezultat al activităţii lor ar fi fost, se pare, realizarea mai multor exemplare din nava hibridă circulară antigravitaţională *RFZ-1*, iar în anii 1942-1943 a navei spaţiale *Andromeda*, lungă de peste 100 de metri şi având forma de ţigară de foi. Ea ar fi fost proiectată de grupul E4, departament al SS, şi a fost asamblată în nişte hangare de lângă Berlin, destinate iniţial zeppelinelor. La ordinul lui Martin Bormann, mâna dreaptă a lui Hitler, începând din 1938 s-au construit în Austria, Bavaria şi Italia de Nord, gigantice uzine subterane destinate noilor arme secrete. La un moment dat în aceste uzine lucrau circa 250000 de muncitori în condiţii nu cu mult deosebite de cele ale sclavilor. Între altele, lângă Oberammergau, în Bavaria, a existat un centru experimental al *Luftwaffe* în care s-au desfăşurat proiecte cum ar fi *Feuerball* (mingea de foc), un vehicul aerian menit să perturbe radarele şi să întrerupă comunicaţiile electromagnetice, sau proiectul *Kugelblitz* (fulger globular), un avion rotund, simetric, unic în istoria aviaţiei.

În 1945, cu puţin timp înainte de prăbuşirea celui de al Treilea Reich, savanţii implicaţi în aceste cercetări, în total aproape optzeci de personalităţi de prim rang, au fost capturaţi şi transferaţi cu maximă precauţie în Statele Unite. Printre ei faimoşii Wernher von Braun şi mentorul acestuia Hermann Oberth (născut la Sibiu). Ei vor contribui decisiv la dezvoltarea industriei militare şi spaţiale americane în deceniile următoare. Au fost capturate în acelaşi timp numeroase documente, fişiere, planuri, fotografii.

Brad Steiger şi *Sherry Steiger* afirmă în cartea lor *The Rainbow Conspiracy* (1994) că un prieten al lor, inginer proiectant, a lucrat un timp la uzinele aviatice *De Havilland* din Canada. El le-a povestit că spionajul canadian a pus mâna în ultimele zile ale războiului, la baza de rachete din Peenemünde, pe planurile unei nave aeriene circulare. Acestea ar fi fost remise în secret uzinelor De Havilland, unde s-a reuşit construirea unei farfurii zburătoare, care s-a şi înălţat de la sol, dar nu putea să se menţină mai mult timp în aer.

Se pare însă că un anumit dosar al naziştilor, referitor la nave discoidale, n-a fost niciodată găsit de aliaţi. În acelaşi timp, aşa cum afirmă cercetătorul Jammie Romee, au dispărut fără urmă şi 130 de proiectanţi nazişti de specialitate. Au mai dispărut şi mai multe submarine, fiecare fiind capabil să transporte o încărcătură de până la 850 de tone, iar de la baza aeriană Tempelhof au dispărut numeroase avioane. În sfârşit, din Reichsbank s-au pierdut fără urmă: valută în valoare de câteva zeci de milioane de mărci, lingouri de aur şi numeroase bijuterii. Amatorii de legende naziste spun că toate acestea ar fi ajuns în zone secrete din America de Sud, unde au servit,între altele, la construirea unor OZN-uri...

(Va urma)

Aţi dori să ştiţi cum îşi pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriţi să ştiţi ce bucurii şi ce necazuri „sunt scrise" în existenţa voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂŢARA, vrăjitoarea şi clarvăzătoarea care nu a cunoscut eşecuri cu harul şi arta ei magică. Este preţuită chiar şi peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informaţiile dorite despre viaţa, destinul, greutăţile, necazurile, succesele şi insuccesele dumneavoastră, despre boli şi trecut, despre şanse şi viitor.

Testată de mii de ori, BRĂŢARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie şi rezultate. Ea vă poate oferi şi dv. informaţiile solicitate. Pentru aceasta trimiteţi pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriţi de la BRĂŢARA, o fotografie şi talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume şi prenume, anul, luna, ziua naşterii şi localitatea.

Răspunsul îl veţi primi prin poştă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poştal.

Costul acestor servicii este de 75.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poştal pe numele IONESCU SIMION, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, Bucureşti, cod 71341. Pentru alte detalii puteţi telefona la 2243996 şi 2228336.

BRĂŢARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncţii sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, şi-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor şi a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAŞTERII ___ şi LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____,

sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,

cod _____, judeţul _____. M/42

NOTA REDACŢIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediaţi în acelaşi timp scrisoarea şi mandatul poştal. În acest moment multe scrisori neînsoţite de mandat sunt „în aşteptare". Dacă aţi uitat să expediaţi mandatul, grăbiţi-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intraţi în legătură cu adevărata Brăţara. Pentru că, atenţie!, mai multe persoane din Craiova, Bucureşti etc., lipsite însă de puteri magice, şi-au luat acest pseudonim.

Viitorul - codificat în timpurile biblice

MARII ACTORI AI ISTORIEI

MIHAELA DOROBANŢU

Dacă nu este încă foarte clar că în codul Bibliei ar exista chiar fiecare om, oricum marile evenimente şi personalităţi ale istoriei - de la oamenii politici până la poeţi, scriitori sau oameni de ştiinţă - sunt „acolo" şi nu aşteaptă decât... aplicarea tehnicii de descifrare a codului pentru a fi găsiţi.

Îi întâlnim pe Roosevelt, şi Churchill dar şi pe Stalin sau Hitler. În altă parte apar împreună „America", „revoluţie" şi anul 1776 (adică 5536). „Napoleon" se „încrucişează" cu „Franţa", Waterloo„ şi „Elba", în timp ce „Rusia" apare în acelaşi loc cu anul „1917". Dar, cum spuneam, şi marii poeţi au locul lor. „Homer" este identificat ca „poet grec", apare „Shakespeare va prezenta piese de teatru" împreună cu două dintre titluri, „Hamlet" şi „Macbeth". „Beethoven" şi „Bach" sunt codificaţi sub „compozitori germani", în timp ce „Rembrandt" apare ca „olandez" şi „pictor". Cine putea să ştie de ei? Şi cine ar fi putut să ştie, de exemplu, de „fraţii Wright", asociaţi cu cuvântul „avion"? Cei „foarte mari: nu pot nici ei să nu apară! Pe lângă „Newton" apare „gravitaţie", dar şi „codul Bibliei". Interesant este că Einstein este codificat o singură dată, asociat cu „au anunţat o persoană inteligentă" şi numele său se întretaie cu „ştiinţă" şi „o nouă şi excelentă înţelegere". Sub numele său, textul ascuns spune: „a tulburat realitatea prezentă"! Se găseşte însă şi „teoria relativităţii" şi chiar şi încercarea sa de a realiza o teorie unificată a câmpului (ultimul şi marele său vis neîndeplinit), cu o indicaţie aparent curioasă: „adăugaţi o a cincea dimensiune" Cum putea cineva să ştie acum 3000 de ani de teoriile lui Kaluza şi Klein încă din timpul lui Einstein care efectiv presupun existenţa unei a cincea dimensiuni, atât de „ascunsă" încât nu poate fi observată în spaţiu-timpul nostru obişnuit, cu patru dimensiuni? Şi ca lucrurile să fie şi mai complicate, Eli Rips observă că în vechile texte religioase se vorbeşte efectiv de o astfel de a cincea dimensiune, numită acolo „dimensiunea binelui şi a răului"! Infern şi Paradis? Câte întrebări nu şi-au pus oamenii de-a lungul timpului? Şi cât de puţini sunt cercetătorii sau chiar ziariştii care mai sunt dispuşi astăzi să le ia în serios! Există Dumnezeu? Rips, un credincios autentic, este convins că răspunsul este afirmativ. Oricum, Michael Drosnin, autorul cărţii despre codul descifrat al Bibliei, este convins că nici o inteligenţă „obişnuită", nici o fiinţă umană nu ar fi putut realiza acest cod, în acest fel. Pentru el, Biblia codificată este o dovadă ştiinţifică a existenţei unei inteligenţe dincolo de noi - sau care exista cel puţin în timpul când Biblia a fost scrisă. Dumnezeu? Cine ştie, spune Drosnin. Codul Bibliei ne indică să acceptăm, sau chiar ne impune să credem, că nu suntem singuri în Univers. Un cod care nu există doar pentru a ne „anunţa" existenţa „cuiva" care a realizat codul, ci şi pentru a ne adresa un avertisment!...

Între scepticism şi credulitate

Levitaţia, un spectacol antigravitaţional

PAUL IOAN

Poate fi învinsă gravitaţia fără mijloace tehnice? Parapsihologia răspunde afirmativ acestei întrebări, evidenţiind fenomenul atât de controversat al levitaţiei. Aceasta reprezintă ridicarea şi plutirea obiectelor şi corpului uman în aer, fără alt ajutor decât acela al concentrării mentale în starea specială a spiritului numită transă.

Cea mai răspândită formă de levitaţie este cea din timpul şedinţelor de spiritism, în care mediumul „reuşeşte" - în prezenţa asistenţei uluite - să ridice „masa de lucru" şi să o rotească. Tot în folclorul spiritismului - mai ales din secolul XIX şi începutul secolului XX - se găseşte şi ridicarea unui obiect anume din dreptul oficiantului şi fixarea lui în dreptul clientului, la comanda spiritului unei rude decedate.

Mai spectaculoasă şi la fel de puţin credibilă este levitaţia persoanelor. Dacă în cazul spiritismului fizic - aşa cum sunt denumite experienţele de mai sus - se cunosc numeroase şiretlicuri ale oficianţilor, cele mai multe depistate cu timpul -, în situaţia oamenilor s-a emis ipoteza nedemonstrată a dematerializării, a pierderii greutăţii, sau a extracorporalităţii. Trupul normal devine - în concepţia unor susţinători ai fenomenului - unul inefabil, vizibil doar pentru că are formă, dar nu şi conţinut. Acesta a „migrat" temporar în altă dimensiune a spaţiului, devenind un „corp astral" - denumire introdusă Rudolf Steiner, la începutul acestui veac, în tratatele sale de antroposofie.

Foarte ciudată ni se pare însă prezenţa convingerii că omul poate învinge gravitaţia în mediile creştine timpurii şi nu numai. Dacă Simon Magul, personaj controversat, contemporan cu Iisus Christos şi numit de Ireneu „tatăl tuturor ereticilor", nu poate fi un exemplu ilustrativ din cauza apartenenţei lui la una din sectele gnostice, cum se explică lunga listă de sfinţi ai bisericii apusene care au avut parte de levitaţie? Se pare că acest fenomen nu a fost considerat un act de magie, ci un semn divin. De la arhiepiscopul Dunstan de Canterbury şi până la Joseph de Copertino, levitaţia devenise un obicei aproape firesc, contribuind la canonizarea unor clerici... Putem da astăzi crezare unor astfel de relatări, sau mai degrabă este vorba de simple legende, perpetuate şi îmbogăţite, menite să exploateze credulitatea şi imaginaţia noastră?

ASTROLOGIA, „FATA BĂTRÂNĂ ŞI PIZMAŞĂ”

ADRIAN HOAJĂ

Războiul vechi dintre astronomie şi astrologie a răbufnit, în ultima vreme, cu o şi mai mare violenţă. Exasperaţi de pretenţiile cohortelor de astrologi care bântuie azi prin lume – proporţional, mai mulţi chiar decât în vremurile antichităţii sau ale evului mediu – de a fi consideraţi egalii oamenilor de ştiinţă, doi cercetători francezi, François Biraud şi Philippe Zarka, astronomi la Observatorul Paris-Meudon, au publicat în revista ***„Journal des astronomes français”*** *concluzia la care au ajuns în urma unui temeinic studiu analitic efectuat asupra astrologiei:* ***aceasta NU are nici o bază ştiinţifică şi NU poate fi socotită, aşadar, ca fiind ştiinţă.*** *Care sunt argumentele celor doi savanţi – vom încerca să le prezentăm în cele ce urmează, sintetizând pentru Dumneavoastră amplul dosar intitulat, nu fără umor, „Noul război al stelelor” publicat, în această vară, de revista* ***„Science et Vie” ...***

„Cutremurul” astrologiei s-a numit... Copernic

Poate fi socotită astrologia o ştiinţă? Iată o întrebare veche, tot atât de veche pe cât de vechi sunt pe lume astrologia şi astronomia... Amândouă îşi au rădăcinile în vremurile imemoriale în care strămbunii noştri cercetau bolta înstelată a nopţii, însetaţi să înţeleagă ciudatele mişcări ale astrelor... Însă, pe când astrologii se osteneau să afle o legătură între mişcările astrelor şi destinul omului, astronomii se mulţumeau să descopere ce sunt acele puncte strălucitoare de pe boltă şi care sunt legităţile care le dirijează mişcările... Astronomia s-a ambiţionat să devină încet-încet acea ştiinţă exactă pe care o cunoaştem azi, pe câtă vreme astrologia a rămas „ruda săracă”, dar fudulă, care s-a declarat satisfăcută de achiziţiile dobândite cândva, cu milenii în urmă...

Din antichitate şi până în secolul XVII, astronomii se îndeletniceau şi cu astrologia. Însuşi marele Johannes Kepler, savantul care a descoperit legile fundamentale ale mecanicii cereşti, s-a aplecat cu multă râvnă şi asupra astrologiei. Ce-i drept, cu mai puţin succes decât în astronomie... Dar, din acest moment, drumurile celor două surori s-au despărţit, cu atât mai mult cu cât teoria geocentrică a lui Ptolemeu a fost pusă mai întâi sub semnul întrebării, pentru ca, în cele din urmă, să fie definitiv înlăturată de teoria heliocentrică a lui Copernic... Firește, lucrul acesta s-a petrecut nu fără să zgâlţâie din temelii toate „certitudinile” de până atunci ale oamenilor. Dar astrologia a supravieţuit acestui seism devastator!...

„Berbec” sau „Peşte”?

Pornind de la principiul sănătos potrivit căruia nu poţi combate ceea ce nu cunoşti, cei doi savanţi au examinat mai întâi ideile de bază ale astrologiei, îndeosebi metodele folosite la calcularea „temei astrale”. Astfel, pentru început, au descoperit că unele din vechile argumente avansate până acum împotriva astrologiei şi adepţilor acesteia sunt cel puţin discutabile.

Primul dintre acestea este legat de problema esenţială pentru astrologi, anume fixarea punctului de referinţă necesar pentru împărţirea eclipticii (planul orbitei descrise de Terra în jurul Soarelui) în 12 părţi egale ce reprezintă semnele zodiacale. Acest punct, numit *„punct vernal”*, se află la intersecţia eclipticii cu ecuatorul ceresc şi, pentru astronomie, el este în directă legătură cu precesia echinocţiilor - lenta rotaţie a axei polilor planetei noastre, datorată faptului că Pământul nu este o sferă perfectă. Precesia echinocţiilor are un ciclu complet de 25.800 de ani. Acestei rotaţii a axei polilor i se datorează decalajul progresiv al constelaţiilor pe bolta cerească. Astfel, Orion, constelaţia vizibilă azi *iarna* la meridian, la jumătatea lui ianuarie, (ora 21, Timp Universal), va fi peste 12.900 de ani o constelaţie de *vară*, vizibilă în iunie, tot la meridian, la aceeaşi oră!

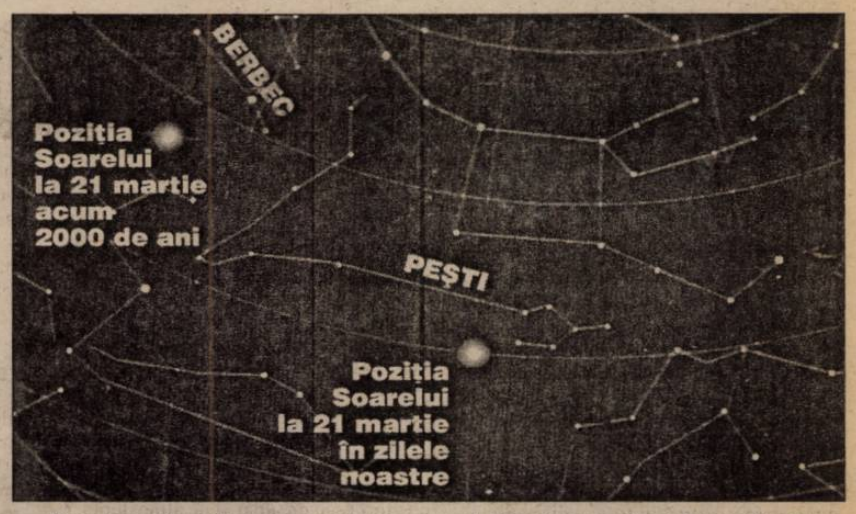

Precesia echinocţiilor ar avea, deci, o consecinţă foarte importantă pentru astrologie: Soarele, care *acum 2000* de ani se afla în constelaţia *Berbecului*, se află, *astăzi*, în aceeaşi epocă a anului, în constelaţia *Peştilor!* Aşadar, nativii aflaţi sub semnul „Berbecului” ar fi în realitate „Peşti”, întrucât Soarele se află azi în a doua constelaţie la momentul naşterii lor... La acest vechi argument anti-astrologic, astrologii au exclamat mereu *„Noi nu avem nevoie de stele!”*. Contrar, deci, la ceea ce ne aşteptam, *pentru astrologie stelele de pe firmament nu au nici o importanţă*. În punctul vernal Soarele se află întotdeauna la 21 martie. Dacă se consideră punctul vernal ca fiind începutul zodiei Berbecului, fără a se ţine seama de poziţia reală a stelelor, aşa cum fac astrologii dintotdeauna, este firesc să se creadă că Soarele intră mereu, an de an, pe 21 martie, sub semnul Berbecului. În „Astrologia” lui Ptolemeu este subliniat, de altfel, cât se poate de limpede faptul că trebuie mereu să se ţină seama de semne şi nu de constelaţii. Paradoxal, totuşi astrologii iau în considerare deplasarea punctului vernal, de vreme ce vorbesc de „era Vărsătorului” atunci când punctul vernal se află în această constelaţie. Aşa încât, pe bună dreptate, cei doi cercetători îşi pun întrebarea de ce, totuşi, astrologii sunt inconsecvenţi în atitudinea lor faţă de precesia echinocţiilor. Sunt ori nu stelele importante?...

Un alt argument anti-astrologic deseori invocat este legat de imposibilitatea stabilirii „temei astrale” pentru o persoană care s-a născut dincolo de cercurile polare, în regiunile în care, la momentul solstiţiilor, Soarele nu răsare sau nu apune deloc. François Biraud susţine însă că şi acest argument este fals, de vreme ce numai definirea „Caselor” (cele 12 fascicule prin care astrologii divizează cerul pornind de la cursa Soarelui deasupra orizontului) este imposibilă.

Dacă aşa stau lucrurile cu primele - şi cele mai vechi - argumente împotriva astrologiei, atunci care sunt, în viziunea celor doi astronomi, *adevăratele* argumente care dovedesc fără greşeală că astrologia nu este o ştiinţă?

(Va urma)

INVENTIKA '99

ARZĂTOR-ECONOMIZOR ECOLOGIC CU ELEMENTE CERAMICE

MARIAN GRIGORE

Deşi înghesuită într-un spaţiu înjumătăţit faţă de ediţia anterioară, INVENTIKA'99 – manifestare desfăşurată în cadrul TIB, aflată la a III-a ediţie - a prilejuit apariţia unor piese de „artilerie grea” ale inventicii româneşti, prin prezenţa unor nuclee de cercetare integral private, independente deci de resursele financiare şi de „sprijinul” statului, alcătuite nu, cum ne-am fi aşteptat, pe scheletul unor institute de cercetare (privatizate sau nu), ci prin coagularea iniţiativelor unor cercetători sătui să mai lupte cu morile de vânt ale unei interminabile tranziţii.

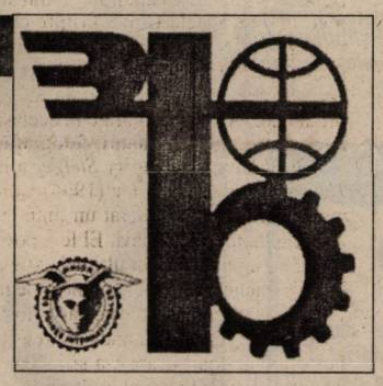

Un astfel de cercetător este Fănică Mircea Mihail, manager al Departamentului de Cercetare Dezvoltare „R&D Assoc. Lab.” din Bucureşti, departament aparţinând S.C. „Mercur” S.A. Oradea. Aşadar, un cercetător bucureştean, „aliat” cu alţi câţiva asemenea lui, patronat de o societate comercială orădeană născută din privatizarea ICSM Bihor (fosta întreprindere comercială de stat care vindea cam totul, de la cuie şi până la aragaze) care, în 1996, a decis să-şi declare ca obiect principal de activitate cercetarea-dezvoltarea-implementarea unor soluţii tehnice noi. *„S.C. „Mercur” S.A. Oradea este prima societate din România capitalizată* (236 miliarde lei capital social!) *pe bază de know-how realizat prin cercetarea proprie, cu echipamente şi instalaţii proprii”* – se arată în pliantul de prezentare al acestei societăţi care *„poate asigura în prezent, prin colectivele de specialişti de care dispune, activităţi de retehnologizare, modernizare pentru unităţi economice interesate, garantând competitivitatea produselor ce vor fi fabricate pe piaţa internă şi internaţională”*. Specialiştii de care se face vorbire sunt, în principal, cei din departamentul bucureştean al firmei.

Dintre realizările Departamentului de cercetare-dezvoltare „R&D Assoc. Lab.”, prezentate la actuala ediţie a INVENTIKA'99, cea care ne-a reţinut atenţia prin implicaţiile economice şi ecologice, dar şi prin uşurinţa implementării, o constituie ***familia de arzătoare de gaze naturale echipate cu plăci ceramice.*** Ideea de pornire a fost, după cum am înţeles, încercarea de a produce în ţară filtrele catalitice cerute de trecerea automobilelor la normele Euro 2 şi Euro 3. A fost un punct de pornire încă nefinalizat (deşi nu s-a renunţat la idee), dar care a condus la o aplicaţie poate mai puţin spectaculoasă (nebeneficiind de arsenalul publicitar al marilor firme producătoare de filtre catalitice), dar cu implicaţii ce depăşesc, mai ales la nivelul României, rezultatele urmărite iniţial. Din cercetările şi încercările făcute a rezultat o ceramică specială, rezistentă la şocuri termice, „dopată” cu atomii unor elemente cu mult mai ieftine şi mai „prozaice” decât platina sau rodiul utilizate în filtrele catalitice uzuale. Folosirea elementelor ceramice astfel realizate (nişte plăci circulare perforate ca o sită, care se pot monta cu uşurinţă la un arzător din producţia curentă) conduce la o ardere catalitică a combustibilului gazos, mai completă şi, deci, mai economică, practic fără să rezulte şi compuşi secundari toxici (oxid de carbon şi oxizi de azot). Concepute pentru instalaţii de ardere de uz casnic (aragaze sau arzătoare folosite în sobele de încălzire), dar putând fi implementate şi la arzătoarele industriale, aceste plăci ceramice conduc la o reducere a consumului de combustibil cu 30-45 la sută (implicit la o reducere pe măsură a facturilor plătite de populaţie), precum şi la o emisie de compuşi toxici extrem de scăzută, de numai 15-20 la sută faţă de instalaţiile neechipate cu asemenea arzătoare. În plus, funcţionarea este posibilă la presiuni ale gazului mergând între 20 mm – 400 mm coloană de apă (faţă de 100 - 400 mm la arzătoarele clasice), acest fapt crescând siguranţa exploatării, prin reducerea riscului de stingere a flăcării în cazul scăderii presiunii pe conductă.

Populaţia va putea beneficia de aceste arzătoare în câteva luni, dacă nu va mai interveni nici o piedică birocratică în calea comercializării. *„În joc sunt comisioanele uriaşe legate de importul de combustibil, care s-ar reduce spectaculos* – spune Mircea Mihail Făniţă -, *iar eu n-am de gând să plătesc nimănui comisioane, nici măcar simbolice, darămite de 70 la sută , cum mi-a sugerat cineva să dau dacă vreau să am succes”.*

PLANTELE TRANSGENICE un pericol pentru societate?

AURORA POPESCU

Culturile transgenice cunosc în ultimii ani o expansiune vertiginoasă. În 1998, aceste culturi ocupau peste 30 milioane de hectare în diverse zone de pe glob; e drept, 25 de milioane de hectare cultivate cu plante transgenice se află pe continentul american. Aproape jumătate din aceste culturi sunt formate din soia (prima plantă modificată genetic), după care urmează porumbul, rapiţa... şi, mai nou, unele legume şi fructe.

În ce constă de fapt modificarea genetică a plantelor?

Cei ce privesc cu precauţie sau cu rezerve această activitate ar spune că e vorba de încălcarea barierelor instituite de Mama-Natură între specii. Cu alte cuvinte, ingineria genetică dă posibilitatea specialiştilor să pătrundă în intimitatea patrimoniului genetic al unei plante şi să introducă gene străine, provenite de la un virus, o bacterie, o insectă, alt soi de plantă etc. Avându-se în vedere universalitatea codului genetic, posibilităţile sunt, cel puţin teoretic, infinite. Genele străine (transgenele) oferă ulterior plantei modificată genetic un caracter nou; de exemplu, ele devin rezistente la pesticide sau la dăunători de tot felul, care de obicei fac ravagii în culturi. Până aici, toată această „lucrare demiurgică” are şi sensul ei pozitiv, mai ales dacă e privită din punct de vedere economic. Numai că există „voci” în lumea ştiinţei care susţin că plantele transgenice destinate alimentaţiei pot pune în pericol pe de-o parte sănătatea omului, iar pe de alta calitatea mediului înconjurător.

Un pericol pentru sănătatea omului şi pentru natură?

Datorită „genelor rezistente” care au fost inserate în patrimoniul lor genetic, plantele transgenice, conform unora dintre teorii, pot avea consecinţe nefaste la nivelul organismului uman, făcându-l rezistent la antibiotice. De altfel, chiar tehnica de manipulare genetică folosită de specialişti apelează la un moment dat la antibiotice. În ce sens? Bacteriile care au trecut prin „artificiul genetic” sunt pudrate cu un strat fin de antibiotic, tocmai pentru a li se testa rezistenţa. Unele mor, altele supravieţuiesc. Astfel se selectează pentru operaţiunea următoare numai bacteriile foarte rezistente. Or, tocmai acestea ajung, prin intermediul produselor alimentare manipulate genetic, în organismul uman, căruia îi pun în pericol răspunsul pozitiv la antibiotice. Se face menţiunea, deloc lipsită de importanţă, că antibioticele sunt de departe cele mai prescrise şi folosite medicamente din lume. Neutralizarea eficienţei acestora ar compromite una dintre cele mai mari achiziţii destinată apărării sănătăţii omului.

Unii oameni de ştiinţă consideră că transgenele ar avea capacitatea de a trece din organismul plantelor modificate în bacteriile din sol şi, ulterior, prin intermediul acestora, la plantele nemodificate. Astfel, s-ar putea ajunge ca o multitudine de plante sălbatice (cum ar fi buruienile) să capete la rândul lor o rezistenţă crescută la ierbicide. Când au emis această ipoteză, cercetătorii respectivi au pornit de la un fapt deja demonstrat: plantele degajă ADN în sol. Or, un grup de cercetători francezi (INRA şi CNRS) au identificat transgene în ADN extras dintr-un sol cultivat cu plante modificate genetic în urmă cu mai mult de un an. Aderând în particulele solului, ADN-ul e protejat împotriva degradării. Bacteriilor din sol nu le revine decât rolul de a recepta genele „hoinare” şi de a infesta plantele învecinate. Totuşi, există un fapt liniştitor: bacteriile care au o asemenea disponibilitate, capabile de un asemenea „tur de forţă”, sunt mai rare, deci acest risc pare deocamdată aproape neglijabil.

Mult mai periculoasă este însă diseminarea transgenelor prin intermediul polenului. Pentru a verifica această ipoteză, s-au efectuat studii mai întâi în sere, apoi în câmp, în condiţii agricole normale. Ce s-a constatat? De exemplu, caracteristica unei culturi de rapiţă transgenică de a rezista la un anumit tip de ierbicid s-a transmis prin polenizare nu numai la o cultură de rapiţă normală din imediata vecinătate, ci şi la speciile sălbatice din aceeaşi familie de plante, care creşteau în zonele de cultură. Acelaşi fenomen s-a demonstrat şi la ovăz, sfeclă de zahăr, lucernă.

Pe baza acestor rezultate, oamenii de ştiinţă interesaţi de acest aspect al problemei lansează o serie de întrebări care vor să reprezinte totodată şi adevărate semnale de alarmă. Aşadar: Ce consecinţe poate avea acest fenomen asupra naturii? Pe măsură ce „ierburile rele” vor dobândi, prin contaminare, diferite caracteristici transgenice, va mai exista vreo posibilitate de control asupra lor? Proliferarea speciilor sălbatice, confruntate cu o adevărată poluare genetică, nu se va transforma într-un fenomen ireversibil?

Numeroşi membri ai asociaţiei Greenpeace sunt de părere că „va fi imposibil de prezis ce s-ar putea întâmpla mai ales atunci când plantele transgenice vor fi cultivate pe întreaga planetă”.

Deocamdată, în România nu se cultivă plante transgenice.

Codul bunelor maniere

FUMATUL ŞI VIZITA

Buna cuviinţă impune pentru fumători respectarea unor reguli categorice. Astfel, când fumatul este limitat, când nu se face abuz, nimeni nu are ce reproşa fumătorilor. Dar într-o vizită nu este voie:

- să lăsaţi ţigara aprinsă pe marginea unei mese ori a altor mobile (serviţi-vă de scrumiere);
- nu aruncaţi chibritul aprins şi chiar stins în cameră, nu-l puneţi în farfuria din care v-aţi servit ci numai în scrumieră;
- nu vă aprindeţi niciodată ţigara la o masă la care gazda nu a aşezat accesoriile necesare pentru masă, inclusiv ţigări. Acestea se aprind numai odată cu servirea cafelei;
- nu sosiţi într-o vizită purtând ţigara în gură şi, de asemenea, nu vorbiţi în acest mod;
- faceţi pauze, puneţi ţigara pe scrumieră, este nepoliticos să trageţi fum după fum;
- atenţie, încotro se duce fumul ţigării dumneavoastră. Poate vecinul ori oaspetele de vizavi este nefumător;
- nu bateţi în fundul pachetului pentru a oferi cuiva o ţigară şi imediat ce socotiţi oportun, aprindeţi şi bricheta. Asiguraţi-vă că flacăra acesteia este reglată;
- dacă daţi pentru aprindere un chibrit, scăpăraţi-l dumneavoastră ferit şi oferiţi-l persoanei numai după ce fumul ce însoţeşte flacăra a dispărut;
- nu fumaţi în timpul dansului şi nu vorbiţi cu ţigara între dinţi;
- dacă aţi luat o ţigară ce v-a fost oferită, aprindeţi-o imediat, nu faceţi nepolitetea să o puneţi în poşetă;
- femeile nu pot oferi bărbaţilor bricheta ori chibritul aprins, deşi ele pot da acestora ţigări din propriul pachet;
- pe stradă, un bărbat nu ar trebui să fumeze când însoţeşte o femeie, un tânăr când este în compania unui bărbat vârstnic şi nici un student care îşi acompaniază profesorul;
- este de-a dreptul nepoliticos ca o femeie să fumeze pe stradă, ori să oprească fie chiar şi un cunoscut, cerându-i foc pentru aprins ţigara;
- când sunteţi în vizită pentru câteva zile într-o familie de nefumători, abţineţi-vă să fumaţi în locuinţă. Faceţi acest lucru, pe balcon şi niciodată în bucătărie;
- este interzis să fumaţi în timp ce vizitaţi un muzeu, o expoziţie ori dacă aţi intrat într-un lăcaş de cult;
- oricât aţi fi de „însetat" nu vă aprindeţi ţigara imediat ce aţi sosit într-o vizită;
- când mergeţi într-o vizită de afaceri, preocupaţi-vă de obiectul vizitei însăşi şi amânaţi fumatul;
- dacă această vizită este de durată şi pe biroul respectiv sunt aşezate scrumiere şi ţigări, este semn că se poate fuma;
- nu fumaţi în camera unui bolnav, convalescent, ori când sunteţi în vizită la o tânără mamă şi sub nici un pretext în camera copilului.

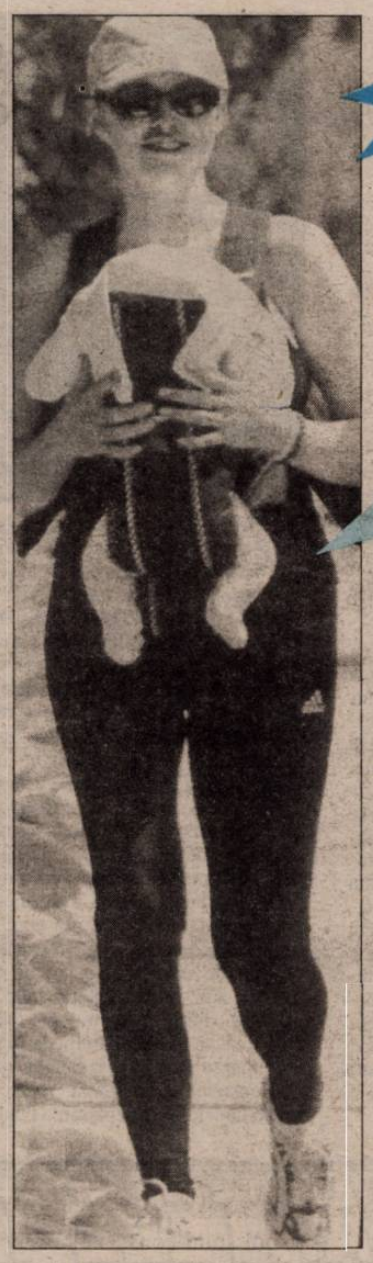

Indiscreţii

MAME ADORABILE

Actriţa Josie Bissett, eroina din „Melrose Place" şi-a abandonat, probabil temporar, cariera de când a devenit mamă. Căsătorită de 7 ani cu actorul Rob Estes, mariajul era pe punctul să se destrame după ce Josie a pierdut o sarcină. Înainte de divorţ cei doi şi-au mai acordat o şansă. Rob şi Josie au decis să urmeze „o terapie conjugală". După doi ani a apărut o nouă sarcină, de această dată fără probleme. După naşterea micuţului Mason, părinţii mărturisesc că sunt în al nouălea cer...

Şi top-modelul australian Elle Macpherson este însărcinată de statutul de mamă. Băieţelul ei, Flynn, are un an şi jumătate. Acest interval de timp i-a permis mamei să revină deja la silueta de vis dinaintea perioadei de maternitate.

Cindy Crawford, top-modelul ce a apărut de peste 400 de ori pe coperta unor reviste de mare popularitate, îl poartă în braţe, cu nedisimulată grijă maternă pe Presley, băieţelul ce s-a născut în această vară.

Ghid practic

Cu migdale

În cosmetică migdalele sunt frecvent folosite datorită compoziţiei lor. Bogate în proteine, în acizi graşi benefici şi în zaharuri, ele catifelează epidermele uscate hrănind excelent pielea. La fel de bine migdalele pot fi folosite pentru gomaj, deci pentru înlăturarea celulelor moarte de pe piele. Practic, măcinaţi atâtea migdale cât să obţineţi o ceşcuţă de pudră. Apoi amestecaţi această pudră cu puţin lapte, până obţineţi o pastă consistentă. Masaţi cu mişcări circulare mai întâi zonele cu piele îngroşată ale corpului (genunchii, coatele), apoi, întindeţi o peliculă pe zone cât mai întinse. Cu delicateţe veţi reuşi îndepărtarea stratului de celule moarte. După un duş călduţ, care să elimine în totalitate „masca" folosită, ungeţi tot trupul cu ulei de măsline (sau de migdale dacă aveţi). Veţi constata rapid efectul miraculos al migdalelor.

Gastronomice

Din nou doamna Chereji Clara, cititoarea noastră din Vişeul de Sus, ne sugerează câteva reţete deosebit de apetisante.

Şniţel cu sos de legume

500-600 g pulpă de porc sau 6 cotlete fără os, ulei, sare, piper.

Pentru sos: 1 morcov, ½ ţelină, ½ ardei gras, 2 roşii, 1 ceapă mică, 1 pahar cu vin, 2 linguri unt, cimbru.

Se prepară la început sosul punând toate zarzavaturile (şi ceapa) la fiert cu puţină apă. Când sunt fierte se pasează şi pireul obţinut se pune din nou la fiert cu vinul, puţină apă, sarea, untul şi cimbrul. Când sosul a scăzut destul se lasă deoparte. Şniţelele se bat uşor, se presară cu sare şi se rumenesc puţin în ulei. Apoi se aşază într-o tavă, se pun la cuptor şi se stropesc din când în când cu vin. Când şniţele sunt aproape gata, se adaugă sosul, se mai lasă la cuptor 15-20 minute apoi se aşază pe un platou cu frunze de salată. Se serveşte cu pireu de cartofi sau cartofi cu unt.

Pui cu roşii

1 pui, 1 kg roşii, 2 cepe, ulei, 1 linguriţă de făină, sare, piper, pătrunjel verde tocat.

Se curăţă puiul se taie în bucăţi şi se înăbuşă în puţin ulei. Separat se călesţe ceapa în ulei, se pune făina, se rumeneşte puţin şi se toarnă peste pui. Roşiile spălate se taie în două şi se pun peste pui o dată cu sarea şi piperul. Se acoperă cratiţa şi se lasă să fiarbă înăbuşit la foc potrivit 20-30 minute. Dacă este nevoie se adaugă câteva linguri de apă. Se mai dă într-un clocot se presară cu pătrunjel verde şi se serveşte.

Prăjitură cu prune

1 kg prune curăţate de sâmburi, 1 lingură smântână, 500 g făină 75 g unt sau margarină, 250 g zahăr pudră, 3 gălbenuşuri şi 1 albuş de ou, 1 praf scorţişoară pisată, grăsime pentru formă, sare.

Se presară prunele cu puţin zahăr şi scorţişoară şi se lasă să stea puţin. Se face un aluat din 150 g zahăr, 75 g unt, 2 gălbenuşuri, sare şi făină. Se frământă bine se întinde o foaie de grosimea unui deget şi se aşază într-o tavă unsă. Deasupra se pun prunele bine stoarse de zeamă şi peste ele se toarnă următoarea compoziţie: o lingură de smântână amestecată cu un gălbenuş, 100 g zahăr şi un albuş bătut spumă. Se coace la foc, potrivit. Se serveşte tăiată în bucăţi pătrate sau dreptunghiulare.

Pere în cuib

6 pere, 1 portocală, 1 lingură de miere, 1 linguriţă de scorţişoară măcinată, 2 albuşuri, 100 g de zahăr pudră, 1 lingură cu migdale tocate.

Se bat albuşurile spumă; se adaugă zahărul, se bate ca pentru bezea; la urmă se adaugă migdalele. Se unge cu unt şi se presară cu făină o tavă pe care se pun patru „cuiburi" formând un gol în mijloc. Se coc la foc foarte slab 40-45 de minute. Perele curăţate de coajă şi fără sâmburi, tăiate bucăţi mici, mierea, scorţişoara, zeama şi coaja rasă a unei portocale se pun la fiert la foc slab, într-un vas acoperit, 25 de minute. Se prelucrează la mixer se lasă să se răcorească. În fiecare cuib de bezea se pun 2 linguri de pastă de pere.

Omletă cu mere

4-5 mere, 3-4 ouă, 1 lingură făină, zahăr vanilat, 2 linguri unt, coajă de lămâie.

Se bat ouăle cu coajă rasă de lămâie şi se amestecă cu făina. Se adaugă merele curăţate de coajă şi tăiate în felioare subţiri. Se toarnă câte o ceaşcă în tigaia cu ulei încins. Omletele se prăjesc pe ambele părţi şi se pudrează abundent cu zahăr vanilat.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Pentru dumneavoastră, doamnă

Un caz pe săptămână

„Mă numesc A.S. şi locuiesc în Braşov. Din nefericire sufăr de un neoplasm mamar operat care mi-a creat multe probleme. Aveam dureri mari, ameţeli, insomnii. În acest stadiu am apelat la doamna Vasilica Ciupea, maestră cu capacităţi extrasenzoriale de categorie internaţională. Pot spune, cu uimire, că după primele zece şedinţe de tratament mă simt mai bine, durerile au dispărut iar somnul este odihnitor..."

Redacţia revistei noastre facilitează, cititorilor dornici să beneficieze de tratament bioenergetic, accesul la „Cabinetul Ciupea" pe baza talonului alăturat. Posesorul unui astfel de talon decupat din revistă beneficiază de o reducere cu 10 la sută a costului tratamentului, ceea ce echivalează cu 45000 lei.

10% REDUCERE adică 45000 lei

TALONUL NR. 42

Numele şi prenumele pacientului.....

.....

Adresa.....

Intervalul efectuării tratamentului.....

● Valabil pînă la 15 noiembrie 1999 ●

Programări la telefon: 6862046

Pentru părinţi

Premisele succesului şcolar

Au trecut câteva săptămâni de la sfârşitul vacanţei şi copilul dv. dă semne de acomodare mai dificilă cu şcoala. Lucrurile sunt valabile mai ales în cazul „bobocilor" ce au păşit acum în clasa I, dar şi în cazul şcolarilor dintr-a V-a, ce trebuie să se acomodeze cu trecerea de la un singur cadru didactic, la profesor pentru fiecare obiect de studiu. La vârsta lor, de aproximativ 10-11 ani acesta este un test de mare dificultate. În aceste condiţii ajutorul părinţilor este salvator. În primul rând copiii trebuie să perceapă cât mai exact valoarea timpului. Şi pentru că timp de câteva ore zilnic şcolarul este pe un teritoriu mai puţin cunoscut, nu ar fi rău să vă faceţi timp să-l însoţiţi la şcoală şi, împreună, să descoperiţi câteva amplasamente din interiorul şcolii: diferite cabinete şcolare (dacă acestea există), sala de sport, cabinetul medical, cancelaria, secretariatul şcolii etc. Ştiind aceste localizări copilul se simte mai în siguranţă şi în cazul în care ar avea nevoie, s-ar putea descurca mai rapid şi mai uşor.

Împreună notaţi apoi, orarul, folosind o grafică deosebită şi, eventual, culori diferite pentru obiectele de studiu ce necesită o mai mare atenţie.

Specialiştii spun că nu ar fi rău să vă supravegheaţi copilul şi la pregătirea „ghiozdanului". În acest fel pot fi evitate situaţiile stresante când copilul fie a uitat acasă caietul, fie a uitat să-şi înveţe la toate obiectele din orar. De asemenea, atenţie la greutatea ghiozdanului. Pentru a nu acţiona negativ asupra coloanei vertebrale, greutatea acestuia nu trebuie să depăşească 10% din greutatea corporală a copilului.

Pentru un şcolar somnul are o importanţă esenţială în procesul de acumulare a cunoştinţelor. Copilul trebuie să doarmă 9-10 ore pentru a-şi reface energia. De cele mai multe ori, seara, înainte de a adormi şcolarul este dispus să vă povestească marile evenimente ale zilei. Sacrificaţi 15 minute, ascultaţi-l cu atenţie, alungaţi-i temerile legate de severitatea profesorilor şi maliţiozitatea colegilor. Copilul va dobândi astfel curajul şi confortul psihic necesare adaptării şcolare, iar dv. liniştea că elevul are asigurate premisele succesului.

Laborator de sănătate

CARTOFUL

Deşi cartoful se numără printre alimentele de bază în hrana multor popoare, în privinţa lui există încă multe prejudecăţi. Se spune că, fiind prea bogaţi în amidon, ne fac graşi şi greoi. Cu toate acestea, consumaţi într-un meniu echilibrat, nu îngraşă. O cană cu piure de cartofi, făcut cu lapte, are doar 137 de calorii, iar un cartof copt doar 161. În schimb, o pârjoală din carne, de mărime obişnuită, ajunge la 319 calorii. Până şi mult lăudatul hamburger depăşeşte în calorii o porţie moderată de piure de cartofi. În ceea ce priveşte o friptură de vită, şi ea atinge 400 de calorii.

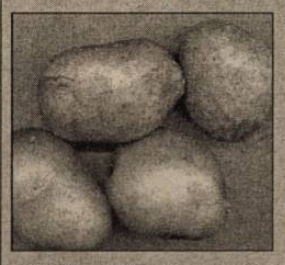

Bogaţi în betacaroten, ca şi în substanţe care apără organismul de efectul virusilor şi carcinogenelor, cartofii sunt adesea recomandaţi în prevenirea, prin dietă, a cancerului. În plus, cartofii au un efect reconfortant asupra psihicului. Cercetătorii au demonstrat că persoanele care suferă de depresii nervoase nu consumă în mod frecvent alimente bogate în hidraţi de carbon, printre care se numără şi cartoful. Acest aliment ridică nivelul triptofanului din sânge, substanţă care ajunge la creier unde este transformată în serotonină. Serotonina este responsabilă de calm, relaxare, bună-dispoziţie, optimism.

Tocmai de aceea nutriţioniştii recomandă ca iarna, anotimpul în care tonusul psihic este mai scăzut, să se umple bucătăria cu mirosul apetisant al cartofilor copţi.

Cartofii au şi un considerabil conţinut de potasiu şi de substanţe care micşorează colesterolul, ceea ce îi face să se înscrie printre alimentele bune pentru o inimă sănătoasă. Cartofii copţi sunt cei care păstrează cel mai bine potasiul din ei.

Cartofii sunt originari din America. Cu 3000 de ani înainte de Cristos, erau mâncaţi cruzi sau copţi de către indienii din Peru. Acolo au fost descoperiţi de către spanioli, care i-au adus şi în Europa. Tot ei au răspândit cultura cartofului pe întreg continentul american.

Dr. AURELIA DĂSCĂLESCU

ALCOOLISMUL
o pacoste

ARCADIE PERCEK

(Într-un număr recent al revistei noastre, un cititor din Cluj-Napoca ne solicita câteva limpeziri pe tema alcoolismului, ceea ce şi facem).

Puţine probleme, dintre cele care au preocupat omenirea de-a lungul veacurilor, au cunoscut dispute dacă nu atât de pasionante, în orice caz atât de perene, ca acelea legate de alcool şi de alcoolism. Aceste probleme sunt mai actuale ca oricând în epoca noastră. Astfel, într-o rezoluţie luată de Organizaţia Mondială a Sănătăţii, încă din 1979, deci în urmă cu două decenii, se preciza textual: „Probele adunate indică faptul că problemele legate de consumul de alcool riscă să se constituie într-un greu obstacol dezvoltării socio-economice şi ameninţă să submineze serviciile de sănătate publică... *Problemele decurgând din alcoolism sunt considerate ca aflându-se printre marile probleme ce ţin de sănătatea publică în lume".*

Termenul de alcoolism datează încă din anul 1851, când medicul suedez Magnus Huss l-a introdus în limbajul medical şi ulterior în vorbirea curentă.

Pe mapamond există, la ora actuală, milioane de indivizi care evoluează într-o stare de intoxicaţie cronică cu alcool, intoxicaţie mai mult sau mai puţin evidentă, de care aceştia nu ştiu absolut nimic, asta pentru că însăşi noţiunea de alcoolism nu le este pe deplin clară şi pentru că noţiunea este înţeleasă diferit, de la individ la individ. Aceasta este, de altfel, şi raţiunea pentru care O.M.S. prin organele sale de specialitate (în cazul de faţă prin Comitetul de luptă împotriva alcoolismului), s-a văzut nevoit de a elabora o definiţie actuală, corespunzătoare situaţiei, definiţie care sună astfel: „Alcoolismul constă din orice formă de absorbţie de alcool care excede consumului alimentar tradiţional sau curent, care depăşeşte cadrul obiceiurilor sociale proprii ansamblului colectivităţii enumerate, oricare ar fi factorii etiologici responsabili şi oricare ar fi originea acestor factori: ereditari, constituţie fizică sau influenţe psihopatologice şi metabolice dobândite". Cum însă alcoolul înainte de a fi drog, este şi aliment, şi remediu, mai avem încă multe de spus.

Dr. ANDREI ONU
vă răspunde

Buturuga mică răstoarnă carul mare

O cititoare a revistei noastre, de data aceasta din Sibiu, în vârstă de 41 de ani, care îşi semnează scrisoarea doar cu iniţialele de M.P., căsătorită, şi cu un copil, se arată alertată de faptul că la sânul drept şi-a descoperit, întâmplător, un nodul. Dânsa ne întreabă ce trebuie să facă în continuare. Să se ducă la un consult la medicul internist, chirurg, sau endocrinolog? Să-şi facă o mamografie sau mai degrabă o ecografie?

Stimată doamnă M.P., în primul rând se impune să vă palpaţi nodulul în cauză cu toată atenţia. Dacă e vorba de un nodul moale, mobil şi uşor dureros, este bine să vă prezentaţi la un examen făcut de medicul ginecolog. Dacă nodulul este însă dur şi indolor, este bine să consultaţi medicul oncolog de la policlinica de care depindeţi. Acesta, dacă va găsi de cuviinţă, vă va recomanda o mamografie şi, la nevoie, în continuare, o puncţie efectuată în nodulul în cauză, din care vor fi prelevate câteva celule, deci un mic fragment tisular care va fi trimis la examenul histopatologic. Dacă acest examen va indica că este vorba despre o tumoră benignă, se va scoate, pe cale chirurgicală, doar nodulul în cauză. Dacă examenul histopatologic indică faptul că este vorba despre o tumoră malignă, deci canceroasă, se va trece la un tratament constând din radioterapie şi, la nevoie se va face o excizie sectorală, adică se va extrage nodulul în cauză, cât şi o parte din sânul bolnav. Oricum, cazul poate fi rezolvat perfect şi trebuie trecut de îndată la acţiune, chiar dacă nodulul este deocamdată mic. Nu uitaţi, buturuga mică poate răsturna carul mare. Repet, în final, puteţi ieşi foarte bine din impasul în care vă aflaţi, trecând imediat la stabilirea diagnosticului, pentru a şti ce este de făcut în continuare, neuitând că, procedând astfel, vă luaţi orice grijă.

Televizorul şi „Telesomnul"

O cititoare a revistei noastre, D-na ARISTIŢA GEORGESCU *din Capitală, în vârstă de 84 ani, în acelaşi timp mare „cititoare" a micului ecran, care a observat în ultimii ani o „deteriorare" a propriului somn, ne întreabă dacă această deteriorare poate fi datorată faptului că urmăreşte pe micul ecran numeroase telenovele, şi că cel mai adesea „nu se lasă" până nu vede şi ultimul telejurnal.*

Din capul locului vă precizăm, stimată d-nă Georgescu, că micul ecran, folosit în exces, „deteriorează somnul", cel puţin la vârstnici, la copii şi la adolescenţi. Statistici efectuate în cadrul aşa-numitelor case de retragere din Franţa, care corespund căminelor de bătrâni de la noi, au evidenţiat, în acel lot de bătrâni care urmăreau cu regularitate programele T.V., în comparaţie cu lotul martor al acelora care, din principiu, nu le urmăreau decât parţial, deteriorarea semnificativă a somnului atât sub raport cantitativ, cât mai ales, calitativ. Mai mult decât atât, statisticile la care ne referim au evidenţiat un raport de directă proporţionalitate între cantitatea de programe T.V. vizionată şi cantitatea de „somn T.V." deteriorat. Somnul reprezintă unul din cei patru stâlpi de rezistenţă ai clădirii umane, ceilalţi trei fiind reprezentaţi de alimentaţie, de mişcare şi de ereditate. Un om care a apucat să trăiască 70 de ani, vârstă pe care civilizaţia modernă aproape că i-o garantează, doarme pe parcursul acestor şapte decenii în jur de 23 de ani, ceea ce reprezintă o treime din viaţă. Aşadar, aceste cerinţe trebuie respectate, în sensul de a da curs somnului ori de câte ori acesta „bate la uşă", adică îşi face simţită prezenţa. Am o vecină care îmi tot solicită somnifere pe care am văzut-o în repetate rânduri adormită în fotoliu în faţa televizorului în timpul zilei, unde îşi propusese să vizioneze anumite telenovele, vecină care se plângea că în timpul nopţii era chinuită de insomnii. Aceste insomnii erau generate, pe de o parte, de abuzul de imagine T.V. şi, pe de alta de faptul că acea persoană „nu-şi respecta" orele de somn, adică nu dădea curs „bătăilor în uşă" ale somnului, pe care le ignora pur şi simplu, alegându-şi ea orele la care trebuie să doarmă, ceea ce nu este normal.

SIDA
Cum să reacţionăm?

O precizare care probabil trebuie făcută este că SIDA reprezintă de fapt faza avansată a infecţiei cu HIV. Atunci când datorită afectării substanţiale a sistemului imunitar, infecţii „banale", cu microbi, ciuperci, virusuri, care în condiţiile unei imunităţi nealterate nu dau îmbolnăviri, pot duce la cancere şi afectări neurologice. Datoria fiecăruia dintre noi este să ne protejăm pe noi şi, în acelaşi timp să ne protejăm semenii.

De aceea, o persoană care ştie că a fost infectată cu HIV trebuie să se prezinte imediat la medic, ale cărui sfaturi îi vor fi de mare ajutor. Trebuie, în acelaşi timp să evite orice contact sexual întâmplător, fără prezervativ, care creşte riscul unei noi infecţii şi astfel al grăbirii evoluţiei către SIDA.

Seropozitivitatea izolează şi produce teamă, dar oricine se poate afla în această situaţie şi purtătorii de virus au nevoie de înţelegere şi ajutor. Trebuie acceptat că persoanele infectate cu HIV sau bolnave de SIDA trăiesc printre noi - vecini, rude chiar, prieteni, colegi de şcoală sau de serviciu. Care în primul rând trebuie să-şi asigure o situaţie materială pentru a beneficia de asistenţă medicală şi a nu-şi spori izolarea şi, de ce nu, sărăcia. Şi nu trebuie uitat că HIV nu se transmite în situaţii cotidiene!

Chiar dacă până în prezent nu s-a descoperit un vaccin anti-HIV, şi nici un tratament care să vindece SIDA, este de datoria noastră să nu privim această boală ca o fatalitate, să luptăm împotriva ideii că nu mai este nimic de făcut atunci când cineva a fost identificat ca seropozitiv. Ca şi în atâtea alte domenii, cunoştinţele noastre despre HIV evoluează cu mare viteză ! Eforturile care se fac în acest sens sunt considerabile şi oamenii de ştiinţă sunt optimişti, sperând ca în scurt timp să găsească o soluţie şi pentru această problemă. Ce ne rămâne de făcut nouă, oamenii obişnuiţi? Să nu uităm că de fiecare din noi depinde stoparea transmiterii virusului, prin protejarea individuală şi susţinerea celor afectaţi.

Trebuie să nu uităm că pericolul SIDA îi paşte în egală măsură pe tineri şi pe bătrâni şi că riscul infectării cu virusul HIV pe cale sexuală poate fi evitat doar în cazul unei căsnicii sau relaţii de cuplu cu fidelitate absolută a ambilor parteneri: abţinerea de la relaţii sexuale întâmplătoare este şi din acest punct de vedere un semn de respect şi faţă de tine şi faţă de partener. Şi dacă, aşa cum se întâmplă de atâtea ori, Dv., aceia care citiţi aceste rânduri, sunteţi tentaţi să vă gândiţi că SIDA este „ceva" care i se poate întâmpla numai ...altuia, nu uitaţi că aproximativ 5000 de persoane se infectează zilnic în întreaga lume cu HIV, virusul care produce SIDA!

Rubrică realizată de
MIHAELA DOROBANŢU

VALERIANA

Terapie naturală

(Valeriana officinalis)

Cum o recunoaştem. Este o specie medicinală răspândită în ţara noastră prin tufişurile de la marginea pădurilor, în locuri umede şi umbroase, în luncile şi zăvoaiele râurilor, de la şes până la munte. În ţara noastră se cultivă ca plantă medicinală. Rădăcina are un rizom scurt cu numeroase ramificaţii. Tulpina, înaltă până la 1,5 m, neramificată, goală în interior. Frunzele adânci divizate, lanciolate sau liniare, întregi sau dinţate pe margini. Florile sunt dispuse în inflorescenţe umbeliforme, de culoare roşie-liliachie, roz sau albă.

Cum se recoltează. În scopuri medicinale, se recoltează rizomul împreună cu rădăcinile, toamna după vestejirea părţilor aeriene al plantei, de la exemplarele cu vechime de 2-3 ani. Se spală la un curent puternic de apă, dacă sunt mai groase se despică, se usucă în uscătorii special amenajate în care temperatura să nu depăşească 40 grade. Uscarea nu se face în vecinătate cu alte plante deoarece valeriana le poate transmite mirosul său caracteristic.

Compoziţie. Rizomul şi rădăcina de valeriană conţin ulei volatil format din valerianat de bornil, forniat, acetat şi butirat de bornil, borneol, camfen, tinen, acizi izovalerianici, alcaloizi, tanin, alfametiltirilcetona, glucozizi, etc.

Acţiune terapeutică. Uleiul volatil, prin esterii borneolului, acidul valerianic şi alfametilpirilcetona, au efecte sedative asupra sistemului nervos şi musculaturii netede şi striate. Activitatea asupra sistemului nervos se caracterizează prin modificarea reflectivităţii sistemului nervos de relaţie iar efectele sedative se manifestă atât asupra encefalului cât şi asupra celorlalte segmente ale sistemului nervos. Preparatele pe bază de valeriană produc sedare în nevroze şi diminuează excitabilitatea măduvei şi scoarţei cerebrale. Acţiunea asupra musculaturii netede şi striate se exercită printr-un mecanism dublu, unul direct, muscular şi altul indirect, nervos.

Mod de întrebuinţare. Se foloseşte sub formă de pulbere, 1-2 g/zi, infuzie 3%, tinctură 15-25 picături de 3 ori/zi, intră în compoziţia ceaiului calmant împotriva tulburărilor cardiace, a ceaiului sedativ, gastric, a ceaiului calmant, a produsului Extraveral etc.

Farmacist L. MOLDOVAN

Anatomia secundei

Jurnaliștii de știință

ALEXANDRU MIRONOV

Am fost prezent, la Geneva, la începutul lunii Octombrie, la deschiderea oficială a târgului de telecomunicații *Telecom'99*. Întâmplare a tehnologiilor lumii care se petrece, ca și Jocurile Olimpice, la fiecare patru ani. Târgul de care vă vorbesc a strâns, pe câteva zeci de hectare, câteva mii de țări și companii, câteva sute de mii de specialiști și câteva milioane de vizitatori – toți interesați de bunul mers pe Pământ al bițiilor de informație. Pentru a descrie gigantica manifestare nu am decât un singur cuvânt: spaima. Spaima că nu putem ține pasul cu viteza nebună cu care înaintează tehnologiile lumii. Spaima că rămânem, din păcate, 23 de milioane de analfabeți, într-un colț al Europei uitat de timp. Spaima – mai ales – că logica lumii le scapă, celor mai mulți dintre locuitorii lumii. Acesta este și motivul pentru care, întors acasă, m-am străduit să fac un „inventar" al celor care se ocupă, în stufoasa noastră mass-media, de știință, de popularizarea marilor descoperiri care izbucnesc, zilnic, lângă noi, de democratizarea, dacă vreți, a culturii prezentului, cultură în care știința și tehnologiile își au partea leului. Așa că ne-am strâns, în 16 octombrie curent, reprezentanți a două reviste ce cu încăpățânare se declară încă publicații de popularizare a științei – este vorba de *Magazin* și *Știință și Tehnică* – și ai redacțiilor specializate ale Radio-ului și Televiziunii publice.

Spre bucuria mea, au fost prezenți aproape toți redactorii și scriitorii de știință de la aceste mass-media la care s-au adăugat cei de la publicațiile *Examene*, *Modelism* și *Tehnium*. S-a hotărât redactarea unui mesaj pentru public, îl și aveți în această pagină a *Magazin*-ului, dar și constituirea unui grup de inițiativă care va elabora un statut și va pune, de fapt, bazele unei asociații/societăți/ club, care va fi în același timp și un sindicat al profesionigtilor în informație științifică-tehnică. Entitatea va avea probabil ca membri persoane fizice dar și juridice (publicații, redacții din audio-vizual, fundații și asociații de profil), va avea sediul într-unul din birourile de la *Știință și Tehnică* și va fi dotată, grație amabilității societății *I-Net Development Group S.A.* , cu un site și acces la rețeaua *Internet*. Ceea ce presupune că, după retehnologizarea informatică a prestigioasei reviste, Asociația Ziariștilor de Știință din România își va fi creat propria *Agenție de știri științifico-tehnice*, preluând informațiile de pe *Internet*. (Pentru a le oferi, gratuit, oricărui jurnalist de știință, membru al asociației) dar va prelua și date ale activității interne de profil (congrese și simpozioane științifice, profile de institute, de unități de învățământ și cercetare, „buletine" ale Oficiului de Stat pentru Inovații și Mărci), va populariza rubrici de ziare și reviste și emisiuni din audiovizualul nostru, ba chiar va obliga Ministerul Educației Naționale (care nu este doar al Învățământului – cum din păcate consideră domnul ministru Andrei Marga – ci chiar al educației, la scară națională), Agenția Națională de Știință, Tehnologie și Informație, Academia Română să-și formuleze „rapoarte" săptămânale/lunare despre pașii făcuți în modernizarea societății noastre. Dar vom fi deschiși și spre exterior, încercând permanentizarea unor contacte cu mass-media specializate (posturile *Discovery* și *La 5ème*, revistele *Nature*, *Science et Vie*, *Popular Mechanics*, *Scientific American*, *La recherche*, paginile de știință și tehnologie din *Le Monde*, *Newsweek*, *Time*, *New York Times* etc.), cu mari instituții (gen UNESCO, PNUD) și companii (care au, toate, compartimente de cercetare științifică și – atenție! – personal specializat în distribuirea și disiparea informațiilor privind produsele noi și inteligente pe care le oferă), cu organizatorii marilor manifestări ale științei și tehnicii, unde ziariștii români *trebuie* să fie prezenți. Vise? Dorințe? Nu, cred că, speriați de prăbușirea instituțiilor educaționale în fața valului de pseudocultură agresivă, ziariștii români de știință și educație chiar au luat o decizie pe care nu ezit să o numesc istorică. Căci presiunea pe care o vom face asupra legiuitorului și asupra organismelor legate de educație și informație (MEN, Consiliul Național al Audiovizualului, comisiile de artă, cultură și mass-media din Parlamentul României) va face, vă asigur, în timp scurt, ordine în haos. Contați, pentru asta, pe priceperea noastră, a ziariștilor de știință dar și pe – scuzați-mi lipsa de modestie – tenacitatea mea patologică: educația prin și pentru știință și tehnologie, va deveni, vă asigur, componenta esențială a procesului de educație.

Comunicat de presă

Sâmbătă, 16 octombrie 1999, ora 10,00, a avut loc reuniunea Grupului de Inițiativă pentru constituirea *Asociației Ziariștilor de Știință* (denumire provizorie).

Scopurile asociației sunt: crearea unui cadru organizațional profesional de comunicare, acțiune și concertare a inițiativelor, de influențare și de presiune asupra instituțiilor abilitate pentru promovarea unei politici educaționale coerente, în planul culturii științifice de masă, adresată în primul rând tinerei generații. Asociația este deschisă tuturor ziariștilor de profil din țară și de peste hotare care împărtășesc aceste obiective.

Grupul de contact:

Societatea Română de Radioteleviziune (S.R.R.)
Societatea Română de Televiziune (S.R.TV.)
Revista „Magazin"
Revista „Știință și tehnică"
Telefon: 665.27.75 • Tel/Fax: 222.84.94
e/mail: rst@automation.ipa.ro
web: www.vipnet.ro/editorial/s&t

GIOCONDA
continuă să stârnească polemici

După mai bine de 500 de ani, Leonardo da Vinci și capodopera sa „Gioconda" continuă să stârnească vii polemici între critici și istorici de artă. Disputele se desfășoară în jurul a două aspecte: înclinația lui Leonardo spre homosexualitate și identificarea persoanei care i-a fost model pentru celebra pictură. Dornic parcă să toarne gaz peste foc, un cunoscut specialist, Richard Treger, a avut o inițiativă fără precedent: a invitat câțiva dintre cei mai prestigioși artiști contemporani pentru a o „reinventa" pe Gioconda prin propriul lor stil și gust, idee acceptată de peruvianul Combas, vietnamezul Son Lam, francezii Jean Duranel și Kack Lagrue, belgianul Verschoor, americanul Potier, spaniolul Chichorro, italienii Paoletti și Di Rosa, precum și alți artiști. Vă prezentăm alăturat câteva dintre aceste originale tablouri.

Să revenim însă la polemicile care continuă în prezent, deși au trecut peste 500 de ani: cine a fost femeia care a servit ca model lui Leonardo? Prof.Carlo Pedretti, în urma cercetărilor întreprinse, citind un manuscris original al lui Giuseppe Bossi (1777-1815), este convins că persoana respectivă a fost o prostituată numită Cremona, cu care pictorul ar fi avut o relație. Bossi adaugă însă și o opinie exprimată chiar în epocă: Leonardo a lăsat să se creadă acest lucru cu scopul de a înlătura opiniile contemporanilor că are înclinații homosexuale. Evident, există și alte teze. În cartea sa „Vita de eccelenti pittori" (publicată în secolul XVI), Giorgio Vasari susține că acea femeie care l-a inspirat pe Leonardo ar fi soția negustorului Francesco Del Giocondo din Florența, de unde și denumirea picturii. Un alt specialist, Carlo Vecce, este de altă părere: modelul lui Leonardo ar fi fost o curtezană din Napoli, Isabella Gualandi, amanta lui Giuliano de Medici, fiul lui Lorenzo Magnificul și fratele Papei Leon al X-lea. Opinia sa se întemeiază pe o susținută documentare istorică. El susține că Gioconda a fost pictată la Napoli în 1513, adică cu șase ani înaintea decesului marelui pictor la Amboise unde și-a găsit refugiul la curtea lui Francisc I. Lovitura de teatru a furnizat-o un cercetător englez, dr. Digby Quested, care a publicat peste zece ani – rezultatul muncii sale în revista „Royal College" din Londra. El a ajuns la concluzia surprinzătoare că în realitate este vorba de un... bărbat, chiar da Vinci în persoană! Ipoteza a fost emisă în anul 1987 de Lilian Schwartz, o cercetătoare americană, prima care a avut ideea de a descompune pe calculator tabloul Giocondei alături de un autoportret al lui Leonardo. Concluzia: în ambele tablouri este vorba de aceleași buze, aceași ochi, aceleași trăsături ale feței. Ba mai mult, dr. Quested s-a hazardat să afirme că tabloul a fost realizat de Leonardo privindu-se în... oglindă și că trăsăturile Giocondei sunt definite de psihiatri ca un „surâs masculin". *(Gh. Fussu).*

Viitorul aparține spațiului

Sudura pe orbită – o tehnologie pentru secolul XXI!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Unul din cele mai interesante subiecte incluse pe agenda sesiunii plenare intitulată „Tehnologii spațiale pentru Secolul XXI" din cadrul recentului Congres jubiliar de astronautică (Amsterdam, 4-8 octombrie 1999), s-a referit la sudura pe orbită. Tema are un istoric de excepție: cu exact trei decenii în urmă, în octombrie 1969, cosmonautul dr. ing. Valeri Kubasov a experimentat în premieră, la bordul navei cosmice SOIUZ-4 agregatul VULCAN, destinat sudării unor materiale în vid și imponderabilitate.

Instalația VULCAN a fost proiectată pentru mai multe tipuri de sudură automată (cu plasmă, electrică, cu fascicul de electroni), fiind de tip automom; pentru a o folosi, Kubasov, îmbrăcat în scafandru spațial, a conectat-o printr-un cablu al instalației telemetrice cu sistemele din cabina navei, după care a desetanșeizat compartimentul orbital al navei. La finele experimentului, Kubasov a repetat operațiunile în ordine inversă.

Convinși de utilitatea folosirii acestei tehnologii pentru asamblarea unor subansamble și repere din componența Stației spațiale ALPHA, specialiștii de la Centrul de cercetări Marshall al NASA au colaborat cu cei de la Institutul de sudură Paton din Kiev; rezultatul a fost o instalație complexă din cadrul căreia utilajul UHT (Universal Hand Tool) reprezentând un agregat de sudură cu fascicul de electroni, a fost testată deja pe stația ex-sovietică SALIUT-7 – în 1986 – și s-a încercat să fie din nou folosită în 1987, pentru a repara stația MIR, afectată de ciocnirea cu o navă de aprovizionare automată de tip Progress.

Americanii, după ce au experimentat la sol instalația – într-un laborator de simulare a imponderabilității – și au soluționat problemele interferențelor electromagnetice ale acesteia cu aparatura de comunicații a navetelor, inclusiv evitarea pericolelor pentru astronautul-utilizator, au propus testarea ei la bordul navetei spațiale. Acest test este considerat absolut necesar anterior folosirii agregatelor componente, sau a instalației în ansamblu pentru stația ALPHA.

Este de remarcat, că și specialiștii de la Laboratoarele Electric Propulsion din SUA au construit și testat la sol o instalație destinată sudurii cu arc electric în vid; sistemul este mai puțin costisitor, dar încă nu i s-au făcut probele de fiabilitate și siguranță funcțională la bordul unui vehicul spațial.

(Va urma)

CUTREMURELE
Sabia lui Damocles a geologiei

MIHAELA DOROBANȚU

Doar cine nu a simțit niciodată cum casa începeaă ți tremură sub picioare, doar cine nu a auzit acel uruit surd care suie de undeva, din neființă, practic fără să-ți dai seama, până în momentul când se transformă brusc într-o avalanșă de zgomote asurzitoare, doar cine nu a trăit după aceea ani de zile cu groaza că totul se va repeta, doar acela nu poate să știe ce înseamnă de fapt un cutremur. Este, un fenomen natural pe care nu avem cum să-l evităm, să-l ocolim, așa cum se întâmplă cu altele. Trebuie să acceptăm confruntarea. Dar pentru aceasta trebuie mai întâi să-i înțelegem mecanismele. Să-i știm originea. Să-i cunoaștem istoria. Ne aflăm în ceea ce se numește o zonă seismică. În jur, dar și mai departe, mai ales în ultimele câteva luni, s-a înregistrat o intensificare a activității seismice. Iată de ce ne-am gândit să vă prezentăm elementele fundamentale și câteva dintre cele mai importante teorii noi care ne-ar putea face să înțelegem mai bine un fenomen a cărui absență din repertoriul Naturii ne-ar fi făcut fără îndoială să răsuflăm mult mai ușurați.

De unde vin cutremurele?

Dezastruoase, - cum a fost cutremurul din 4 martie 1977 de la noi sau recentele cutremure din Turcia, Grecia și Taiwan - sau imperceptibile cum sunt nenumăratele mini și micro... „tremurături" ale Terrei care au loc în fiecare zi, cutremurele au întovărășit în permanență istoria tuturor corpurilor cerești. Pentru noi totul pornește din inima planetei, unde domnește un adevărat haos de roci, parțial topite din cauza temperaturilor enorme de acolo. Vibrațiile generate de mișcările rocilor se transmit spre suprafață, unde se află în contact un fel de plăci (celebrele plăci tectonice), bucăți din crusta terestră. În aceste zone, suprafața globului este mai slabă și a suferit în trecut - și mai suferă și astăzi o mulțime de fracturi: falii... De când se întâmplă aceste lucruri?

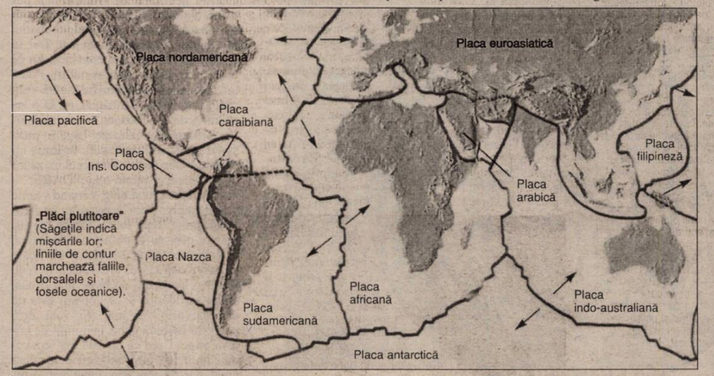

O istorie de trei miliarde de ani

În 1992, un cutremur de 11 grade pe scara Mercali a zguduit California. În 1980, un cutremur din Apenini, de numai 3-4 grade pe scara Mercali a „deschis" o falie cu o lungime de 40 km; unul dintre pereții săi s-a înălțat la un metru deasupra celuilalt. Sute de cutremure se înregistrează în fiecare an pe întreg globul - unele au loc la adâncimi de 400 km sub fundul oceanului, altele, cum a fost cel californian, la doar 100 m sub suprafața pământului. Mii de kilometri pătrați de sol sunt scoși din „liniștea" lor seculară - uneori totul se ridică cu doar câțiva milimetri, alteori cu câțiva metri. Pământul pare în asemenea momente o simplă foaie de hârtie pe care era un singur bloc. Acesta a început să se crape în bucăți pe care geofizicienii le numesc plăci. Prima dintre aceste fracturi pare să fi fost cea care separă astăzi placa americană de cea euroasiatică și de cea africană, întinzându-se din Groenlanda până în Țara de Foc. Din falia care se crease a început să țâșnească lava. Care, pentru a-și face loc, a împins continentele și le-a imprimat astfel o viteză de 10-20 de centimetri pe an. Astfel s-a creat platforma oceanului. Și o rețea subacvatică de curenți care inconjoară globul de-a lungul a 64 000 km.

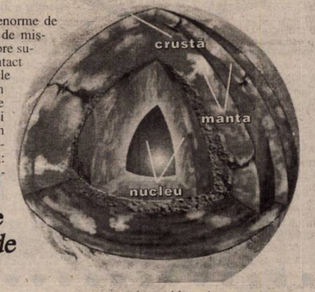

În ceea ce ne privește, înconjurați în ultima vreme de o avalanșă de cutremure în zone mai mult sau mai puțin apropiate de noi, ne punem întrebarea dacă există de fapt o legătură între acestea și zona noastră seismică vrânceană. Iată ce ne declară ***Dl. Ing. HOREA SANDI, cercetător principal la INCERC****: „Evenimentele seismice din lunile august și septembrie, din Turcia, Grecia și Taiwan, soldate cu pierderi grele de vieți omenești și de bunuri, au afectat, pe bună dreptate, societatea noastră. Fără a minimaliza aceste efecte, trebuie menționat faptul că, din punct de vedere seismologic, această succesiune de evenimente nu reprezintă ceva neobișnuit. În fiecare an se produc pe planeta noastră zeci de cutremure cu magnitudine Richter 7,0 sau mai mari. Întâmplător, în perioada recentă acestea s-au produs în zone dens populate, ceea ce a dus la efectele cunoscute.*

În ceea ce privește zona seismogenă vrânceană, nu este cunoscută până în prezent o corelare semnificativă cu activitatea unor zone seismogene apropiate, cum ar fi cele din Turcia și Grecia. Există un consens destul de larg asupra prognozării unui cutremur vrâncean puternic pentru deceniul viitor, probabil după jumătatea acestuia."

Șoareci... vegetali?!

Primii spermatozoizi transgenici și-au făcut de curând apariția în laboratorul lui Ryuzo Yanagimachi, din Honolulu. Este vorba de spermatozoizi de șoareci care poartă o genă vegetală. Pentru a „sili" spermatozoizii să devină transgenici, biologii hawaieni au suprimat membrana acestora și i-au imersat într-un mediu care conținea numeroase exemplare de gene de plante, care au servit drept marker. Spermatozoizii tratați au fecundat apoi ovule de șoarece in vitro. Embrionii astfel obținuți au fost transplantați în corpul unor „mame" purtătoare. La naștere, 20 la sută dintre șoricei purtau gena străină. Noua metodă s-ar putea dovedi mai interesantă decât clonarea, pentru a obține animale transgenice.

„Accidente de circulație" galactică

Doi astronomi americani, Jay Frogel și Paul Eskridge, de la Universitatea Columbus (Ohio), afirmă că numărul ciocnirilor între galaxii a fost mult subestimat, fiind foarte posibil ca toate galaxiile denumite „cu spirale barate" să fie victimele unei ciocniri, fapt dovedit de existența barei centrale, ivită în urma unui astfel de „accident de circulație" galactică. În plus, observând timp de cinci ani 200 de galaxii apropiate cu ajutorul telescoapelor în infraroșu, cei doi astronomi au descoperit că galaxiile de acest tip sunt de două ori mai numeroase decât se prevedea până acum, fiind posibil ca forma barată să nu fie observată cu ajutorul instrumentelor de cercetare în spectrul vizibil. Dacă ipoteza celor doi se va verifica, atunci coliziunile intergalactice sunt mult mai frecvente decât se credea până acum.

Rezonanță periculoasă

Geologii mexicani cred că pot explica de ce seismul care a avut loc în Mexic, în 1985, a fost atât de distrugător. Undele seismice, propagându-se în subsolul sedimentar (unde R), s-au cuplat cu undele de presiune (unde P), străbătând straturi friabile, saturate de apă. Potrivit calculelor specialiștilor mexicani, acest cuplaj a produs unde PR cu o perioadă de circa 2,5 secunde, care au intrat în rezonanță cu propria perioadă de vibrație a clădirilor cu 7-18 etaje.

OMUL MODERN
un melțis controversat

DORIN MĂRAN

Antropologul american Erik Trinkaus a studiat recent rămășițele pământești ale unui copil în vârstă de 4 ani – exhumate în Valea Lapedo din nordul Portugaliei – care a trăit în urmă cu aproximativ 25000 de ani, în paleoliticul superior, într-o perioadă în care omul (tipic) din Neanderthal dispăruse (ultimii indivizi au trăit cu 5000 de ani înainte de nașterea copilului). Specialistul american a fost surprins de unele caracteristici morfologice – lungimea, grosimea, proporțiile oaselor – de tip Neanderthal și de tip Cromagnon. Acest hibrid nu a putut fi însă rezultatul unei povești de dragoste dintre cele două rase, ci descendentul unei lungi serii de generații de hibrizi rezultați din combinarea celor două tipuri umane. Oamenii din Neanderthal au trăit în urmă cu 30000 de ani în Europa și Orientul Apropiat și au coabitat cu cei din Cromagnon care au ajuns în Europa cu 10000 de ani mai devreme. Ultimul refugiu al omului de Neanderthal a fost peninsula Iberică, mai precis Valea Ebrului, fluviu ce a jucat rolul de frontieră biologică și culturală stabilă între acesta și cel de Cromagnon, al cărui habitat se afla în nordul munților Pirinei. Mărturiile arheologice atestă faptul că omul de Neanderthal și cel de Cromagnon, care prezenta trăsături anatomice superioare, s-au învecinat, și-au împărtășit cunoștințe artizanale, culturale, au vânat aceleași specii de animale și, adesea, au trăit împreună. Podoabele moderne, de pildă, descoperite în osemintele oamenilor de Neanderthal, sunt o dovadă a coabitării lor cu omul de tip modern. Până la descoperirea acestor oseminte au mai fost găsite fragmente de oase, în Bulgaria și Moravia, care prezentau aceleași caracteristici, alimentând ipoteza metisajului. Din nefericire, aceste mărturii s-au risipit în timpul celui de-al doilea război mondial. Așadar, omul din Neanderthal n-a dispărut în fața unui Cromagnon competitiv din punct de vedere anatomic, ci a fost asimilat de contemporanii săi „mai moderni". Ceea ce ar însemna că purtăm în noi genele acestor oameni primitivi... Ideea de metisaj între cele două tipuri umane e în genere acceptată de specialiști, dar nu toți sunt de părere că osemintele copilului de 4 ani sunt un argument emblematic pentru susținerea acestei idei, fiind vorba de un singur schelet și, în plus, de un schelet în curs de dezvoltare, prezentând caractere anatomice nediferențiate, care pot evoca o falsă modernitate a scheletului.

Fotografii de la cititori

«Ce multe vitamine are ceapa verde!»

DANA DĂSCĂLESCU - București